

ئۆسمۈرلەر

ئۈچۈن ئىنقىلابىي ئوقۇشلۇق

دېڭىز شياۋېنگىنىڭ
ئۆسمۈرلۈك ھاۋالىسى

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى

ئۆسمۈرلەر ئۈچۈن ئىنقىلابىي ئوقۇشلۇق

دېڭ شياۋپىڭنىڭ ئۆسمۈرلۈك چاغلىرى

تەرجىمە قىلغۇچى: ياسىن سىيىت ئارچىن

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى

图书在版编目(CIP)数据

少年邓小平: 维吾尔文/徐鲁著; 牙生·赛依提译.
— 乌鲁木齐: 新疆人民出版社, 2011.7
(少年励志版红色经典系列)
ISBN 978-7-228-14385-6

I. ① 少… II. ① 徐… ② 牙… III. ① 邓小平 (1904 ~ 1997)
— 生平事迹 — 少年读物 — 维吾尔语 (中国少数民族语言)
IV. ① A762

中国版本图书馆 CIP 数据核字 (2011) 第 133729 号

责任编辑	托合提·吐尔迪
责任校对	热娜古丽·阿布力米提
出版发行	新疆人民出版社
地 址	乌鲁木齐市解放南路 348 号
电 话	(0991)2827472
邮政编码	830001
印 刷	新疆新华印刷二厂
经 销	新疆维吾尔自治区新华书店
开 本	880×1230 毫米 1/32
印 张	8
版 次	2011 年 7 月第 1 版
印 次	2011 年 7 月第 1 次印刷
印 数	1-3000
定 价	19.00 元

مۇندەرىجە

1	كىرىش سۆز
5	يۆگەكتىكى بوۋاق
13	ئىسىمغا باغلانغان ئارزۇ - ئۈمىد
19	داۋالغۇپ تۇرغان يىللار
24	پەيغالىڭ كەنتىدىكى دېڭ جەمەتى
31	قايتىدىن باش كۆتۈرگەن «ئوقۇمۇشلۇق ئائىلە»
40	بامبۇكزارلىقتا ئۆتكەن ئۆسمۈرلۈك چاغلار
47	دارىلئۇلۇمدىكى شاگىرت
56	دېڭ ئائىلىسىنىڭ كونا قۇدۇقى
62	پىلە بېقىش ھويلىسى
67	جۇدۇن - چاپقۇنلۇق باشلانغۇچ مەكتەپ
74	بەش يامبۇ نەگە كەتتى
83	ئاق يىغىنلىق چوكانتال مەۋسۈمى
92	چۇجياڭ دەرياسىغا كەلگەن باھار كەلكۈنى
99	تۆمۈريول قوغداش ھەرىكىتى داۋامىدا چېنىقىش
107	گۇاڭشەن يۇقىرى باشلانغۇچ مەكتىپىدە
	«جىگىرنى ئېلىپ ئانىسىنى قۇتقۇزۇش» تراگېدىيەسىنى
115	توسۇش
128	چىڭچىۋىشتە شال ئوتاش
136	سۈپىڭشەن تېغىدا ياڭرىغان ناخشا ساداسى

- 142 تىرىشقىن، ۋاقىت سېنى كۈتۈپ تۇرمايدۇ
- 149 «دې گەپەندى» ۋە «سەي گەپەندى»
- 156 فىرانسىيە چۈشى
- 163 يۇرتىدىن ئايرىلىش
- 170 بىپايان دېڭىز (1)
- 179 بىپايان دېڭىز (2)
- 187 فىرانسىيەگە بارغان دەسلەپكى چاغلار
- 193 بايىت ئوتتۇرا مەكتىپىدە ئۆتكەن دەقىقىلەر
- 198 پولات - تۆمۈر زاۋۇتىدىكى شاكىچىك پروكاتچىك
- 206 جاپا - مۇشەققەتلىك كۈنلەر
- 214 ھارگېنسېن كاۋچۇك زاۋۇتىدا
- 221 ياش ئىنقىلابچى (1)
- 229 ياش ئىنقىلابچى (2)
- 234 «شاپىگرافى دوكتورى»
- 244 خەير - خوش، فىرانسىيە

كىرىش سۆز

1904 - يىلى 8 - ئاينىڭ 22 - كۈنى سىچۈەن ئۆلكىسىنىڭ گۇاڭشەن ناھىيەسى شىيېشېڭ بازىرى پەيىفاڭ كەنتىدە ئولتۇرۇشلۇق بىر دېھقان ئائىلىسىدە بىر ئوغۇل بوۋاق دۇنياغا كەلدى. ئەلۋەتتە، ئەينى چاغدا بۇ بوۋاقنىڭ نۇرغۇن يىللاردىن كېيىن ئۆسۈپ يېتىلىپ پۈتكۈل جۇڭخۇا مىللەتلىرىنىڭ تارىخىي تەرەققىيات مۇساپىسىنى ئىلگىرى سۈرگەن ۋە پۈتۈن دۇنيا مىقياسىدا تەسىر قوزغىغان گىگانت ئىنسانغا، ئېلىمىزدە يولغا قويۇلغان ئىسلاھات، ئېچىۋېتىش ۋە زامانىۋىلاشتۇرۇش قۇرۇلۇشىنىڭ باش پىلانلىغۇچىسىغا، جۇڭخۇا مىللەتلىرىنىڭ گۈللىنىشىدىن ئىبارەت ئۇلۇغۋار ئىشنى ۋۇجۇدقا چىقارغان ۋە ئېلىمىز ئىسلاھاتىنىڭ يۈكسىلىش سىمفونىيەسىنى يازغان بىر ئەۋلاد ئۇلۇغ ئىنسان ۋە ئۇلۇغ رەھبەرگە ئايلىنىدىغانلىقىنى ھېچكىم ئويلىمىغانىدى. بۇ ئۇلۇغ زات دېڭىڭ شياۋپىڭ (1904 — 1997) ئىدى. ئۇ دۇنياغا كېلىپ بىر ئەسىردىن كېيىن، كىشىلەر شەرقىي سىچۈەن تۈزلەڭلىكىگە جايلاشقان، بامبۇكزارلىق ۋە ياپيېشىل دەل - دەرەخلىك بۇ كىچىك كەنتكە دىققەت قىلىشتى.

ئوتتۇرا جۇڭگو رايونىدىن چۇڭچىڭغا قاراپ يولغا چىققان پويىز ئادەتتە تاڭ ئېتىشتىن بۇرۇن گۇاڭشەن ناھىيەسىگە يېتىپ بارىدۇ. 2004 - يىلى ئەتىياز ئايلىرىدا مۇئەللىپ

شەرقىي سىچۈەن تۈزلەڭلىكىدىكى كىشىلەر تېخىچىلا شېرىن ئۇيقۇدا ياتقان، ئاسماننىڭ چەت - چۆرىلىرى خىرە - شىرە ئاقىرىشقا باشلىغان بىر چاغدا پويىزدىن چۈشۈپ، چاققانغىنا بىر مىنىبۇسقا ئولتۇردى - دە، يېرىم سائەتلەردىن كېيىن شېشىڭ بازىرى پەيپاڭ كەنتىگە كەلدى.

شەرقىي سىچۈەن تۈزلەڭلىكىنىڭ چەت - ياقىسىغا جايلاشقان بۇ كىچىك كەنتتە ھەممە نەرسە ناھايىتى تىنچتەك كۆرۈنەتتى. تالاي يىللاردىن بېرى شەرقىي سىچۈەن خەلقى كۈن چىقىشى بىلەن تىرىكچىلىكنى باشلاپ، كۈن ئولتۇرۇشى بىلەن ئارام ئېلىپ، بامبۇكزارلىق بىلەن ئورالغان ۋە مورىلىرىدىن كۆكۈچ ئىس كۆتۈرۈلۈپ تۇرىدىغان بۇ كەنتتە نەچچە يۈز يىلدىن بۇيان كۈنلىرىنى بىر خىل ھالەتتە ئۆتكۈزۈپ كېلىۋاتاتتى. دېڭ شياۋپىڭ تۇغۇلغان دېڭ ئائىلىسىنىڭ ھويلىسىدىن ئانچە يىراق بولمىغان جايدا «سۈزۈك سۇلۇق كۆلچەك» دەپ ئاتىلىدىغان بىر كۆلچەك بولۇپ، ھەر كۈنى ئەتىگەن ياكى كەچقۇرۇنلۇقى پەيپاڭ كەنتىدىكى ئاياللار مۇشۇ يەرگە كېلىپ بەزىلىرى گۈرۈچ يۇسا، بەزىلىرى كىر - قات يۇغاچ، بىر - بىرى بىلەن ھال - مۇڭ بولۇشاتتى. «سۈزۈك سۇلۇق كۆلچەك»نى بويلاپ چىغىر يولدا ئازراق ماڭغاندىن كېيىن، بۈك - باراقسان ئۈجمىزارلىق كۆرۈنەتتى. ئۇنىڭ ئىچكىرىسىدە جەنۇبقا قارىتىپ سېلىنغان، ئۆگزىسىگە كۆك كاھىش يېپىلغان كۆتۈرمە ئۆيلەر بار ئىدى. مۇشۇ كاھىشلىق ئۆيلەر دېڭ ئائىلىسىنىڭ پىلە باقىدىغان ئۆيلىرى ئىدى.

كۆك تاشتىن قوپۇرۇلغان خاتىرە راۋىقى كەنتىنىڭ سىرتىدىكى چوڭ يولدا قەد كۆتۈرۈپ تۇراتتى. چەكسىز كەتكەن ئېتىزلىقلار يىراق - يىراقلارغا سوزۇلۇپ ياتاتتى. ئەتىيازدا

چېچەكلىگەن قىچالار ئالتۇندەك ساپسېرىق پارقىراپ تۇراتتى. كۆك بىلەن بوي تالاشقان سېرىق دۇپ دەرەخلىرىنىڭ ھەربىر تال ياپرىقى شۇنچىلىك يېشىل ئىدى...

بۇلارنىڭ ھەممىسى مۇنداق بىر ئەمەلىيەتنى سۆزلەۋاتقاندەك قىلاتتى: قىش كېتىدۇ، ياز كېلىدۇ، كۆكلەم كېتىدۇ، كۈز كېلىدۇ؛ كېچىنىڭ ئورنىنى كۈندۈز ئالىدۇ. كۈرمىڭ ئۆزگىرىشلەر يۈز بېرىدۇ... تارىخنىڭ چاقى ھەرگىز بىر ئىزدە توختاپ قالمايدۇ. ۋاقىت گويا ئادەتتىن تاشقىرى ئاستا ئۆتۈۋاتقاندەك تۈيۈلىدىغان چەت - ياقىغا جايلاشقان بۇ خىلۋەت قەدىمىي كەنتىمۇ بۇنىڭدىن مۇستەسنا ئەمەس.

مۇشۇ ئەتىيازدا مۇئەللىپ دېڭىڭ شياۋپىڭنىڭ ئۆسمۈرلۈك ۋە بالىلىق چاغلىرىدىكى تۇرمۇشى، تەربىيەلىنىشى ۋە ئۆسۈپ يېتىلىشى ئۈستىدە ئىزدەندى ھەم زىيارەتتە بولدى. مەزكۇر كىتابتىمۇ بۇ كەنت ئەڭ دەسلەپ تىلغا ئېلىندى. دېڭىڭ شياۋپىڭنىڭ ئۆسمۈرلۈك ۋە بالىلىق چاغلىرىدىكى ئۆسۈپ يېتىلىش مۇساپىسى ھېكايە شەكلىدە نەسرلەشتۈرۈلدى. دېڭىڭ شياۋپىڭ تۇغۇلۇپ ئوقۇش يېشىغا يەتكەندە خۇسۇسىي مەكتەپتە ئوقۇپ ساۋاتىنى چىقارغان؛ ئۇ بېيشەندىكى ئىپتىدائىي باشلانغۇچ مەكتەپتە، ئاندىن گۇاڭخۇن ناھىيەلىك يۇقىرى باشلانغۇچ مەكتەپتە، ئاندىن يەنە شۇ ناھىيەلىك ئوتتۇرا مەكتەپتە ئوقۇغان؛ ئون ئالتە ياشقا كىرگەن يىلى چۇڭچىڭدا فىرانسىيەگە بېرىپ بىر ياقىتىن ئىشلەپ، بىر ياقىتىن ئوقۇش تەييارلىق مەكتىپىنى پۈتكۈزگەندىن كېيىن، چاڭجياڭ دەرياسىنى بويلاپ سىچۈەندىن، كېيىن دۆلەت چېگراسىدىن چىقىپ، دۆلەتنى ۋە مىللەتنى قۇتقۇزۇش يولىدا فىرانسىيەگە قاراپ يولغا چىققانىدى...

كەنت، ئېتىز - دالا، تۆپىلىك، دەريا - ئېقىن، ئۈجمىزارلىق، باشلانغۇچ مەكتەپ، ئوتتۇرا مەكتەپ، تۆت پەسىلنىڭ ھەممىسىدە كۆتۈرۈلۈپ تۇرىدىغان بوران - چاپقۇن، داۋالغۇپ تۇرغان يىللاردىكى تۈرلۈك ئىدىيەلەرنىڭ كۆرسەتكەن تەسىرى ۋە تاسقىلىش، چەت ئەلدىكى سورۇقچىلىق، جاپالىق مېھنەت، بىلىم ئېلىش يولىدا ئۆتكەن تۇرمۇش... مۇشۇلارنىڭ ھەممىسى بۇ بىر ئەۋلاد ئۇلۇغ ئىنساننىڭ ئەگرى - توقايلىققا تولغان ھاياتىنى، غايە ۋە ھەقىقەت يولىدىكى ئىزدىنىشلىرىنى ئەكس ئەتتۈرۈپ بېرىدۇ.

ئاپتوردىن

2007 - يىلى 10 - ئاي

يۆگەكتىكى بوۋاق

ياز بويى چىرىلىدىغان تومۇزغىلارغا ئاخىر ھارغىنلىق يەتكەندەك قىلاتتى. ئۇلارنىڭ چىرقىراق ئاۋازلىرىنىڭ ئۆزگىرىپ بوغۇق ھەم ئاجىز چىقىۋاتقانلىقىنى بىر ئاڭلاپلا بىلىۋالغىلى بولاتتى.

ياز چىقىپ كەتكۈچە سۈزۈك سۇلۇق كۆلچەكنى ماكان تۇتقان بىر جۈپ ئۆردەكچاق تۇمشۇقلىرى بىلەن پەيلىرىنى تاراپ بۇ يەردىنمۇ ئىسسىق جايلارغا كېتىش ئۈچۈن سەپەر تەييارلىقىنى قىلىۋاتاتتى. بۇ يەردىكى مېھماندوست كىشىلەرنىڭ ئۆيلىرىدىن تومۇز يازنىڭ ھىدى ھېلىھەم كەتمىگەن بولسىمۇ، لېكىن ئۇلار شەرقىي سىچۈەن تاغلىرىنىڭ چوققىلىرىنى سىيىپ ئۆتكەن كۈزنىڭ مۇزدەك ھاۋاسىنىڭ دۆڭ - يوتىلاردىن ھالقىپ، بامبۇكزارلىقلاردىن ئۆتۈپ، كۈز پەسلىنىڭ تۇنجى يامغۇرى بىلەن تەڭ سەھراغا يېتىپ كەلگەنلىكىنى ھېس قىلىشقاندى.

شۇ كۈنى، چىڭ سۇلالىسى گۇاڭشۈينىڭ 30 - يىلى 7 - ئاينىڭ 12 - كۈنى، يەنى مىلادىيە 1904 - يىلى 8 - ئاينىڭ 22 - كۈنى ئىدى. چۈشتىن كېيىن، ئۇزۇندىن بېرى يامغۇر يامىغان شەرقىي سىچۈەن تۈزلەڭلىكىدە سىم - سىم يامغۇر يېغىشقا باشلىغانىدى. تۈزلەڭلىكتىكى يۇرتداشلار: باش كۈزدىكى تۇنجى ياغقان يامغۇر خاسىيەتلىك يامغۇر، بۇ بىزگە بىر

خۇشاللىقتىن بېشارەت بەرسە كېرەك، دېيىشتى.
دەرۋەقە، گۇاڭخۇن ناھىيەسىنىڭ شىمالىي قىسمىغا
جايلاشقان شىپىشېڭ بازىرىدىكى بىر ھويلىدا بىر ئائىلە
كىشىلىرى تۇغۇلۇش ئالدىدا تۇرغان بىر بوۋاقنى كۈتۈۋېلىش
بىلەن ئالدىراش ئىدى.

بۇ ئائىلىنىڭ ئائىلە باشلىقىنىڭ فامىلىسى دېڭ، ئىسمى
شاۋچاڭ، تەخەللۇسى ۋېنىمىڭ ئىدى. يۇرتداشلىرى ئۇنى دېڭ
ۋېنىمىڭ دەپ ئاتايتتى، خوتۇنىنىڭ فامىلىسى دەن ئىدى. شۇ
زاماننىڭ ئادىتى بويىچە، دېڭ شاۋچاڭنىڭ خوتۇنى دېڭ دەن دەپ
ئاتىلاتتى. ئازاب - ئوقۇبەتلىك كونا جۇڭگودا ئاياللارنىڭ ئورنى
تۆۋەنرەك ئىدى، ئۇلارنىڭ ھەتتا ئىسمىمۇ بولمايتتى، ئىسىم
ئۇلار ئۈچۈن بىر خىل قىممەتلىك زىبۇ - زىننەت بۇيۇمى
ئىدى. ئۇلار ياتلىق بولغاندىن كېيىن فامىلىسىنىڭ ئالدىغا
ئېرىنىڭ فامىلىسى قويۇلاتتى. ئاندىن كىشىلەر ئۇلارنى
«پالانچى خېنىم، پۇستانچى خېنىم» دەپ چاقىراتتى. دېڭ
شياۋچاڭنىڭ خوتۇنىمۇ بۇنىڭدىن مۇستەسنا ئەمەس ئىدى.

شۇ تاپتا دېڭ شياۋچاڭ ھويلىدا تىت - تىت بولۇپ
يۈرەتتى، سىم - سىم ياغقان يامغۇردا كىيىملىرى ھۆل بولۇپ
كەتكەن بولسىمۇ كارى بولمايۋاتاتتى. ئۇنىڭ تەقەززالىق ئەكس
ئەتكەن قاراشلىرىدىن بىر خىل خۇشاللىق ۋە ئارزۇ - ئۈمىد
بالىقىپ تۇراتتى...

ئىككى يىل ئىلگىرى ئۇلار بىر قىز پەرزەنت كۆرگەنىدى.
ئەمدىلىكتە ئۇ خوتۇنىنىڭ ئوغۇل توغۇشىنى تىلەيتتى.
چۈنكى، بىر ئائىلىدە ئوغۇل پەرزەنت بولمىسا، كونا جۇڭگونىڭ
ئەنئەنىۋى قارشى بويىچە ئېيتقاندا، دېڭ جەمەتىنىڭ مال -
مۈلكىگە كېيىن كىم ۋارىسلىق قىلىدۇ؟ ئائىلىگە كىم تىرەك

بولىدۇ؟ بۇ چوڭ مەسىلە ئىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە شەرقىي سىچۈەن يېزىلىرىدىكىلەر «ۋاپادار ئوغۇل بولمىسا، جەمەتنىڭ قۇيرۇقىنى قۇم باسار» دەيدىغان كونا ئەقىدىنى ئاغزىدىن چۈشۈرمەيتتى. بۇنداق يامان ئاتاقنى كۆتۈرۈپ يۈرۈشنى قايسىبىر ئەرگەك خالايدۇ دەيسىز؟

— ھەي، ئەجدادلىرىم، دېڭىڭ جەمەتىدىكى ئاۋام ئۈچۈن ئۆز نەپسىدىن كەچكەن، ئاجىز - ئاجىزەلەرنىڭ بېشىنى سىلىغان، ساۋابلىق ئىشلارنى كۆپ قىلغان نەچچە ئەۋلاد كىشىلەرنىڭ يۈز خاتىرىسىنى قىلغايىسىلەر، مەن دېڭىڭ شاۋچاڭنىڭ تەۋەللۇت بولۇش ئالدىدا تۇرغان ئوغۇل پەرزەنتىنى ئۆز پاناھىڭلاردا ساقلىغايىسىلەر!

دېڭىڭ شاۋچاڭ يامغۇردا قولىنى جۈپلەپ ئاتا - بوۋىلىرىنىڭ ئەرشەلەدىكى روھلىرىدىن ئۆزىگە ئامەت ئاتا قىلىشىنى ئۈنسىز تىلەيتتى.

— ئاتا - بوۋىلىرىم، ماڭا شەپقەت قىلغايىسىلەر، مۇراد - مەقسىتىمگە يەتكۈزگەيسىلەر، ئوغۇل پەرزەنت كۆرسەم، مەن شاۋچاڭ دادىلىق مەسئۇلىيىتىمنى تولۇق ئادا قىلغان، پەرزەنتىمنى قاتتىق باشقۇرغان بولاتتىم. پەرزەنتىم كۈنلەرنىڭ بىرىدە دېڭىڭ جەمەتىنىڭ تۈۋرۈكى بولۇپ قالىدۇ، ئەل - يۇرتقا ۋە خەلىقكە مەسئۇلىيەتچان، ساداقەتمەن ئادەم بولىدۇ، دېڭىڭ ئائىلىسىنى ھەرگىز نومۇسقا قويمايدۇ...

ئۇ ئاتا - بوۋىلىرىدىن مەدەت تىلەپ، بىر تالاي ۋاقىتنىڭ ئۆتۈپ كەتكىنىنى سەزمەيلا قالدى.

دېڭىڭ جەمەتىنىڭ ھويلىسىدا دېڭىڭ دەنگە تۇغۇت ئانىسى بولۇشقا تەكلىپ قىلىنغان ئايال تۇغۇتلۇق ئايال ياتقان يان. ئۆيگە توختىماي كىرىپ - چىقىپ يۈرەتتى. ئۇ بەك ئالدىراش

ئىدى.

يان ئۆيدىن خوتۇنىنىڭ ئازابلىق ئاۋازى دەممۇدەم ئاڭلىنىپ تۇراتتى، بۇ ئاۋازدىن شاۋچاڭنىڭ يۈرىكى سىر قىراپ كېتىۋاتاتتى. ئۇ يان ئۆيگە كىرىپ خوتۇنغا بىر قارىۋېلىشنى، يۈز - كۆزلىرىدىكى تەر تامچىلىرىنى سۈرتۈپ، ئۇنىڭغا تەسەللى بېرىشنى شۇ قەدەر خالايتتى. بىراق، بۇ جايدىكى خۇراپىي يوسۇنلار ئۇنىڭ ئېھتىيات سىزىقىدىن بىر قەدەر ئۆتۈشكە يول قويمايتتى، تۇغۇتلۇق ئايال يەڭگىۋاتقان ئۆيگە ھەتتا ئېرىنىڭ كىرىشىمۇ چەكلەنگەنىدى.

دېڭ شاۋچاڭ نائىلاج ھويلىدا يان ئۆينىڭ ئىشىكىگە تەلمۈرۈپ قاراپ، تىتىلداپ تۇراتتى. تۇغۇت ئانىسىنىڭ ئۆيدىن چىققانلىقىنى كۆرگەن دېڭ شاۋچاڭ ئىتتىك ئۇنىڭ ئالدىغا باردى ۋە:

— كىندىكئانا، سىلنى جاپاغا سېلىپ قويدۇق، بىرەر شەپە يوقمۇ؟

— ئالدىراپ كەتكىنىڭنى قارا، ۋېنىمىڭ، خاتىرجەم بول، مەنلا بولىدىكەنمەن، ئانا - بالا ھەرئىككىسى ئامان - ئېسەن بولىدۇ. تۇغۇلۇش ئالدىدا تۇرغان بالاڭ ئانىسىنىڭ باغرىدىن ئايرىلىشقا كۆزى قىيمىغاندەك ئۇنىڭ تېنىگە يېلىمدەك چاپلىشىۋاپتۇ، مۇشۇنداق بالىلار ۋاپادار كېلىدۇ!

— شۇنداق بولغاي ئىلاھىم! كىندىكئانا، ئۆزلىرى جاپا تارتىپ بوۋاقلارنى بىر - بىرلەپ دۇنياغا كۆز ئاچقۇزۇپ كېلىۋاتىدىلا. بۇ كاتتا ساۋاب! چاققان ئۆيگە كىرسىلە، بالىنىڭ ئاپىسى تولغاق ئازابغا چىدىماي نالە قىلىپ كەتمىسۇن يەنە... چۈشتىن كېيىندىن تارتىپ كۈن ئولتۇرغۇچە دېڭ شاۋچاڭ ھويلىدا ياكى يان ئۆينىڭ ئىشىكى ئالدىدا قانچە قېتىم

ئايلىنىپ يۈرگىنىنى ئۆزىمۇ بىلمەيتتى.

ئۇنىڭ تېخى ئۈچ ياشقىمۇ كىرمىگەن، ئەمدىلا تىلى چىققان قىزى ئاشخانا ئۆيىنىڭ ئىشىكى ئالدىدا پىستىدەك ئاغزىنى ئېچىپ:

— دادا... تاماق يە... — دېدى.

ئەسلىدە كەچلىك تاماق ۋاقتى بولغانىدى. لېكىن، دېڭ شاۋچاڭنىڭ تاماققا قانداقمۇ كۆڭلى تارتسۇن! ئۇ ھويلىنىڭ سىرتىدىكى مەنزىرىلەرگە قارىدى: يامغۇردىن كېيىنكى مايسىلاردىن كەچتە كۈمۈشتەك ئاقۇچ نۇرلار يالتىراپ تۇراتتى؛ تۇتاش كەتكەن زىلۋا بويلۇق بامبۇكلار سەل كىندە شۇبىرلايتتى؛ كەچ قالغان كىشىلەر مەشئەل كۆتۈرۈشۈپ، ئېتىزلىقلارنىڭ قىرى بىلەن مېڭىپ كەتكە قايتىشماقتا ئىدى.

بىردىنلا يان ئۆيىدىن بوۋاڭنىڭ ياڭراق يىغا ئاۋازى ئاڭلاندى. ئىگە... ئىگە...

نېمىدېگەن چىڭ ئاۋاز بۇ! بۇ ئاۋازنى شۇ تاپتا ھويلىنىڭ ئىچى ۋە سىرتىدىكىلەرنىڭ ھەممىسى ئاڭلىيالايتتى.

— قۇتلۇق بولسۇن، ۋېنىمىڭ، ئوغۇل ئىكەن! — كىندىكئانا شۇنداق دەپ ئۆيىدىن يۈگۈرۈپ چىقىپ خۇش خەۋەر يەتكۈزدى.

— راستتىنلا ئوغۇلمۇ؟

دېڭ شاۋچاڭ خۇشاللىقىدا نېمە قىلارنى بىلمەي تۇرۇپ قالدى. ئۇ كىندىكئانغا رەھمەت ئېيتقاچ، ئۈچ قەدەم يەرنى ئىككى چامداپ، ئىشىك پەردىسىنى قايرىپ يان ئۆيگە كىردى.

بۇ چاغدا بوۋاق ئۆزىنىڭ بۇ دۇنياغا كەلگەنلىكىنى يىغلاپ تۇرۇپ جاكارلاش «مۇراسىمى»نى ئاياغلاشتۇرۇپ، ئانىسىنىڭ قاراشلىرىدا پارلىغان ئانىلىق مېھىر - مۇھەببەتتىن تاتلىق

ھۇزۇرلىنىپ، ئانىسىنىڭ يېنىدا كۆزلىرىنى چىڭ يۇمۇپ ياتاتتى.

دېڭ دەننىڭ چىرايى تولغاق ئازابىدىن سەل تاتىرىپ كەتكەنىدى، ئۆزى ھارغىن كۆرۈنەتتى، ئەمما قاراشلىرىدىن چەكسىز خۇرسەنلىك ئەكس ئېتەتتى. خۇشاللىقىدا ئۆيگە شامالەك تېز كىرگەن ئېرىنى كۆرۈپ، قاراشلىرى ئارقىلىق كىچىككىنە يۆگەكنى ئىما قىلدى - دە، مۇلايىم ئاۋازدا:

— ۋېنىڭ، دېڭ جەمەتلىكلەر ئوغۇل پەرزەنتلىك بولدى! — دېدى.

— ئوغلۇم! مېنىڭ ئوغلۇم!

دېڭ شاۋچاڭ يوغان قوللىرىنى سوزۇپ، يۆگەكتىكى بالىنى قولغا ئالدى ۋە ئاۋايلاپ باغرىغا ئاستا باستى.

بۇ ياش دادا ئۆز پەرزەنتىنىڭ نۇرغۇن يىللاردىن كېيىن ئۆسۈپ يېتىلىپ پۈتكۈل جۇڭخۇا مىللەتلىرىنىڭ تارىخىي تەرەققىيات مۇساپىسىنى ئىلگىرى سۈرگەن ۋە دۇنياۋى تەسىر قوزغىغان، جۇڭخۇا مىللەتلىرىنىڭ گۈللىنىشىدىن ئىبارەت ئۇلۇغۋار ئىشنى ۋۇجۇدقا چىقارغان، ئېلىمىز ئىسلاھاتىنىڭ يۈكسىلىش سىمفونىيەسىنى يازغان بىر ئەۋلاد ئۇلۇغ ئىنسانغا ئايلىنىدىغانلىقىنى ئويلاپمۇ باقمىغانىدى.

يۆگەكتىكى بۇ بوۋاق دېڭ شياۋپىڭ ئىدى.

لېكىن، بوۋاقنىڭ شۇ چاغدىكى ئىسمى دېڭ شياۋپىڭ ئەمەس بولۇپ، دادىسى ئۇنىڭغا دېڭ شىيەنشېڭ دەپ ئىسىم قويغانىدى.

دېڭ شياۋپىڭ تۇغۇلغان بۇ كەنت سىچۇەن ئۆلكىسى گۇاڭشەن ناھىيەسىنىڭ شىمالىغا تەخمىنەن 20 چاقىرىم كېلىدىغان بازار — شىيېشېڭ بازىرىغا جايلاشقان پەيۋاڭ كەنتى

ئىدى.

بۇ كىچىك كەنت ھازىر جۇڭگو خەلقىنىڭ ئۇلۇغ ئوغلاننىڭ بۇ جايدا ئاپىرىدە بولغانلىقى ھەم شۇ جايدا ئىكەن بولۇپ يېتىلگەنلىكى تۈپەيلىدىن دۇنياغا تونۇلدى.

دېڭ شياۋپىڭ تۇغۇلغان چاغدا، ئۇمۇ پۈتۈن مەملىكەتنىڭ ھەرقايسى جايلىرىدا تۇغۇلغان بالىلارغا ئوخشاش ئاددىي بىر بالا بولۇپ، ئۇنىڭ باشقا بالىلاردىن پەرقلىنىپ تۇرىدىغان ھېچقانداق ئالاھىدە تەرەپلىرى يوق ئىدى. خېلى يىللاردىن كېيىن دېڭ شياۋپىڭنىڭ قىزى ماۋ ماۋ «دادام دېڭ شياۋپىڭ (1 - قىسىم)» ناملىق كىتابىدا: «دادام دېڭ شياۋپىڭ شۇ يىلى ئۆزى بىلەن بىر كۈندە تۇغۇلغان مىڭلىغان - ئون مىڭلىغان بوۋاقلارنىڭ ئارىسىدىكى بىر بوۋاق ئىدى، لېكىن دادام ھازىر مەشھۇر زات، شۇڭا بەزى تۇغقانلىرىمىز ۋە يۇرتداشلار دادام تۇغۇلغان چاغدا قانداقتۇر ئالامەتلەر يۈز بەرگەنلىكى توغرىسىدا رىۋايەت تۈسىنى ئالغان گەپلەرنى قىلىشتى. بۇلارنىڭ ھەممىسى ئويدۇرما، تىلغا ئالغۇچىلىكى يوق» دەپ يازغانىدى.

شۇنداق بولسىمۇ، ئىلگىرى ئۆتكەن گېرمانىيەلىك مۇخبىر ئۇل فرانزنىڭ «دېڭ شياۋپىڭ» ناملىق تەرجىمىھال خاراكتېرلىك ئەسىرىدە مۇنداق بىر تەپسىلات بار:

«... 1904 - يىلى شەرقىي سىچۈەندىكى كىشىلەر ئوغۇل پەرزەنت ئىلاھ ئاتا قىلغان ياخشىلىق، ئوغۇل پەرزەنت ئائىلىسىنى ئەجدادلارغا چوقۇنۇشنىڭ يۇقىرى قاتلىمىغا باشلاپ كىرىدۇ، دېگەنگە ئىشىنەتتى. قەدىمىي يوسۇن بويىچە ئىشك بېشىغا ئوقيا ئېسىپ، قولۇم - قوشنا ۋە يىراق - يېقىندىن كەلگەنلەرگە ئوغۇل پەرزەنتنىڭ دۇنياغا كەلگەنلىكى بىلدۈرۈپ قويۇلاتتى. ناۋادا، پەرزەنت قىز بولۇپ قالسا، كىشىلەر ئىشك

بېشىغا بىر پارچە لاتا ياكى قول ياغلىق ئېسىپ قويۇش بىلەن قانائەتلىنەتتى.»

مۇئەللىپ دېڭ شياۋپىڭ تۇغۇلغان كەنتنى زىيارەت قىلغاندا مۇشۇ يوسۇن توغرۇلۇق بىر قانچە مويىسىپىتتىن ئەھۋال ئىگىلىدى، ئۇلار باشلىرىنى چايقاپ بۇ قاراشنى ئانچە جەزمەلەشتۈرمىدى. ئەلۋەتتە، بۇ تەپسىلاتنىڭ راست - يالغانلىقى ئانچە مۇھىم ئەمەس. ئۇل فرانسىيىلىك يازغان ئوغۇل پەرزەنت «ئائىلىسىنى ئەجدادلارغا چوقۇنۇشنىڭ يۇقىرى قاتلىمىغا باشلاپ كىرىدۇ» دېگەن بۇ چۈشەنچىنى خاتا دەپ كەتكىلى بولمايدۇ. ئەجدادلىرى تارىخىدا ئىككى ئەۋلاد ئوغۇل پەرزەنت كۆرمەسلىك ۋەھىمىسىگە قالغان دېڭ جەمەتى ئۈچۈن ئېيتقاندا، دېمىسىمۇ شۇنداق. شۇڭا، كىشىلەر دېڭ شياۋپىڭنىڭ دۇنياغا كېلىشى دېڭ شاۋچاڭ ئۈچۈن ئېيتقاندا ھەقىقەتەنمۇ قۇتۇلۇقلارغا ئەرزىگۈدەك ئىش ئىكەنلىكىنى تەسەۋۋۇر قىلالايدۇ.

ئىسىمغا باغلانغان ئارزۇ - ئۈمىد

دېڭ شىۋاچاڭ ئوغلى تۇغۇلۇپ ئۈچىنچى كۈنى ئۇنىڭغا «دېڭ شىيەنشېڭ» دەپ ئىسىم قويدى.

شەرقىي سىچۈەن سەھراللىرىدا بالا تۇغۇلغاندىن كېيىن بالىنىڭ ئاپا تەرەپ تۇغقانلىرى، مومىسى ۋە مومىسىنىڭ ئۆيىدىكىلىرى يېڭى تۇغۇلغان بالىنى تەبرىكلەش، تۇغۇتلۇق ئايالىنى يامان كۆزلەردىن ساقلاش ئۈچۈن بالىنى يوقلاپ كېلىدۇ. بۇ يەردىكىلەر شۇنداق قىلغاندىلا بالا ئامان - ئېسەن ھەم كۆڭۈلدىكىدەك چوڭ بولىدۇ، دەپ قارايدۇ.

مۇراسىم شەكلىنى ئالغان بۇ قائىدە ئادەتتە بوۋاق تۇغۇلۇپ ئۈچىنچى كۈنى ئۆتكۈزۈلىدۇ. شۇ كۈنى دېڭ شىۋاچاڭ شىيەنشېڭ بازىرىدىن ئانچە يىراق بولمىغان ۋاڭشى يېزىسىنىڭ دەنجيا كەنتىگە ئەتىگەندىلا ئادەم ئەۋەتىپ، قېيىنئاتا - قېيىنئانىسىنى - بوۋاقنىڭ ئاپا تەرەپ بوۋىسى بىلەن مومىسىنى، شۇنداقلا ئۆز كەنتىدىكى ۋە قوشنا كەنتتىكى ئۇرۇغ - تۇغقان، دوست - بۇرادەرلىرىنى چاقىرىپ داستىخان سالىدۇ.

كۆپچىلىك دېڭ ئائىلىسى ھويلىسىغا جەم بولۇپ، دېڭ شىۋاچاڭنىڭ ئوغۇل پەرزەنت كۆرگەنلىكى شەرىپىگە سالغان داستىخانغا خۇشال - خۇرام داخىل بولۇشتى.

زىياپەت ئارىلىقىدا مېھمانلار توختىماي ياخشى گەپلەرنى قىلىشتى، بۇ ئائىلىگە بەخت تىلەشتى. ئادەتتە خەيرلىك

ئىشلارنى كۆپ قىلىدىغان دېڭ شىۋاچاننىڭ ئوغۇل پەرزەنت كۆرگەنلىكىگە مەدھىيە ئوقۇشتى. بۇنىڭدىن كېيىن دېڭ جەمەتنىڭ قايتىدىن روناق تاپىدىغانلىقىغا بولغان ئىشەنچلىرىنى بىلدۈرۈشتى.

— بۇمۇ ھەرقايسى ئىشلارنىڭ شاپائىتى، ھەرقايسى ئىشلارنىڭ شاپائىتى! كۆپرەك ئىچىڭلار، — دەيتتى دېڭ شىۋاچان مېھمانلارغا كەينى — كەينىدىن شاراب تۇتۇپ.

بوۋاق ئەمەن ياپرىقى، كاۋاۋىچىن قاتارلىق جۇڭگىي دورىلىرى چىلانغان ئىسسىق سۇدا يۇيۇندۇرۇلغانىدى. ئېيتىشلارغا قارىغاندا، مۇشۇ سۇدا يۇيۇندۇرۇلغان بالا ساغلام، ئامان — ئېسەن چوڭ بولارمىش، ئاغرىق — سىلاق، بالا — قازادىن يىراق تۇرارمىش. يېڭى يۆگەككە ئورالغان بوۋاقنى ئانا تەرەپ مومىسى ۋە ھاممىلىرى قولىغا ئېلىپ ئەركىلىتەتتى، بالىنىڭ بەختىنىڭ زىيادە بولۇشىنى تىلەيتتى.

بوۋاقنىڭ ئانىسى دېڭ دەن بېشىنى ئاق لۆڭگە بىلەن چىڭ چىگىۋالغان بولۇپ، ئىچىدىكى خۇشاللىقى چىرايىغا تېپىپ چىققانىدى. شۇنى تەسەۋۋۇر قىلىشقا بولىدۇكى، خۇشاللىققا تولغان قەلبىنىڭ چوڭقۇر قاتلاملىرىدا ئوغلنىڭ پارلاق كەلگۈسى ۋە گۈزەل ئىستىقبالى زاھىر بولاتتى.

— ھەي، قاراڭلار، بۇ بالىنىڭ پېشانىسى كەڭ، بېشى يوغان ھەم يۇمىلاق ئىكەن، ۋېنىمىڭ بىلەن بىر قېلىپتا چىققاندا كىلا قىلىدۇ! — دېدى مېھمانلارنىڭ بىرى بوۋاقنى قولىغا ئېلىپ يۇقىرى ئاۋازدا.

— ماڭا بېرىڭلارچۇ، مەن بوۋاقنىڭ چىرايىغا قاراپ باقاي، — مېھمانلارنىڭ ئارىسىدا تۆردىن ئورۇن ئالغان ئاپپاق ساقاللىق بىر مۇسسىپ ساقىلىنى سىلاپ تۇرۇپ شۇنداق دېدى.

— بەشىنچى بېگىم، سىلى جاھان كۆرگەن زات — دېدى.
دېڭ شياۋچاڭ بالىنى ئالمان — تالمان كۆتۈرۈپ كېلىپ،
مالال قىلىدىغان بولدۇق!

بەشىنچى بېگىم دېڭ شياۋچاڭنىڭ ئۆزىنى بۇنچىلىك چوڭ
كۆرگەنلىكىدىن ئىچىدە سۆيۈنۈپ كەتتى. ئۇ بوۋاقنى قولغا
ئېلىپ، چىرايىغا بىر ھازا سىنچىلاپ قارىغاندىن كېيىن
بېشىنى چايقاپ ئەستايىدىللىق بىلەن:

— ۋېنىمىڭ، بۇ بوۋاقنىڭ بۇرۇن — قۇلاقلىرى بېجىرىم،
بەدەنلىرى ئەتىلىك تۇرىدۇ، ئۇنىڭ ئۈستىگە كۆزلىرى نۇرلۇق،
قاش — قاپقى كېلىشكەن ئىكەن. بۇ بالا كېيىنكى كۈنلەردە
روھى ۋە جىسمانىي جەھەتلەردە كامالەتكە يېتىدۇ، كۆرۈنۈشتە
رايىش، ئەمما كەسكىن مەجەزلىك، قوشۇن باشلاپ جەڭ
قىلىدىغان سەركەردە بولۇپ يېتىشىپ چىقىدۇ... — دېدى.

— ئاڭلىدىڭمۇ ۋېنىمىڭ، بەشىنچى بېگىمنىڭ ئاغزىدىن
ئاسانلىقچە بۇنداق گەپ چىقمايدۇ جۇمۇ!

دېڭ شياۋچاڭ ئوقۇمۇشلۇق، مەھكىمىدە تەسىرى بار
«ھۆكۈمەت ئادىمى» ئىدى، شۇڭا بەشىنچى بېگىمنىڭ گېپىگە
چىنىپ تۇتۇپ كەتمىدى. ئۇنى بەخت تىلەش ئارزۇسىدا ياخشى
نىيەت بىلەن دېيىلگەن گەپ دەپ چۈشەندى. ئۇ بەشىنچى
بېگىمنىڭ ئالدىدىكى قەدەھكە تولدۇرۇپ شاراب قويۇپ،
مىننەتدارلىقىنى بىلدۈردى ۋە:

— بەشىنچى بېگىم، سىلىنىڭ ياخشى نىيەتتە قىلغان
مۇبارەك سۆزلىرى بىلەن قۇتلۇق تىلەكلىرىنىڭ بەرىكىتىدە بالا
ئالمان — ئېسەن ۋە ساغلام چوڭ بولۇپ، يۇرتداشلارنىڭ ۋە
ئۇرۇغ — تۇغقانلارنىڭ مېھرى — شەپقىتىگە جاۋاب قايتۇرسا
مېنىڭ مۇرادىم ھاسىل بولغان بولاتتى. قېنى، مەن سىلىگە

بىرقەدەر شاراب تۇتاي، — دېدى.

— ۋېنىمىڭ بۈگۈنكى بۇ مەرىكىدىن كېيىن بوۋاققا رەسمىي ئىسىم قويۇش كېرەك. سەن بالغا قانداق ئىسىم قويماي دەۋاتسەن! — بەشىنچى بېگىم ئاپپاق ساقلىنى سىلاپ تۇرۇپ، دېڭ شاۋچاڭ تۇتقان شارابنى كۆتۈرۈۋەتتى — دە، ئىچ — ئىچىدىن خۇشال بولۇپ دېڭ شاۋچاڭدىن سورىدى.

— شۇنداق، ۋېنىمىڭ. نامى يوللۇق بولمىسا، گەپ — سۆزمۇ يوللۇق بولمايدۇ، بىر ئادەمنىڭ ئىسمى — زاتىنى مىڭلىغان — تۈمەنلىگەن ئادەم چاقىرىدۇ، ئوبدانراق ئويلان! — دېدى دېڭ شاۋچاڭنىڭ دەنجيا كەنتىدىن كەلگەن قېيىنئاتىسىمۇ.

— بەشىنچى بېگىم، قېيىنئاتا، پەيغاڭ كەنتىدىكى دېڭ جەمەتى شەجەرىسىگە: «دىيانەتلىك بولماق، ئاتا ئۈمىدىنى ئاقلىماق، ئەل — يۇرتقا ياراملىق ئادەم بولماق، بەخت — سائادەت ياراتماق كېرەك» دەپ پۈتۈلگەن. بوغۇن پەرقى بويىچە، بۇ بوغۇننىڭ ئىسمى «شيەن» بولسۇن. پېقىر بالغا قانداق ئىسىم قويۇش ئۈستىدە كۆپ ئويلىنىپ، ئاخىرى «شيەنشېڭ» دېگەن ئىسىمنى لايىق تاپتىم. بۇ ئىسىمغا چوڭلار قانداق قارايدىكەن؟

— شيەن... شېڭ؟ بەشىنچى بېگىم ساقلىنى سىلاپ تۇرۇپ ئويلىنىپ قالدى ۋە:

— ئاڭلىماققا بولىدىغاندەك قىلىدۇ، بۇ ئىسىمدا قانداق خاسىيەت بار؟ — دەپ سورىدى.

دېڭ شاۋچاڭ كۈلۈپ تۇرۇپ:

— بەشىنچى بېگىم، بالا چوڭ بولغاندىن كېيىن جەزمەن كۇڭزى، مېڭزىلارنىڭ كىتابلىرىنى ئوقۇيدۇ، پەزىلەت

ئىگىلىرىنى ئۆزىگە ئۈلگە قىلىدۇ، ئەلگە ۋە ئوقۇرلارغا كېرەكلىك ئادەم بولىدۇ، مەن ئارزۇ - ئۈمىدلىرىمنى «شېئەنشىڭ» دېگەن ئىسمىغا باغلىدىم. بۇ بالىنىڭ بۇنىڭدىن كېيىن ئەجدادلىرىنىڭ ئېسىل ئەخلاق - پەزىلەتلىرىنى ئۆگىنىپ، ئالىجاناب ئادەم بولۇشنى ئۈمىد قىلىمەن، - دېدى.

— بارىكالا، بولىدىغان ئىسىم ئىكەن. ئاتىنىڭ ئىزگۈ تىلەكلىرىنى ئۆز ئىچىگە ئاپتۇ، - دېدى بەشىنچى بېگىم قانائەتلەنگەن ھالدا ماقۇللۇق بىلدۈرۈپ.

— شۇنداق، ۋېنىمنىڭ. «يەن ھەزرەتلىرىنىڭ پەند - نەسەھەتلىرى» ناملىق رىسالىدە يېزىلغان «ئوقۇشقا ئىلھاملاندۇرۇش» دېگەن ئىبارىنى بىلىسەن. ئادەم گۈدەك چېغىدا زېمىنى تۇراقلىق بولىدۇ، قۇرامىغا يەتكەندە پىكىر - خىيالى چېچىلىپ كېتىدۇ، تەربىيە ۋاقتىدا بولمىسا پۇرسەت كېتىپ قالىدۇ. قۇدامۇ ئادەتتە ساڭا بۇ ھەقتە تەربىيە بېرەتتى، بۇنىڭدىن بىزنىڭ خەۋىرىمىز بار، سېنىڭمۇ بۇ بالىنى ياخشى تەربىيەلەشنى ئۈمىد قىلىمەن. ئۇ ئەل - يۇرتقا ياراملىق ئادەم بولۇپ چىقسا، بۇ دېڭىڭ جەمەتى ئۈچۈن شان - شەرەپ، - دېدى دېڭىڭ شياۋچىڭنىڭ قېيىنئاتىسى.

— بەرھەق گەپ بولدى. مەن ئاتىلىق مەسئۇلىيىتىمنى تولۇق ئادا قىلىپ، بۇ بالىنى ياخشى تەربىيەلەيمەن...

دېڭىڭ شياۋچىڭ شۇنداق دەپ كۆزىنى يۆگەكتىكى بوۋاققا تىكتى. بوۋاقنىڭ ئەتراپىغا مېھمانلار ئولتۇرغانىدى. دېڭىڭ شياۋچىڭ ئىچىدە ئوغلغا:

«ئوغلۇم، بىزنىڭ نېمىلەرنى دېگەنلىكىمىزنى ئاڭلىدىڭمۇ؟ ئوبدان چوڭ بول، جەمەتتىگە شان - شەرەپ كەلتۈر، ئاتا -

ئاناڭنى، ئۇرۇق - تۇغقانلارنى ۋە پەيۋاڭ كەنتىدىكى
يۇرتداشلارنى ئۈمىدسىز قويا!» دېدى ئىچىدە.
شيەنشېڭ! شيەنشېڭ! بۇ ئاتىنىڭ ئوغللىدىن كۈتكەن
ئارزۇ - ئۈمىدلىرىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان ئىسىم ئىدى. بەش
ياشقا كىرىپ خەت - ساۋاتى چىققۇچە «دېڭ شيەنشېڭ» دېگەن
ئىسىم دېڭ شياۋپىڭنىڭ ئەسلىي ئىسىم - فامىلىسى بولۇپ
قالدى.

دېڭ شياۋپىڭ بەش ياشقا كىرگەن يىلى مەكتەپكە كىردى.
خۇسۇسىي مەكتەپ مۇئەللىمى ئۇنىڭغا «دېڭ شىيەن» دەپ
ئىسىم قويدى. لېكىن، بۇ كېيىنكى گەپلەر.
دېڭ شياۋپىڭ ئۆزىنىڭ دۇنياغا كەلگەنلىكىنى ئاستا -
ئاستا ھېس قىلىپ يېتىشكە باشلىدى. كېيىن بۇ بالىنىڭ
كەلگۈسى قانداق بولار؟

داۋالغۇپ تۇرغان يىللار

دېڭ شياۋپىڭ تۇغۇلغان چاغدا ئۇنىڭ يۇرتىدا — چەت — ياقىغا جايلاشقان بۇ كىچىك كەنتتە ھەممە مەۋجۇدات تىنچتەك كۆرۈنەتتى. شەرقىي سىچۇەن خەلقى كۈن چىقىشى بىلەن تىرىكچىلىكىنى باشلاپ، كۈن ئولتۇرۇشى بىلەن ئارام ئېلىپ، بامبۇكزارلىق بىلەن ئورالغان ۋە مورىلىرىدىن كۆكۈچ ئىس كۆتۈرۈلۈپ تۇرىدىغان مۇشۇ كەنتتە نەچچە يۈز يىلدىن بۇيان كۈنلىرىنى بىر خىل ھالەتتە ئۆتكۈزۈپ كېلىۋاتاتتى.

دېڭ شياۋپىڭ تۇغۇلغان دېڭ جەمەتى ھويلىسىدىن ئانچە يىراق بولمىغان جايدا «سۈزۈك سۇلۇق كۆلچەك» دەپ ئاتىلىدىغان بىر كۆلچەك بولۇپ، ھەركۈنى ئەتىگەن ياكى كەچقۇرۇنلۇقى پەيلاڭ كەنتىدىكى ئاياللار بۇ يەرگە كېلىپ، بەزىلىرى گۈرۈچ يۇسا، بەزىلىرى كىر — قات يۇغاچ، بىر — بىرى بىلەن ھال — مۇڭ بولۇشاتتى.

سۈزۈك سۇلۇق كۆلچەكنى بويلاپ چىغىر يولدا ئازراق ماڭغاندىن كېيىن، بۈك — باراقسان ئۈجمىزارلىق كۆرۈنەتتى، ئۇنىڭ ئىچكىرىسىدە جەنۇبقا قارىتىپ سېلىنغان، ئۆگزىسىگە كۆك كاھىش يېپىلغان كۆتۈرمە ئۆيلەر بار ئىدى. بۇ ئۆيلەر دېڭ جەمەتىنىڭ پىلە باقىدىغان ئۆيلىرى ئىدى.

ھويلىنىڭ ئالدى — كەينىدە نۇرغۇن ئۈجمە دەرەخلىرى بار ئىدى. ئەتىياز كېلىشى بىلەن بۇ ئۈجمە دەرەخلىرى بىخ

سۈرۈپ، ياپېشىل يوپۇرماق چىقىراتتى، ئاياللار ۋە بالىلار سېۋەتلىرىنى كۆتۈرۈشۈپ كېلىپ يوپۇرماقلارنى پۇتاشتى. يان ئۆيگە قاتار تىزىپ قويۇلغان بامبۇك سېۋەتلەردىكى پىلە قۇرتلىرى ئۈجمە يوپۇرمىقى بىلەن بېقىلاتتى.

ئۈجمە دەرەخلىرى ھەر يىلى ئەتىيازدا كۆكرىپ يوپۇرماق چىقىراتتى، پىلە قۇرتلىرى ھەر يىلى غوزەكلەيتتى. پەيغاف كەنتىدىكىلەر بىر يىلنىڭ تۆت پەسلىدە مۇشۇ ئىش بىلەن مەشغۇل بولاتتى، ئاي، يىللارمۇ بىرىنىڭ كەينىدىن بىرى ئۆتۈپەرەتتى.

شۇ چاغلار 20 - ئەسىرنىڭ باشلىرى ئىدى. لېكىن، پەيغاف كەنتىدىكى بىر مۇنچە كىشىلەر سىرتتىكى دۇنيانى، ئارقا - ئارقىدىن يۈز بېرىۋاتقان چوڭ ئىشلارنى نەدىن بىلسۇن؟ ئەمەلىيەتتە، بۇ ئىشلار چەت - ياقا جايلاردا ياشاۋاتقان كىشىلەرگىمۇ بىۋاسىتە تەسىر قىلاتتى.

دېڭ شياۋپىڭ تۇغۇلغان شۇ يىلى رۇسىيە بىلەن ياپونىيە ئېلىمىزنىڭ شەرقىي شىمال رايونىنى تالىشىپ ئۇرۇش قوزغىدى. ياپونىيە ئېلىمىزنىڭ لۇشۈن پورتىغا قورشاپ ھۇجۇم قىلدى ھەمدە سېئولىنى بېسىۋالدى. رۇسىيە فىلوتىمۇ لۇشۈن پورتىغا ئۇسۇپ كىردى.

ئېلىمىزدە 1900 - يىلى پارتلىغان يېختۈەن ھەرىكىتى شىددەت بىلەن پۈتۈن مەملىكەتنى قاپلىدى. ئۇ شەندۇڭ يېزىلىرىدىن تېزلىكتە پۈتكۈل مەملىكەتتىكى نۇرغۇن ئۆلكىلەرگە كېڭەيدى. يېختۈەنچىلەر ئەجنەبىيلەرگە قارشى تۇرۇش، ئەجنەبىيلەرنىڭ دىنىنى چەكلەش، جاھانگىرلىككە قارشى تۇرۇپ، ۋەتەننى سۆيۈش بايرىقىنى ئېگىز كۆتۈرۈپ، جايلاردىكى ئادالەتپەرۋەر ئەزىمەتلەرنىڭ ۋە ئېزىلگەن

دېھقانلارنىڭ پائال ئاۋاز قوشۇشىغا ئېرىشتى. ئەمما، چىرىك ئىقتىدارسىز چىڭ ھۆكۈمىتى كۈچلۈك جاھانگىر دۆلەتلەرنىڭ جۇڭگوغا قىلغان تاجاۋۇزچىلىقى ھەم يولسىز تەلەپلىرى ئالدىدا جان ساقلاش كويىغا چۈشۈپ، قىلچە قارشىلىق بىلدۈرمىدى. شۇنىڭ بىلەن ئىگىلىك ھوقۇقىدىن مەھرۇم قىلىدىغان، دۆلەتكە ئاھانەت كەلتۈرىدىغان بىر قاتار «شەرتنامە»لەر ئىمزالاندى. نۇرغۇن پورتلار ۋە شەھەرلەر كۈچلۈك جاھانگىر دۆلەتلەرنىڭ مۇستەملىكىسىگە ئايلىنىپ قالدى. قەدىمىي جۇڭگو زېمىنىنى ئاھۇ زار قاپلىدى، نامرات پۇقرالار ئازاب - ئوقۇبەت ئىچىدە قالدى.

مۇشۇ ۋاقىتتا ئېلىمىز جەمئىيىتى غايەت زور تارىخىي ئۆزگىرىش ھارپىسىدا تۇراتتى. سۇن جۇڭشەن باشچىلىقىدىكى بىر تۈركۈم غايىلىك ۋە ئىرادىلىك كىشىلەر جۇڭخۇا مىللەتلەرنىڭ ھايات - ماماتلىق جىددىي پەيت ئۈستىدە تۇرۇۋاتقانلىقىنى ئېنىق كۆرۈپ يەتتى. ئۇلار ئۆلۈمنى كۈتۈپ ئولتۇرماستىن ھاياتلىق يولى ئۈستىدە ئىزدەندى، ھاقارەت ۋە ئازاب - ئوقۇبەت، غەزەپ - نەپرەت ۋە ئويغىنىش ئىچىدە يالقۇنغا ئوخشاش لاۋۇلداپ ياندى.

دېڭىڭ شياۋيىڭ تۇغۇلغان شۇ يىلى ئەتىيازدا ئايال ئىنقىلابچى چيۇ جېن كىيىم - كېچەك ۋە زىبۇ - زىننەتلىرىنى سېتىپ، فېئوداللىق ئائىلە تۈزۈمىنىڭ ئاسارىتىدىن قۇتۇلۇپ، جېجياڭدىن ياپونىيەگە باردى، ئۇ ياپونىيەدە دۆلەت ۋە مىللەتنى قۇتقۇزىدىغان ھەقىقەتنى ھەمدە ئۆزى بىلەن مەسلەكداش سەپداشلىرىنى ئىزدىدى.

شۇ يىلى يەنە بىر ئىنقىلابچى چېن تىەنخۇا ئىنقىلابىي پارتىيە تەركىبىدىكى خۇاڭ شىڭ، سۇڭ جاۋرېن ۋە لىۈ كۈي

قاتارلىق كىشىلەر بىلەن بىرلىكتە خۇنەن چاڭشايدا جۇڭخۇانى گۈللەندۈرۈش جەمئىيىتىنى قۇرۇپ، چىڭ ھۆكۈمىتىگە قارشى قوراللىق قوزغىلاڭ كۆتۈرۈشنى پىلانلىدى. لېكىن، كېيىن مەخپىيەتلىك ئاشكارىلىنىپ قېلىپ، قوزغىلاڭ ئەمەلگە ئاشمىدى. چىن تىەنخۇا بەل قويۇۋەتمەي، شۇ يىلى ئىككىنچى قېتىم ياپونىيەگە ماڭغان پاراخوتقا چىقتى، ئۇمۇ چىۇ جېنغا ئوخشاش چىڭ ھۆكۈمىتىگە قارشى تۇرۇپ، دۆلەتنى قۇتقۇزۇش پۇرسىتىگە ئېرىشىش يولىدا داۋاملىق ئىزدەندى.

يەنە شۇ يىلى دېموكراتىك ئىدىيەگە ئىگە مەشھۇر مەدەنىيەت ئەربابلرىدىن سەي يۈەنپېي، تاۋ جېڭجاڭ، جاڭ تەييەن قاتارلىق زاتلار شاڭخەيدە ۋەتەننى قۇتقۇزۇش جەمئىيىتىنى قۇردى. بۇنىڭدىن باشقا، بەزى ئىنقىلابىي تەشكىلاتلار، مەسىلەن، ئىلىم - پەن ئۆگىنىش ئورنى، كۈندىلىك بىلىم جەمئىيىتى، ۋەتەنپەرۋەرلىك ئىلمىي جەمئىيىتى قاتارلىق تەشكىلاتلارمۇ ئىلگىرى - كېيىن بولۇپ ئۆزلىرىنىڭ قۇرۇلغانلىقىنى جاكارلىدى.

دېموكراتىك ئىنقىلاب ئوتى ئېلىمىزنىڭ ھەرقايسى جايلىرىغا يامراپ، چىڭ ھۆكۈمىتىنىڭ مۇستەبىت ھاكىمىيىتىنى تەۋرىتىپ، غۇلاپ چۈشۈش گىردابىغا ئاپىرىپ قويدى.

دېڭ شياۋپىڭ تۇغۇلغان شۇ بىر يىل ئىچىدە، يەنى 1905 - يىلى 8 - ئاينىڭ 20 - كۈنى جۇڭگونىڭ يېقىنقى زامان دېموكراتىك ئىنقىلابىنىڭ ئاساسچىسى سۇن جۇڭشەن بىر تۈركۈم ئىنقىلابىي زاتلارغا رەھبەرلىك قىلىپ، جۇڭگونى گۈللەندۈرۈش جەمئىيىتى، جۇڭخۇانى گۈللەندۈرۈش جەمئىيىتى، ۋەتەننى قۇتقۇزۇش جەمئىيىتى قاتارلىق ئىنقىلابىي

تەشكىلاتلارنى تايانچ كۈچ قىلغان ئاساستا، ياپونىيەنىڭ توكيو شەھىرىدە ئېلىمىزنىڭ تۇنجى بۇرژۇئا ئىنقىلابى پارتىيەسى بىلەن جۇڭگو ئىتتىپاقداشلار جەمئىيىتى تەشكىلاتىنى قۇردى.

سۇن جۇڭشەننىڭ ئىسمى ۋېن، تەخەللۇسى يىشەن بولۇپ، گۇاڭدۇڭ شياڭشەن (ھازىرقى جۇڭشەن شەھىرى) لىك. ئۇ ئىتتىپاقداشلار جەمئىيىتىنىڭ رەھبىرى بولۇپ سايلاندى ۋە «ئەجنەبىيلەرنى قوغلاپ چىقىرىپ، جۇڭخۇانى ئەسلىگە كەلتۈرۈش، مىنگو دۆلىتى قۇرۇپ، يەرلەرنى تەڭ تەقسىم قىلىش» تەشەببۇسىنى ئىتتىپاقداشلار جەمئىيىتىنىڭ سىياسىي پروگراممىسى قىلىپ بېكىتتى. شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا، سۇن جۇڭشەن ئىتتىپاقداشلار جەمئىيىتىنىڭ نەشر ئەپكارى بولغان ئورگان گېزىت — «خەلق گېزىتى» گە يېزىپ بەرگەن بېغىشلىمىسىدا «مىللىي مەسلەك»، «خەلق ھوقۇقى مەسلىكى»، «خەلق تۇرمۇشى مەسلىكى» دىن ئىبارەت «ئۈچ مەسلەك» نى ئوتتۇرىغا قويدى. شۇنىڭدىن ئېتىبارەن، ئىتتىپاقداشلار جەمئىيىتى ئېلىمىزدىكى ئىنقىلابىي زاتلارنىڭ چىڭ ھۆكۈمىتىنى ئاغدۇرۇپ تاشلاپ، جۇمھۇرىيەت قۇرۇشىدىكى مۇھىم كۈچكە ئايلاندى.

راۋاقتى قاپلاپ بوران، كەلدى يامغۇر شەپسى. داۋالغۇپ تۇرغان يىللارنىڭ بوران - چاپقۇنى سىرتتىن گۈركىرەپ كىردى، ئىنقىلاب ئۆتمۈ ئېگىزلىككە جايلاشقان شەرقىي سىچۈەن دىيارىغا ئاستا - ئاستا يامرىدى. مۇشۇنداق ۋەزىيەتتە پەيغالى كەنتىدىكىلەر بۇ ئىشلاردىن خەۋەرسىز قالمىدى ياكى پەرۋاسىز قاراپ تۇرمىدى، ئۇلارنىڭ ئارىسىدا بالدۇر ئويغانغان كىشىلەرنىمۇ يوق دېگىلى بولمايتتى.

پەيپاڭ كەنتىدىكى دېڭ جەمەتى

دېڭ شياۋپىڭنىڭ دادىسى دېڭ شاۋچاڭ شەرقىي سىچۈەن دىيارىدىكى بالدۇرراق ئويغانغان كىشىلەرنىڭ بىرى بولۇپ، دېڭ شياۋپىڭنىڭ ئۆسۈپ يېتىلىشىدە ناھايىتى مۇھىم رول ئوينىغان شەخس ئىدى.

لېكىن، قىلساق گەپ تولا. دېڭ شاۋچاڭنى تونۇشتۇرۇشقا توغرا كەلسە، گەپنى ناھايىتى ئۇزاق زاماندىن — بۇنىڭدىن بەش يۈز يىل ئىلگىرى دەۋر سۈرگەن مىڭ سۇلالىسىدىن باشلىماي بولمايدۇ.

مىلادىيە 1390 - يىلى جۇ يۈەنجاڭ مىڭ سۇلالىسىنى قۇرغاندىن كېيىنكى خۇڭخۇنىڭ 13 - يىلى ئىدى. جاھان تىنچىپ، جۇ يۈەنجاڭنىڭ خانلىق تەختىدە ئولتۇرغىنىغا 13 يىل بولغان بولسىمۇ، لېكىن بىر قىسىم چېگرا رايونلاردا ۋە چەت - ياقا جايلاردا يېغىلىق ئۈزۈلمەي داۋام قىلىۋاتاتتى. بولۇپمۇ سىچۈەن، سەنشى، يۈننەن، گۇيجۇ قاتارلىق جايلاردا يەرلىك كۈچلەر تاغلىرى ئېگىز، ئوردىدىن يىراق بولۇشتەك جۇغراپىيەلىك شارائىتىغا تايىنىپ، ئۆز ئالدىغا تەپرىقچىلىك قىلىپ ئوردا بىلەن قارشىلاشتى.

ئەينى چاغدا سىچۈەندىن ئوردىغا ئەۋەتىلگەن بىر مەلۇماتنامىدە «... سىچۈەننىڭ گۇاڭخەن ئايمىقىدىكى مۇتتەھەم پىڭ پۇگۇي ئۆزىنى مىڭ سۇلالىسىنىڭ ئىككىنچى قېتىم

تۆرەلگەن خانى دەپ جاكارلاپ، پۇقرالارنى كۈشكۈر تۈپە ئەتراپىغا نەچچە تۈمەن ئادەمنى يىغدى...» دېيىلگەندى.

— چىداپ تۇرغىلى بولمايدۇ! بۇ دېگەن ئىسيان كۆتۈرگەنلىك! — دېدى جۇ يۈەنجاڭ مەلۇماتنامىنى كۆرۈپ، شاھانە كۈرستىن ئالمان — تالمان تۇرۇپ يۇقىرى ئاۋازدا، — دەرھال لەشكېرى پىرقە ئەمەلدارى دېڭ خېشۋەننى چاقىرىڭلار! شۇ يىلى ئەتىيازدا جۇ يۈەنجاڭ ھاكىمىيەتنى مۇستەھكەملەش، تېررىتورىيەسىنى كېڭەيتىش ئۈچۈن، لەشكېرى پىرقە ئەمەلدارى دېڭ خېشۋەننى لەشكەرلەرگە باش قىلىپ سىچۈەنگە ئەۋەتتى. جۇ يۈەنجاڭ دېڭ خېشۋەننىڭ قىسقا ۋاقىت ئىچىدە سىچۈەننى بىرلىككە كەلتۈرۈشىنى ئۈمىد قىلاتتى.

دېڭ خېشۋەن سىچۈەنگە لەشكەر باشلاپ كىرىپ، چۇڭچىڭنىڭ شەرقىي شىمالىي تەرىپىگە ئىككى يۈز نەچچە چاقىرىم كېلىدىغان چەت — ياقىغا جايلاشقان قەدىمىي بازار گۇاڭئەنگە بارغاھ تىكتى. يىل بويى داۋام قىلغان پاراكەندىچىلىك، تەبىئىي ئاپەت تۈپەيلىدىن، سىچۈەننىڭ مۇنبەت يەرلىرى قاقاسلىققا ئايلانغان، ئاھالە شالاڭلاپ كەتكەن، ھەممە يەر چۆلدەرەپ قالغانىدى.

بۇ ئەھۋالنى كۆرگەن دېڭ خېشۋەننىڭ يۈرىكى ئېچىشتى. سىچۈەندىكى ئۇرۇش ئاستا — ئاستا بېسىققاندىن كېيىن، ئۇ پادىشاھقا: «سىچۈەندە نۇرغۇن يەرلەر قاقاسلىشىپ كېتىپتۇ، كىشىلەر سىرتقا ئېقىپ كېتىۋېتىپتۇ، شۇڭا ئاھالىسى كۆپ خۇنەن، گۇاڭدۇڭلاردىن بىر تۈركۈم ئاھالە سىچۈەنگە كۆچۈرۈپ كېلىنسە، سىچۈەننىڭ مۇنبەت يەرلىرى پۇقرالارغا جەزمەن باياشات تۇرمۇش ئاتا قىلىدۇ، يالغۇز پۇقرالارنىلا ئەمەس، بەلكى

ئوردا ئەمەلدارلىرىنىمۇ سىچۈەنگە ئورۇنلىشىپ، ئۆز مەنەسەپ دەرىجىسى بويىچە پۇقرالارغا باش بولۇپ ئىشلەپچىقىرىشنى راۋاجلاندۇرۇشقا ئىلھاملاندۇرۇش كېرەك. بۇ ئالىيلەرنىڭ چېگرا رايونلارنى ئېچىش، تېخىمۇ كۆپ پۇقرالارنى خاتىرجەم تىرىكچىلىك قىلىش پۇرسىتىگە ئىگە قىلىشلىرى ئۈچۈن پايدىلىق» دېگەن تەكلىپنى سۈندى. جۇيۈەنجاڭ دېڭ خېشۈەننىڭ تەكلىپىنى قوبۇل قىلدى ھەمدە ئۆزىنىڭ ئائىلىسىنى سىچۈەنگە كۆچۈرۈپ كېلىشىگە ماقۇل بولدى. ئېيتىشلارغا قارىغاندا، پادىشاھ دېڭ خېشۈەننىڭ ئائىلىسىنى ئورۇنلاشتۇرۇۋېلىشى ئۈچۈن ئۇنىڭغا يۈز مۇيەر تارتۇق قىلغانمىش.

شۇنداق قىلىپ، ئەسەرلەردىن بۇيان جياڭشىننىڭ لۇلىڭ دېگەن يېرىدە ياشاپ كەلگەن دېڭ جەمەتى سىچۈەندىكى گۇاڭئەنگە كۆچۈپ كېلىپ، گۇاڭئەننىڭ ۋاڭشى يېزىسى ياۋ پىڭلى كەنتىگە، يەنى ھازىرقى شېيشىڭ بازىرى پەيڭفاڭ كەنتىگە ماكانلاشقانكەن.

دېڭ خېشۈەننى دېڭ جەمەتىنىڭ پەيڭفاڭ كەنتىگە ماكانلاشقان تۇنجى ئەجدادى دېيىشكە بولىدۇ. تۇنجى ئەجدادى دېڭ خېشۈەن زامانىسىدىن دېڭ شياۋپىڭ دۇنياغا كەلگەن زامانغىچە بولغان ئارىلىقتا دېڭ جەمەتىنىڭ نەچچە ئەۋلاد كىشىلىرى مىڭ ۋە چىڭ سۇلالىلىرى دەۋر سۈرگەن ئالتە يۈز يىللىق تارىخنى باشتىن كەچۈرگەن. «دېڭ جەمەتىنىڭ نەسەبنامىسى»غا پۈتۈلگەن بوغۇنلارنىڭ رەت تەرتىپى بويىچە ھېسابلىغاندا، دېڭ شياۋپىڭ دېڭ جەمەتىنىڭ پەيڭفاڭ كەنتىدىكى 19 - ئەۋلاد نەۋرىسى ئىكەن.

دېڭ جەمەتىدىكىلەر تۇنجى ئەجدادى دېڭ خېشۈەندىن

باشلاپ، بىلىم ئېلىپ ئوقۇمۇشلۇق ئادەم بولۇشنى تەلەپ قىلىپ، يۇرتنىڭ ئىلتىپاتىغا ياخشىلىق بىلەن جاۋاب قايتۇرۇشنى ئائىلىنىڭ مىزانى قىلىشقا ئالاھىدە ئەھمىيەت بەرگەن. لەشكىرىي پىرقە ئەمەلدارى بولغان ھەم مىڭ سۇلالىسىنىڭ تەيزۇخانى جۇيۈەنجاڭغا ئەجىر - تۆھپە كۆرسەتكەن تۇنجى ئەۋلاد دېڭ خېشۈەن توغرۇلۇق مۇشۇنچىلىك توختىلايلى. دېڭ جەمەتنىڭ ئىككىنچى ئەۋلادى دېڭ شىيەن، ئۈچىنچى ئەۋلادى دېڭ سىشۈن، بەشىنچى ئەۋلادى دېڭ رۇڭ، دېڭ جى، يەتتىنچى ئەۋلادى دېڭ زىدې، دېڭ زىگاۋ، سەككىزىنچى ئەۋلادى دېڭ شىيەن، دېڭ شىچاڭ... ئۇلارنىڭ ھەممىسى سىچۈەن تارىخىدا ئىز قالدۇرغان ياكى ئەمەل تۇتقان ۋە ياكى شۆھرەتلىك ئۆلىما ئاتىلىپ، سىچۈەندە نامى چىققان كىشىلەر ئىدى.

ئىككى يۈز يىلدىن كۆپرەك داۋام قىلغان مىڭ سۇلالىسى زامانىسىدا دېڭ جەمەتىدىن بەش - ئالتە نەپەر تەشرىپدار چىققان. سەككىزىنچى ئەۋلاد دېڭ شىيەن چۇڭجېن يىللىرىدا تەشرىپدار بولۇپ، گۇاڭدۇڭنىڭ خەيياڭ ناھىيەسىدە ئامبال ۋە ياساۋۇل بېشى بولغان؛ مىڭ سۇلالىسىنىڭ ئاخىرقى يىللىرى گۇيۋاڭ بىلەن بىللە يۈننەن ۋە بېرمىغا بېرىپ، مەنسەپ - تۇتۇق پىرقىسى دېۋانېڭى ۋە باش مۇشاۋىر بولغان، كېيىن دۆلەت ئۈچۈن قۇربان بولغان. چىڭ سۇلالىسى پادىشاھى چيەنلۇڭ چيەنلۇڭنىڭ 47 - يىلى ئۇنىڭغا «پەزىلەت ئىگىسى» دەپ نام بەرگەن.

چىڭ سۇلالىسى دەۋرىگە كەلگەندە، دېڭ جەمەتى «ئوقۇمۇشلۇق ئائىلە» ئەنئەنىسىنى داۋاملىق جارى قىلدۇرغان. 11 - ئەۋلادى دېڭ يەننىڭ جىيەنى دېڭ شىمىن چيەنلۇڭنىڭ تۇنجى يىلى (1736 - يىلى) تەشرىپدار بولۇپ، دارىلئۇلۇمدا

كىتاب تۈزۈش ھەم ئىلىم سۆزلەش بىلەن مەشغۇل بولغان. دېڭ ئۆلىمانىڭ گېپى چىقىپ قالدى، گۇاڭخۇەنلىكلەر ھازىرمۇ ئۇنىڭ بىلەن پەخىرلىنىدۇ.

ئۆلىما دېگەنلىك فېئوداللىق دۆلەتتە تاللانغان بىر قىسىم يۇقىرى دەرىجىلىك ئىستېدات ئىگىلىرىگە قارىتىلغان. دارىلئۇلۇم مۇشۇ يۇقىرى دەرىجىلىك ئىستېدات ئىگىلىرى خىزمەت قىلىدىغان، كىتاب تۈزۈش ۋە تەتقىقات بىلەن مەشغۇل بولىدىغان ئورگان ئىدى. شۇ زامانلاردا ئۆتكەن ئوقۇمۇشلۇق ئادەملەرنىڭ ھەممىسى: تەشرىپدارلىققا ئۆتۈش ئىمتىھانى تەس، دارىلئۇلۇمغا كىرمەك ئۇنىڭدىنمۇ تەس، ئون تەشرىپدارنىڭ ئىچىدە ئاران بىرى دارىلئۇلۇمغا كىرەلەيدۇ، دېيىشەتتى.

دېڭ شىمىن تەشرىپدار بولغاندىن كېيىن، باشتا دارىلئۇلۇمدا كىتاب تۈزۈش، ئىلىم تەھسىل قىلىش بىلەن مەشغۇل بولغان. چيەنلۇڭنىڭ 10 - يىلى (1745 - يىلى) ئەدلىيە دىۋانىنىڭ ۋەزىرلىكىگە ئۆستۈرۈلگەن.

ئەدلىيە دىۋانى ھازىرقى ئالىي خەلق سوت مەھكىمىسى بىلەن تەڭ ئورۇن، ئەدلىيە دىۋانىنىڭ ۋەزىرى ھازىرقى ئالىي خەلق سوت مەھكىمىسىنىڭ باشلىقى بىلەن تەڭ ئەمەل. مۇشۇنداق مەرتىۋىگە ئېرىشمەك دېڭ جەمەتى ئۈچۈن ئاتا - بوۋىلىرىنىڭ يۈزىنى يورۇق قىلىدىغان كاتتا ئىش ئىدى. شۇ چاغدا، دېڭ شىمىن بېيجىڭدا ئىدى. بۇ قۇتلۇق خەۋەر پوچاڭزا سادالىرى ئىچىدە گۇاڭخۇەننىڭ پەيپاڭ كەنتىگە تارقالدى، كىشىلەر بىر - بىرىگە خۇش خەۋەر يەتكۈزۈشتى ھەمدە بۇ كەنتكە بېرىپ، دېڭ ئائىلىسىنى تەبرىكلەشتى. خۇشاللىق يۈزىسىدىن ئەلگە ئۈچ كۈن داىستىخان تارتىلدى.

مىلادىيە 1716 - يىلى دېڭ شىمىننىڭ دادىسى دېڭ لىن

كېسەل بولۇپ قېلىپ ساقىيالمىي قازا قىلىپ كەتكەن. دېڭ شياۋچاڭ سۇلالىسىنىڭ ئەينى چاغدىكى تۈزۈمىدە ۋەزىرلەرنىڭ ئاتا - ئانىسى قازا قىلىپ كەتسە، يۇرتىغا قايتىپ ئۈچ يىل قارىلىق تۇتۇشقا ئىجازەت بېرىلەتتى. شۇڭا، دېڭ شىمىن بالا - چاقىلىرىنى ئېلىپ گۇاڭخەنگە كەلگەن.

دېڭ شىمىن پاك، ھەققانىي، بىلىملىك زات بولغاچقا، پادىشاھنىڭ ئەتىۋارلىشىغا، يۇرتداشلارنىڭ ھۆرمىتىگە سازاۋەر بولغان.

دېڭ شىمىن گۇاڭخەندە بولغان كۈنلەردە دېڭ جەمەتىنىڭ شەجەرىسىنى تۈزۈپ چىققان. ئۇ «دىيانەتلىك بولماق، ئاتىنىڭ ئۈمىدىنى ئاقلىماق، ئەل - يۇرتقا ياراملىق ئادەم بولماق، بەخت - سائادەت ياراتماق كېرەك» دېگەن ئەقىدە بويىچە بوغۇنلارنىڭ رەت تەرتىپىنى تۇرغۇزغانىدى.

دېڭ شياۋچاڭ مۇشۇ تەرتىپ بويىچە ئوغلىغا «دېڭ شىيەنشېڭ» دەپ ئىسىم قويدى. دېڭ شىمىن تۇرغۇزغان بوغۇن تەرتىپى بويىچە، دېڭ شياۋپىڭنىڭ ئىسمى «شىيەن» بولۇشى كېرەك ئىدى.

دېڭ شىمىن يۇرتىدا ئاپىسىنىڭ خىزمىتىدە بولغاچ ۋاقىت چىقىرىپ، گۇاڭخەن ئايمىقى تەزكىرىسىنى تۈزۈشكە رىياسەتچىلىك قىلدى. گۇاڭخەن تارىخى شۇنىڭدىن كېيىن بىر قەدەر مۇكەممەل ۋە ئېنىق ھۆججەت خاراكتېرىنى ئالدى. گۇاڭخەنلىكلەر دېڭ شىمىننىڭ بۇ تۆھپىسىدىن بۈگۈنكى كۈنگە قەدەر مىننەتدار.

دېڭ شىمىن ئۈچ يىللىق قارىلىق تۇتۇش مۇددىتى توشقاندىن كېيىن پايتەختكە قايتىپ، ئەدلىيە دىۋانىنىڭ ۋەزىرلىك ۋەزىپىسىنى ئۆتىگەن، بىرنەچچە يىلدىن كېيىن

چارچاش تۈپەيلىدىن كېسەل بولۇپ قالغان، يېشىمۇ بىر يەرگە بېرىپ قالغان. شۇ سەۋەبتىن، ئۇ پادىشاھقا يۇرتىغا قايتىش توغرىلىق ئىجازەت سوراپ ئىلتىماس سۇنغاندا، پادىشاھ چيەنلۇڭ ئۇنىڭ ئىلتىماسىنى تەستىقلىغان. ئۆزى ئۈچۈن شۇنچە يىل ئەمەل تۇتقان، ۋەزىپىسىگە سادىق، مەسئۇلىيەتچان ۋە ئاجايىپ تۆھپىلەرنى ياراتقان بۇ زاتقا پادىشاھ چيەنلۇڭ «مۆتىۋەر پەدەر» دەپ نام بەرگەن. بۇنداق نامغا ئېرىشكەن ئەمەلدارلار ھەرقانداق ئىشنى بىۋاسىتە پادىشاھقا مەلۇم قىلالايتتى.

دېڭ شىمىن گۇاڭئەنگە قايتىپ كېلىپ ئۇزاق ئۆتمەي كېسەل سەۋەبى بىلەن قازا قىلغان. ئوردا دېڭ شىمىننىڭ ئەجىر - تۆھپىسى ۋە پەزىلىتىنى تەقدىرلەش يۈزىسىدىن دېڭ شىمىننىڭ يۇرتى ياۋ پىڭلىغا ئۇنىڭ خاتىرىسى ئۈچۈن «ساخاۋەتلىك خاتىرە راۋىقى» تىكلەنگەن. كېيىن ياۋ پىڭلى كەنتىنىڭ نامى دېڭ جەمەتى ئەجدادلىرىنىڭ كۆرسەتكەن ھىممىتى ئويۇلغان خاتىرە راۋىقى سەۋەبىدىن، پەيۋاڭ (خاتىرە راۋىقى) كەنتىگە ئۆزگەرگەن.

20 - ئەسىرنىڭ ئاخىرلىرى دېڭ شياۋپىڭنىڭ قىزى ماۋ ماۋ ئۆزىنىڭ «دادام دېڭ شياۋپىڭ (1 - قىسىم)» ناملىق ئەسىرىدە مۇنداق دەپ يازغان: «ناۋادا راستتىنلا ناھىيە تەزكىرىسىدە دېيىلگەندەك بولسا، ئۇ چاغدا دېڭ ئۆلمەي، ئەدلىيە دىۋانىنىڭ ۋەزىرى دېڭ ئاقساقال ھەقىقەتەن قابىلىيەتلىك، پەزىلەتلىك، بىلىملىك، تۆھپىكار زات. شۇ بىر ئەۋلاد كىشىلەر بەش يۈز يىلدىن ئارتۇق ھۆكۈم سۈرگەن مىڭ ۋە چىڭ سۇلالىلىرى دەۋرىدە دېڭ جەمەتى تارىخىغا ئەڭ شانلىق سەھىپە يېزىپ قالدۇرغان».

قايتىدىن باش كۆتۈرگەن «ئوقۇمۇشلۇق ئائىلە»

كۆك تاشتىن قوپۇرۇلغان خاتىرە راۋىقى كەنتىنىڭ سىرتىدىكى چوڭ يولدا قەد كۆتۈرۈپ تۇراتتى، چەكسىز كەتكەن ئېتىزلىقلار يىراق - يىراقلارغىچە سوزۇلغانىدى. ئەتىياز پەسلى چېچەكلىگەن قىچىلار ئالتۇندەك ساپسىرىق پارقىراتتى، ياز پەسلى شال ئېتىزلىرىدىكى شاللار دولقۇنلىنىپ، نېلۇپەر يوپۇرماقلىرى ئۆركەش ياسايتتى. كۈز پەسلى يېتىپ كەلگەندە، كۆك بىلەن بوي تالاشقان سېرىق دۈپ دەرەخلىرىنىڭ ياپراقلىرى كەھرىۋا رەڭگىگە كىرەتتى... بۇلارنىڭ ھەممىسى مۇنداق بىر پاكىتنى سۆزلەۋاتقاندا قىلاتتى: قىش كېتىدۇ، ياز كېلىدۇ، كۆكلەم كېتىدۇ، كۈز كېلىدۇ؛ كېچىنىڭ ئورنىنى كۈندۈز ئالىدۇ، كۈرمىنىڭ ئۆزگىرىشلەر يۈز بېرىدۇ... تارىخ قەدىمى ھامان ئېغىر ھەم مۇشەققەتلىك. لېكىن، تارىخ چاقى ھەرگىز بىر ئىزدا توختاپ قالمايدۇ. ۋاقىت ئادەتتىن تاشقىرى ئاستا ئۆتۈۋاتقاندا تويۇلىدىغان بۇ چەت - ياقىغا جايلاشقان قەدىمىي كەنتىمۇ بۇنىڭدىن مۇستەسنا ئەمەس.

بىز دېڭ جەمەتى توغرىسىدىكى بايانىمىزنى داۋاملاشتۇرايلى. دېڭ شياۋپىڭنىڭ ئاتا تەرەپ بوۋىسىنىڭ ئاخىرقى ئۆمرى 19 - ئەسىرنىڭ 60 - ، 70 - يىللىرىغا، يەنى چىڭ سۇلالىسىنىڭ تۇڭجى يىللىرىغا توغرا كەلدى. بۇ چاغدا دېڭ

جەمەتى گۈللىنىشتىن خارابىلىشىشقا يۈزلەنگەن بولۇپ، ئەسلىدىكى ئوقۇمۇشلۇق ئائىلە، ئىقتىدارلىقلار چىقىدىغان دېڭ جەمەتى ئاستا - ئاستا ۋەيران بولۇشقا باشلىغانىدى.

دېڭ شياۋپىڭنىڭ بوۋىسى دېڭ كېدا پەيغالى كەنتىدىكى تىرىشچان، ھۈنەرۋەن كىشى بولۇپ، قوشۇمچە دېھقانچىلىق قىلاتتى، يېرى بەك ئاز بولۇپ، ئون نەچچە مودىن ئاشمايتتى، لېكىن ئۇ ئاددىي - ساددا ھەم ئەمگەكچان ئىدى، تېرىقچىلىقتىن باشقا، پىلە بېقىپ يىپەك چىقىراتتى، يىپ ئېگىرىپ رەخت توقۇيتتى. دېڭ كېدا جاپا - مۇشەققەت چېكىپ تاپقان ئازغىنا كىرىمى بىلەن خۇددى ئاغزىدا بىر تالدىن سامان چىشلەپ كېلىپ ئۆزىگە ئۇۋا سالغان قارلىغاچتەك، ئائىلە ئىگىلىكىنى تىرىشىپ - تىرىشىپ يۈرۈپ ئاران ئۆرە قىلدى.

دېڭ كېدا تۇرالغۇسىنى ھەر يىلى كېڭەيتىپ ۋە يېڭىدىن ئۆي سېلىپ، تاملىرى ئاقارتىلغان، ئۈستىگە كاھىش بېيىتىلغان ئەپچىل قورۇنىڭ ئىگىسى بولۇپ قالدى. قورۇ جەنۇبقا قارىتىپ سېلىنغان بولۇپ، شەكلى ئات تۇيىقىغا ئوخشايتتى، ئالدى - كەينى چىرايلىق بامبۇكزارلىق ئىدى (بۇ بامبۇكنى شۇ يەرلىك كىشىلەر «قارماق بامبۇك» دەپ ئاتىشاتتى، چۈنكى ھەربىر تۈپ بامبۇكنىڭ ئۈچى قارماققا ئوخشاش پەسكە ساڭگىلاپ تۇراتتى).

قورۇدىن ئانچە يىراق بولمىغان جايدا نېلۇپەر گۈللىرى ئېچىلىپ كەتكەن سۈيى سۈزۈك كۆلچەك بار ئىدى. كۆلچەك بويلىرىدا ئىگىرىگە ئوخشاش ئۆسۈملۈكلەر بولۇق ئۆسۈپ كەتكەنىدى. كۆلچەكنىڭ سەل نېرىسىدا چاققانغىنا ئۈجمىزارلىق، ئۇنىڭ ئىچكىرىسىدە پىلە باقىدىغان ئۆيلەر بار

ئىدى. بۇ ئۆيلەرنى ھازىرمۇ بۇ كەنتتىكىلەر «پىلە يېقىش ئۆيى» دەپ ئاتايدۇ.

دېڭىڭ كېدا كۆلىمى زور بولمىسىمۇ ئۆز قولى بىلەن تىكلىگەن بۇ مۇقىم ھەم مۇكەممەل ئىگىلىكىدىن زوقلىناتتى. ئۇ ئۆز ئىگىلىكىدىن شۈكۈرلۈك، ئىشەنچ ۋە قانائەت ھاسىل قىلسا كېرەك. ئۇنىڭدىكى شۈكۈرلۈك ۋە قانائەت شۇ چاغدىكى ئېلىمىز سەھرا لىرىدىكى ئۆز كۈچىگە تايىنىپ جان باقىدىغان كۆپلىگەن ئەمگەكچىلەرگە خاس شۈكۈرلۈك ۋە قانائەتلىنىش ئىدى.

پەقەت بىرلا ئىش ئۇنى بىئارام قىلىپ كېلىۋاتاتتى. ئۇ ئۆزىنى كەمسۈندۈراتتى، تەشۋىشتىن خالىي بولالمايۋاتاتتى. جەمەتتە ئۆزىدىن ئىلگىرى ئۆتكەن ئىككى ئەۋلاد ئوغۇل پەرزەنت كۆرمىي ئۆتۈپ كەتكەنىدى، ئۆزىمۇ ئوغۇل پەرزەنت كۆرمىي كېلىۋاتاتتى.

«تەڭرى جاپاكەش ئادەمنى نائۇمىد قويمايدۇ.» 1886 - يىلى، يەنى گۇاڭشۈينىڭ 12 - يىلى بۇ ئائىلىدە بىر ئوغۇل بوۋاق يورۇق دۇنياغا كۆز ئاچتى. دېڭىڭ كېدا چاڭقاپ كەتكەن مايسا سۇغا ئېرىشكەندەك، خۇشاللىقىدا قىن - قىنىغا سىغماي قالدى.

دېڭىڭ كېدا جەمەت بوغۇن تەرتىپى بويىچە، ئوغلىغا «دېڭىڭ شياۋچاڭ» دەپ ئىسىم قويدى، تەخەللۇسى ۋېنىڭ بولدى. دېڭىڭ شياۋچاڭ دەل دېڭىڭ شياۋپىڭنىڭ دادىسى ئىدى.

دېڭىڭ كېدا خەت - ساۋاتى يوق قارىتۈرۈك ئادەم ئىدى، شۇنداقتىمۇ ئەجدادلىرى بەرپا قىلغان ئوقۇمۇشلۇق ئائىلىنىڭ ئەنئەنىسىنى چوڭقۇر ئەسلەيتتى ۋە چەكسىز ھۆرمەتلەيتتى. ئۇ

دېڭ جەمەتنىڭ قايتىدىن باش كۆتۈرۈشىنى، ئەجدادلىرىنىڭ شانلىق تارىخىنىڭ قايتىلىنىشىنى ئىزچىل ئارزۇ قىلىپ كەلگەچكىمىكىن، ئوغللىنى سەل چوڭ بولغاندا، يېمەي - ئىچمەي يىغقان ئازغىنا ئىقتىسادى بىلەن شۇ كەنتتىكى خۇسۇسىي مەكتەپكە بەردى. ئوغللىنىڭ ياخشى ئوقۇپ، دېڭ جەمەتنىڭ «ئوقۇمۇشلۇق ئائىلە»سىنىڭ ئەنئەنىسىگە داۋاملىق ۋارىسلىق قىلىشىنى ئۈمىد قىلدى. دېڭ كېدا ئوغللىنى كېيىن باشقىلارنى بېسىپ چۈشىدىغان، قولىدىن چوڭ ئىشلار كېلىدىغان ياراملىق ئادەم قىلىپ چىقىش ئىستىكىدە كۆڭۈل قويۇپ تەربىيەلىدى.

شەرقىي سىچۈەن يېزىلىرىدا «ياخشى ئادەمنىڭ ئۆمرى ئۇزۇن بولماس» دېگەن گەپ بار. ئوغللىنى ياراملىق ئادەم قىلىپ چىقىش يولىدا تىرىشىپ - تىرىشىپ يۈرگەن دېڭ كېداغا ئوخشاش ياخشى ئادەمگە تەڭرى ئۇزۇن ئۆمۈر بەرمىدى.

ئوغلى ئون ئىككى ياشقا كىرگەن يىلى كېسەل دېڭ كېدانى ياش ھاياتىدىن مەرۇم قىلدى. شۇنىڭدىن كېيىن دېڭ شاۋچاڭنى بېقىش ۋەزىپىسى ئېرىدىن تۈل قالغان ئانىسى، دېڭ شاۋچىڭنىڭ مومىسى دېڭ دەينىڭ زىممىسىگە چۈشتى.

دېڭ دەي ئېرىنىڭ ۋەسىيىتىنى يادىدا تۇتۇپ، پۈتۈن ۋۇجۇدى بىلەن ئوغللىنى تەربىيەلىدى. ئۇ بىر ئامال قىلىپ ئوغللىنى ئوقۇتۇپ، چېڭدۇدىكى سىياسىي - قانۇن مەكتىپىگە بەرمەكچى بولدى. بۇ ئەينى چاغدا قالتىس يىراقنى كۆرەرلىك ھېسابلىناتتى.

دېڭ شاۋچاڭ مەرھۇم دادىسىنىڭ، تۈل ئانىسىنىڭ ئۈمىدىنى يەردە قويمىدى. ئۇ چېڭدۇدىكى سىياسىي - قانۇن

مەكتىپىنى ئەلا نەتىجە بىلەن پۈتكۈزۈپ، بىلىمدە باشقىلاردىن ئۈستۈن تۇرۇپلا قالماي، ئۆزىدە دۇرۇس، شەخسىيەتتىن ئاممىنىڭ ئىشىغا جان كۆيۈرىدىغان ۋە يامانلىقتىن يىرگىنىدىغان ساخاۋەت ئىگىسىگە خاس خاراكتېرنى يېتىلدۈردى. جەمئىيەتتىكى پۇلدارلارغا ياخشىچاق بولىدىغان، نامراتلارنى كۆزگە ئىلمايدىغان ئىللەتلەرگە قارىتا، دېڭ شياۋچاڭ مۇستەقىل ئويلىنىش ۋە مۇستەقىل ھۆكۈم قىلىش ئىقتىدارىغا ئىگە ئىدى.

دېڭ شياۋچاڭ ئوقۇمۇشلۇق بولغاچقا، ئەسلىدە ئۇنىڭ سىرتتا مەنسەپ تۇتۇش پۇرسىتى كۆپ ئىدى ھەم ئۆزىدىمۇ شۇنداق ئىقتىدار ھازىرلانغانىدى، لېكىن تۈل ئانىسىنىڭ سەھرادىكى جاپالىق ئەمگىكىنى، ھالىدىن خەۋەر ئالىدىغان ئادىمىنىڭ يوقلۇقىنى ئويلاپ ئۇنىڭ كۆڭلى غەش بولدى. ياشلىق دەۋرىدە تۇرۇۋاتقان دېڭ شياۋچاڭ يا مەنسەپ تۇتۇپ سىرتتا قېلىش، يا قايتىپ كېلىپ ۋاپادار ئوغۇل بولۇشتەك قىيىن تاللاش ئالدىدا «ۋاپادار ئوغۇل بولۇش»نى تاللاپ، ئىككىلەنمەستىن پەيۋاڭ كەنتىگە قايتىپ كەلدى.

1901 - يىلى دېڭ شياۋچاڭ ئون ئالتە ياشقا كىردى. شۇ يىلى تۈل ئانىسى ئۆزى باش بولۇپ ئوغلىنىڭ تويىنى قىلدى. قۇدا تەرەپ گۇاڭخۇەننىڭ ۋاڭشى يېزىسى دەنجيا كەنتىدە ئولتۇرۇشلۇق ئابرويلۇق ئائىلە بولۇپ، بولغۇسى كېلىن شۇ ئائىلىنىڭ قىزى ئىدى. قىزنىڭ بوۋىسى خۇبېينىڭ تۇڭچىڭ، جياڭسۇننىڭ جياڭنىڭ قاتارلىق جايلارىدا ئامبال بولغانىدى. بۇ ئائىلىنىڭ ئائىلە تەربىيەسى قاتتىق بولۇپ، ئائىلە ئىقتىسادىمۇ خېلى ياخشى ئىدى، ئىككى ئائىلە بىر - بىرىگە

ماس كېلەتتى. بۇ توي شەرقىي سىچۈەن سەھرالرىدا تارقىلىپ يۈرگەن «ئالتۇن ئۈزۈككە ياقۇت كۆز» دېگەندەك توي بولدى.

دېڭ دىن ئون سەككىز يېشىدا دېڭ شاۋچاڭغا تەگدى. 1902 - يىلى تۇنجى پەرزەنتى — قىزى دېڭ شيەنلىي، ئىككى يىلدىن كېيىن، 1904 - يىلى ئوغلى دېڭ شيەنشېڭ (دېڭ شياۋپىڭ) دۇنياغا كەلدى، ئۇنىڭدىن كېيىن يەنە دېڭ شيەنشېۋ (دېڭ كېن) ۋە دېڭ شيەنجى (دېڭ شۇپىڭ) ئىسىملىك ئىككى ئوغۇل تۇغۇلدى.

دېڭ شياۋپىڭنىڭ ئانىسى كېلىشكەن، ئەمگەكچان ۋە ئاق كۆڭۈل ئائىلە ئايالى ئىدى. ئۇ توي قىلغاندىن كېيىنكى يىگىرمە يىلدىن كۆپرەك ۋاقىتنى ئېرىنى كۈتۈش، بالىلىرىنى تەربىيەلەش، كىر - قات يۇيۇش، تاماق ئېتىش، پىلە بېقىپ، پىلە غوزىسى ئېلىش بىلەن ئۆتكۈزدى. قولىدىن ھەممە ئىش كېلەتتى، بولۇپمۇ ئېرى ئىش بىلەن سىرتلارغا چىقىپ كەتكەندە، بىر قولىنى ئىككى قىلالماي تۇرغان بۇ ئايال پۈتۈن كۈچىنى سەرپ قىلىپ، ئاستا - ئاستا روناقتا تېپىۋاتقان دېڭ ئائىلىسىنى قولغا ئالدى.

20 - ئەسىرنىڭ باشلىرى ئېلىمىز زېمىنىدا دېموكراتىك ئىنقىلاب بىرىنى كۆتۈرۈلگەن، چىرىكلەشكەن چىڭ سۇلالىسى ھاكىمىيىتى بوران - چاپقۇندا لىڭشىپ قالغان دەۋر ئىدى. چېڭدۇدىكى سىياسىي - قانۇن مەكتىپىنى پۈتكۈزۈپ، جاھان كۆرۈپ كۆزى ئېچىلغان دېڭ شاۋچاڭ گۇاڭخۇەنگە قايتىپ كەلگەندىن كېيىن، شۇ يەردىكى سەگەك سىياسىي ئاڭغا، مۇستەقىل ئويلىنىش ۋە ھۆكۈم قىلىش ئىقتىدارىغا ئىگە ئاز ساندىكى زىيالىيلاردىن بولۇپ قالدى.

قائىدە بويىچە ئېيتقاندا، ئۆي - ئوچاقلىق بولغان دېڭ شياۋچاڭ ئىگىلىكىگە ۋارىسلىق قىلىدىغان ئوغلى بولغاندىن كېيىن، ئوغلىنى ئوبدان چوڭ قىلىش، ياراملىق قىلىپ تەربىيەلەش، دادىسى دېڭ كېدانىڭ ھايات ۋاقتىدىكى ئارزۇسى بويىچە «ئوقۇمۇشلۇق ئائىلە»نىڭ قايتىدىن باش كۆتۈرۈش نىشانىغا يېتىش ئۈچۈن كۈچىسە بولاتتى.

دېڭ شياۋچاڭ نەزەر دائىرىسى ۋە غايىسى ئۇنداق تار ھەم ئاددىي ئادەم ئەمەس ئىدى. ئۇ دۆلەتنىڭ گۈللىنىشى ۋە خاراب بولۇشىدا ھەممە ئادەمنىڭ مەسئۇلىيىتى بار، دەپ قارايتتى. نېمىلا دېگەن بىلەن ئۇ يېڭىچە مائارىپ تەربىيەسى كۆرگەن ئادەم ئىدى؛ دۆلەتنىڭ بېشىغا كەلگەن بەختسىزلىك، مىللەتنىڭ بېشىغا چۈشكەن خورلۇق ۋە كۈلپەتنىڭ ھەربىر ئادەمنىڭ تەقدىرى بىلەن زىچ مۇناسىۋەتلىك ئىكەنلىكىنى ئوبدان چۈشىنەتتى.

جۇڭچىڭنى مەركەز قىلغان شەرقىي سىچۈەن رايونى 20 - ئەسىرنىڭ باشلىرىدىلا بۇرژۇئا دېموكراتىك ئىنقىلابى ئىدىيەسىنىڭ تەسىرىگە ئەڭ بالدۇر ئۇچرىغان رايونلارنىڭ بىرى ئىدى. دېموكراتىك ئىنقىلاب ئىدىيەسىگە ئىگە مەشھۇر ئەسەر — «ئىنقىلابىي ئارمىيە»نىڭ ئاپتورى، بۇرژۇئا دېموكراتىك ئىنقىلابىنىڭ تەرغىباتچىسى ۋە ئاۋانگارتى شى رۇڭ جۇڭچىڭ رايونىنىڭ باشىيەن ناھىيەسىدىن ئىدى. «ئىنقىلابىي ئارمىيە» ناملىق ئەسەردىن ياڭرىغان دېموكراتىك سادا كىشىلەرنى غەپلەتتىن ئويغىتىپ، جۇڭخۇا زېمىنىنى لەرزىگە سالدى. بۇ ئەلۋەتتە زۇ رۇڭ بىلەن زامانداش ھەم يۇرتداش بولغان، يېڭىچە مائارىپ تەربىيەسى كۆرگەن ۋە دېموكراتىك دولقۇننىڭ

تەسىرىگە ئۇچرىغان شەرقىي سىچۈەنلىك ياش دېڭىز شاۋچاڭغا ئىجابىي تەسىر كۆرسەتمەي قالدى.

بۇ ئىشلار شۇنى چۈشەندۈرۈپ بېرىدۇكى، قەدىمدىن تارتىپ بېكىنمە ھالەتتىكى قاششاق ئىپتىدائىي دېھقانچىلىق تۇرمۇشىغا باغلانغان، يول ئېچىپ ئالغا ئىلگىرىلەش ئېڭى كەمچىل شەرقىي سىچۈەن دېھقانلىرىغا سېلىشتۇرغاندا، دېڭىز شاۋچاڭ «ئويغانغان» ۋە «ئاۋانگارت» ئەۋلاد ئىدى. قەدىمىي ئەنئەنىۋى قاراشنىڭ بويۇنتۇرۇقىدىن يۇلقۇنۇپ ئالدىغا بىر قەدەم سىلجىش ھەرقانداق ئادەمدىن ناھايىتى زور جاسارەت ۋە ئالدىن كۆرەرلىكنى تەلەپ قىلاتتى.

كېيىنكى بىر قاتار پاكىتلار شۇنى ئىسپاتلىدىكى، بۇنداق جاسارەت ۋە ئالدىن كۆرەرلىك دېڭىز شاۋچاڭدا ھازىرلىنىپ بولغانىدى. ئۇ باتۇرلۇق بىلەن شەرقىي سىچۈەندىكى ئەل ئارا تەشكىلات «گېلاۋخۇي»غا قاتناشتى، شېشىڭ «پىرسىستان بېشى»دا «ئۈچىنچى بېگىم» بولدى، كېيىن «ئەلەمدار»لىققا ئۆستۈرۈلدى. ئۇ ئەل ئارىسىدىكى تەرەققىيپەرۋەر ئاممىنى قوزغاپ، ئەجنەبىي دىنلارغا قارشى تۇرۇش سېپىگە ۋە ئەينى يىللىرى سىچۈەندە پارتلاپ پۈتۈن مەملىكەتكە شوھرىتى يېيىلغان «تۆمۈريول قوغداش ھەرىكىتى»گە قاتناشتى. 1911 - يىلى شىنخەي ئىنقىلابىنىڭ ئالدى - كەينىدە، گۇاڭخۇەندە «ئىنقىلابىي ئارمىيە» قۇرۇلدى. دېڭىز شاۋچاڭ ئىنقىلابىي ئارمىيەنىڭ يېڭى ئەسكەرلىرىنى مەشىقلەندۈرۈش باتالىيونىنىڭ كوماندىرى بولدى، ئەسكەر باشلاپ يەرلىكتە كۆتۈرۈلگەن قوراللىق قوزغىلاڭغا قاتناشتى. كېيىن شېشىڭ يېزىلىق قوراللىق كۈچلەرنىڭ باشلىقلىقىنى، گۇاڭخۇەن ناھىيەلىك

قوراللىق كۈچلەرنى مەشىقلەندۈرۈش ئىدارىسىنىڭ باشلىقلىقىنى ئۆتتى ھەمدە ئەسكەر باشلاپ بېرىپ خۇايشەن تېغى ئەتراپىدىكى باندىتلارنى يوقاتتى. ئەلۋەتتە، ئەڭ مۇھىمى ئوغلى دېڭىڭ شياۋپىڭنى دۆلەت چېگراسىدىن چىقىپ، دۆلەتنى ۋە خەلقنى قۇتقۇزۇشتىن ئىبارەت ھەقىقەت يولىدا بىر ياقىتىن ئىشلەپ، بىر ياقىتىن ئوقۇش ئۈچۈن فىرانسىيەگە قاراپ يول ئالغان تۈركۈم - تۈركۈم ياشلارنىڭ قاتارىدا شەرقىي سىچۈەندىن يات ئەلگە يولغا سالدى...

ئارىدىن نۇرغۇن يىللار ئۆتتى. دېڭىڭ شياۋچاڭنىڭ ئوغلى ئۇلۇغ زاتقا ئايلاندى. كىشىلەر شۇنىڭدىن كېيىنلا دېڭىڭ جەمەتىنىڭ قايتىدىن باش كۆتۈرۈشىگە يول ھازىرلىغان شەرقىي سىچۈەنلىك بۇ پەزىلەتلىك ھەم دانىشمەن ئاقساقالغا يېڭىباشتىن نەزەر تاشلىدى ۋە ئۇنى يېڭىباشتىن تونۇدى.

بامبۇكزارلىقتا ئۆتكەن ئۆسمۈرلۈك چاغلار

كۆكتە تولۇن ئاي جىلۋىلىنىپ، سان - ساناقسىز يۇلتۇزلار جىمىرىلىشىپ، مورىلاردىن كۆتۈرۈلگەن كۆكۈچ ئىسلار ھاۋادا لەيلەپ، كۆلچەكتىكى سۇلار يەڭگىل تەۋرىنىپ تۇرغان مەيىن شاماللىق ياز ئاخشىمى. يىڭناغۇچلار خۇددى مەسلىمەتلىشىۋالغاندەك ھەركۈنى گۈگۈم پەيتىدە سۈزۈك سۇلۇق كۆلچەك بويىدىن پاكىز سەرەمجانلاشتۇرۇلغان چاققانغىنا ھويلغا ئۇچۇپ كېلىشىۋالاتتى. يالتىراق قوڭغۇزلار ئېتىزلىقنىڭ قىرىنى بويلاپ، كەڭرى يېيىلىپ ئۇچۇپ يۈرۈشەتتى. ئۇلار خۇددى يېنىق پانۇسلاردەك كۆرۈنەتتى، گاھ ئۇزۇن كۆك سەپ تۈزەيتتى، گاھ تال - تال سېرىق يىپتەك بولۇۋالاتتى، تۇرۇپ يۇقىرىلاپ، تۇرۇپ پەسلەپ، تۇرۇپ كۆرۈنۈپ، تۇرۇپ كۆرۈنمەي قالاتتى؛ قوغلاپ تۇتماقچى بولسىڭىز ياكى تۇتۇۋېلىپ ئاللىقىنىڭىزنى ئېچىپ سىنچىلاپ قاراپ بولغۇچە، قوللىڭىزدىن تۇيۇقسىز ئۇچۇپ چىقىپ كېتەتتى...

سەھرا بالىلىرى ئۈچۈن ياز ئاخشىمى قوڭغۇز تۇتىدىغان پەيت. سۈيى مۇزدەك كونا قۇدۇق بېشىدا، سۈزۈك سۇلۇق كۆلچەك بويىدا، ياپيېشىل چۆپلۈك ئارىسىدا ۋە خاماندا، سۆسۈن چېچەكلىگەن يىمىسىمۇق پۇرچاقلىقتا، ئاق چېچەكلىگەن كاۋىلىقتا ۋە سۇس يېشىل چېچەكلەپ چىتلاققا يامشىپ

ئۆسىدىغان ئوت - چۆپلەرنىڭ ئەتراپىدا... ئىنتايىن كىچىك ھەم چىرايلىق يالتىراق قوڭغۇزلار سەھرا بالىلىرىنىڭ قەلبىدە تالاي شېرىن خىياللارنى ۋە تالاي تەشۋىشلىك ئويلارنى قوزغايتتى. بۇ شېرىن خىياللار، بۇ تەشۋىشلىك ئويلار كىچىككىنە يورۇقلۇقتەك قاراڭغۇلۇقتا پىلىلداپ ئۇزۇنغىچە ئۆچمەيتتى. سەھرا ئاخشىمى ئاجايىپ زوقلىنارلىق مەنزىرىگە ۋە چەكسىز ھاياتىي كۈچكە تولاتتى.

كىچىك شيەنشېڭ كۆزنى يۇمۇپ - ئاچقۇچە تۆت ياشقا كىردى. ئۇ ھەرقانداق كىشىنىڭ ئامراقلىقىنى كەلتۈرگۈدەك بالا بولدى. ئۇنىڭ يۈزى يۇمىلاق، پېشانىسى كەڭ، قېشى شالاڭ، كۆزى كىچىك ئىدى، لېكىن تۇرقىدىن زېرەكلىك، تېتىكلىك چىقىپ تۇراتتى. بۇرنىنىڭ ئۇچى ئەجدادىنى تارتقان بولۇپ، ياپىلاق ئىدى. ئۇنىڭدىكى بۇ ئالاھىدىلىك شۇنداق ئاددىي ھەم شۇنداق قىزىق كۆرۈنەتتى. كىچىك شيەنشېڭ ئانا تەرەپ بوۋىسى، مومىسى ۋە ئاتا تەرەپ مومىسى، شۇنداقلا ئاتا - ئانىسىنىڭ ئاللىقىنىدىكى مونچاق ئىدى. ئائىلىسىدىكىلەرنىڭ قايسىبىرى بولسۇن، ئۇنى قولىدىن چۈشۈرمەي كۆتۈرۈپ، سىلاپ قانمايتتى، ئۇنىڭغا چىن يۈرىكىدىن كۆپەيتتى.

ئانىسى ئېتىزدا ئىشلەيتتى، بەزىدە پىلە بېقىش ئۆيىگە بېرىپ، ئۈجمە يوپۇرمىقىدا پىلە باقاتتى. كىچىك شيەنشېڭ بىر - ئىككى ياشقا كىرگۈچە مومىسىنىڭ قولىدا چوڭ بولدى. مومىسى ئۇنىڭغا گۇاڭئەننىڭ قەدىمىي ئەللەي ناخشىلىرىنى ئېيتىپ بېرەتتى.

بىر ئائىلە كىشىلىرى ياز ئاخشىمى ھەمىشە ھويلدا سالقىنلايتتى. مومىسى يەلپۈگۈچ بىلەن ئۆزىنى يەلپۈگەچ، پەس ئاۋازدا بايىقى ئەللەي ناخشىسىنى ئېيتاتتى. كىچىك شيەنشېڭ

ئۇخلىغۇچە ھېرىپ كەتكەن مومىسى ئەللىي ناخشىسىنى
ئېيتىۋېتىپ ئۇخلاپ قالاتتى.

مانا ئەمدى ئۇ تۆت ياشقا كىرىپ، ھويلىدا پىلتىڭلاپ
يۈگۈرۈپ يۈرىدىغان بولدى، ئۇنىڭدىن ئىككى ياش چوڭ ئاچىسى
شيەنلىي ئۇنىڭ ئەڭ ياخشى ھەمراھى ئىدى.

كىچىك شيەنلىي ئوكسىغا بەك كۆيۈنەتتى، كەينىگە
سېلىپ يۈرۈپ ئۇنىڭغا گۇاڭئەن يېزىسىدىكى بالىلار داۋاملىق
ئوينىدىغان ئويۇنلارنىڭ ھەننۇاسىنى — تاش چېچىش، سۇ
داۋالغۇتۇش، چېكەتكە بىلەن ئوينىشىش، يىڭناغۇچ تۇتۇش...
قاتارلىق ئويۇنلارنى ئۆگىتەتتى.

بالىسىنى ياراملىق ئادەم قىلىپ چىقىشقا تەقەززا بولغان
دېڭ شىۋچاڭ كىچىك شيەنشىڭگە «پىچاق، گەز، ئېغىز، ئادەم،
قول، ماڭماق...» قاتارلىق خام خەتلەرنى ئۆگىتىشكە ياكى ئۆزى
ئۆگەتكەن قەدىمىي شېئىرلارنى يادلىتىشقا ئارانا تۇراتتى.

كىچىك شيەنشىڭ ئۈچ يېشىدىن باشلاپ دادىسىنىڭ
يېتەكچىلىكىدە قەدىمىي شېئىرلارنى يادلاشقا باشلىدى. تۆت
ياشقا كىرگەندە ئون نەچچە پارچە قەدىمىي شېئىرنى
يادلىيالايدىغان بولدى.

— ئاپا، سەن سۆزلەپ بەرگەن ھېكايىدە بىر كىچىك
ئەجدىھا بار ئىدى، شۇنى ئاڭلاشقا مەن بەك ئامراق. يەنە بىر
قېتىم سۆزلەپ بەرگىنە! — دەپ يالۋۇردى كىچىك شيەنشىڭ
ئانىسى سۆزلەپ بەرگەن بىر ھېكايە بىردىنلا يادىغا كېلىپ.

— ماقۇل، ئېيتىپ بېرەي! — دېدى ئانىسى. ئاچىسى
شيەنلىي ئوكسىنىڭ يېنىدا ئولتۇراتتى.

— سىلەرگە يەنە بىر قېتىم ئېيتىپ بېرەي. لېكىن،
ئېسىمدە قالماپتۇ، ئۆتكەندە سۆزلەپ نەگە كەلگەندىم؟

— مېنىڭ يادىمدا بار، مېنىڭ يادىمدا بار! — دېدى كىچىك شىيەنشېڭ دەرھاللا، — ھېلىقى كىچىك بالا خۇايشەن تېغىدىكى پەرىشتە تۇرنا غارىدا پەرىشتە تۇرنا بىلەن بىرلىشىپ، يىلان ئالۋاستىنى مەغلۇپ قىلىپ، ياقۇت بىلەزۈككە ئېرىشىپ، چۇجياڭ دەرياسى ۋادىسىدىكى خەلقنى ئېغىر قۇرغاقچىلىق ئاپىتىدىن قۇتۇلدۇرۇش ئۈچۈن يولغا چىققان يېرىگە كەلگەن.

— بولىدۇ، مەن مۇشۇ يەردىن باشلاپ ئېيتاي... — شۇنىڭ بىلەن ئاپىسى ئىككى بالغا گۇاڭئەندىكى ئەل ئارىسىغا كەڭ تارقالغان بىر چۆچەكنى ئېيتىپ بېرىشكە باشلىدى:

... ھېلىقى بالا ياقۇت بىلەزۈككە ئېرىشىپتۇ. پەرىشتە تۇرنا ئۇنى ئۆيگە ئاپىرىپ قويۇپتۇ. ئۆيگە قايتىپ كەلگەن بالا ياقۇت بىلەزۈكنى كۆرسىتىپ:

— بوۋا، بوۋا، ياقۇت بىلەزۈكنى ئەكەلدىم. نېمىشقا تېخىچە يامغۇر ياغمايدۇ؟ — دەپتۇ. گېپىنىڭ ئاخىرى چىقا — چىقماستىن «گۈلدۈر» قىلغان ئاۋاز بىلەن تەڭ گۈلدۈرماما گۈلدۈرلەپ، چاقماق چېقىپ چۇجياڭ دەرياسى ۋادىسىغا شارقىراپ يامغۇر يېغىپ، قۇرۇپ كەتكەن مایىسلارغا قايتىدىن جان كىرىپتۇ، كىشىلەر خۇشال بولۇپ سەكرىشىپ، بۆكلىرىنى ئاسمانغا ئېتىشىپتۇ. لېكىن، يامغۇر بىر كۈن، ئىككى كۈن، ئۈچ كۈن يېغىپتۇ، توختىماي يېغىۋېرىپتۇ. ئىلگىرى قۇرۇپ كەتكەن ئېتىزلىقلار دېڭىزغا ئايلىنىپ، ئۆيلەر سۇدا قاپتۇ، پۇقرالار ئائىلاج ئېگىز يەرلەرگە كۆچۈشكە باشلاپتۇ. بالا بۇ ئەھۋالنى كۆرۈپ، ئىچى تىتىلداپ يىغلاپ تۇرۇپ:

— بوۋا، يامغۇرنى توختىتىشنىڭ بىرەر ئامالى يوقمۇ؟ — دەپتۇ. دەل شۇ چاغدا پەرىشتە تۇرنا يەنە ئۇچۇپ كەپتۇ. پەرىشتە تۇرنا:

— يامغۇرنى توختىتىشنىڭ بىردىنبىر ئامالى شۇكى،
ياقۇت بىلە زۈكنى ئاغزىڭغا سال. شۇ چاغدا سەن كىچىك
ئەجدىھاغا ئايلىنىپ شەرقىي دېڭىزغا كېتىسەن، ئۇ يەردىن
ئەمدى قايتىپ كېلەلمەيسەن، — دەپتۇ.

تۇرنا ئۈچۈپ كېتىپتۇ. سۇ ئاستىدا قالغان زېمىننى
كۆرۈپ، بالىنىڭ يۈرىكى پىچاقتا تىلغاندەك بوپتۇ. يامغۇر
شارقىراپ يېغىۋېرىپ، سۇ بىر غېرىچ - بىر غېرىچتىن يۇقىرى
ئۆرلەۋېرىپتۇ. كەنتتىكىلەرنىڭ نالە - پەريادىنى ئاڭلىغان بالا
ئانىسىنىڭ ئالدىدا تىزلىنىپ ئولتۇرۇپ، تۇرنىنىڭ گېپىنى
يىغلاپ تۇرۇپ بايان قىپتۇ ھەمدە ئانىسىغا:

— ئاپا، مەن كىچىك ئەجدىھاغا ئايلىنىپ كەتسەم، ئاندىن
بۇ ئۇلۇغ سۇ يېنىپ كېتىدىكەن، بولمىسا كەنتتىكىلەر سۇ
ئاستىدا قېلىپ، پۇقرالار ئېغىر بالا - قازاغا ئۇچرايدىكەن، —
دەپتۇ. ئانىسى ئوغلىغا قاراپ:

— ئوبدان بالام، مېنى ئويلىما، كەلكۈن يېنىپ پۇقرالار
نىجاتلىققا ئېرىشىدىغانلا بولسا، ئاناڭ سېنىڭ بېرىشىڭغا رازى.
چاققان، چاققان بار! — دەپتۇ. بالا يىغلىغان پېتى ئورنىدىن
تۇرۇپ، يالتىراپ تۇرغان ياقۇت بىلە زۈكنى يۇتۇۋەتمەكچى
بوپتۇ. ئۇ يەنە ئانىسىغا چىدىماپتۇ. ئانىسى ۋارقىراپ تۇرۇپ:

— ئوغلۇم، ئەمدى ئارىسالدى بولما، — دەپتۇ. كىچىك
بالا ھودۇققاندەك بوپتۇ - يۇ، ياقۇت بىلە زۈكنى ئاغزىغا ساپتۇ.
ھاۋا بىر پەس گۈلدۈرلەپ، چاقماق چېقىپتۇ. بالا تۇيۇقسىز
ئىشىكتىن ئېتىلىپ چىقىپ، ئۆزىنى سۇغا ئېتىپتۇ. يامغۇر
توختاپ، شامالمۇ تىنچىپ قاپتۇ. گۈلدۈرما ۋە چاقماق ئاۋازى
بېسىقپتۇ. كەنتتىكىلەر بۇ بالىنىڭ سۇدا بارا - بارا
ئەجدىھاغا ئايلىنىپ كېتىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپتۇ. ئۇ سۇدا قايىققا

قاراپ ئۆزىگە، سۇمۇ ئۇنىڭغا ئەگىشىپ شۇ ياققا قاراپ
ئېقىپتۇ. ئوغللىنىڭ كىچىك ئەجدىھاغا ئايلىنىپ
كېتىۋاتقانلىقىنى كۆرگەن ئانىنىڭ قەلبى بەك ئازابلىنىپتۇ.
ئۇ ئىشكنى تۇتۇپ تۇرۇپ، بۇ ئەجدىھاغا قاراپ:

— ئوغلۇم! ئوغلۇم! — دەپ توۋلاپتۇ. ھەربىر توۋلىغاندا
كىچىك ئەجدىھا توختاپ، كەينىگە بىر قېتىم قارايتۇ. بالا
ئوتتۇز ئالتە قېتىم كەينىگە ئۆرۈلۈپ قارايتۇ، ئاخىر
ئانىسىنىڭ ئاۋازىنى ئاڭلىيالمىپتۇ. كەلگۈن يېنىپتۇ. شۇنىڭدىن
ئېتىبارەن، چۇجياڭ دەرياسىنىڭ ئىككى يېقىدا ھاۋا
تەڭشىلىپ، پۇقرالارمۇ خاتىرجەم تىرىكچىلىك قىلىشقا
باشلاپتۇ. كىچىك ئەجدىھا كەينىگە ئۆرۈلۈپ ئانىسىغا قارىغان
جاي خەتەرلىك ساھىلغا ئايلىنىپتۇ. كېيىن كىشىلەر بۇ
كىچىك بالىنى خاتىرىلەش ئۈچۈن، ئۇ ئۆزىنى سۇغا ئاتقان
جايىنى «كىچىك ئەجدىھا تۇمشۇقى» دەپ، ئانىسىغا قارىغان
چاغدا ئۇنىڭ ئىزى قالغان ساھىلنى «سېجۇ ئانىسىغا باققان
ساھىل» دەپ ئاتايتۇ.

ھېكايە ئاخىرلاشتى. كىچىك شىيەنشېڭنىڭ كۆڭلى گويى
ھېلىقى كىچىك ئەجدىھانىڭ كەينىدىن يىراقلارغا ئۇچۇپ
كېتىۋاتقاندا، كۆزلىرى كېچە قاراڭغۇلۇقىدا تۇرۇپ - تۇرۇپ
چاقناپ كېتىۋاتاتتى.

— ئاپا، بۇ گەپچە كىچىك ئەجدىھاغا ئايلىنىپ كەتكەن
ھېلىقى بالا ئانىسىنى كۆرەلمەيدىكەن - دە! — دېدى ئۇ.
بىردەمدىن كېيىن يەنە:

— ئاپا، كىچىك ئەجدىھا نېمىدېگەن ياخشى! — دېدى
بارمىقىنى چىشلەپ تۇرۇپ.

— قانداق، سېنىڭمۇ كىچىك ئەجدىھاغا ئايلىنىپ كەتكۈڭ

بارمۇ؟ — دېدى ئاچىسى چېقىشىپ.

— ياق، مەن ئاپامدىن ئايرىلمايمەن! ھېلىقى بوۋايدىن ئاپىسىدىن ئايرىلماي تۇرۇپمۇ يامغۇرنى توختىتىشنىڭ چارىسى بارمۇ، دەپ سورايمەن...

— قاراڭلار، بۇ چېچەن پىستەكنىڭ ئامالى نېمىدېگەن تولا! — دېدى دادىسى رەخت توقۇش ماشىنىسىنى ئوڭشىغاچ رازىمەنلىك بىلەن ئوغلنى ماختاپ.

بۇ چاغدا بىر پەس سالقىن شامال چېقىپ، خۇددى قانداقتۇر بىر نەرسە ئۆمىلەپ كېلىۋاتقانداك بامبۇكزارلىقتىن شار — شۇر قىلغان شەپە كەلدى.

ئاچىسى شيەنلىي كىچىك شيەنشېڭنى ئەتەي قورقىتىپ: — ۋايىجان، جىن كەلدى، چاپسان بول، ئۆيگە كىرىپ كېتەيلى! — دېدى.

كىچىك شيەنشېڭ قىلچە قورقماي ئۆزى يالغۇز تام تۈۋىگە باردى — دە، بامبۇكزارلىققا قاراپ:

— جىن، تېزەرەك كەل! مەن مانا ماۋۇ يەردە، مېنى تۇتۇۋال، كېلە... — دەپ ۋارقىرىدى.

قورقۇنچاق چوڭ بولغان ئاچىسى شيەنلىي قورقىنىدىن دەرھال ئانىسىنىڭ كەينىگە مۆكۈنۈۋالدى.

سەھرادىكى چاققانغىنا بۇ ھويلا خاتىرجەم ۋە خۇشال — خۇرام كەيپىياتقا تولغانىدى. كىچىك شيەنشېڭ ئۆزىنىڭ غەمىسىز ئۆسمۈرلۈك چاغلىرىنى بامبۇكزارلىقنىڭ سايىسىغا چۈمكەلگەن ھويلىدا ئۆتكۈزمەكتە ئىدى.

دارىلئۇلۇمدىكى شاگىرت

مىلادىيە 1909 - يىلى كىچىك شىيەنشېڭ بەش ياشقا كىردى. دېڭ شياۋچاڭ ئوغلىنىڭ خەت ساۋاتىنى چىقىرىش ئۈچۈن ئۇنى دارىلئۇلۇمدا خۇسۇسىي مەكتەپ ئاچقان جۇ ئاقساقالنىڭ قولىغا تاپشۇرۇش قارارىغا كەلدى.

دارىلئۇلۇم دېڭ ئائىلىسىنىڭ ھويلىسىغا ئىككى چاقىرىم كېلەتتى. دارىلئۇلۇم ئەسلىدە دېڭ ئائىلىسىنىڭ ئەجدادى — چىڭ سۇلالىسى دەۋرىدىكى ئۆلىما دېڭ شىمىن يۇرتىغا قايتىپ كېلىپ ماكانلاشقان چاسا قورۇ ئىدى. بۇ چاسا قورۇنى كىشىلەر «دارىلئۇلۇم» دەپ ئاتىشاتتى. دېڭ شىمىن قازا قىلىپ كەتكەندىن كېيىن، دېڭ جەمەتىدىكىلەر مەسلىھەتلىشىپ، كەنتتىكى ئۆسمۈرلەرنى يىغىپ ساۋاتىنى چىقىرىش، كېيىنكى كۈنلەردە دېڭ جەمەتىدىن بىر نەچچە يىلەننى ياراملىق ئادەم قىلىپ تەربىيەلەپ چىقىش ئۈمىدىدە دارىلئۇلۇمنى ئوقۇش يۇرتى قىلدى. شۇنىڭ بىلەن دارىلئۇلۇمدا پەيىفاڭ كەنتى تارىخىدا تۇنجى قېتىم خۇسۇسىي مەكتەپ ئېچىلدى.

خۇسۇسىي مەكتەپنىڭ مۇئەللىمى دېڭ ئائىلىسى قوشنا كەنتتىن تەكلىپ قىلغان تالىپ ئىدى. ئۇ ئىمتىھان بېرىپ خەلپەتلىككە ئۆتەلمىگەن بولسىمۇ، كەنتتىكى بالىلارنىڭ خەت ساۋاتىنى چىقارغۇدەك بىلىمگە ئىگە ئىدى.

شۇ يىلى 1 - ئاينىڭ 15 - كۈنى ئەتىگەندە دېڭ شياۋچاڭ

ئوغلنى يېنىغا چاقىرىپ بېشىدىن - ئايىغىغىچە بىر ھازا قاراپ تۇرۇپ كېتىپ، ئاندىن يېقىملىق ئاۋازدا ئۇنىڭدىن:

— شيەنشېڭ، سەندىن سوراپ باقاي، مەكتەپكە كىرىپ، خەلىپىتىمگە ئەگىشىپ ئوقۇغۇڭ بارمۇ؟ — دەپ سورىدى.

— ئوقۇش؟ — كىچىك شيەنشېڭنىڭ كۆزلىرى بىردىنلا چاقناپ كەتتى ھەمدە:

— ئوقۇغۇم بار، — دېدى.

— شۇنى بىلىۋال، سەن ئەمدى ئوقۇيسەن، كەپسىزلىك قىلساڭ بولمايدۇ. ياخشى ئوقۇمىساڭ خەلىپىتىم سېنى پالاققا تارتىدۇ! — دېدى بىر چەتتە ئولتۇرغان ئانىسى ئۇنىڭغا جېكىلەپ.

— ئاپا، سەن خاتىرجەم بول، خەلىپىتىم مېنى ئۇرمايدۇ، — دېدى كىچىك شيەنشېڭ ئانىسىغا قاراپ كېرىلىپ.

— ھە، نېمىشقا ئۇرمايدۇ؟ — دېدى ئانىسى ئوغلنىڭ گېپىنى دەماللىققا چۈشەنمەي.

— كەپسىزلىك قىلمىسام خەلىپىتىم نېمە دەپ مېنى ئۇرىدۇ؟ — دېدى كىچىك شيەنشېڭ مەردانە ھالدا.

— راست، راست، نېمىدېگەن ئەقىللىق سەن! كەپسىزلىك قىلمىساڭ، خەلىپىتىم سېنى پالاققا تارتمايدۇ.

كىچىك شيەنشېڭ ئەتىسى تاڭ سەھەردە خوراز تۇنجى قېتىم چىلىنغاندىلا ئويغىنىپ كەتتى - دە، ئۇچىسىغا قارا رەختتىن تىكىلگەن چاپان، بېشىغا يېڭى شاپاق دوپپا كىيدى. يەنە تېخى كۆك رەختتە چاسا قىلىپ تىكىلگەن پۇختا جىلتىسىنى ئاستى. بۇ نەرسىلەرنى ئانىسى ئاخشام تەييارلاپ قويغانىدى.

لېكىن، قەغەز چاپلانغان دېرىزىدىن ئاسماننىڭ خىرە -

شەرە سۈزۈلۈۋاتقانلىقىنى، ئېتىزلىقلارنىڭ ۋە چىغىر يوللىرىنىڭ يەنىلا قاپقاراڭغۇ ئىكەنلىكىنى كۆرگىلى بولاتتى. كىچىك شىيەننىڭ ئائىلاچ تۆشەككە چىقىپ يەنە ئۇخلىماقچى بولدى. لېكىن زادىلا ئۇيقۇسى كەلمىدى.

يان ئۆيدە ياتقان ئانىسى شەپىنى ئاڭلاپ ئورنىدىن تۇردى. ئۇ شىيەننىڭ دادىسىغا ئاغرىنىپ تۇرۇپ:

— نېمە قىلىق بۇ، بالىنى قىناپ! — دېدى.

تاڭ ئاخىرى ئاتتى. كىچىك شىيەننىڭ ئەتىگەنلىكى ھاپىلا - شاپىلا ئاشتا قىلىپ، دادىسىنىڭ دارىلئۇلۇمغا ئاپىرىپ قويۇشنى كۈتۈپ، جىلتىسىنى ئاسقان ھالدا ھويلىدا تۇراتتى. — شىيەننىڭ، مەكتەپكە كىردىڭ، ئەمدى سەن ئەۋلىيا كۈڭزى ھەزرەتلىرىنىڭ شاگىرتى بولىدۇڭ، كۆڭۈل قويۇپ ئوقۇ، خەلىپىتىمنىڭ گېپىنى ئاڭلا، داداڭ ئىككىمىزنىڭ يۈزىنى يورۇق قىل، ياراملىق بالا بول، ئۇقتۇڭمۇ؟ — دېدى ئانىسى خاتىرجەم بولالماي.

— ئاپا، گېپىڭنى ئېسىمدە چىڭ تۇتمەن! خاتىرجەم بول، خەلىپىتىمنىڭ گېپىنى ئاڭلاپ جەزمەن ياخشى ئوقۇيمەن! ئاتا - بالا ئىككىسى سۇلۇق ئېتىزلىقنىڭ يېنىدىكى چىغىر يولىنى بويلاپ دۆڭگە قاراپ كېتىۋاتاتتى.

دارىلئۇلۇم دۆڭگە جايلاشقان، شىمالىي سىچۈەن ئۆسلىۋىدىكى چاسا ھويلا بولۇپ، دەرۋازىسى شەرق تەرەپكە قارايتتى، كۆتۈرۈپ سېلىنغان ئۆيلەرنىڭ ئۆگزىسىگە كۆك كاھىش ياتقۇزۇلغانىدى. چاسا ھويلىدا چوڭ - كىچىك بولۇپ ئوتتۇز نەچچە ئېغىز ئۆي بار ئىدى. ھويلىدا يەنە سەھنە، زال، يان ھۇجرىلارنىڭ ھەممىسى تەل بولۇپ، ئىچكىرى ھويلىغا يوغان چاسا كۆك تاشلار ياتقۇزۇلغان، كۆلىمى ئۈچ يۈز نەچچە

كىۋادرات مېتىر كېلەتتى. ئۆسمۈرلەر ساۋاق ئالىدىغان سىنىپ ئىچكىرى ھويلىغا قويۇلغان قورام تاشنىڭ ئۇدۇلىدىكى زالىنىڭ نېرىسىدىكى ئۈچىنچى يان ئۆيدە ئىدى.

يان ئۆينىڭ ئۇدۇل تېمىدىكى بۇت تەكچىسىگە «مۇقەددەس كاتتا ئۇستاز كۆڭزى ھەزرەتلىرىنىڭ تاختىسى» قويۇلغانىدى. تاختىنىڭ ئالدىغا ئورۇنلاشتۇرۇلغان سەككىز بۇرجەكلىك شىرەدىكى ئىسرىقداندىن جۇ خەلىپىتىم بىلەن ئوقۇغۇچىلارنىڭ كۆڭزى ھەزرەتلىرىگە بولغان ھۆرمىتىنى ئىپادىلەۋاتقاندا كۆكۈچ ئىس كۆتۈرۈلۈپ تۇراتتى.

دېڭ شۇچاڭ شىيەنشىڭنى ئەگەشتۈرۈپ ھويلىغا كىرگەندە، يان ھۇجرىدىكى ئوقۇغۇچىلارنىڭ: «... پىلە مەشۇت چىقىرىدۇ، ھەسەل ھەرىسى ھەسەل يىغىدۇ، ئوقۇمىغان ئادەم ھايۋاندىن بەتتەردۇر، كىچىكىدىن تارتىپ ئوقۇغان بالا چوڭ بولغاندا ياراملىق ئادەم بولۇر. پادىشاھنى ھۆرمەتلىمەك، ئاۋامغا مەنپەئەت يەتكۈزمەك كېرەكتۇر. ياخشى نام قازانغان ئادەمنىڭ ئاتا - ئانىسىنىڭ يۈزى يورۇق، ئۆزى ئىستىقبالىق، تۇرمۇشى باياشات بولۇر...» دېگەن ئىبارىلەرنى يادلاۋاتقان ئاۋازى ئاڭلاندى.

جۇ خەلىپىتىم ئاتىشى ياشلاردىن ئاشقان، ياداڭغۇ كەلگەن، ئۈچىسىغا كەڭ ئۇزۇن كۆڭلەك، بېشىغا شاپاق دوپپا كىيگەن ئادەم ئىدى. چىرايىدىن تەبەسسۇم كۆرگىلى بولمايتتى. كونا كۆز ئەينەك بۇرنىنىڭ ئۈچىگە چۈشۈپ قالغانىدى. كۆز ئەينىكىنىڭ قۇلاققا قىستۇرىدىغان بىر تەرىپى سۈنۈپ كەتكەن بولۇپ، بىر تال يىپ بىلەن باغلىۋالغانىدى. ئۇ بىر قولىدا شالاڭ ساقىلىنى سىلاپ تۇرۇپ، كەپسىزلىك قىلىۋاتقانلار بارمۇ - يوق دېگەندەك، كۆز ئەينىكىنىڭ ئۈستىدىن ئالدىدىكى بالىلارغا قارايتتى.

توساتتىن ئوقۇغۇچىلارنىڭ ساۋاق يادلىشى سەل قالايمىقانلىشىپ، ئاستا - ئاستا پەسىيىپ قالدى. خەلىپىتىم نەزىرىنى بالىلارنىڭ نەزىرى بىلەن تەڭ ئىشىككە يۆتكىدى. ئەسلىدە دېڭ شياۋچاڭ شىيەنشېڭنى يېتىلەپ كىرگەنىدى.

دېڭ شياۋچاڭ قولىنى جۈپلەپ تۇرۇپ:

— جۇ خەلىپىتىم، جاپا چەكتىلە! بۈگۈن ئوغلۇمنى سىلىگە ئەكەلدىم، مالال كۆرمىي، ئۇنىڭ خەت ساۋاتىنى چىقىرىپ قويالا، — دېدى — دە، قولىدىكى قىزىل بولاقنى سەككىز بۇرجەكلىك شىرەگە قويدى.

— ۋېنىمىڭ، كايىپ كېتىپلا، كايىپ كېتىپلا! — دېدى خەلىپىتىم تەكەللۇپ قىلغاچ، كىچىك شىيەنشېڭنى ئالدىغا تارتىپ، — بالام، نەچچە ياشقا كىردىڭ؟

— بەش ياشقا، — دېڭ شياۋچاڭ ئوغلنىڭ ئورنىدا جاۋاب بېرىۋەتتى، ئاندىن ئوغلغا:

— بولە، خەلىپىتىڭگە باش ئۇرۇپ تەزىم قىل، — دەپ جېپكىدى.

كىچىك شىيەنشېڭ ھۆرمەت بىلەن جۇ خەلىپىتىمگە تەزىم قىلدى ۋە:

— سالام، خەلىپىتىم! — دېدى.

— ھى، ياخشى، ياخشى، ئىسىم — شەرىپىڭ نېمە؟

— دېڭ شىيەنشېڭ.

— دېڭ... شىيەنشېڭ؟ — جۇ خەلىپىتىم ئاڭلاپ

ئىختىيارسىز سەل ئەجەبلەندى، خاتا ئاڭلاپ قالغاندەك بىر خىل ھېسسىياتتا، — ئىسىم — شەرىپىڭنىڭ كەينىدىكى خەتتىن ئەۋلىيا دېگەن مەنە چىقامدۇ؟

— شۇنداق، ئىسىم — شەرىپىدىكى ئىككىنچى خەتتىن

ئەپەندى، ئۈچىنچى خەتتىن ئەۋلىيا دېگەن مەنە چىقىدۇ، —

دېدى دېڭ شاۋچاڭ ئوپۇل - توپۇل قوشۇمچە قىلىپ.
شۇ ئەسنادا دېڭ شاۋچاڭ جۇ خەلىپتىمنىڭ چىرايىدا
ئەكس ئەتكەن غەشلىكنى بايقاپ قالدى.

— ھى، بۇ... بۇ... ۋېنىمىڭ! — دېدى جۇ خەلىپتىم
ئىسرىقداننىڭ يېنىدا تۇرغان چىلىمنى قولغا ئالغاچ.
كىچىك شيەنشېڭ بۇ چاغدا سەككىز بۇرجەكلىك شىرە
ئۈستىدە پارقىراپ تۇرغان سىلىق پالاقنى كۆرۈپ قالدى.

— جۇ خەلىپتىم، سىلىنىڭ دەيدىغان گەپلىرى بارمىدى؟ —
دېڭ شاۋچاڭ جۇ خەلىپتىمنىڭ گەپ - سۆز قىلماي
ئولتۇرغانلىقىنى كۆرۈپ، ھۆرمەت - ئىززەت بىلەن شۇنداق
دېدى.

— مۇنداق گەپ، ۋېنىمىڭ... بۇ بالىنىڭ ئىسمىنى بۇنداق
ئاتىسا... بۇ تازا ماس كەلمەيدىغاندەك تۇرىدۇ! گەپنى ئوچۇق
قىلغانلىقىم ئۈچۈن مەندىن خاپا بولماڭ. جۇڭگودا ئەۋلىيالىق
دەرىجىسىگە يەتكەن زات تارىختا ئۆتكەن كۆڭزىچىلار ئېقىمىنىڭ
بۇزىۋىتىلگەنلىكى، يەنى مۇشۇ بۇت تەكچىسىدىكى كۆڭزى —
كۆڭزى ھەزرەتلىرىدۇر. كۆڭزى ھەزرەتلىرى كاتتا ئەۋلىيا، ئۇستاز
ئەۋلىيالارنىڭ ئارىسىدا ئۇنىڭ تەڭدىشى يوق. مۇشتۇمدەك
بالىغا «شيەنشېڭ» دەپ ئىسىم قويۇش بەك... بەك...
بىمەنىلىكمۇ قانداق؟

ئەسلىدە جۇ خەلىپتىم شيەنشېڭ دېگەن ئىسىمدىن تازا
رازى بولمىغانىدى. دېڭ شاۋچاڭ سەۋەبىنى بىلىپ خۇشخۇيلۇق
بىلەن:

— ھەي، بۇنىڭغا مەن ئەيىبلەك! بالىغا ئىسىم قويغاندا
بالىنىڭ ياراملىق ئادەم بولۇشىنى ئۈمىد قىلىپ، كۆڭزى
تەلىماتى پېشىۋاللىرىنىڭ كۆڭلىنى غەش قىلىپ
قويدىغانلىقىمنى ئويلىمىغان ئىكەنمەن. ئىسىم مۇۋاپىق

بولمىغان بولسا، جۇ خەلىپىتىم مالال كۆرمەي بالىغا مۇۋاپىق ئىسىم قويۇپ بەرگەيلا، خەلىپىتىمنىڭ رايى بارامدىكىن؟ دېڭىڭ شىۋاچاڭنىڭ گېپىنى ئاڭلاپ قېرى خەلىپىتىمنىڭ چىرايى ئېچىلدى. ئۇ بىر تەرەپتىن چىلىم تارتقاچ، يەنە بىر تەرەپتىن ساقلىنى سىلاپ تۇرۇپ كىچىك شىەنشېڭغا قارىدى ۋە: — كۇڭزى ھەزرەتلىرىنىڭ شاگىرتلىرى ئۈچ مىڭ، پەزىلەتلىك شاگىرتلىرى يەتمىش ئىككى ئىدى، ئۇلار مەڭگۈلۈك نەمۇنە دەپ ئاتالغانىدى. بۇ بالا چېچەن، تېتىك، تۇغما تالانتلىق ئىكەن، يەنە كېلىپ دېڭىڭ جەمەتلىرىنىڭ ئىچىدىن تەشرىپدار چىققان. بالىڭىز دارىلئۇلۇمغا خەت ساۋاتىنى چىقارغىلى كەپتۇ، ئەجدادىنىڭ ئېسىل پەزىلىتىنى ياد ئېتىپ، كېيىنكى كۈنلەردە ئەجدادىنى بېسىپ چۈشۈشنى ئۈمىد قىلىمەن. كېيىنكى كۈنلەردە پەزىلەتلىك ھەم تالانتلىق ئادەم بولغاي! مېنىڭچە بالىنىڭ ئىسمى «شىشىەن» بولسۇن. ۋېنىمىڭ، سىزنىڭچە مۇشۇ ئىسىم بولامدۇ؟ — دېدى.

— شى - شىەن؟ بولىدۇ، بولىدۇ. شىشىەن دەپ ئاتايلى. بالامغا ياخشى ئىسىم قويۇپ بەرگەنلىكلىرى ئۈچۈن سىلىگە كۆپ رەھمەت، — دېدى دېڭىڭ شىۋاچاڭ ئوغلنى خەلىپىتىمگە رەھمەت ئېيتىشقا ئۈندەپ.

— ھودۇقماڭ، ھودۇقماڭ، ئالدى بىلەن كۇڭزى ھەزرەتلىرىگە تەزىم قىلماق كېرەك، ئاندىن ئۇستازىغا تەزىم قىلسا بولىدۇ، — دېدى جۇ خەلىپىتىم. بۇ چاغدا ئۇنىڭ چىرايىدا خۇشاللىق ئەكس ئېتىپ تۇراتتى.

شۇنىڭ بىلەن دېڭىڭ شىەنشېڭ (ياق، ئەمدى ئۇنى دېڭىڭ شىشىەن دەپ ئاتاش كېرەك) جۇ خەلىپىتىمنىڭ تاپىلىشى بويىچە، دادىسى بىلەن بىللە كۇڭزى ھەزرەتلىرىنىڭ تەزىيە تاختىسى ئالدىدا ئىسرىق سېلىپ، شام يېقىپ، ئاندىن بۇت

تەكچىسىنىڭ ئالدىدا يۈكۈنۈپ ئولتۇردى ۋە كۇڭزى ھەزرەتلىرىنىڭ تەزىيە تاختىسىغا ھۆرمەت بىلەن ئۈچ قېتىم باش ئۇردى. كۇڭزى ھەزرەتلىرىگە سالام بەجا كەلتۈرۈپ بولغاندىن كېيىن دادىسىنىڭ تاپىلىشى بويىچە، كۇڭزى ھەزرەتلىرىنىڭ تەزىيە تاختىسىنىڭ يان تەرىپىدە راۋۇرۇس ئولتۇرغان خەلىپىتىمگە تەزىم قىلدى.

رەسىم - يوسۇن ئادا قىلىنىپ بولغاندىن كېيىن، جۇ خەلىپىتىم سەل تارتىنىپ تۇرغان بۇ كىچىك ئوقۇغۇچىغا مەمنۇنىيەت بىلەن قارىدى ۋە يېڭى كەلگەن ھەربىر ئوقۇغۇچىغا دەيدىغان «كونا گەپلىرى» نى باشلىدى.

— ھە، بۇ بالا قائىدە - يوسۇننى بىلىدىكەن. بۇنىڭدىن ئائىلە تەربىيەسىنىڭ قاتتىق ئىكەنلىكىنى بىلىۋالغىلى بولىدۇ. كونىلار: «ياشماق ئۈچۈن ئوقۇماق كېرەك، ئوقۇغان ئادەم ئوڭ بولۇر، ئوقۇمىغان ئادەم توڭ بولۇر» دېگەن. سەن بۈگۈندىن باشلاپ ئوقۇپ ساۋاتلىق بولىدىغان بولىدۇڭ. ئادەم نېمە ئۈچۈن ئوقۇيدۇ؟ بۇنى قەدىمكىلەر دەپ بولغان - ھە. «ئۈچ خەتلىك دەستۇر» دېگەن كىتابتا مۇنداق دېيىلگەن: «... ئوقۇغان بالا چوڭ بولغاندا ياراملىق ئادەم بولۇر. پادىشاھنى ھۆرمەتلىمەك، ئاۋامغا مەنپەئەت يەتكۈزمەك كېرەكتۇر. ياخشى نام قازانغان ئادەمنىڭ ئاتا - ئانىسىنىڭ يۈزى يورۇق، ئۆزى ئىستىقبالىلىق، تۇرمۇشى باياشات بولۇر». سىلەرنىڭ ئەجدادىڭلارنىڭ ئارىسىدا بىر تالاي كىشى ئەجدادىڭلارنىڭ شۆھرىتىنى نامايان قىلغان ئوقۇمۇشلۇق ئائىلىدىن چىققان. سەنمۇ خۇددى ئىسمىڭغا ئوخشاش پەزىلەتلىك ۋە ئىستېداتلىق ئەجدادلىرىڭنى ياد ئېتىپ تىرىشىپ ئوقۇ، ئاتا - ئاناڭنىڭ نامىغا داغ تەگكۈزمە، مەن سېنىڭدىن مۇشۇنى ئۈمىد قىلىمەن. يەنە «ياشلىقىڭدا تىرىشمىساڭ قېرىغاندا نادامەتتە قالسىەن»

دېگەن سۆزنى يادىڭدا چىڭ تۇت. ياخشى ئوقۇساڭ جەمئىيەتچىلەرغا شان - شەرەپ كەلتۈرۈپلا قالماي، ئۆگەنگەنلىرىڭنى ئەمەلىيەتتە ئىشلىتىسەن، دۆلەتكە كۈچ بېرىسەن، پۇقرالارغا بەخت يارىتىسەن... چۈشەندىڭمۇ؟ بۇنى ئېسىڭدە چىڭ ساقلا.

كىچىك شىشيەن كۆڭلىدە: بىر تىنچتا بىر تالاي سۆزلىگەن تۇرسا، قايسى گېپىنى چۈشىنەي، قايسى گېپى يادىمدا قالسۇن! دەپ ئويلىدى. لېكىن، جۇ خەلىپىتىم بىلەن دادىسى ئۈمىدكە تولغان كۆزلىرىنى ئۇنىڭغا تىكىپ تۇراتتى. ئۇ نېمە دېيىشنى بىلمەي غەيرەتكە كېلىپ بېشىنى لىڭشىتتى ۋە:

— خەلىپىتىم، ھەممىسى ئېسىمدە قالدى، — دېدى.

— ياخشى، ياخشى، بۇ شاگىرتتىن ئۈمىد بار! — جۇ خەلىپىتىم قانائەتلىككەن ھالدا ساقىلىنى سىلاپ قويدى. ئۇ دېڭ شىشيەنگە سىرتىغا قىزىل بوياق بېرىلگەن بىر كىتابنى بېرىپ، ئۇنى ئەڭ ئالدىدىكى ئورۇندۇققا ئولتۇرغۇزۇپ قويدى.

شۇ كۈندىن باشلاپ بەش ياشقا كىرگەن بۇ بالا شىيېشېڭ بازىرى پەيڭاڭ كەنتىنىڭ دارىلئۇلۇم ھويلىسىدىكى خۇسۇسىي مەكتەپنىڭ رەسمىي ئوقۇغۇچىسى بولۇپ قالدى. شۇنىڭ بىلەن ئۇنىڭ «دېڭ شىيەنشېڭ» دېگەن ئىسمى «دېڭ شىشيەن» گە ئۆزگەردى. بۇ ئۇنىڭ ئىككىنچى ئىسمى بولۇپ قالدى. ئۇ بۇ ئىسمىنى 1927 - يىلىغىچە ئىشلەتتى. ئۇ ۋۇخەندە پارتىيەنىڭ يەر ئاستى خىزمىتى بىلەن شۇغۇللانغان چېغىدا خىزمەت ئېھتىياجى بىلەن ئىسمىنى يەنە دېڭ شياۋپىڭغا ئۆزگەرتتى.

خۇسۇسىي مەكتەپتە جۇ خەلىپىتىم ۋە ساۋاقداشلىرى ئۇنى «دېڭ شىشيەن» دەپ ئاتىسا، ئۆيدىكىلىرى، كەنتتىكىلەر ۋە ياشانغانلار ئۇنى «شىيەنۋا» دەپ ئاتىشاتتى.

دېڭ ئائىلىسىنىڭ كونا قۇدۇقى

ئەتىياز يەنە يېتىپ كەلدى.

شەرقىي سىچۈەن يېزىلىرى ئەتىيازدا ئاجايىپ چىرايلىق بولۇپ كېتەتتى. تۇتاش كەتكەن ئېتىزلىقلاردىكى ساپسىرىق چېچەكلىگەن قىچالار كەنت ئەتراپىدىن يىراق - يىراقلارغا سوزۇلۇپ ياتاتتى. كاككۇكلار، بوز تورغايلىر ئوچۇق ئاسماندا ئۇچۇپ يۈرۈشەتتى. تىنىق ھەۋز ۋە كۆلچەكلەردە ئاسمان، ئۇچار قۇشلار، لەيلەپ يۈرگەن بۇلۇتلار، كۆك بىلەن بوي تالاشقان چىرايلىق ئېرەن، كامغورا، سېرىق دۇپ دەرەخلىرىنىڭ شولسى ئەكس ئېتىپ تۇراتتى. چىرىگەن يوپۇرماقلار يېيىلىپ ياتقان چىغىر يول ۋە ئېتىز قىرلىرىدا ياۋا توڭگۇزلارنىڭ ئىمىر - چىمىر ئىزلىرى قالغانىدى، ئۇششاق ئىزلارنىڭ ئورنىدا يىغىلىپ قالغان سۈزۈك سۇلار يالتىراپ تۇراتتى. ئۇۋىسىدا تۇخۇم بېسىپ ياتقان بامبۇكزارلىق كەكلىكلىرى بىلەن پاختەكلەر يىراقتىكى چاتقاللىقلار ۋە بامبۇكزارلىقلاردا چۇرۇقلىشىپ بىر - بىرىنى يېقىملىق ئاۋازدا چاقىرىشاتتى. ئورمان كەكلىكلىرىمۇ بامبۇكزارلىق كەكلىكلىرى ۋە پاختەكلىرىگە جور بولۇشقاندەك سايىرىشىپ، تاغ باغرىنى بويلاپ ئۇچۇپ يۈرۈشەتتى. ھەممە يەردىن كۆك ئوت - چۆپ بىلەن ياۋا گۈللەرنىڭ خۇشبۇي ھىدى كېلەتتى. تەكشى چېچەكلەپ كەتكەن دادۇرلۇقلاردا دادۇر چېچەكلىرى قاپقارا كۆزلىرىنى ياپراقلىرىنىڭ

ئارىسىغا يوشۇرغاندەك كۆرۈنەتتى.

ئەتىياز كېلىشى بىلەن كىچىككىنە خاتىرە راۋىقى شەيىرە - تۈل، ئۆرۈك، نەشپۈت ۋە ئەينۇلا چېچەكلىرىنىڭ ئارىسىدا قالاتتى... بۇ مېۋىلىك دەرەخلەرنىڭ ھەممىسى مەسلىھەتلىدە - شۇالغاندەك بەس - بەستە ئېچىلىپ كېتەتتى. ياپېشىل تېرىق مايىلىرى بىر كېچىدىلا رەڭ ئېلىپ كۆپكۆك بولۇپ قالاتتى. تىنىق سۇلۇق ئېتىزلار ئەتىيازنىڭ ئوچۇق ئاسمىنى ئاستىدا ئەتىياز پەسلىدىكى زېمىن باغرىدا يېيىتىلغان ئەينەكتەك يال - تىراپ تۇراتتى.

بۈگۈن دارىلئۇلۇمىدىكى ئوقۇغۇچىلارنىڭ ئارام ئېلىش كۈنى ئىدى. جۇ خەلىپىتىمنىڭ قايسى قائىدىگە ئاساسلانغانلىقى نامەلۇم، ئۇ ئوقۇغۇچىلىرىنى ھەر ئون كۈندە بىر كۈن قويۇپ بېرەتتى. ئوقۇغۇچىلىرىنى ئائىلىسىدە ئاتا - ئانىسىغا ياردەملىشىپ چامىسى يەتكەن ئىشلارنى قىلسۇن، «شال، قوناق، پۇرچاق، بۇغداي، تېرىق، سۆڭ»لەرنى تونىسۇن، «پىلە مەشۋت چىقىرىدۇ، ھەسەل ھەرىسى ھەسەل يىغىدۇ» دېگەن گەپنىڭ يولىنى بىلسۇن دېگەن چېغى.

شۇ كۈنى ئەتىگەندە كىچىك شىشيەن ئورنىدىن تۇرۇپ، سېۋەتنى كۆتۈرۈپ ئانىسى بىلەن بىللە كۆكتات يۇغىلى دېڭ جەمەتىنىڭ كونا قۇدۇقى بېشىغا كەلدى.

بۇ كونا قۇدۇق مىڭ سۇلالىسى دەۋرىدە دېڭ جەمەتى ئەجدادلىرى گۇاڭخۇنگە كېلىپ ئورۇنلىشىپ ئاز كۈندىن كېيىن قېزىلغانىدى. نەچچە يۈز يىللىق تارىخقا ئىگە بۇ قۇدۇقنىڭ يېشى قەدىمىي پەيۋاڭ كەنتىنىڭ يېشى بىلەن تەڭ ئىدى.

كونا قۇدۇقنىڭ ئاغزى يۇمىلاق بولۇپ، پەلەمپەيسىمان قۇدۇق سۈپىسىگە يوغان كۆك تاش چاسا شەكلىدە

ياتقۇزۇلغانىدى. قۇدۇقتا سۈپسۈزۈك قۇدۇق سۈيى يىل بويى لىپمۇلىق تۇراتتى. قۇدۇق سۈپىسى ئەتراپىدا سۇ ئۆسۈملۈكلىرى ئۆسۈپ كەتكەن بولۇپ، قاچانلا قارىسا كۆكرىپ تۇراتتى. نۇرغۇن ئىسسىق - سوغۇقلارنى بېشىدىن كەچۈرگەن بۇ تىلسىز كونا قۇدۇق بىپايان كۆك ئاسمانغا قاراپ، جۇدۇن - چاپقۇنغا تولغان سىرتقى دۇنيانىڭ تۆت پەسىلدە كۆرۈلىدىغان ئىسسىق - سوغۇقىنى كۆرۈپ تۇراتتى.

يۇرتداشلار بۇ كونا قۇدۇقنى «ئالغانغا تۈگىمەيدىغان، ئىشلەتكەنگە خورمايدىغان بىباھا قۇدۇق» دەپ ئاتىشاتتى. پۈتكۈل كەنتتىكىلەر مۇشۇ قۇدۇقنىڭ سۈيى بىلەن تەمىنلىنەتتى. بۇ كونا قۇدۇقنىڭ سۈيى قىشتا ئىللىق، يازدا مۇزدەك، شۇنداقلا پاكىز ھەم تاتلىق ئىدى.

كونا قۇدۇق سۈپىسى چوڭلار ھەم بالىلار ئەڭ ئامراق يەر ئىدى. ياشانغانلار كونا قۇدۇق سۈپىسىدا ئولتۇرۇپ سېرىق تاماكىلىرىنى چەككەچ، چىڭ سۇلالىسىنىڭ دەسلەپكى يىللىرىدىكى بەزى ئىشلار توغرۇلۇق پاراڭلىشاتتى. بولۇپمۇ دېڭ جەمەتىگە شان - شەرەپ كەلتۈرگەن دېڭ جەمەتى كىشىلىرى ۋە ئالاقىدار ئىشلارنى كۆپرەك تىلغا ئېلىشاتتى. ئاياللار كونا قۇدۇق سۈپىسىدا كىر - قات يۇغاچ، ھەرقايسىسى ئۆزلىرىنىڭ خۇشاللىق ۋە خاپىلىقلىرىنى بىر - بىرىگە تۆكۈشكە خۇشتار ئىدى. بالىلار قوغۇنسىمان چىراغلارنى كۆتۈرۈشۈپ، كونا قۇدۇق ئەتراپىدىكى چۆپلۈك ئارىسىدا غىل - پال چېلىقىپ قالدىغان يالتىراق قوڭغۇزلارنى تۇتۇشقا ئامراق ئىدى ياكى سالقىنلىغاچ، ئاسماندىكى بېھىساب يۇلتۇزلارنى سانىشاتتى. چوكانتال مەۋسۈمى ئۆتۈپ، ئەتىيازلىق تېرىلغۇنىڭ ئالدى - كەينىدە ياغقان يامغۇردىن كېيىن، كىشىلەر ئېتىزغا ئىشلەشكە

كېتىۋېتىپ كونا قۇدۇقنىڭ يېنىدىن ئۆتەتتى. بۇ يەر ئۇلارنىڭ ئەتىيازلىق تېرىلغۇ، كۈزلۈك يىغىم توغرىسىدا پاراڭلىشىدىغان، تېرىقچىلىق تەجرىبىلىرىنى ئالماشتۇرىدىغان جايى ئىدى.

دېڭ ئائىلىسىنىڭ كونا قۇدۇقى قەدىمىيلىقى بىلەن كەنتتىكى ھەربىر ئادەمنىڭ ھۆرمەت - ئېھتىرامىنى قوزغايتتى. خاتىرە راۋىقى كەنتىدىكى نەچچە ئەۋلاد كىشىلەرنىڭ ئاجايىپ كەچۈرمىشلىرىگە تولغان پۈتكۈل تارىخقا مۇشۇ كونا قۇدۇق گۇۋاھ ئىدى!

شىشيەن ئانىسى بىلەن بىللە قۇدۇق بېشىغا كەلگەن چاغدا، بالدۇرراق كەلگەن بىر نەچچە ئايال كۆكتات ئادالىغاچ پاراڭغا چۈشۈپ كەتكەنىدى. ئۇلار شىشيەننىڭ ئانىسى بىلەن بىللە كەلگەنلىكىنى كۆرۈپ، قىزىقچىلىق قىلىپ:

— ھوي، شىشيەن! ئاناڭنىڭ ياخشى ياردەمچىسى بويسەن - ھە! بۈگۈن ئەجەب مەكتەپكە بارماپسەنغۇ؟ جۇ خەلىپتىم سېنى ئالمىغان ئوخشىمامدۇ؟ — دەپ ئۇنىڭ بىلەن چېقىشتى. ئۇلارنىڭ قەستەن ئۆزى بىلەن چېقىشىۋاتقانلىقىنى سەزگەن شىيەنۋا بېشىنى كۆتۈرۈپ:

— چىن ئانا، ئۇنداق ئەمەس! بۈگۈن بىزنى جۇ خەلىپتىم ئۆيدە بىر كۈن ئەمگەك قىلىش ئۈچۈن قويۇۋەتتى، — دېدى. — ھەي شىيەنۋا، ئاڭلىسام سەن بەك تىرىشىپ ئوقۇيدىدەكەنسەن، ھەركۈنى «قىزىل تۇخۇم» ئالىدىكەنسەن، خەلىپتىممۇ پالاققا تارتىپ باقماپتۇ. ماڭا بىر بېيىت ئېيتىپ بەر، ئاڭلاپ باقاي قانداق؟

— بېيىت بەك كۆپ، سىلى قايسى بېيىتنى ئاڭلايلىكىن؟
كىتاب يادلاش شىشيەنگە تەس كەلمەيتتى. قاراڭلار، ئۇ شۇ

تاپتا قەددىنى تىك تۇتۇپ، قولىنى كەينىگە قىلىپ كىتاب يادلاۋاتقان قىياپەتكە كىردى.

— ھېلىقى «پىلە باققۇچى» دېگەن بېيىتنى ئېيتىپ بەرگەن بولمىسا، — دېدى بىر چەتتە تۇرغان ئانىسى كۈلگەن يېتى ئوغلنىڭ ئېسىگە سېلىپ.

— ماقۇل، ئەمىسە مەن يادلىدىم — «شەھەرگە كىرگەندە - دىم تۈنۈگۈن، يىغىدىن ھۆل بولۇپ كەتتى ياغلىقىم. سەپسال - سام پىلە باققۇچى ئەمەس، تاۋار - دۈردۈن كىيگەن قايسە - بىر بېگىم...»

شېشىەننىڭ قىلچە ھودۇقماي سۆزمۇسۆز يادلاپ بەرگەن چاغدىكى تۇرقى ئەپەندىچاقلارنىڭ تۇرقىغا ئوخشايتتى.

— شېشەنۋا، ئەجەب بىر قىسما گەپلەرنى دەپ كەتتىڭغۇ؟

بىزگە يېشىپ بەرگەن بولامدۇ؟

— بۇ دېگەنلىك مەن تۈنۈگۈن بازارغا بېرىپ بىئارام بولۇپ ياندىم، مەن بازاردا تاۋار - دۈردۈن كىيگەنلەرنى كۆردۈم، ئۇلارنىڭ ئارىسىدا ئۆز قولى بىلەن پىلە بېقىپ رەخت توقۇغانلارنىڭ بىرىمۇ يوق ئىكەن، دېگەنلىك.

— راست دەيسەن، قارا، ئاناڭ بىلەن بىز كۈندە ئۈجمە يوپۇرمىقى ئۈزۈپ پىلە باقىمىز، مەشۇت تارتىپ، رەخت توقۇيمىز. بىرەر گەز يىپەكتىن كىيىم تىكىپ ئۈچىمىزغا ئارتىشقا كۆزىمىز قىمايدۇ!

— چوڭ ئانا، ئەجەب توغرا دېدىلە، جۇ خەلىپىتىم، بۇ دېگەن ئادالەتسىزلىك، دەيدۇ. جۇ خەلىپىتىم بىزنى ياخشى ئوقۇپ بۇنداق ئادالەتسىزلىكنى ئۆزگەرتىشكە دەۋەت قىلىدۇ. پىلە بېقىپ يىپەك توقۇيدىغانلارمۇ تاۋار - دۈردۈندىن كىيىم كىيسۇن! — شېشىەن ئاياللارغا جىددىي تەرزىدە شۇنداق دېدى.

— ئۇ ھەقىقەتەن ئىش ئۇقىدىغان بالا بوپتۇ! ياخشى ئوقۇپ پاتراق چوڭ بولسۇن! بىز ئۆمىدىمىزنى شيەنۋاغا باغلىدۇق! ھوي شيەنۋا، كېيىنكى كۈنلەردە چوڭ ئەمەلدار بولساڭ بىزنى ئۇنتۇپ قالمىغىن جۇمۇ!

— چوڭ ئانا، مېنى زاڭلىق قىلمىسلا... ئانام ماڭا دېگەن، ئەجدىھا دەرۋازىسىدىكى ھېلىقى ئامبالدەك ھەرقانچە چوڭ ئەمەلدار بولۇپ كەتسەممۇ يەنىلا پۇقرانى ئويلايمەن!

— ھە، ئانىسى ئۇنى ھەقىقەتەن ياخشى تەربىيەلەپتۇ، شۇڭا شيەنۋا مۇشۇنداق چېچەن بالا بوپتۇ! — ئاياللار شۇنداق دېيىشىپ شيەنۋانى قايرىپ قويۇپ ئانىسىنى ماختاپ كېتىشتى. يوغان بىر سېۋەت كۆكتات بىردەمدىلا ئادالىنىپ، يۇيۇلۇپ بولۇندى.

— شيەنۋا، ئاچاڭ پىلە بېقىش ئۆيىدە ئۈجمە يوپۇرماقلىرىنى يېيىۋاتىدۇ، سەن ئوينىغاچ ئاچاڭنىڭ يېنىغا بارغىن. يادىڭدا بولسۇن، دەرەخكە چىققۇچى بولما، دەرەختە ھەرە كۆنكى بار، — دېدى ئاپىسى ئۇنىڭغا.

— ھە، بەك ئوبدان بولدى. ئۈجمە يەيدىغان بولىدۇم، — دېدى مېڭىشقا تەمشەلگەن شىيەن. لېكىن، ئۇ يەنە خاتىرجەم بولالماي، — كۆكتاتلارنى كۆتۈرۈپ كېتەلمەسەن؟ — دېدى ئانىسىغا يەنە.

— ئوبدان بالام، ئاناڭ تېخى ئۈنچە قېرىپ كەتمىدى! — دېدى ئانىسى.

ئانىسى ئوغلىنىڭ مۇشۇنداق ئىش بىلىدىغان، ئۆزىگە كۆيۈنىدىغان ئوغۇل بولغانلىقىدىن چەكسىز سۆيۈنۈپ كەتتى.

پىلە بېقىش ھويلىسى

پىلە بېقىش ھويلىسى دېڭ ئائىلىسىنىڭ كونا قۇدۇقىغا يېقىن بولۇپ، سۈزۈك سۇلۇق كۆلچەكنى ياقلاپ دۆڭگە چىقسىلا يېتىپ بارغىلى بولاتتى.

ئۈجمە يوپۇرمىقى ئۈزۈپ پىلە باقىدىغان مەۋسۈم يېتىپ كەلگەندە، پەيغالى كەنتىدىكى ھەممە ئائىلە پىلە جازىلىرىنى رەت - رەت تىكلەپ، جازىلارنىڭ ئۈستىگە پىلە شازىلىرىنى قوياتتى. ئاياللار ئەتىگەندىن - كەچكىچە پىلە شازىسى ئەتراپىدىن چۆرگىلەپ كېتەلمەيتتى. ئالدىراشچىلىقتا دائىم دېگۈدەك تاماق يېيىشكىمۇ ۋاقىت چىقىرالمايتتى.

دېڭ ئائىلىسىنىڭ پىلە بېقىش ھويلىسى دېڭ جەمەتى ئەجدادلىرىدىن قالغان. بۇ ھويلا ئۈجمە يوپۇرمىقى بىلەن پىلە باقىدىغان، پىلە غوزىسى قاينىتىپ مەشۇت چىقىرىدىغان سەينا ئىدى. ھويلىدا چوڭ - كىچىك سەككىز ئېغىز ئۆي بولۇپ، ئالدى - كەينىگە پاكار - پاكار ئۈجمە دەرەخلىرى قويۇق تىكلەنگەنىدى.

قىش كۈنلىرى كىشىلەر ئۈجمە دەرەخلىرىنىڭ شاخلىرىنى كېسىپ يالىڭاچلاپ قوياتتى. يالىڭاچ دەرەخ ئاچىلىرى ئادەمنىڭ مۇشتىغا ئوخشاپ قالاتتى، ئەتىياز پەسلى چوكانتال مەۋسۈمىنىڭ ئالدى - كەينىدە ئۇنىڭدىن نۇرغۇن يۇمران شاخلار پەيدا بولۇپ، قويۇق ۋە يۇمران يوپۇرماق چىقىراتتى.

ئۈجمە دەرەخلىرى كىشىگە گويا بىر كېچىدىلا باراقسان بولۇپ،
يوپۇرماقلىرى يوغىناپ كەتكەندەك تۇيولاتتى، بۇ ۋاقىتتا ئۇنىڭ
يوپۇرماقلىرى ئۈزۈۋېلىنىپ پىلە بېقىشقا تەييارلىناتتى.

ئۈجمە پىشقان چاغدا، بالىلار دەرەخكە يامىشىپ چىقىپ
شېرنىلىك ئۈجمىلەرنى يېيىشكە ئامراق ئىدى، ئۈجمىنى تولا
يەۋەرگەچكە، كالىپۇكلىرى سۆسۈن لەۋ سۈرۈشى سۈرگەندەك
سۆسۈن كۆرۈنەتتى.

چوڭلار غوزەك ئېلىپ، مەشۇت چىقىرىش ئۈچۈن ئۈجمە
يوپۇرمىقىدا پىلە باقاتتى. بالىلارمۇ ئۈجمە دەرەخلىرىدىن ياۋا
پىلە قۇرتلىرىنى تۇتۇپ بېقىشقا ئامراق ئىدى. ياۋا پىلە قۇرتى
چوڭ بولۇپ غوزەكلەيتتى، غوزىكى ناھايىتى نەپىس ئىدى.
كەپسىز بالىلار پىلە غوزىكىدىن تۆشۈك ئېچىپ، بارماقلىرىغا
كىيدۈرۈۋېلىپ، كىچىك جىنلارنىڭ قىياپىتىنى دوراپ
ھەمراھلىرىنى قورقىتاتتى. ئەقلىنى تاپقان بالىلار پىلە
غوزەكلىرىنى يىغىپ، پىلە مەشۇتتىن پايدىلىنىپ مەشۇت تور
توقۇپ، ئۇنىڭغا سىياھ قۇتىسى سالاتتى.

شىشىەن پىلە بېقىشقا ئامراق ئىدى. ھەر يىلى ئەتىيازدا
مەكتەپتىن قايتىپ كېلىپ دەرەسلىرىنى تەكرارلاپ بولۇپلا
يۈدۈمە سېۋىتىنى ئېلىپ ئاچىسى بىلەن بىللە پىلە بېقىش
ھويلىسىغا كېلەتتى - دە، ئۈجمىزارلىقتىن ئۈجمە يوپۇرمىقى
ئۈزۈپ، پىلە بېقىش ئۆيىگە قويۇلغان شازىلارغا يوپۇرماق
يېيىتاتتى. ئۇ پىلە قۇرتلىرىنىڭ يوپۇرماق يېگەن چاغدىكى
«شىتىر - شىتىر» قىلغان ئاۋازىنى ئاڭلاشقا تولمۇ ھېرىسمەن
ئىدى.

ئەتىياز پەسلى پىلە قۇرتلىرى بەك تېز چوڭ بولاتتى،
ھالىتى ھەركۈنى ئۆزگىرىپ تۇراتتى. پىلە قۇرتلىرى

يوپۇرماقنى بەك جىق يەيتتى، ئەتىگەندىن - كەچكىچە يەپ ئاغزى بېسىقمايتتى. سىز پىلە بېقىش ئۆيىدە پىلە قۇرتلىرىنىڭ ئۈجمە يوپۇرمىقىنى «شىتەر، شىتەر، شىتەر» ئاۋاز چىقىرىپ تېز - تىز يېگىنىنى كۆزەتسىڭىز، «پىلە قۇرتىدەك يېيىش» دېگەن سۆزنىڭ مەنىسىنى چۈشىنىپ يېتەلەيسىز.

شىشىيەن ئۈزۈپ كەلگەن ئۈجمە يوپۇرماقلىرىنى شازىغا بېيىتاتتى. كۆزنى يۇمۇپ - ئاچقۇچە بولغان ئارىلىقتا، ئالا - چىپار پىلە قۇرتلىرى لۆمشۈپ، ئۈجمە يوپۇرماقلىرى تېگىدىن ئۆمىلەپ ئۈستىگە چىقىشاتتى - دە، يوپۇرماقلارنى ھەش - پەش دېگۈچە يەپ بولاتتى.

— نېمىدېگەن ئىشتەيلىك! ھەقىقەتەنمۇ «ئەۋلىيا قۇرتلار» ئىكەن! — شىشىيەن ئىختىيارسىز پىلە قۇرتلىرىنى ماختاپ كەتتى.

— ئۇكام، بۇ پىلە قۇرتلىرىنى نېمە دەپ «ئەۋلىيا قۇرت» دەيسەن؟ — دەپ سورىدى ئاجىسى ئۇنىڭدىن سەل ئاڭقىرالماي. — بۇ گەپنى ماڭا بازاردىكى ھېكايىچى چوڭ ئاپا دەپ بەرگەن.

شىشىيەن ئاجىسىغا چۈشەندۈرۈپ مۇنداق دېدى: قەدىمىي جۇڭگودا پىلە بېقىپ يىپەك توقۇيدىغان خۇاڭ داۋبۇ ئىسىملىك بىر ئايال ئۆتكەنىكەن. ئۇ ئايال نۇرغۇن نامرات ئائىلىلەرنىڭ يەيدىغانغا ئاشلىقى، كىيىدىغانغا كىيىمى يوقلۇقىنى كۆرۈپ، تەڭرىدىن ئازراق «ئەۋلىيا قۇرت» بېرىشنى ئۆتۈنۈپتۇ. ئۇ «ئەۋلىيا قۇرت»لارنى تىلەپ ئېلىپ كەلمەسەللەرگە بېرىپتۇ، ئۇلارغا ئۈجمە دەرىخى تىكىش، ئۈجمە يوپۇرمىقى ئۈزۈشنى، «ئەۋلىيا قۇرتلار»نى بېقىشنى ئۆگىتىپتۇ. مۇشۇ «ئەۋلىيا قۇرتلار» پىلە قۇرتلىرىنىڭ ئۆزى شۇ! پىلە قۇرتلىرى چوڭ

بولغاندىن كېيىن، يىپ چىقىرىپ غوزەكلەپتۇ. كىشىلەر يىپەكتىن تاۋار - دۇردۇن توقۇپ، كىيىم - كېچەك تىكىپتۇ، كىيىم - كېچەك ۋە يىپلارنى بازارغا ئايرىپ سېتىپ، پۇلغا ئاشلىق ۋە باشقا نەرسىلەرنى سېتىۋاپتۇ.

— ھە، ئەسلىدە مۇنداق ئىكەن - دە! — دېدى ئاچىسى ھەيران بولۇپ، — ئۇ ئايالنىڭ ئەجەب كۆڭلى ياخشى ئىكەن جۇمۇ!

— شۇنداق! — دېدى شىشيەن، — جۇ خەلىپىتىمىزگە «ئۈچ خەتلىك دەستۇر»دىكى پىلە قۇرتىغا ئائىت بايانلارنى سۆزلەپ بەردى: پىلە قۇرتى يىپەك چىقىرىدۇ، ھەسەل ھەرىسى ھەسەل يىغىدۇ. ئوقۇمىغان ئادەم ھايۋاندىن بەتتەردۇر.

— بۇ گەپلەرنىڭ مەنىسىنى مەنمۇ چۈشىنىمەن. پىلە قۇرتى يىپەك چىقىرىدۇ، كىشىلەر يىپەكتىن كىيىم تىكىدۇ، ھەسەل ھەرىسى ھەسەل يىغىدۇ، كىشىلەر ئۇنى يەيدۇ. كىملا بولسۇن ياخشى ئوقۇمىسا، مۇشۇ كىچىك جانۋارلاردەكمۇ بولالمايدۇ.

— توغرا، توغرا دېدىڭ، — «ئۈچ خەتلىك دەستۇر»نى ئاچىسىنىڭمۇ بىلىدىغانلىقىنى ئويلىمىغان شىشيەن ئەجەبلىنىپ ئاچىسىدىن سورىدى، — ئاچا، سەن مەكتەپتە ئوقۇماي تۇرۇپ ئەجەب بىلىدىكەنسەن؟

— ئاپام سۆزلەپ بەرگەن! ئاپام يەنە پىلە قۇرتى پاك - پاكىز يىپەك چىقىرىپ بولۇپ، غوزىنىڭ ئىچىدە تۇنجۇقۇپ ئۆلۈپ قالىدۇ. پىلە قۇرتى ئۆزى ئۈچۈن ئەمەس، بەلكى باشقىلار ئۈچۈن ياشايدۇ، دېدى. ئاپام ئادەم بولۇشنى نىيەت قىلغان ئادەم پىلە قۇرتىنىڭ روھىدىن ئۆگىنىشى، ئۆزىنىلا ئويلىماسلىقى كېرەكلىكىنى ئېيتتى...

— ئادەم بولۇشنى نىيەت قىلغان ئادەم پىلە قۇرتىنىڭ روھىدىن ئۆگىنىشى، ئۆزىنىلا ئويلماستىكى كېرەك... شىشيەن شارىغا ئۈجمە يوپۇرمىقىنى يېيتقاچ، ئانىسىنىڭ سۆزى ئۈستىدە ئويلىنىدۇ.

شۇ دەققىنىڭ ئۆزىدە، ئۇ شۇ يېشىدا ئانىسىنىڭ دېگەن گېپىنىڭ مەنىسىنى تولۇق چۈشىنىپ كېتەلمىگەن بولسا كېرەك. لېكىن، ئۇنىڭغا شۇ نەرسە ئايانكى، ئانىسى بۇ دۇنيادىكى ئەڭ ئاق كۆڭۈل، ئەڭ مېھرىبان ئانا ئىدى. ئانىسى ھەمىشە ئورۇنلۇق سۆزلەيتتى. چۈنكى، ئانىسى ئادەتتە دائىم باشقىلارنىڭ خۇشاللىقى ۋە قايغۇسىنى ئويلايتتى.

ئانىسىنىڭ گېپى شىشيەننىڭ بالىلىق قەلبىگە چوڭقۇر ئورناپ قالدى. ئۇ بۇ گەپلەرنى مەڭگۈ ئۇنتۇپ كېتەلمىدى. بۇ گەپلەر شۇنىڭدىن تارتىپ ئۇنىڭغا ھەمراھ بولدى ھەمدە ئۇزاق ئۆمۈر مۇساپىسىگە چوڭقۇر تەسىر كۆرسەتتى...

جۇدۇن - چاپقۇنلۇق باشلانغۇچ مەكتەپ

چىڭ سۇلالىسى شۈەنتۇڭنىڭ ئىككىنچى يىلى، يەنى مىلادىيە 1910 - يىلى دېڭىڭ شىشيەن يەتتە ياشقا كىردى. شۇ يىلى شىيېشېڭ بازىرىدا تۇنجى مەكتەپ — بېيشەن باشلانغۇچ مەكتىپى قۇرۇلدى.

چىڭ سۇلالىسىنىڭ شۇ چاغدا ئېلان قىلغان «مەكتەپ ئېچىش نىزامنامىسى»دىكى بەلگىلىمىگە ئاساسەن ئادەتتىكى مەكتەپلەر ئۈچ باسقۇچ، يەتتە دەرىجىگە ئايرىلغان: بىرىنچى باسقۇچ باشلانغۇچ مائارىپ، جۈملىدىن ساۋات چىقىرىش بولۇپ، تۆت يىل، باشلانغۇچ مەكتەپ بەش يىل، يۇقىرى باشلانغۇچ مەكتەپ تۆت يىل ئىدى؛ ئىككىنچى باسقۇچ ئوتتۇرا دەرىجىلىك مائارىپ بولۇپ، ئوتتۇرا مەكتەپ بەش يىل ئىدى؛ ئۈچىنچى باسقۇچ ئالىي مائارىپ بولۇپ، پەنلەر بويىچە ئايرىلغان ئالىي مەكتەپ ئۈچ يىل، ئۆلىمالار دارىلفۇنۇنى بەش يىل ئىدى. بۇ نىزامنامە ئېلان قىلىنغاندىن كېيىن، مەملىكەتنىڭ ھەرقايسى جايلىرىدا باشلانغۇچ مەكتەپ، يۇقىرى باشلانغۇچ مەكتەپ ۋە ئوتتۇرا مەكتەپلەر كەينى - كەينىدىن قۇرۇلدى.

شىيېشېڭ بازىرىدا ئېچىلغان بېيشەن باشلانغۇچ مەكتىپى شىيېشېڭ كونا بازىرىدا ئولتۇرۇشلۇق پومېشچىك لىۋ جىشېڭنىڭ قورۇقىنىڭ يان تەرىپىدىكى ھويلىدا تەسىس قىلىنغانىدى.

شىپىشنىڭ كونا بازىرى دېڭ شىشيەن ئائىلىسىدىن ئىككى كىلومېتىر يىراقلىقتا ئىدى. شىپىشنىڭ بازىرىنىڭ ئەسلىي ئىسمى ۋاڭشى بولۇپ، ئۇنىڭدا «يېڭى بازار»، «كونا بازار» تەسىس قىلىنغان، كېيىن بۇ ئىككى بازار بىرلەشتۈرۈلۈپ، نامى «شىپىشنىڭ بازىرى»غا ئۆزگەرتىلگەنىدى.

شىپىشنىڭ كونا بازىرى چىڭ سۇلالىسى دەۋرىدە قۇرۇلغان، كوچىلىرىغا كۆك تاش ياتقۇزۇلغانىدى، ئۇزۇنلۇقى ئۈچ يۈز نەچچە مېتىر بولۇپ، كوچىنىڭ ئىككى قاسنىقىغا ئىككى تەرىپىگە تۈۋرۈك قويۇلغان، تاختاي بىلەن ئايرىلغان كىچىك ياغاچ ئۆيلەر جايلاشقان، رەت - رەت كەتكەن بۇ ياغاچ ئۆيلەرنىڭ ئۆگزىسىگە كاھىش يېيىتىلغانىدى. بۇ بازارغا بىرەر يۈزدەك ئائىلە ئولتۇراقلاشقان بولۇپ، بازار كۈنلىرى بازار ئەتراپىدىكى ھەرقايسى كەنتلەردىكى پۇقرالار بۇ جايغا سودىلىق قىلغىلى ياكى دوست - بۇرادەرلىرى بىلەن كۆرۈشكىلى كېلىشەتتى. بۇ يەر بازار كۈنى كارامەت قىزىپ كېتەتتى.

بېيىشەن باشلانغۇچ مەكتىپىنىڭ ئورنى كونا رەستىنىڭ مەركىزىدە ئىدى. مەكتەپتىن چىقسىلا كونا رەستىگە چىققىلى بولاتتى. مەكتەپ بىناسىنىڭ ئالدى گۈللۈك، مەكتەپ بىناسىدا تۆت چوڭ ئۆي بار ئىدى. بۇ ئۆيلەر ئا، ب، س، د دەپ تۆت چوڭ سىنىپقا ئايرىلغانىدى.

مىلادىيە 1911 - يىلى دېڭ شىشيەن دارىلئۇلۇمدا جۇ خەلىپىتىمنىڭ قولىدا بىر يىلدىن كۆپرەك ئوقۇدى. دادىسى شىشيەننى بېيىشەن باشلانغۇچ مەكتىپىگە بەردى. شىشيەن «د» سىنىپقا تەقسىم قىلىندى.

ئەينى چاغدا بۇ باشلانغۇچ مەكتەپتە دېڭ جۈندې، چېن نوشەن، جياڭ نىڭبىن قاتارلىق ئەپەندىلەر ئوقۇتقۇچىلىق

قىلاتتى. شىشيەننىڭ دادىسى دېڭ شۈچاڭمۇ بۇ مەكتەپتە تەكلىپ بويىچە بىر نەچچە يىل دەرس ئۆتكۈزىدىغان ئوقۇتقۇچىلىق كەسپى بىلەن شۇغۇللىنىدىغان بۇ ئەپەندىلەر شىيېنىڭ بازىرى ئەتراپىدا ساۋاتلىق ھەم كالىسى سەگەك ئادەملەر ھېسابلىناتتى.

مەكتەپتە ئەدەبىيات، ھېساب، تەلىم - تەربىيە دەرسلىرى تەسىس قىلىنغان بولۇپ، ئەينى چاغدا باشلانغۇچ مەكتەپلەردە بىرلىككە كەلگەن دەرسلىك يوق ئىدى. بېيىشەن باشلانغۇچ مەكتىپىدە ئوقۇتۇش مەزمۇنى خۇسۇسىي مەكتەپلەرنىڭ ئوقۇتۇش مەزمۇنىدىن مول بولسىمۇ، ئوقۇتقۇچىلاردا ئۆز خاھىشى بويىچە دەرس ئۆتۈش ئەھۋاللىرى بار ئىدى. بولۇپمۇ ئەدەبىيات دەرسىدە ئوقۇتقۇچىلار ئۆزىنىڭ قىزىقىشىغا ئاساسەن «تۆت كىتاب»، «بەش دەستۇر» دىن سالماقنى يەتتىگىل ماقالىلەرنى تاللاپ ئوقۇغۇچىلارغا ئۈنلۈك ئوقۇتاتتى ۋە ئۆزلىرى چۈشەندۈرەتتى.

لېكىن، ئەدەبىيات دەرسى بېرىدىغان مۇئەللىم دېڭ جۇندې ئەپەندى يېڭىچە مائارىپ تەربىيەسى كۆرگەن، فېئوداللىق قائىدە - يوسۇنلاردىن نارازى، بىر قەدەر تەرەققىيپەرۋەر، رادىكال ئىدىيەگە ئىگە «يېڭىلىق تەرەپدارلىرى»غا تەۋە زات ئىدى. ئۇ «تۆت كىتاب»، «بەش دەستۇر» دىن ئەنئەنىۋى مەدەنىيەت - مائارىپقا دائىر ماقالىلەرنى تاللاپ ئۆتكەندىن باشقا، دەرسلىك كىتابنى يېپىپ قويۇپ غەيرىي رەسمىي تارىخ ۋە خاتىرە ئەدەبىياتىنى ھېكايىلەرنى سۆزلەيتتى. جۈملىدىن خۇاڭ چاۋ قوزغىلىڭى، خۇاڭ شىۈچۈەن رەببەرلىكىدىكى تەيپىڭ تىيەنگو ھەرىكىتى ۋە يېخىتۈەن ھەرىكىتىگە مۇناسىۋەتلىك ھېكايىلەرنى سۆزلەيتتى. دېڭ ئەپەندى بۇ ھېكايىلەرنى

چۈشەندۈرگەندە «پادىشاھ، ۋەزىر، سانغۇن ۋە تۆرىلەرنىڭ ۋىجدان بىلەن نېمە ئىشى» دېگەن ئىدىيەنى ۋە تاجاۋۇزچىلىققا قارشى تۇرۇش، ۋەتەننى سۆيۈپ، دۆلەتنى قۇتقۇزۇشقا دائىر ئاساسىي تېمىنى گەۋدىلەندۈرەتتى. بۇ ھېكايىلەر ئۆسمۈر دېڭ شىشيەندە ئۇنتۇلماس خاتىرە ۋە چوڭقۇر تەسىر قالدۇردى.

شىشيەننىڭ دادىسى دېڭ شاۋچاڭ باشلانغۇچ مەكتەپتە ئوقۇغۇچىلارغا «تەلىم - تەربىيە» دەرسى بېرەتتى. شىشيەن ئۆگىنىش ئارقىلىق ئەپيۇن ئۇرۇشىدىن كېيىن، ئاجىز ھەم ئىقتىدارسىز مەنچىڭ ھۆكۈمرانلىقى ئاستىدىكى جۇڭگونىڭ چەت ئەللەرنىڭ كۈچلۈك تاجاۋۇزچىلىقىغا ۋە بوزەك قىلىشىغا ئىزچىل ئۇچراپ كېلىۋاتقانلىقىنىڭ سەۋەبىنى ئاستا - ئاستا چۈشەندى. چىڭ سۇلالىسى جان ساقلاش كويىدا ۋەتەن سېتىشنى شەرەپ بىلگەن بولغاچقا، كۈچلۈك جاھانگىر دۆلەتلەر بىلەن ئىگىلىك ھوقۇقىنى يوقاتىپ دۆلەتكە ئاھانەت كەلتۈرىدىغان شەرتنامىلەرنى كەينى - كەينىدىن ئىمزالىدى.

دادىسىنىڭ دېگىنىدەك، جۇڭگونىڭ تېررىتورىيەسى بېشىنى ئېگىز كۆتۈرۈپ تۇرغان خورازغا ئوخشايتتى. لېكىن، شۇ ۋاقىتتا كۈچلۈك جاھانگىر دۆلەتلەر جاي - جايلارنى بېسىۋېلىپ ھەم ئۆز ئالدىغا بۆلۈۋېلىپ دۆلەتنى پارچىلىۋەتكەن بولۇپ، بۇ جۇڭخۇا مىللىتى ئۈچۈن ئەڭ چوڭ ئار - نومۇس ئىدى. ھەربىر ۋەتەنپەرۋەر ياش ۋە ئۆسمۈر بۇ تارىخنى مەڭگۈ ئېسىدە ساقلىشى، ئىجتىھات بىلەن ئوقۇشى، جاسارەت بىلەن تىرىشىپ ئىشلىشى، دۆلەتنىڭ بېشىغا كەلگەن ئار - نومۇسنى ئۇنتۇپ قالماسلىقى كېرەك ئىدى...

شىشيەن دادىسى سۆزلەپ بەرگەن بۇ ئىشلارنىڭ گويا قورام تاشتەك گەۋدىسىنى بېسىپ تۇرۇۋاتقانلىقىنى ھېس

قىلاتتى. ئۇ ئۆزىنى چوڭ ئادەم بولۇپ قالغاندەك، نۇرغۇن ھەقىقەتنى بىردىنلا بىلىۋالغاندەك، ۋۇجۇدىغا توساتتىن كۈچ قۇۋۋەت قوشۇلغاندەك سېزەتتى. ئۇنىڭ قوللىرى ئىختىيارسىز تۈگۈلۈپ مۇشتۇمغا ئايلىناتتى.

دېڭىز ئائىلىسىدىن بېيىشەن باشلانغۇچ مەكتىپىگە بارغۇچە ئېگىز - پەس چىغىر يول بىلەن مېڭىشقا توغرا كېلەتتى. ھاۋا ئوچۇق كۈنلىرى ئادەم يول جاپاسى تارتمايتتى، ئەمما يامغۇرلۇق كۈنلىرى يول مېچىدە پاتقاق بولۇپ كېتىپ، يول يۈرۈش قىيىن بولاتتى، كېتىۋېتىپ بەزىدە پاتقاقىدىن ئاياغنى سۇغۇرۇۋالغىلى بولمايتتى، ئادەم يىقىلىپ كەتسەلا ئۈستىبېشى لايغا مىلىنىپ، خۇددى لايىدىن چىققان ماي مۇنغىلا ئوخشاپ قالاتتى.

شەرقىي سىچۈەندە يامغۇرلۇق ۋە تۇمانلىق كۈنلەر كۆپ بولاتتى. ئاپىسى ئوغلىغا مەخسۇس گىرۋىكى يوغان چىغ قالدۇق، بەدىنىگە چېپىدە كەلگۈدەك يامغۇرلۇق قىلىپ بەرگەندى. مەيلى ئەتىياز، ياز، كۈز ياكى قىش كۈنلىرى بولسۇن، بوران چىققان، يامغۇر ياغقان، ياكى قەھرىتان قىش كۈنلىرى بولسۇن، كىشىلەر ھەمىشە شىشەنىڭ كىچىك بېلىقچىدەك بېيىشەن باشلانغۇچ مەكتىپىگە بارىدىغان پاتقاقلىق يولدا كېتىۋاتقانلىقىنى كۆرەتتى.

شىشەن ئەزەلدىن بوران - چاپقۇننىڭ زەربىسىگە بوي ئەگكەن ئەمەس. ئۇ بەزىدە يامغۇردا دەرسلىك كىتابلارنىڭ ھۆل بولۇپ كېتىشىدىن ئەنسىرەپ، سومكىسىنى چاپىنىنىڭ ئىچىگە تىقىۋالاتتى. بويى پاكىز بولغاچقا، دۈيدۈگىلەك بولۇپ قالاتتى. ئاجىسى ھەر قېتىم ئۇنى مۇشۇ ھالەتتە كۆرۈپ:

— ياپىرىم، شا كىچىك بېلىقچى بىر كۈن تۇتقان

بېلىقلىرىنى ئېلىپ قايتىپ كەپتۇ! — دەپ چېقىشتاتتى.
شېشەن چاپىنىنىڭ ئىچىدە تومپىيىپ تۇرغان
سومكىسىنى ئۇرۇپ قويۇپ، رەتلىك چىشلىرىنى چىقىرىپ:
— توغرا دېدىڭ. بېلىقلارنىڭ ھەممىسىنى مۇشۇ يەرگە
تەنقىۋەتتىم، — دەيتتى پىخىلداپ كۈلۈپ.

مومىسىنىڭ نەۋرىسىگە ئىچى ئاغرىيتتى. مۇشتۇمدەك
بالىنىڭ يامغۇر - يېشىللىق كۈنلەردە بىرەر خېيىم - خەتەرگە
يولۇقۇپ قېلىشىدىن ئەنسىرەيتتى. ھەر قېتىم جۇدۇن بولغان
كۈنلىرى مومىسى شېشەنگە مەكتەپكە بارماي ئۆيدە دەرس
تەكرارلاش، ئۆتۈلگەن دەرسنى ھاۋا ئېچىلغاندا تولۇقلىۋېلىش
توغرىسىدا نەسىھەت قىلاتتى. بۇ چاغدا شېشەن ئەدەبىيات
دەرسىدە ئۆگەنگەن ماقالىنى مومىسىغا ئۈزلۈك ئوقۇپ بېرەتتى.
مومىسى نەۋرىسىنىڭ نېمە دەۋاتقانلىقىنى بىلەلمەي،
كەينىگە ئۆرۈلۈپ شېشەننىڭ ئايسىغا قاراپ:

— ماۋۇ چېچەن بالاڭنىڭ گېپىگە قۇلاق سالە. ساپلا
كىتابىي سۆزلەرنى قىلىۋاتىدۇ، — دەيتتى.
شېشەن مەكتەپكە مېڭىشقا ئالدىراۋاتاتتى. ئانىسى ئۇنىڭغا:
— بارغىن، يولدا دىققەت قىل، بىزنى ئەنسىرىتىپ يۈرمە، —
دېدى.

— ئاپا، موما، خاتىرجەم بولۇڭلار، تەنتەربىيە دەرسىدە
مۇئەللىم بىزنى ئەتەي جۇدۇندا يۈگۈرۈشكە سالىدۇ، شۇڭا بىز
خېلى چىداملىق جۈمۈ!
— ھەي، سەنمۇ داداڭغا ئوخشاش چىداملىق ئادەم
بولىدىغان ئوخشايسەن!

ئېھتىياتچان ئانىسى ھاۋا ناچار كۈنلىرى گۈرۈچ تامىقىنى
قۇتىغا ئېلىپ خالتىغا سېلىپ بېرەتتى. ئوغلىنىڭ قولىغا يەنە
ئىككى يارماق تۇتقۇزۇپ:

— شىيەنۋا، گېپىمنى ئاڭلا، يامغۇردا يول ئېسىلماق چۈشلۈك دەم ئېلىشتا تاماق يەيمەن دەپ ئۆيگە كېلىپ يۈرمە، رەستىدىكى بىرەر ئاشخانغا كىرىپ ئازراق تۈزلىغان گۆش ئېلىپ يە، قورسىقىڭنى ئوبدان تويغۇزۇپ ياخشى ئوقۇ... — دەيتتى.

شىيەن ئانىسىنىڭ گېپىنى يىرالماي، تاماق بىلەن يارماقنى ئېلىشقا مەجبۇر بولاتتى. ئۇ چۈشتىن كېيىن مەكتەپتىن كېلىپ، ئىككى يارماقنى خەجلىمەي ئانىسىنىڭ قولىغا بېرەتتى. ئانىسى ئىچ ئاغرىتىپ:

— شىيەنۋا، ھازىر سېنىڭ تازا ئۆسۈۋاتقان ۋاقتىڭ، ئاچ — توق يۈرسەڭ بولمايدۇ جۇمۇ! — دەيتتى.

— ئاپا، خاتىرجەم بول، گۈرۈچ تامىقى بىلەن قورسىقىم تويىدۇ، ئىككى يارماقنى مومام ئىككىڭلار نەچچە ئاشخام ئۇخلىماي رەخت توقۇپ تاپقان! — دەيتتى ئەقىللىق شىيەن. شۇ دەققىدە ئانىسى ئوغلىنىڭ بوران — يامغۇرلۇق كۈنلەردىمۇ چىغىر يولدا مېڭىۋېرىپ كۈنسېرى چوڭ بولۇۋاتقانلىقىنى ھېس قىلدى، ئۇ كۆڭلىدە مۇشۇنداق ئەقىللىق ھەم ۋاپادار ئوغلىنىڭ بولغانلىقى ئۈچۈن ئۆزىنى چەكسىز بەختلىك ھېس قىلاتتى ھەم ئىپتىخارلىناتتى.

شۇنداق، ئۆز ئوغلىنىڭ ھەركۈنى بوران ياكى يامغۇرغا يۈزلىنىپ، تاڭ نۇرىغا چۆمگەن ھالدا مەكتەپكە خۇشال ماڭغىنىنى كۆرۈش نېسىپ بولغان ئانىغا بۇنىڭدىن ئارتۇق خۇشاللىق ۋە تەسەللى بارمۇ؟

ئوغلىنىڭ كىچىك، مەزمۇت سىماسى ئانىسىنىڭ قەلبىگە چوڭقۇر ئورناپ كەتكەنىدى، ئۇ ھەتتا بۇ دۇنيادىن كېتىپ قالغان تەقدىردىمۇ ئوغلىنىڭ سىماسىنى ئۇنتۇپ قالالمايتتى.

بەش يامبۇ نەگە كەتتى

بېشەن باشلانغۇچ مەكتىپىنىڭ «د» سىنىپىدىكى دېڭ شىشيەننىڭ بويى سىنىپ بويىچە ئەڭ پاكار ئىدى. دەرس ۋاقتىدا مۇئەللىمنىڭ دوسكىغا يازغان خېتىنى ئېنىق كۆرۈش ئۈچۈن پات - پاتلا ئورنىدىن تۇرۇپ، ئۈستەلنىڭ كەينىگە ئۆتۈپ، تاپىنىنى ئېگىز كۆتۈرۈپ دوسكىغا قارايتتى، بولمىسا ئېگىز ئۈستەل ئۇنىڭ دوسكىدىكى خەتلەرنى كۆرۈشىگە دەخلى قىلاتتى.

لېكىن، سىز بۇ ئوقۇغۇچىنى كىچىك چاغلىماڭ. سىنىپتىكى بالىلار ئۇنى ھىمايە قىلاتتى ھەم ھۆرمەتلەيتتى. ئۇ ئۆگىنىشتە تىرىشچان بولۇپلا قالماي، يۈرەكلىك ئىدى، جىن - ئالۋاستىغا ئىشەنمەيتتى. ساۋاقداشلىرىنىڭ ئۇنى ھىمايە قىلىشى ھەم ھۆرمەتلىشىدە مۇھىم بىر سەۋەب بار ئىدى. چۈنكى، ئۇ باشقىلارغا قىزغىن ياردەم بېرىدىغان «ساخاۋەت» ئىگىسى ئىدى.

تۆۋەندە سۆزلىنىدىغان ھېكايە دېڭ شىشيەن سەككىز ياش ۋاقتىدا يۈز بەرگەن ئىش بولۇپ، ئۇ تاكى بۈگۈنكى كۈنگە قەدەر شېپىشنىڭ يېزىسىنىڭ بېشەن باشلانغۇچ مەكتىپىدىكى ئوقۇتقۇچى، ئوقۇغۇچىلار ئارىسىدا كەڭ تارقىلىپ يۈرمەكتە.

بىر كۈنى چۈشتىن كېيىن ئوقۇغۇچىلار مەكتەپتىن قايتقان چاغ. شىشيەن يېقىن ئۆتىدىغان ساۋاقداشلىرى بىلەن بىللە يولدا ئوينىغاچ ئۆيىگە كېتىۋاتاتتى. ئۇلار توساتتىن بىر

ساۋاقدىشىنىڭ ئالدى تەرەپتىكى چىغىر يول بويىدا غەسەدە يىغلاۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ قالدى.

بۇ ساۋاقدىشىنىڭ فامىلىسى جالڭ بولۇپ، بىر مۇنچە بالىلار ئەتراپىدا ئۇنىڭغا قىزىقىپ قاراپ تۇراتتى. ئۇلارنىڭ ئارىسىدا بەزى بالىلار كۆيۈنگەن ھالدا ئۇنىڭدىن قانداقتۇر بىر نەرسىلەرنى سوراۋاتاتتى، بەزىلىرى تاماشا كۆرۈۋاتاتتى.

شىشەن توپنى يېرىپ ئۆتۈپ ھېلىقى ساۋاقدىشىنىڭ ئالدىغا كېلىپ تىت - تىت بولغىنىچە:

— نېمىگە يىغلايسەن، قىز بالىغىلا ئوخشاپ قاپسەن. قانداقلا ئىش بولسا دە، مانا بىز ياردەم قىلىمىز، — دېدى.

جالڭ فامىلىلىك ساۋاقداش شىشەننىڭ شۇنچىلىك كۆيۈنۈپ ئۆزىدىن گەپ سوراۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ يېشىنى ئېرتتى — دە، ئۆكسۈپ يىغلاپ تۇرۇپ:

— ... سىڭلىم قاتتىق ئاغرىپ قالدى، ئوت - كاۋاپ بولۇپ ياتىدۇ، ئۆلۈپ كېتىدىغان ئوخشايدۇ، دورا ئالدىغانغا پۇل يوق... — دېدى.

— دەرھال بىرەرەدىن ئۆتنە ئالماسىلەر! داداڭ، ئاپاڭچۇ؟ — دەپ سورىدى شىشەن تەقەززالىق بىلەن.

— سورىدى، ھېچكىمدىن بىرەر يارماقمۇ چىقمىدى، دادام سىڭلىمنىڭ بېشىدا تۇرىدۇ، ئاپام ئىچى تىتىلداپ ھوشىدىن كەتتى.

ساۋاقداشلار بىر - بىرىگە قارىشىپ تۇرۇشاتتى، ئۇلارنىڭ قولىدىنمۇ ھېچنېمە كەلمەيتتى. ئاشۇ يىللاردا كېسەل كۆرسىتىش ئۈچۈن تۆت - بەش يامبۇ بولمىسا تېۋىپلار كەلمەيتتى. ئادەتتىكى نامرات ئائىلىلەر تۆت - بەش يامبۇنى

قانداقمۇ غاچچىدە چىقىرىلسۇن؟ تۆت - بەش يامبۇغا شۇ زاماندا ئون دەن گۈرۈچ كېلەتتى، ئۇنى بىر ئائىلە كىشىلىرى يېرىم يىل يەيتتى.

ئەھۋال جىددىي ئىدى. دېڭ شىشيەن كۆزلىرىنى پىلدىرلىتىپ:

— يىغلىما، يىغىدىن يارماق چىقمايدۇ. سەن ئۆيۈڭگە كېتىپ تۇر. ئاتا - ئاناڭ بىلەن سىڭلىڭنىڭ ھالىدىن خەۋەر ئال، مەن ئۆيگە بېرىپ ئاتا - ئانامغا دەپ باقاي، ئامال تېپىلىپ قالار، — دېدى.

ئەتىسى ئەتىگەندە دېڭ شىشيەن مەكتەپكە يۈگۈرۈپ كىرىپ، تولا يىغلاپ كۆزلىرى قىزىرىپ كەتكەن ھېلىقى جالڭ فامىلىلىك ساۋاقدىشىنى كۆردى. شىشيەن ئۇنى بىر چەتكە تارتىپ، يانچۇقىدىن بەش يامبۇنى ئېلىپ ئۇنىڭغا بەردى ۋە:

— سىڭلىڭنى چاپسان تېۋىپقا كۆرسىتىڭلار، ۋاقىت سوزۇلۇپ كەتسە قۇتقۇزۇپ قالغىلى بولمايدۇ! — دېدى.

جالڭ فامىلىلىك ساۋاقدىشىنىڭ ھەيران بولۇپ كۆزلىرى چەكچىيىپ كەتتى. ئۇ ھاياجانلانغانلىقىدىن نېمە دېيىشنى بىلەلمەي:

— شىشيەن ئاكا، بۇنچىۋالا پۇلنى... — دېدى.

شۇنداق، ئۇ چوڭ بولۇپ مۇشۇ ياشقا كىرگۈچە بۇنچىلىك جىق پۇلنى كۆرۈپ باقمىغانىدى.

— كارىڭ بولمىسۇن! بۇ پۇلنى سىڭلىڭنىڭ كېسىلىنى داۋالاش ئۈچۈن بەردىم. خاتىرجەم بول، قايتۇرمىساڭمۇ بولىدۇ، چاپسان ماڭ!

شىشيەن ئۇنى مېڭىشقا ئۈندىدى، ھېلىقى ساۋاقدىشىمۇ

نېرى - بېرىسىنى سۈرۈشتۈرمەي كۆزىگە ياش ئالغان ھالدا ئۆيىگە قاراپ چاپتى...

دېڭىڭ شىشەن ئەسلىدە بۇ بەش يامبۇنى دادىسىنىڭ پۇل ساندۇقىدىن سورىمايلا ئالغانىدى! ئەسلىدە ئۇ بۇ ئىشنى ئاتا - ئانىسىغا دېيىشنى ئويلىغان. بىراق، ئاتا - ئانىسى ئۇنىماي قالسا، ياردەم بېرەلمەسلىكىدىن ئەنسىرىگەنىدى. شۇڭا، ئۇ ئادەم قۇتقۇزۇش مۇھىم دەپ قاراپ، باشقا ئىشلارنى ئويلاپ ئولتۇرمىدى.

ئىككى كۈندىن كېيىن، دادىسى پۇل ساندۇقىدىكى پۇلنىڭ ئازىيىپ قالغانلىقىنى بايقىدى. دېڭىڭ ئائىلىسىدە بۇنداق ئىش ئەزەلدىن كۆرۈلۈپ باقمىغانىدى. شۇنى بىلىش كېرەككى، بەش يامبۇ ئاز پۇل ئەمەس ئىدى!

دېڭىڭ شاۋچاڭ خاپا بولۇپ ئائىلىدىكىلەرنىڭ ھەممىسىنى، ياللىنىپ ئىشلەيدىغانلاردىن تارتىپ ھەممىسىنى بىر يەرگە يىغدى. ئاندىن ئۇلاردىن بىر - بىرلەپ: بەش يامبۇنى زادى كىم ئالدى؟ دەپ سورىدى.

قېچىپ قۇتۇلالمايدىغانلىقىغا كۆزى يەتكەن دېڭىڭ شىشەن كەينىگە ئۆرۈلۈپ سىرتقا چىقتى - دە، بامبۇك شېخىنى كۆتۈرۈپ ئۆيىگە كىردى ۋە قوش قوللاپ دادىسىغا سۈنۈپ: — دادا، ئۇلارغا ئۇۋال قىلماڭ، پۇلنى مەن ئالغان، ئۆرسىڭىز مېنى ئۆرۈڭ! — دېدى.

— سەن... نېمىدېگەن يۈرىكىڭ چوڭ سېنىڭ! بەتخەج! پۇل ئوغرىلاشنى قاچاندىن تارتىپ ئۆگەندىڭ؟

ئاق - قارىنى پەرق ئېتەلەيدىغان ھەم تىرىشچان ئوغلىنىڭ بۇنداق قىلىشىنى دېڭىڭ شاۋچاڭ زادىلا ئويلىمىغانىدى. ئۇ

ئوغلۇم ياخشى ئوقۇمايۋاتقان ئوخشايدۇ دەپ ئويلاپ، دەرغەزەپكە كەلدى - دە، ئاچچىقىنى باسالماي ئاق - قارىنى سۈرۈشتە قىلماستىن، بامبۇك تاياق بىلەن شىشيەنىڭ كاسسىغا ئۇرۇپ كەتتى. شىشيەن تەرسالق بىلەن چىشىنى چىشلەپ زۇۋان سۈرمەستىن مەردانە قىياپەتتە تۇراتتى.

دېڭ شاۋچاڭ ئوغلنىڭ چىرايىدا قورقۇش ئالامىتىنىڭ يوقلۇقىنى، ئەپۇ سوراش خىيالىدا ئەمەسلىكىنى كۆرۈپ قاتتىق ئاچچىقى كەلدى - دە، ئوغلنى يەنە بىر نەچچىنى ئۇرۇۋەتتى. شىشيەن يەنىلا زۇۋان سۈرمىدى، كۆز چاناقلىرىدا ياش لىغىرلاپ تۇراتتى.

ئاپىسى، مومىسى، ئاچىسى ۋە ياللىنىپ ئىشلەيدىغانلار قورقۇپ بىر چەتتە تۇرۇشاتتى. شىشيەننىڭ گۇناھىنى تىلۋېلىشقا ھېچقايسىسى پىتىنالمىدى. دېڭ شاۋچاڭنىڭ مەجەزى ئۇلارغا ئايان ئىدى. ئوغلى ياخشى ئوقۇمىسا، ئۇ ھەرگىز يول قويمايتتى.

— ۋۇ يارامسىز! مۇشۇ بىر نەچچە يىل بىكارغا ئوقۇپسەن! بەتخەج! پۇل ئوغرىلاشنى قاچاندىن تارتىپ ئۆگەندىڭ! — دېدى ئاچچىقى يانمىغان دېڭ شاۋچاڭ ئوغلغا ۋارقىراپ.

ئەتىسى ئەتىگەندە شىشيەن ئورنىدىن جىمىدە تۇرۇپ جىلتىسىنى ئېسىپ مەكتەپكە ماڭدى. بېشىنى تۆۋەن سېلىپ مەكتەپكە ماڭغان ئوغلنىڭ يىراقلاپ كېتىۋاتقان سىماسىغا قاراپ دېڭ شاۋچاڭنىڭ ئاچچىقى سەل بېسىلغاندەك بولدى.

بولغان ئىشلارنىڭ ھەممىسىنى كۆرۈپ تۇرغان خوتۇنى دېڭ دەن بىر تۇرۇپ ئوغلغا ئىچ ئاغرىتاتتى، يەنە بىر تۇرۇپ سەل گاڭگىراپ قالغاندەك بولۇپ ئېرىگە:

— شاۋچاڭ، شىيەنۋا يامان ئادەتنى ئۆزىگە يۇقتۇرۇۋالدىغان بالا ئەمەس، تاياقنىمۇ يېدى، تىلىنىمۇ ئىشتىتى. بالا خاتالىق ئۆتكۈزدى، ئەمدى جەزمەن تۈزىتىدۇ. لېكىن، شىيەنۋا ئەزەلدىن قالايمىقان پۇل خەجلىمەيدۇ. مەن بىر قېتىم ئۇنىڭغا چۈشتە تاماق ئېلىپ يە دەپ ئىككى يارماق بەرسەم، خەجلىشكە كۆزى قىيماي پۇلنى ماڭا شۇ پېتى قايتۇرۇپ بەرگەن. ھېيت - بايراملاردا بوۋىلىرى، مومىلىرى بەرگەن ھېيتلىق پۇللارنى يىغىپ ساقلايدۇ، بۇنى ئۆزۈڭمۇ بىلىسەن، ئۇ بەش يامبۇنى بىراقلا ئەكىتىپتۇ، بۇ پۇللارنى نېمىگە ئىشلەتكەندۇ؟ — دېدى. خوتۇننىڭ گېپىنى ئاڭلىغاندىن كېيىن، بۇ ئىش دېڭىڭ شياۋچاڭغا سەل غەلىتە تۇيۇلدى.

— ھەقىقەتەن غەلىتە ئىش! شىيەنۋانىڭ قىلغان ئىشىغا ئىگە بولىدىغان قورقۇمسىزلىققا قارىغاندا، ئۇ نومۇسلۇق ئىش قىلغاندەك تۇرمايدۇ، زادى نېمىشقا شۇنداق قىلغاندۇ؟ — دېدى دادىسى.

ئۇ بۇ ئىشنىڭ ھەقىقىي ماھىيىتىنى ئېنىقلاش زۆرۈرلۈكىنى ھېس قىلدى.

شۇ چاغدا، دېڭىڭ شياۋچاڭ بېيشەن باشلانغۇچ مەكتىپىنىڭ تەكلىپلىك ئوقۇتقۇچىسى ئىدى. ئوقۇغۇچىلارغا داۋاملىق تەلىم - تەربىيە دەرسى ئۆتەتتى. ئۇ ناھايىتى تېزلا ئوقۇغۇچىلاردىن شىشىيەن ئۆيىدىن ئالغان ھېلىقى بەش يامبۇنىڭ نەگە ئىشلىتىلگەنلىكىنى ئېنىقلاپ چىقتى.

— ئەسلىدە مۇنداق ئىش ئىكەن ئەمەسمۇ؟ — دېدى دېڭىڭ شياۋچاڭ شۇئان پۇشايمان قىلىپ، — شىيەنۋانى خاتا ئەيىبلەپتىمەن، ئورۇنسز ئازار بېرىپتىمەن!

دېڭ شۇچاڭ ئۆيىگە كەلگەندىن كېيىن، شىشيەن مەكتەپتىن قايتىپ كەلگۈچە ساقلىدى، ئۇ مەكتەپتىن كەلگەندىن كېيىن ئالدىراش ئالدىغا بېرىپ، ئوغلىنى باغرىغا بېسىپ تۇرۇپ:

— شىيەنخۇا، مېنى كەچۈر، سېنى خاتا ئەيىبلەپتىمەن، جېنىڭ قاقشاپ كەتتى — ھە؟ — دەپ ئوغلىنىڭ تايلاق تەگكەن يەرلىرىنى سىلىدى.

كىچىك شىشيەننىڭ كۆزلىرىدە شۇ ھامان ياش ئەگىدى، ئەمما لېۋىنى چىشلەپ ياش تۆكمىدى.

— دادا، ئورغىنىڭ توغرا بولدى، مەن خاتا قىلدىم، — دېدى شىشيەن.

— ياق، سەن خاتا ئىش قىلمىدىڭ! — دېدى دادىسى ئوغلىنىڭ بەدەنلىرىنى سىلاپ، — سەن ھاجەتمەننىڭ دەردىگە دەرمان بولدۇڭ، ئۆلۈمگە ئامال، ئاغرىققا سەۋەب قىلدىڭ، ساۋاقدىشىڭغا ياردەم بەردىڭ. بۇنداق ئىشلار ئاق كۆڭۈل ئەزىمەتلەرنىڭ قولىدىن كېلىدۇ. بۇ ساۋابلىق ئىش! مۇشۇنداق قىلالىساڭ ئاندىن مېنىڭ ئوبدان ئوغلۇم بولالايسەن! مەن ھەقىقىي ئەھۋالنى ئوقماي، ئاق — قارىنى سۈرۈشتە قىلمايلا سېنى دۇمبالاپ كەتتىم، مەن ياخشى قىلمىدىم...

دېڭ شۇچاڭ ئوغلىنىڭ كۆزىدە لىغىرلاپ تۇرغان ياشنى كۆرۈپ ھەقىقەتەن ئىچى سىيرىلدى ھەم نادامەت چەكتى. شۇنداقتىمۇ ئۇ يەنە:

— مەن ساڭا ئۇۋال قىلغان ئىكەنمەن، سەن ماڭا ئەھۋالنى ئېنىق دېيىشنىڭ كېرەك ئىدى. تايلاق يېگەن چېغىڭدا نېمىشقا زۇۋان سۈرمەيسەن؟ — دەپ ئوغلىدىن ئاغرىندى.

— دادا، نېمىلا دېمەيلى، ساڭا، ئاپامغا ياكى بىزگە قويماي ئۆيىدىن بىسوراق پۇل ئېلىش ياخشى ئىش ئەمەس، مەن دۇمبا يېيىشكە تېگىشلىك، — دېدى شىشيەن، — مەن زوۋىن سۈرسەم ياكى جاۋابلاشسام زادىلا بولمايتتى!

— چېچەن شا كىچىك! سېنىڭ ئاساسلىرىڭ كۆپ ئىكەن تېخى! — دېدى دادىسى سەل ئېچىلىپ، — ئەمىسە كۆزۈڭگە نېمىدەپ ياش ئالسىن؟

شىشيەن كۆزىدىن ئېتىلىپ چىققان ياشنى ئېرتىپ:

— دادا، سەن مېنى بامبۇك تاياق بىلەن ئۇرغاندا مەن ئازراقمۇ قورقمىدىم، بىراق ھېلىقى ساۋاقدىشىمنىڭ سىڭلىسىنىڭ كېسىلىنى داۋالىتىدىغانغا ئۆيىدە پۇل يوق ئىكەنلىكىنى ئويلاپ كۆڭلۈم بەك يېرىم بولغانىدى، — دېدى.

— ئوبدان بالام! باشقىلارنىڭ غېمىنى مۇشۇنداق يېسەڭ، سەندىن ھەقىقەتەن خۇرسەن بولىمەن! توغرا قىلدىڭ، توغرا ئىش قىلدىڭ، سەن ئەمدى دېڭ جەمەتنىڭ ئەۋلادىغا ئوخشىدىڭ! — دېڭ شاۋچاڭ شىشيەننى ماختىغاچ خوتۇنغا تاپىلاپ تۇرۇپ، — ئۆيىدە يەنە ئازراق پۇل بار، يەنە ئازراق تۇخۇم ئېلىۋال، شىشيەن يول باشلاپ ماڭسۇن، ھېلىقى ئوقۇغۇچىنىڭ سىڭلىسىنى يوقلاپ كېلىڭلار. شىيەنۋانىڭ سىڭلىلىرىنىڭ قاتارىغا يەنە بىر سىڭىل قېتىلىدىغان بولدى، — دېدى.

— خاتىرجەم بول، — دېدى شىشيەننىڭ ئانىسى ئېرىگە، — سەن دېمىسەڭمۇ شىيەنۋا بىلەن بارماقچى بولۇپ تۇراتتۇق. مەن ئۇلارنىڭ بەش يامبۇنى قەرز ھېسابىدا بىلىپ، بىر ئامال قىلىپ قايتۇرۇشىدىن ئەنسىرەۋاتىمەن. ئۇلارنى يوقلايمەن، ئۇلارنى ئەندىشىدىن خالاس قىلىپ، خاتىرجەم ياشاشقا دەۋەت قىلىمەن.

ھەي، مۇشۇ ئاي، مۇشۇ كۈنلەردە ھەممە ئائىلىنىڭ ئۆزىگە تۇشلۇق دەردى بار!

— ئاپا، ئۇلار ھېلىقى بەش يامبۇنى ھەرگىز قايتۇرۇپ يۈرمىسۇن جۇمۇ! — دېدى شىشيەن ئاپىسىنىڭ گېپىنى چۈشەنەلمەي.

— ئەخمەق بالام، خاتىرجەم بول! مەن ئۇلارغا ئازراق يەيدىغان، ئىشلىتىدىغان نەرسىلەرنى ئالغاچ بارمەن، داداڭ بايا ئاچاڭ ئىككىڭلار يەنە بىر سىڭىللىق بولۇپ قالدىغان بولدۇڭلار دېدىغۇ، دېڭ جەمەتدىكىلەرنىڭ باغرى بەك يۇمشاق! — ئاپا، سېنىڭ باغرىڭمۇ شۇنداق يۇمشاققۇ؟ — دېدى شىشيەن ئاپىسىغا تۇخۇملارنى جايلاشتۇرۇپ بەرگەچ، — كەتتىمىزدىكى چوڭ ئانىلارنىڭ ھەممىسى دېڭ ئائىلىسىدىكى دەن ئانا پەيىفاڭ كەتتىدىكى «تىرىك بۇدساتۋا» دېيىشىدۇ، — دېدى.

— شىيەنۋا، بىلەمسەن، «خۇي - پەيلى ئوخشاش بولمىغان ئادەملەر بىر ئۆيىنىڭ بوسۇغىسىدىن ئاتلىيالمىدۇ!» دېگەن مانا شۇ، — دېدى بىر چەتتە تۇرغان دادىسى مەنۇنىيەت بىلەن.

ئاق يىغىنلىق چوكانتال مەۋسۈمى

ھەريىلى چوكانتال مەۋسۈمى يېتىپ كەلگەندە، دېڭىڭ شياۋچاڭ ئوغلى شىشيەن ۋە قىزى شيەنلىپنى ئېلىپ، كەنتنىڭ سىرتىدىكى تاغقا جايلاشقان قەبرىستانلىققا بېرىپ دېڭىڭ جەمەتى ئەجدادلىرىغا تەزىيە بىلدۈرەتتى.

شىشيەننىڭ ئىنىسى شيەنشىۈ (كېيىن دېڭىڭ كېنىغا ئۆزگەرتىلگەن) ۋە سىڭلىسى شيەنچېن تۇغۇلغاندىن كېيىن، ئاتا - بوۋىلارنىڭ روھىنى يوقلايدىغان ۋاقتىدا، دېڭىڭ شياۋچاڭ چوڭ قىزى شيەنلىپكە ئىنىسىنى كۆتۈرۈۋېلىشنى ئېيتاتتى.

چوكانتال مەۋسۈمىدە ئاتا - بوۋىلارنىڭ روھىنى يوقلاش شۇ يەردە ناھايىتى تەنتەنىلىك ئۆتكۈزۈلىدىغان نەزىر - چىراغ پائالىيىتى ئىدى. دېڭىڭ شياۋچاڭ بارا - بارا چوڭ بولۇۋاتقان شىشيەن بىلەن شيەنلىپنىڭ دېڭىڭ جەمەتى ئەجدادلىرىنىڭ ئېسىل ئەخلاق - پەزىلىتىنى ئۇنتۇپ قالماسلىقىنى ھەمدە ئۇنىڭغا ئەۋلادمۇئەۋلاد ۋارىسلىق قىلىشىنى، ئەجدادلىرىنىڭ ئەلگە كۆرسەتكەن خىزمىتى ۋە مېھرىبانلىقىنى ياد ئېتىشىنى، ئۆزلىرىگە ئۈلگە قىلىشىنى چىن دىلىدىن ئۈمىد قىلاتتى.

چوكانتال مەۋسۈمى يەنە يېتىپ كەلدى. شۇ كۈنى تەڭرى تۇپراق بېشىغا چىققان كىشىلەرنىڭ سېغىنىشىنى ۋە ھەسرىتىنى ئەتەي ئۇلغايتىۋەتكەندەك تاڭ سەھەردىن باشلاپ سىمىلداپ يامغۇر يېغىشقا باشلىدى.

دېڭ شىۋىچاڭ شىشيەن بىلەن شىيەنلىيىنى ئەگەشتۈرۈپ، ھۆل ئېتىز قىزىنى بويلاپ ئاتا - بوۋىلىرىنىڭ قەبرە بېشىغا قاراپ ماڭدى. بۇ كۈنى جەنۇبىي تاغنىڭ شىمالى بېشىغا جايلاشقان قاقاس قەبرىستانلىق قەغەز كۆيدۈرۈپ تۇغ باغلاۋاتقان، ئېگىلىپ تەزىم قىلىۋاتقان ياكى يۈكۈنۈپ ئولتۇرغان كىشىلەر بىلەن تولغانىدى، دۆڭلۈكنىڭ يېنىدا ئارىلاپ - ئارىلاپ بوش يىغا ئاۋازلىرى بىر كۆتۈرۈلۈپ، بىر پەسىيەتتى.

دېڭ شىۋىچاڭ يامغۇردا كۆكرىپ ياتقان دالاغا، قەغەز كۆيدۈرۈپ تۇغ باغلاۋاتقان يۇرتداشلىرىغا قاراپ ئىختىيارسىز يوسۇندا:

— ئادەمنىڭ ھاياتىدا چوكانتال مەۋسۈمىدىن قانچىسى باردۇ؟ ئادەم تىرىكلەرگە بەخت - سائادەت تىلەش ئۈچۈن ئەرۋاھلارغا تېۋىنىدۇ، — دېدى.

دېڭ جەمەتى قەبرىستانلىقىدا دېڭ شىۋىچاڭ ئوغلى، قىزىنى باشلاپ ئەجدادلىرىنىڭ قەبرىلىرىگە ئىخلاس بىلەن تەكرار تەزىم قىلدى. بالدۇرلا ئۆلۈپ كەتكەن دادىسىنىڭ قەبرىسى ئالدىدا شۇ يىلى تىكىپ قويۇلغان شەمشاد دەرىخى خېلى يوغىنىغانىدى.

دېڭ شىۋىچاڭ ئوغلىنى تارتىپ:

— كېلە شىيەنۋا، بوۋاڭغا باش ئۇر. بوۋاڭ يەرنىڭ ئاستىدا يېتىپ نەۋرىلىرىنىڭ چوڭ بولۇپ قالغانلىقىنى، بولۇپمۇ مەكتەپتە تىرىشىپ ئوقۇپ ياراملىق بالا بولغانلىقىنى بىلسە جەزمەن خۇرسەن بولىدۇ! ھەي، ئەپسۇس، بوۋاڭ جاپانى يەتكۈچە تارتىپ، ياخشى كۈنلەرگە ئۇلىشالمىدى... — دېدى.

شىشيەن بىلەن شىيەنلىيى دادىسىنىڭ گېپىنى ئاڭلاپ يۈكۈنۈپ ئولتۇرۇپ، ئۆزلىرى ئەزەلدىن كۆرۈپ باقمىغان

بوۋىسىغا كۈجە كۆيدۈردى، باش ئوردى.

دېڭ جەمەتى ئەجدادلىرىغا تەزىيە بىلدۈرۈش ئاياغلاشتى دېڭ شاۋچاڭ ھۆرمەت - ئېھتىرام بىلەن بىر باغلام شامنى ياندۇردى. دە، ئۆزى يالغۇز كەڭ كەتكەن ئېتىز قىرىغا بېرىپ، قارا بۇلۇت قاپلىغان جەنۇب تەرەپكە يۈزلىنىپ ئېگىلدى ۋە:

— باتۇر ئەزىمەتلەرنىڭ روھى ئۈستۈمدە تۇرۇپتۇ، پېقىرغا ئايانكى، كۈچلۈك ئەجنەبىيلەر بىر كۈن بالدۇر يوقىتىلمىسا دۆلەتنى، خەلقنى قۇتقۇزۇشتىن ئىبارەت ئۇلۇغ ئىش بىر كۈن كېچىكىدۇ، سىلەرنىڭ كۆزۈڭلارمۇ يۇمۇلمايدۇ، مېنىڭ ئېھتىرامىمنى قوبۇل قىلغايىسىلەر! — دېدى.

دېڭ شاۋچاڭ تەزىم قىلىپ بولۇپ بىر پىيالە ھاراقنى ئېتىز قىرىغا چاچتى.

شىشىەن دادىسىنىڭ نېمىشقا مۇنداق ئىشلارنى قىلىۋاتقانلىقىنى چۈشەنمەي ئالدىغا بېرىپ سورىدى:

— دادا، سەن كىمگە تەزىيە بىلدۈرۈۋاتىسەن؟

دېڭ شاۋچاڭ ئوغلىنىڭ مۇرىسىنى تۇتۇپ تۇرۇپ:

— شىيەنۋا، سەن دېگەن ئوقۇغۇچى، بەزى ئىشلارنى بىلىشنىڭ زۆرۈر. نەچچە يىلنىڭ ئالدىدا نۇرغۇن باتۇر ئەزىمەتلەر ئەجنەبىيلەرنى قوغلاش، ئۇلارنىڭ دىنىنى ھەيدەپ چىقىرىش، بۇ يەردىكى پۇقرالارنىڭ ئەخمەق قىلىنماسلىقى ئۈچۈن، بىر قىسىم نامراتلار بىلەن ئالاقىلىشىپ، شەھەرنىڭ شەرقىي تەرىپىدىكى ئەجنەبىيلەر چېركاۋىغا ئوت قويۇۋەتكەندى. شۇ چاغدا مەنمۇ ئاشۇ باتۇر ئەزىمەتلەرنىڭ سېپىدا مەشئەل كۆتۈرگەندىم. بۇ كىشىنى خۇشال قىلىدىغان، پۇقرالار شادلىق تۇيغۇسىغا چۆمۈلىدىغان كاتتا ئىش ئىدى. كىم بىلسۇن، ۋەتەن سېتىشنى شەرەپ دەپ بىلگەن ھۆكۈمەت

دائىرىلىرى ئەسكەر ئەۋەتىپ ئادەم تۇتتى. ئەجنەبىيلەرگە ياردەملىشىپ چېركاۋنى كۆيدۈرگەنلەرنى باستۇردى. نەتىجىدە كۆپلىگەن باتۇر ئەزىمەتلەر ھۆكۈمەت دائىرىلىرىنىڭ قولىغا چۈشۈپ قېلىپ ئۆلتۈرۈلدى. مەن سىرتلاردا بىر مەزگىل يوشۇرۇنۇپ يۈرۈپ، شۇ قېتىملىق بەختسىزلىكتىن ئامان قالدىم. ھەر يىلى چوكانتال مەۋسۈمىدە قۇربان بولغان ئاشۇ ئەزىمەتلەرنى قانداقمۇ ئەسلىمەي تۇرالايمەن؟ — دېدى.

كىچىك شىشيەن مۇشۇ ياشقا كىرگۈچە دادىسىدىن تالاي قېتىم تىرىشىپ ئوقۇش، مەدەنىيەتلىك ۋە بىلىملىك مەدەنىي ئادەم بولۇش، جۇڭخۇا مىللىتىنى ئەجنەبىي ئالۋاستىلارغا بوزەك قىلدۇرماسلىق توغرىسىدىكى گەپلەرنى ئاڭلىغانىدى. مەكتەپتىكى مۇئەللىملەرمۇ ئوقۇغۇچىلارغا داۋاملىق مۇشۇنداق تەربىيە قىلاتتى. لېكىن، شىشيەن بۈگۈن ئەينى چاغدا دادىسىنىڭمۇ شەھەرنىڭ شەرقىي تەرىپىگە جايلاشقان ئەجنەبىيلەر چېركاۋنى كۆيدۈرۈشكە قاتناشقانلىقىنى تۇنجى قېتىم ئاڭلىدى. شۇ دەقىقىدە دادىسىنىڭ سىماسى شىشيەننىڭ كۆزىگە يۈكسەكلىككە كۆتۈرۈلۈپ كەتكەندەك تۇيۇلۇپ كەتتى.

قەبرە سۈپۈرۈش ئاياغلاشتى، سىم — سىم يامغۇرمۇ توختىدى، كۈن بۇلۇتلار ئارىسىدىن كۈلۈپ چىقتى، كەنتنىڭ سىرتىدىكى جايلارنىڭ ئۈستى سۈزۈلدى. ئەتراپ ياشرىپ كەتكەندى، يىراقلاردا كاككۇك تۇرۇپ — تۇرۇپ سايرايتتى.

— ھەي، «باھار پەسلىدە دەل — دەرەخ، گۈل — گىياھ شۇ قەدەر جىلۋىلىك، لېكىن ئۇچار قۇشلار شۇ قەدەر مىسكىن — ھە!» — دېدى دېڭ شاۋچاڭ ھەسرەت بىلەن قىزى شىيەنلىپگە، — قىزىم، ھاۋا ئېچىلدى، سەن ئۇكاڭنى ئەگەشتۈرۈپ شېشىڭ كونا رەستىسىگە بېرىپ ئوينىغۇچىلار، بۈگۈن بايرام ئەمەسمۇ! كونا رەستىدە بۈگۈن كىشىلەر ئىلەڭگۈچ ئۇچىدۇ، چۈشلۈك تاماققا

ئۆلگۈرۈپ ئۆيگە قايتىڭلار، بولمىسا ئاپاڭلار ئەنسىرەپ قالىدۇ،
دېدى.

— دادا، سەن نەگە بارىسەن؟ — دەپ سورىدى شىشيەن.
— شەھەردە بېجىرىدىغان ئازراق ئىشىم بار. مەن ئاپاڭغا
دەپ قويغان، قاراڭغۇ چۈشكۈچە قايتىمەن، — دېدى دېڭ
شاۋچاڭ ئوغلىغا چېكىلەپ.

— دادا، بالدۇرراق قايتىپ كەل! كەچ قالساڭ، مومام
بىلەن ئاپام ئەنسىرىيدۇ، — دېدى شىشيەن بىلەن شىشيەننىڭ
ئاجىسى تەڭلا.

— بىلىمەن، بىلىمەن، خاتىرجەم بولۇڭلار.
دادىسى شەھەرگە بارىدىغان يولغا چۈشۈپ يۈرۈپ كەتتى.
شىيەنلىي شىشيەننى ئەگەشتۈرۈپ شىيېشېڭ كونا رەستىسىگە
قاراپ ماڭدى.

بۈگۈن شىيېشېڭ كونا رەستىسى ئالامەت قىزىپ كەتكەندى!
بەزىلەر توخۇ توخۇمى، بەزىلەر ئۆردەك توخۇمى سېتىۋاتاتتى،
كۆپلىگەن ساتارمەنلەر پىششىق توخۇملىرىغا قىزىل رەڭ
بەرگەنىدى. خىلمۇخىل لەڭلەك ساتىدىغانلارمۇ بار ئىدى.
كېيىنەك لەڭلەك، بۈركۈت لەڭلەك، قارلىغاچ لەڭلەك، بامبۇك
قومۇشىدىن ياسالغان سەكسەنپۇت لەڭلەكلەرنى ھەممە يەردە
كۆرگىلى بولاتتى.

شىشيەننىڭ مومىسى بىر چاغلاردا ئۇنىڭغا: ئەتىيازدا شامال
پەستىن ئۈستىگە ئۇرىدۇ، ئەتىياز پەسلى لەڭلەك ئۇچۇرۇشقا
ئەڭ مۇۋاپىق پەسل، دېگەنىدى. ھەريىلى ئەتىياز چوكانتال
مەۋسۈمىنىڭ ئالدى — كەينىدە مومىسى شىيەنلىيگە كېيىنەك
لەڭلەك ۋە قارلىغاچ لەڭلەك، شىشيەنگە ناھايىتى چوڭ بۈركۈت
لەڭلەك ياساپ بېرەتتى. مومىسى يەنە: چوكانتال مەۋسۈمى
ئۆتۈپ كەتكەندىن كېيىن شامال يۆنىلىشىنى ئۆزگەرتىدۇ،

لەگلەك ھاۋاغا كۆتۈرۈلمەيدۇ، دەيتتى. يېزىلىق بالىلار چوكانتال مەۋسۈمىدىلا لەگلەك ئۇچۇرتۇپ ئوينايىتتى. شۇڭا، شېپىشەك بازىرىدىكى كىشىلەر چوكانتال مەۋسۈمىدىكى لەگلەك ئۇچۇرىدىغان كۈنى «لاچىن ئۇچۇرىدىغان كۈن» دەپمۇ ئاتايىتتى. شۇ كۈنى بىر يىلنىڭ ئىچىدىكى لەگلەك ئۇچۇرىدىغان ئاخىرقى بىر كۈن ئىدى.

شىشەن بېشەن باشلانغۇچ مەكتىپىگە كىرگەندىن كېيىن، مومىسىغا لەگلەك ياساپ بەر دەپ جېدەل قىلمايدىغان بولدى. ئۇ لەگلەك ئۇچۇرۇشنىڭ ئىنى - سىڭىللىرى ئوينىيدىغان ئويۇن ئىكەنلىكى، ئۆزى ئوقۇغۇچى بولغاچقا، ئويۇنغا بېرىلمەي تىرىشىپ ئۆگىنىش كېرەكلىكىنى ھېس قىلدى. شۇڭا، بۇ يىل مومىسىغا لەگلەك ياساپ بېرىش توغرىسىدا گەپ قىلمىدى.

— ئۇكام، ساڭا لەگلەكتىن بىرنى ئېلىپ بېرەيمۇ؟ — دېدى شېنەلىي ئىنىسىنىڭ رەڭگارەڭ لەگلەكلەرگە تويماي قاراپ كېتىۋاتقانلىقىغا قاراپ. ئۇ كۆڭلىدە ئىنىسىنى كۆزى قىزىرىپ، يۈرىكى ئويناپ كېتىۋاتىدۇ دەپ ئويلىغان چېغى.

— ياق، ياق، كۆرۈپ باقساملا بولدى! — دېدى شىشەن، — كۆرگەنگە پۇل ئالمايدۇ، بىكارغا كۆرىمەن. ياندىكى پۇلغا پايدا! ئۇلار باشقا بىر كوچىدا بىر قىسىم ئاياللارنىڭ ئىلەڭگۈچ ئوينىۋاتقانلىقىنى كۆردى. ئۇلار ئىككىدىن بولۇپ بىر - بىرىگە قارىشىپ ئىلەڭگۈچ تاختىسى ئۈستىدە ئىلەڭگۈچنى نۆۋەت بىلەن كۈچەپ يۇقىرى ئۆرلىتەتتى. ئىلەڭگۈچ بارغانسېرى ئېگىزگە ئۆرلىيتتى، ئېگىزگە ئۆرلىگەن ئىلەڭگۈچنى كۆرۈپ بويى پاكىز شىشەننىڭ كۆزلىرى ئالا چەكمەن بولۇپ كەتتى.

كونا رەستىدە تۈرلۈك يېمەكلىكلەرنى ساتىدىغان دۇكانلارمۇ بار ئىدى.

— توخۇ كاللىسى !

— توخۇ قانتى !

بۇ يان كوچىدىكى دۇكانلاردىن كېلىۋاتقان ئاۋازلار ئىدى. ئاڭلاپلا ئۇلارنىڭ نېمە سېتىۋاتقانلىقىنى بىلىۋالغىلى بولاتتى. يەنە بىر دۇكاننىڭ ئىشىكى ئۈستىگە «جىن تامىقى» دەپ يېزىپ قويۇلغانىدى.

بۇ شىشيەنگە كۈلكىلىك تۇيۇلدى. ئۇ كۆڭلىدە: «جىن تامىقى» دېگەن قانداق نېمە ئۇ؟ ئىچىدە قانداق «جىن» باردۇر؟ دەپ ئويلاپ، يېقىن بېرىپ قارىدى. ئەسلىدە ئۇ قىزىل پۇرچاق، مۇچ ۋە نومى گۈرۈچىدە تەييارلىنىپ، ئۈستىگە تۈز سېپىلىپ ئوتتا پىشۇرۇلىدىغان زىخلىق تاڭزۇڭزا ئىدى. تاڭزۇڭزىنىڭ ئىچىگە تۈزلانغان گۆشتىن قىلىنغان قىيما ئېلىنغانىدى.

شىشيەن سەۋر قىلالماي ئاچىسىغا:

— «جىن تامىقى» دېيىلىدىغان تاماق مۇشۇمىكەن؟ «جىن»

يەيدىغان نەرسە ئىكەن - دە، بۇ، — دېدى.

— جىن ئەمەس، ئادەم يەيدىغان يېمەكلىك بۇ. ئىككى زىخ

ئېلىپ يەيلى ! — دېدى ئاچىسى.

تۈزلىغان گۆش قىيمىسىنىڭ خۇشبوۋى ھىدىدىن تاقەتسىز -

لەنگەن شىشيەن:

— ئالايلى، ئالايلى، ئىككى زىخ ئېلىپ «جىن تامىقى»

يېيىشلىكمۇ - ئەمەسمۇ، تېتىپ كۆرەيلى، — دېدى.

شىشيەن «جىن تامىقى» يېگەچ، دۇكاندارلاردىن قىزىقىپ

سورىدى:

— خوجايىن «جىن تامىقى» دا قانداق سىر بار، سۆزلەپ

بەرسىلە ! — دېدى.

خوجايىن شىشيەننىڭ ئەستايىدىل ئوقۇغۇچى ئىكەنلىكىنى

كۆرۈپ، كۈلۈپ تۇرۇپ:

— ئوقۇغۇچى بالا، سەن ئاۋۋال دەپ باق، بۇ نومى تامىقى مەزىزلىكمىكەن؟

— مەزىزلىكلىكى مەزىزلىككەن، بەك كىچىك ئىكەن، چىشىنىڭ كاۋىكىغا كىرىپ كېتىپ، يېگەندەك بولمايدىكەن، — دېدى شىشيەن قانائەتلەنمىگەن ھالدا.

— قارىسام سەن كۈڭزى ھەزرەتلىرىگە ئوخشاش بىلىمگەن نەرسەڭنى خىجىل بولماي سورايدىكەنسەن. كېيىنكى كۈنلەردە جەزمەن كاتتا بىلىملىك ئادەم بولۇپ چىققۇدەكسەن. بولدى، پۇل ئالمايمەن، ساڭا بىر زىخ سوۋغا قىلاي!

دۇكاندار مۇلايىملىق بىلەن بىر زىخ «جىن تامىقى»نى شىشيەنگە ھەقسىز بەرگەچ چۈشەندۈرۈپ كەتتى:

— جىن ئادەتتە كەچتە پەيدا بولىدۇ. بىز بۇ يېمەكلىكنى ھەمىشە كەچتە ساتىمىز، بۇنى يېرىم كېچىگىچە ئىشلەيدىغانلار، كەچتە قورسىقى ئېچىپ كەتكەن خېرىدارلار يەيدۇ. جىن دېگەن گەپ ۋاقىتنى كۆرسىتىدۇ. ئەمدى بىلىدىڭمۇ؟

— بىلىدىم، — دېدى شىشيەن رازىمەنلىك بىلەن، — رەھمەت سىلگە خوجايىن، ماڭا بىر زىخ نومى تامىقىنى بىكارغا بەردىڭىز.

— ھېچقىسى يوق، ھېچقىسى يوق. ئۇ مېنىڭ ساڭا قىلغان سوۋغام! سەن كېلەر قېتىم يەنە كەلگەندە ساۋاقداشلىرىڭنىمۇ باشلاپ كەل!

— ماقۇل! — دېدى شىشيەن كەينىگە ئۆرۈلۈپ ئاچىسىغا، — بۇ خوجايىننىڭ سودا قىلىشقا خېلى ئېپى بار ئىكەن. دادام ماڭا داۋاملىق مۇئامىلىسى سىلىق ئوقەتچى ئاسان بېيىپ كېتەلەيدۇ، دەيتتى.

ئاچا — ئىنى ئىككىسى كونا رەستىدە بىردەم چۆرگىلەپ

يۈردى، چۈشلۈك تاماق ۋاقتى بولاي دەپ قالغانىدى. ئۇلار ئۆزگە قايتىدىغان چاغدا شىشيەن بىردىنلا قانداقتۇر بىر نەرسىنى يادىغا ئېلىپ ئاچىسىدىن:

— ئاچا، يېنىڭدا يەنە يارماق بارمۇ؟ — دەپ سورىدى.

— نېمە؟ سېنىڭ يەنە بىر نەرسە يېگۈڭ بارمۇ؟

— ياق، مېنىڭ بىر نەرسە يېگۈم يوق. مومام بىلەن ئاپام ھەركۈنى پىلە باقىدۇ، ئىش قىلىدۇ، كونا رەستىگە كەمدىن — كەم كېلىدۇ. بىر نەرسە ئېلىپ يېيشكە كۆزى قىيمايدۇ! مومام بىلەن ئاپامغا ئازراق يەيدىغان نەرسە ئالغىچ كېتەيلىمىكىن دەيمەن!

بۇ گەپنى ئاڭلاپ خۇش بولغان ئاچىسى:

— شىيەنۋا، سەن نېمىدىگەن ۋاپادار! مومام بىلەن ئاپام سېنىڭ مۇشۇنداق ۋاپادار ئىكەنلىكىڭنى بىلسە، سەندىن قانچىلىك سۆيۈنۈپ كېتەر. مەن ئەيىبلىك، ئۆز نەپسىم بىلەنلا بولۇپ كېتىپ، سەن ئويلانغاندەك ئويلمايتىمەن، — دېدى.

ئاچا — ئىنى ئىككىسى نەچچە يارماققا مومىسى، ئانىسى ۋە ئۇكا — سىڭىللىرىغا كونا رەستىدىن باھاسى ئەرزان، ئۈستىگە كۈنجۈت سېپىلگەن تاۋا نېنى ۋە تورت قاتارلىق يېڭىلا ئوچاقتىن چىققان يېمەكلىكلەردىن ئېلىپ، قەدەملىرىنى تېز — تېز ئېلىپ كەنتكە قاراپ ئالدىراش يۈرۈپ كېتىشتى...

دېڭ شياۋمۈرلۈك يۈرتىدىن ئايرىلىپ ئاتىش نەچچە يىلدىن كېيىنمۇ ئۆسمۈرلۈك چاغلىرىدىكى ئاشۇ قېتىملىق چوكانتال بايرىمىنى، يۈرتىدىكى «جىن تامىقى»نى، ئۈستىگە كۈنجۈت سېپىلگەن تاۋا نېنى قاتارلىق سىچۈەن يېمەكلىكلىرىنى ئۇنتۇپ كېتەلمىدى.

چۇجياڭ دەرياسىغا كەلگەن باھار كەلكۈنى

20 - ئەسىرنىڭ باشلىرى ئېلىمىزنىڭ يېقىنقى زامان تارىخىدا ئارقا - ئارقىدىن ئۆزگىرىش يۈز بېرىۋاتقان يىللار ئىدى. ئەنگلىيە، گېرمانىيە، ئىتالىيە، ياپونىيە، چاررۇسىيە، ئامېرىكا، ئاۋستىرىيە قاتارلىق كۈچلۈك جاھانگىر دۆلەتلەرنىڭ غالجىرانە تاجاۋۇزچىلىقى، ئۆكتەملىك بىلەن يەر ئايرىۋېلىش، تۆلەم تۆلىتىش ۋە ئاتالمىش سودا پورتلېرنى ئېچىۋېتىشتىن ئىبارەت يولسىز تەلىپى ۋە مەنچىڭ ھۆكۈمىتىنىڭ يامانغا يانتايلاق بولىدىغان رەزىلىلىكى، چىرىك ۋە ئىقتىدارسىزلىقى ئالدىدا زور بىر تۈركۈم دېموكراتىك ئىدىيەگە ئىگە ۋەتەنپەرۋەرلەر كەينى - كەينىدىن قوزغالدى. ئۇلار كەڭ كۆلەمدە جامائەت پىكرى قوزغاپلا قالماي، ئەمەلىي ھەرىكەتكە ئۆتۈپ، مەنچىڭ ھۆكۈمىتىنى ئاغدۇرۇپ تاشلاش، جاھانگىرلارنىڭ تاجاۋۇزچىلىقىغا، زۇلمىغا قارشى تۇرۇش، مۇستەقىل، دېموكراتىك، گۈللەنگەن ۋە قۇدرەتلىك بۇرژۇئا جۇمھۇرىيىتى قۇرۇشنى مەقسەت قىلغان ئىنقىلاب بايرىقىنى كۆتۈرۈپ مەيدانغا چىقتى.

ئىنقىلاب جەڭ دۈمبىقى چېلىنغاندىن كېيىن، پۈتۈن مەملىكەتنىڭ ھەرقايسى جايلىرىدىكى يۈكسەك ئىرادىلىك ھەققانىي كىشىلەر ئۇنىڭغا ئارقا - ئارقىدىن ئاۋاز قوشتى.

ئىنقىلاب دولقۇنى كۆتۈرۈلدى. ئىستاتىستىكىغا ئاساسلانغاندا، 1909 - يىلى پۈتۈن مەملىكەت مىقياسىدا بىر يۈز ئون تۈز قېتىمدىن ئارتۇق ئاممىۋى كۆتۈرۈلۈش بولغان بولسا، 1910 - يىلى بۇ ئاممىۋى كۆتۈرۈلۈش شىددەت بىلەن كۆپىيىپ ئىككى يۈز توقسان قېتىمدىن ئاشقان.

دېموكراتىك ئىنقىلاب يالقۇنى لاۋۇلداپ يانغان، مەنچىڭ ھۆكۈمىتىنى ئاغدۇرۇپ تاشلاشتىن ئىبارەت ھەققانىي ھەرىكەت مىليونلىغان خەلقنىڭ قىزغىن ئاۋاز قوشۇشىغا ئېرىشكەن ۋەزىيەت ئاستىدا، سۇن جۇڭشەن باشچىلىقىدىكى ئىتتىپاقداشلار جەمئىيىتى ئېلىمىزنىڭ كەلگۈسىگە تولۇق تەسىر كۆرسىتەلەيدىغان ئەڭ ئۇلۇغ، ئەڭ كەسكىن ئىنقىلاب تەييارلىقىنى قىلىۋاتاتتى.

1911 - يىلى 4 - ئاينىڭ 27 - كۈنى ئىتتىپاقداشلار جەمئىيىتىنىڭ گۇاڭجۇدىكى يەنە بىر رەھبىرى خۇاڭ شىڭ بىلىكىگە ئاق بەلگە تاقىۋالغان يۈزدىن ئارتۇق پىدائىيىنى باشلاپ، مەنچىڭ ھۆكۈمىتىنىڭ گۇاڭدۇڭ - گۇاڭشى باش ھەربىي ۋالىي مەھكىمىسىگە باتۇرلۇق بىلەن باستۇرۇپ كىرىپ ئوت قويۇۋەتتى. بۇ مەشھۇر گۇاڭجۇ قوزغىلىڭى ئىدى.

ئەينى چاغدا، سۇن جۇڭشەن ئەپەندى چەت ئەلدە ئېلىمىزنىڭ ئىنقىلاب ئىشلىرى ئۈچۈن مەبلەغ توپلاش بىلەن ئالدىراش ئىدى. ئۇ ئالدىنقىلارنىڭ ئىزىنى بېسىپ كېلىۋاتقان ئىنقىلابچىلارنىڭ غەلبە قىلىشىغا ئۈمىدۋار ئىدى ھەم ئۇنىڭغا تولۇپ تاشقان ئىشەنچ بىلەن قارايتتى.

دەرۋەقە، نەچچە ئايدىن كېيىن، يەنى 1911 - يىلى 10 - ئاينىڭ 10 - كۈنى ۋۇخەندىكى ئىنقىلابىي پارتىيە ئەزالىرى قوزغىغان قوزغىلاڭنىڭ توپ ئاۋازى يەر - زېمىننى لەرزىگە سالغان غايەت كۈچلۈك گۈلدۈرمامىدەك مەنچىڭ

ھاكىمىيەتنىڭ ئاساسىنى تىرىتىۋەتتى. نۇرلۇق ئوت يالقۇنى زۇلمەتلىك قاراڭغۇ كېچە باغرىنى يېرىپ، ئېلىمىز خەلقىگە تاڭ نۇرىدىن ئۈمىد ئېلىپ كەلدى.

مەنچىڭ خانىدانلىقىنىڭ مۇستەبىت ھۆكۈمرانلىقى ئاخىرى گۇمران بولدى...

ۋۇچاڭ قوزغىلىڭىنىڭ خەۋىرى پۈتۈن مەملىكەتكە تارقالدى. ئىنقىلاب ئوتى شۇ ئان پۈتكۈل جۇڭخۇا زېمىنىنى قاپلىدى.

شۇ يىلى 12 - ئاينىڭ 25 - كۈنى سۇن جۇڭشەن چەت ئەلدىن شاڭخەيگە قايتىپ كەلدى. سۇن جۇڭشەننىڭ شۇ قېتىملىق ئىنقىلابتا قىلچە بوشاشماستىن ئاممىغا باشلامچىلىق قىلغانلىقىدەك يۈكسەك ئىناۋىتى ئېتىبارغا ئېلىنىپ، 12 - ئاينىڭ 29 - كۈنى مۇستەقىللىق ئېلان قىلغان ئون يەتتە ئۆلكىنىڭ ۋەكىللىرى نەنجىڭدا بېلەت تاشلاپ سايلام ئۆتكۈزگەندە، سۇن جۇڭشەن بىر ئېغىزدىن مۇۋەققەت بۈيۈك زۇڭتۇڭلۇققا سايلىنىپ، ۋاقىتلىق ھۆكۈمەت قۇرۇش ئىشلىرىغا مەسئۇل قىلىندى.

شۇ يىلى جۇڭگونىڭ دېھقانلار كالىپىندارى بويىچە شىنخەي يىلى دەپ ئاتىلاتتى. شۇڭا، ۋۇچاڭ قوزغىلىڭى ۋە مۇشۇ قوزغىلاڭ ئارقىلىق ئەۋجىگە كۆتۈرۈلگەن مەنچىڭ خانىدانلىقىنى ئاغدۇرۇپ تاشلاش، ئېلىمىزدە ئىككى مىڭ يىلدىن ئارتۇق داۋام قىلغان فېئودال مۇستەبىت ھاكىمىيەتنى دەپنە قىلىشتەك بۇ بۈيۈك ئىنقىلابنى كېيىن كىشىلەر «شىنخەي ئىنقىلابى» دەپ ئاتاشتى.

1912 - يىلى يېڭى يىلدا سۇن جۇڭشەن نەنجىڭدا قەسەم بېرىپ ۋەزىپىگە ئولتۇردى. «جۇڭخۇا مىنگو» قۇرۇلدى. سۇن جۇڭشەن جۇڭخۇا مىنگونىڭ مۇۋەققەت بۈيۈك زۇڭتۇڭى بولۇش

سۈپىتى بىلەن «ۋاقىتلىق قانۇن»نى جاكارلىدى. شۇ يىلى 12-ئاينىڭ 12-كۈنى چىڭ ھۆكۈمىتىنىڭ ئاخىرقى پادىشاھى — پادىشاھ شۈەنتۇڭ ئەيشىنجۇلۇ فويى نائىلاج تەختىنى بىكار قىلدى. بۇ ئېلىمىز بۇرژۇئا دېموكراتىك ئىنقىلابىنىڭ ھەل قىلغۇچ غەلىبىگە ئېرىشكەنلىكىدىن دېرەك بەردى!

بۇ قېتىملىق ئىنقىلابتا سىچۈەننىڭ شەرقىگە جايلاشقان گۇاڭشەن گەرچە خىلۋەت ھەم بېكىنمە ھالەتتە تۇرۇۋاتقان بولسىمۇ، لېكىن ئىنقىلاب دولقۇنى گۇاڭشەننى بويلاپ ئاقىدىغان دولقۇنلۇق ئەزىم دەريا — چۇجياڭ دەرياسى بىلەن بىللە گۇاڭشەنگە يېتىپ بېرىپ، پۇقرالارنىڭ قاغىراپ كەتكەن قەلبىنى لەرزىگە سالدى، چۇجياڭ دەرياسىنىڭ ئىككى قاسنىقىدىكى نۇرغۇن ئىرادىلىك، ھەققانىي كىشىلەرنىڭ ئىنقىلابىي كۈرەش ئىرادىسىنى ئۇرغۇتتى.

1910 - يىلىدىكى گۇاڭجۇ قوزغىلاڭچىلىرىنىڭ سېپىدە چىن بىڭ گۇاڭشەنلىك ئىدى. شۇ كۈنى ئۇ باشقا سەپداشلىرى بىلەن بىللە باش ھەربىي ۋالىي مەھكىمىسىگە كەينى ئىشىكتىن باستۇرۇپ كىرىپ چىڭ قوشۇنلىرى بىلەن شىددەتلىك جەڭ قىلغان، ئاخىرى دۈشمەن قوشۇننىڭ ئوقىدا سول كۆزى يارىلىنىپ نەق مەيداندا قۇربان بولغان. ئۇ شۇ يىلى ئاران يىگىرمە توققۇز ياشتا ئىدى. ئۇنىڭ جەسىتى گۇاڭجۇ خۇاڭخۇاگاڭدىكى «خۇاڭخۇاگاڭ يەتمىش ئىككى ئىنقىلابىي قۇربان قەبرىستانلىقى»غا قويۇلغانىدى.

1911 - يىلى ۋۇچاڭ قوزغىلىڭى ھارپىسىدا، قېرىنداشلار جەمئىيىتى ئەزاسى ۋۇ يۇچاڭ قاتارلىق كىشىلەر سىچۈەننىڭ رۇڭشىيەن ناھىيەسىدە قوراللىق قوزغىلاڭ كۆتۈرۈپ مۇستەقىللىق ئېلان قىلدى؛ 11 - ئايدا قېرىنداشلار جەمئىيىتى

يەنە چۇڭچىڭ رايونىغا قاراشلىق چاڭشۇ، فۇلىڭدا قوزغىلاڭ كۆتۈرگەنلىكىنى جاكارلىدى. 1 - ئاينىڭ 21 - كۈنى گۇاڭخۇندىكى قېرىنداشلار جەمئىيىتى ئەزالىرى گۇاڭخۇننى قوراللىق ھۇجۇم بىلەن ئىگىلەپ، «شىمالىي سىچۈەن ھەربىي ھۆكۈمىتى» نى قۇردى؛ ئەتىسى قېرىنداشلار جەمئىيىتىنىڭ چۇڭچىڭدىكى ھەربىي ھۆكۈمىتىنىڭ قۇرۇلغانلىقى جاكارلاندى...

بۇ دېڭ شىۋاچىڭنىڭ يىگىرمە بەش - يىگىرمە ئالتە ياشلارغا كىرگەن چاغلىرى ئىدى.

بۇ بىر نەچچە يىل ئىچىدە دېڭ شىۋاچاڭ پات - پاتلا شەھەرگە كىرىدىغان بولۇپ قالغانىدى. بەزىدە يېرىم كېچىدە شەھەردىن شىپىشنىڭ بازىرىغا ئادەم چىقىپ ئۇنىڭ بىلەن قانداقتۇر بىر ئىشلار توغرىلىق كېڭىشەتتى. بۇ ئىشلاردىن خوتۇننىڭ خەۋىرى بار ئىدى. ئۇلار زادى نېمە ئىشلار توغرىلىق كېڭىشىدۇ، بۇنى ھېچكىم بىلمەيتتى.

— دادىسى، سەن زادى نېمە ئىشلارنى قىلىپ يۈرسەن؟ ماڭا دېگۈڭ كەلمىسە، ماڭا دېسەڭ بولمايدىغان بىرەر ئاساسنىڭ باردۇر، لېكىن ھازىر جاھان بەك مالمان، شىيەنلىي، شىيەنۋالار تېخى كىچىك، قۇرامىغا يەتمىدى، سەندىن ھەقىقەتەن ئەنسىرەيمەن! — خوتۇنى بەزىدە دېڭ شىۋاچاڭغا شىيەنۋا ۋە ئۇنىڭ مومىسى ئۇخلاپ قالغاندا پەس ئاۋازدا ئۆز تەشۋىشىنى دەيتتى.

— ئەنسىرىمە، مېنىڭ ئۆز ئالدىمغا تەشەببۇسۇم بار، — دەيتتى دېڭ شىۋاچاڭ خوتۇننىڭ كۆڭلىنى تىندۈرۈپ، — شىپىشنىڭ بازىرىدا «باۋ گېخۇي» قۇرۇلدى. كۆپچىلىك مېنى ئاساسىي ئىشلارنى باشقۇرۇشقا، ئەمەلدار بولۇپ بېرىشكە دەۋەت

قىلدى، ئامال يوق، نامرات پۇقرالارنىڭ ئىشلىرىغا باش بولسىدىغان، كۈندىلىك ئىشلارنى باشقۇرىدىغان گەپ... مەن خاتىرجەم بول، مېنىڭ قىلىۋاتقان بۇ ئىشىم ھەققانىيەتنى ياقلايدىغان، ئادالەتنى جارى قىلدۇرىدىغان ئىش، يۈز كېتىدىغان ئىش ئەمەس.

— بىلىمەن، — دېدى خوتۇنى، — ئۆلۈشكۈن شىەنۋا كۈچىدىن بىر ۋاراقچىنى تېپىۋېلىپ كەپتۇ، مەن ئۇنىڭغا ئوقۇپ باق دېۋىدىم، ئوقۇدى. ۋاراقچىغا «ئەتىمىز خاراب، ئەتىمىز خاراب، بۈگۈننى قويۇپ، ئەتنى ئويلا» دېگەن گەپلەر يېزىلغانىكەن. نېمە گەپ ئىكەنلىكىنى مەنمۇ بىلىمەن. شۇنداقتىمۇ سەندىن پەقەتلا خاتىرجەم بولالمايۋاتىمەن...

— خاتىرجەم بولغىن، ھېچقانداق ئىش بولمايدۇ. «باۋگېخۇي» دىكىلەر ئادەم ئۆلتۈرىدىغان، ئوت قويۇپ، بۇلاڭچىلىق قىلىدىغانلار ئەمەس. ئۇخلا، تالانىڭ ۋە ئۆيىنىڭ ئىشلىرى ساڭا قاراشلىق. ئەتىگەن تۇرسەن، كەچ ياتسەن، بالىلارنىڭ ھالىدىن خەۋەر ئالسەن، چوڭلارنىڭ غېمىنى يەيسەن... سېنى جاپادا قويدۇم.

دېڭ شۇچاڭ كۆڭلىدە خوتۇنىدىن تولىمۇ مىننەتدار ئىدى. ئۇ خوتۇنىغا ھەممە ئىشلارنى ئۇچۇر - بۇجۇرىگىچە دەپ، ئۇنى يۈرەكئالدى قىلىۋېتىشكە چىدىمايتتى.

ئەمەلىيەتتە، ئۇ شېيشىڭ بازىرىدىكى «باۋگېخۇي» («گېلاۋخۇي» مۇ دېيىلىدۇ) نىڭ «ئۈچىنچى بېگى» لىك ۋەزىپىسىنى ئۈستىگە ئالغانىدى. تەشكىلاتنىڭ كۈندىلىك ئىشلىرىنى بىر تەرەپ قىلاتتى، ئەمدى بولسا «ئەمەلدارلىق» قا كۆتۈرۈلدى. ئۇ بىر ھېسابتا «باۋگېخۇي» نىڭ بىرىنچى قول باشلىقى ئىدى.

«باۋگېخۇي» سىچۈەننىڭ ئەل ئارىسىدا ئىستىخىيەلىك ھالدا قۇرۇلغان باڭخۇي تەشكىلاتى ئىدى. «باۋگېخۇي»غا كىرگەنلىكى كىشى قان قوشۇلغان ھاراقىنى ئىچىپ قەسەم قىلاتتى. دوستانلىق، باراۋەرلىك، ھەمكارلىق، جاپا - مۇشەققەتتە بىللە بولۇش، راھەت - پاراغەتنى تەڭ كۆرۈش قاتارلىق «تەشكىلىي يوسۇن»غا رىئايە قىلاتتى. «باۋگېخۇي»دىكىلەرنىڭ پارولى بار بولۇپ، ئۇلارنىڭ ھەرقانداق جايدا ئۆزئارا تونۇشۇشىغا، بىرەر ئىشقا دۇچ كەلگەندە ھەمدەمدە بولۇشىغا قولايلىق تۇغۇلاتتى. «باۋگېخۇي»دىكىلەر ئادەتتە پۇقرالارنىڭ ئىشلىرىغا ئارىلىشاتتى، ئادالەتنى ياقلايتتى، سەھرادىكى جېدەل - ماجىرالارنى بىر تەرەپ قىلاتتى.

ئەمما، ھازىر دېڭ شياۋچاڭ رەھبەرلىكىدىكى «باۋگېخۇي» ئەزالىرى ناھىيەدىكى تۆمۈريول قوغداش جەمئىيىتىنى قوللاۋا - تاتتى ۋە ئۇلارغا ياردەم بېرىۋاتاتتى. ئۇ مۇشۇ سەۋەبتىن شە - ھەرگە دائىم دېگۈدەك بارىدىغان بولۇپ قالغانىدى...

شۇ چاغلاردا ئېلىمىز زېمىنىدىكى توسۇۋالغۇسىز ئىنقىلاب دولقۇنى شىددەتلىك ئاققان باھار كەلكۈنىدەك گۇاڭخۇن پۇقرالىرىنىڭ ئانا دەرياسى - چۇجياڭ دەرياسىغا كىرگەنىدى. چۇجياڭ دەرياسىنىڭ پەرزەنتى بولغان دېڭ شياۋچاڭ ۋە ئۇ تۇرۇۋاتقان بازاردىكى ئوت يۈرەك ئەزىمەتلەرنىڭ ھېچقايسىسى بىر چەتتە قاراپ تۇرالمايتتى.

تۆمۈريول قوغداش بورىنى ئەگرى - توقاي ئاقىدىغان چۇجياڭ دەرياسىدا 1911 - يىلىنىڭ ئالدى - كەينىدە يۈز بەرگەن ئىنقىلاب دولقۇنىدا كۆتۈرۈلگەن باھار كەلكۈنىنىڭ ئۆركىشى ئىدى. بۇنىڭدىن ئۆسمۈر دېڭ شياۋپىڭنىڭ خاتىرىسىدە چوڭقۇر ئىزنالار قالدى...

تۆمۈريول قوغداش ھەرىكىتى داۋامىدا چىقىش

بۇنىڭدىن خېلى يىللار بۇرۇن، 1905 - يىلى دېڭ شىشيەن ئەمدىلا بىر ياشقا كىرگەن يىلى ئىدى. سىچۈەن خەلقى تۇرمۇشنى ئىقتىسادچانلىق بىلەن ئۆتكۈزۈشكە باشلىدى. ئاچ - يالڭاچ ھالەتتە تۇرۇپمۇ ئىقتىساد قىلغان ھەربىر يارماقنى يىلمۇيىل ھۆكۈمەتكە تاپشۇردى. ئۇلارنىڭ مەقسىتى مەبلەغ يىغىپ، سىچۈەننى تاشقى دۇنيا بىلەن تۇتاشتۇرىدىغان يول - سىچۈەن - خەنكۇ تۆمۈر يولىنى ياساش ئىدى. مىڭ يىلدىن بېرى سىچۈەننى تاشقى دۇنيا بىلەن تۇتاشتۇرۇپ كېلىۋاتقان يول - چاڭجياڭ سۇ يولى ئىدى. چاڭجياڭ سۇ يولىنى بويلاپ سىچۈەندىن چىقىدىغان يولنى كىشىلەر ئادەت بويىچە «سىچۈەندىن چىقىش» دەپ ئاتايتتى. ئۇ چاغلاردا «سىچۈەندىن چىقىش» ئاسان ئىش ئەمەس ئىدى.

20 - ئەسىرنىڭ باشلىرىغا كەلگەندە، سىچۈەن خەلقى چاڭجياڭ سۇ يولىدىن ئىبارەت مۇشۇ قاتناش يولىغا تايىنىپ سىچۈەندە سودا ۋە مال ئالماشتۇرۇشنىڭ ھۆددىسىدىن تولۇق چىقىپ كەتكىلى بولمايدىغانلىقىنى روشەن ھېس قىلدى. ئۇلار سىچۈەننىڭ سودىسى ۋە ئىقتىسادىنى تەرەققىي قىلدۇرۇش ئۈچۈن، ئاددىيغىنا بىر تۆمۈر يول ياساشنىڭ زۆرۈرلۈكىنى تونۇپ يېتىپ، مۇشۇ يولنى ياساش ئارقىلىق سىچۈەننىڭ سىرت بىلەن ئالاقىسىنى ياخشىلىماقچى بولۇشتى.

پۇقرالار بۇ تۆمۈر يول قۇرۇلۇش پىلانىنى ناھايىتى ھىمايە

قىلدى ھەم قوللاپ - قۇۋۋەتلىدى. شۇنىڭ بىلەن قىسقىغىنا بىرقانچە يىل ئىچىدە، ھۆكۈمەت سىچۈەن ئۆلكىسىدىكى پۇقرالاردىن ئون بەش مىليون سەر كۈمۈش توپلىدى.

بۇ ھەرگىزمۇ ئاز سان ئەمەس ئىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە بۇ پۇل كۈنلىرىنى غورىگىل ئۆتكۈزۈۋاتقان سىچۈەن پۇقرالىرىنىڭ قان - تەرى بەدىلىگە كەلگەن بولۇپ، سىچۈەن - خەنكۇ تۆمۈر يول قۇرۇلۇشىغا كېتىدىغان مەبلەغنىڭ تۆتتىن بىر قىسمىنى تەشكىل قىلاتتى. شۇ چاغدا سىچۈەن پۇقرالىرى بۇ تۆمۈر يولنى تاشقى قەرزگە تايانماي ئۆزلىرى مەبلەغ چىقىرىپ ياسىغانلىقى ئۈچۈن، چىڭ ھۆكۈمىتى تۆمۈر يولنى سىچۈەن خەلقى ئۆزى باشقۇرىدىغانلىقى ۋە ئىشلىتىدىغانلىقى توغرىسىدا پۇقرالارغا ۋەدە بەرگەنىدى.

لېكىن، 1911 - يىلى ياز ئاخىرلىشىپ كۈز پەسلى كىرگەندە مۇنداق بىر خەۋەر تارقالدى: چىرىكلەشكەن، ئىقتىدارسىز، ۋەتەن سېتىشنى شەرەپ دەپ بىلىدىغان ھۆكۈمەت چەت ئەللەرگە ياخشىچاق بولۇش، شۇنداقلا ئوتتۇرىدىن پايدا ئېلىش، ئىلگىرىكى تاشقى قەرزنى قايتۇرۇش ئۈچۈن، سىچۈەن پۇقرالىرىغا ۋاپاسىزلىق قىلىپ سىچۈەن - خەنكۇ تۆمۈر يولنى دۆلەت ئىختىيارلىقىغا ئۆتكۈزۈۋالغانلىقىنى جاكارلىدى ھەمدە سىچۈەن - خەنكۇ تۆمۈر يولنى ياساش ۋە باشقۇرۇش چوڭ ھوقۇقىنى چەت ئەللىكلەرگە سېتىۋەتتى. بۇنىڭ بىلەنلا قالماي، چىڭ ھۆكۈمىتى يۈزىنى داپتەك قىلىپ، سىچۈەن پۇقرالىرى تۆمۈر يول قۇرۇلۇشى ئۈچۈن مىڭبىر جاپا - مۇشەققەتتە يىغقان ھېلىقى ئون بەش مىليون سەر كۈمۈشنى يۇتۇۋالدى.

دۆلەتنىڭ ئىگىلىك ھوقۇقى ۋە پۇقرالار مەنپەئەتىنىڭ

چىرىك، ۋەتەن ساتقۇچ ئوردا تەرىپىدىن ئاياغ ئاستىنى قىلىنغانلىقىنى كۆرگەن سىچۈەن خەلقى غەزىپىنى باسالماي قالدى، ئۇلار قارشىلىق كۆرسەتتى. بۇ قارشىلىق ئاستا - ئاستا پۈتكۈل ئۆلكىدە ۋە جەنۇبتىكى ھەر قايسى ئۆلكىلەردە قوزغالغان تۆمۈريول قوغداش ۋەتەنپەرۋەرلىك ھەرىكىتىگە ئايلىنىپ كەتتى.

ھەيۋەتلىك تۆمۈريول قوغداش ھەرىكىتى شەھەرلەردىن ناھىيەلەرگە، ناھىيەلەردىن يېزىلارغا كېڭىيىپ، شىددەتلىك كۈز بورىنىغا ئوخشاش ھەربىر بۇلۇڭ - پۇچقاقلارنى قاپلاپ، كىشىلەرنىڭ قەلبىدە يانغان غەزەپ ئوتلىرىنى يالقۇنلاتتى. شۇ كۈنلەردە شىپىشنىڭ بازىرىنىڭ كوچىلىرىغا ئالا - بېشىل پىلاكاتلار چاپلانغانىدى.

پىلاكاتلارغا يېزىلغان سۆزلەر ناھايىتى ئېنىق بولۇپ، ئۇنىڭدا سىچۈەن خەلقى بىرلىشىپ، بىر ياقىدىن باش، بىر يەڭدىن قول چىقىرىپ، چىڭ ئوردىسىنىڭ ۋەتەن ساتقۇچ توختامىغا قارشى چىقىشقا، چىڭ ھۆكۈمىتىگە يەنە ئېغىر ئالۋان - ياساق تاپشۇرۇشنى رەت قىلىشقا چاقىرىق قىلىنغانىدى.

پىلاكاتلارغا يېزىلغان «يولداشلار ئۇيۇشمىسى» تۆمۈريول قوغداش ھەرىكىتى دولقۇنىغا رەھبەرلىك قىلىۋاتقان يەرلىك تەشكىلات ئىدى. شۇ كۈنلەردە شىشيەننىڭ دادىسى پات - پاتلا ناھىيەگە بېرىپ ئۇلار بىلەن ئالاقىلەشتى. شىپىشنىڭ بازىرىدىكى «باۋگېخۇي» چىلارنىڭ شىپىشنىڭ بازىرىدا ئىناۋىتى يۇقىرى ئىدى. كونا رەستىدىكىلەر بىر - بىرىگە:

— قالتىس ئىكەن ئۇلار! شىپىشنىڭ بازىرىدىكى «باۋگېخۇي» چىلار بۇ نۆۋەت گۇاڭئەندىكى «تۆمۈريول قوغداش

يولداشلار ئويۇشمىسى» دىكىلەرنىڭ بېلىنى رۇسلىدى،
بىرەرمۇ قورقۇنچاقلىق قىلمىدى! — دېيىشتى.
تۆمۈريول قوغداش دولقۇنى بېيىشەن باشلانغۇچ
مەكتىپىدىمۇ قاتلاممۇقاتلام تەسىر قوزغىدى.

ئەدەبىيات دەرسى بېرىدىغان دېڭ جۈندې مۇئەللىم ئەينى
يىللاردا قانۇن ئۆزگەرتىش ئىسلاھاتى پائالىيىتىگە قاتناشقان
دېموكراتىك ئىدىيەگە ئىگە زىيالىي ئىدى. ئۇ مۇشۇ كۈنلەردە
شىشيەننىڭ دادىسىغا ئوخشاش ئالدىراش ئىدى. ئۇلار خۇددى
خىزمەت تەقسىم قىلىشىۋالغاندەك، دېڭ شاۋچاڭ
«باۋگېخۇي» چىلارنىڭ ئىشلىرىغا، دېڭ جۈندې بېيىشەن
باشلانغۇچ مەكتىپىدىكى ئىشلارغا مەسئۇل ئىدى.

بىر كۈنى چۈشتىن بۇرۇن دېڭ مۇئەللىم سىنىپقا
سۈرلۈك قىياپەتتە كىرىپ:

— قايسىڭلار بىلىسلەر، ھازىر يۇرتىمىز سىچۈەندە نېمە
ئىش يۈز بەردى؟ — دەپ سورىدى ئوقۇغۇچىلاردىن.
دېڭ مۇئەللىمنىڭ گېپى ئەمدىلا تۈگىشىگە دېڭ شىشيەن
قول كۆتۈرۈپ ئورنىدىن تۇردى ۋە:

— مۇئەللىم، مەن بىلىمەن، تۆمۈريول قوغداش ھەرىكىتى
قوزغالدى، — دەپ جاۋاب بەردى.

— توغرا، — دېدى دېڭ مۇئەللىم شىشيەننىڭ ئولتۇرۇشىغا
ئىجازەت بېرىپ، ئاندىن روشەن ۋە ئېنىق قىلىپ، — سىچۈەن -
خەنكۇ تۆمۈر يولىنى قوغداش دۆلەتنىڭ ئىگىلىك ھوقۇقىنى،
شۇنداقلا پۇقرالارنىڭ مەنپەئەتىنى قوغداش دېگەنلىكتۇر. دۆلەت
بولمىسا ئائىلە بولمايدۇ! چىڭ ھۆكۈمىتى چىرىكلەشكەن،
يارامسىز ھۆكۈمەت، سىچۈەن - خەنكۇ تۆمۈر يولىنى
ئەجنەبىيلەرگە بېرىۋەتتى، بۇ ۋەتەن ساتقۇچ قىلمىش. شۇڭا،

پۈتكۈل ئۆلكە ۋە پۈتكۈل مەملىكەت خەلقى قارشىلىق بىلدۈردى. «ئەلنىڭ گۈللىنىشى ۋە خاراب بولۇشىدا ھەممە ئادەمنىڭ مەسئۇلىيىتى بار.» سىلەر ھازىر گەرچە باشلانغۇچ مەكتەپ ئوقۇغۇچىلىرى بولساڭلارمۇ، لېكىن كېلەچەكتە دۆلەتنىڭ ئىگىسى بولىسىلەر! ئېيتىڭلارچۇ، بىز شۇ تاپتا قانداق قىلىشىمىز كېرەك؟

— ۋەتەن ساتقۇچىلارنى يوقىتايلى!

— سىچۈەن - خەنكۇ تۆمۈر يولىنى سېتىۋېتىشكە قەتئىي

قارشى تۇرىمىز!

— سىلەرگە دەپ قويىدىغان يەنە بىر گەپ، — دەپ

گېپىنى باشلىدى دېڭ مۇئەللىم يەنە، — بۇ قېتىمقى تۆمۈريول قوغداش ھەرىكىتى يولباشچىلىرىنىڭ ئارىسىدا جاڭ لەن، لو لۈن، پۇ دىيەنجۈن قاتارلىقلار بار. لو لۈن، پۇ دىيەنجۈنلەر بىزنىڭ گۇاڭخەنلىك، جاڭ لەن ئەپەندى گۇاڭخەنلىك ئەمەس، ئۇ نەنجۇڭلۇق. ئۇ بىزنىڭ گۇاڭخەن ناھىيەمىزدىكى زىجىن جىڭشى بىلىم يۇرتىدا مۇئەللىم بولغان. بۇ قېتىمقى تۆمۈريول قوغداش ھەرىكىتىگە گۇاڭخەنلىكلەرنىڭ ئىپتىخارلىرى ئويۇشقان. ئېيتىڭلارچۇ، بىز كۆكرەك كېرىپ ئوتتۇرىغا چىقىپ، كوچا - كويلاردا شېپىشنىڭ بازىرىدىكى يۇرتداشلارغا تۆمۈريول قوغداش ھەرىكىتىنىڭ ئاساسلىرىنى تەشۋىق قىلىشىمىز كېرەكمۇ - يوق؟

— كېرەك! كېرەك!

دېڭ مۇئەللىمنىڭ سۆزلىرى ئوقۇغۇچىلارنىڭ قەلبىنى

ھاياجانغا سالدى. مۇئەللىمنىڭ تەكلىپىگە ئوقۇغۇچىلار بىردەك

ئاۋاز قوشتى.

— ياخشى. سىلەر ھەممىڭلار ۋەتەنپەرۋەر ئوقۇغۇچىلار،

ھەممىڭلار كېلەچەكتە دۆلەتنىڭ تايانچلىرىدىن بولىسىلەر. سىلەر ھازىر گەرچە كىچىك بولساڭلارمۇ، مەن سىلەرنىڭ ۋۇجۇدۇڭلاردىن شۇنى كۆردۈمكى، سىلەر ۋەتەننى قىزغىن سۆيىدىكەنسەلەر، دۆلەتنىڭ ئىگىلىك ھوقۇقىنى قوغداش ئىرادەڭلار كۈچلۈك ئىكەن! مەن يەنە سىلەرنىڭ ۋۇجۇدۇڭلاردىن يۇرتىمىزنىڭ، دۆلىتىمىزنىڭ ۋە مىللىتىمىزنىڭ كەلگۈسى ئۈمىدىنى كۆردۈم!

دېڭ مۇئەللىمنىڭ گېپى ياڭراق چاۋاك سادالىرىغا كۆمۈلۈپ كەتتى.

دېڭ شىشيەن كۆڭلىدە: دېڭ مۇئەللىم بۈگۈن ئاجايىپ ياخشى سۆزلىدى. نېمىشقا ئادەتتىكى چاغلاردا دېڭ مۇئەللىمنىڭ ھاياجانغا تولغان مەردانە قىياپىتىنى كۆرمىدۇق؟ چۈنكى، شىپىشنىڭ بازىرى ئەزەلدىن بېكىنمە ۋە بۇرۇقتۇرما ھالەتتە تۇرۇپ كەلگەن، كۆپچىلىكنىڭ تىنچ تۇرمۇشقا ئادەتلىنىپ كەتكەنلىكىدىن بولسا كېرەك. ئەمدى ياخشى بولدى، بوران - چاپقۇن يېتىپ كەلدى، كىچىككىنە شىپىشنىڭ بازىرى بۇ قېتىمقى بوران - چاپقۇندا تۈۋەنلىنىپ قىياپىتىنى ئۆزگەرتىدىغان بولدى، دەپ ئويلىدى.

شىشيەن مۇشۇلارنى ئويلاپ ئىختىيارسىز بار كۈچى بىلەن چاۋاك چالدى.

چاۋاك تىنچىدى، دېڭ مۇئەللىم ئوقۇغۇچىلارغا ۋەزىپە ئورۇنلاشتۇردى:

— بۈگۈن چۈشتىن كېيىن، ئالدى بىلەن شىپىشنىڭ بازىرىدىكى ھەربىر كوچىغا بېرىپ شوئار چاپلايمىز. قەغەز بىلەن موي قەلەمنى مەن تەييار قىلىپ قويدۇم. دېڭ شىشيەن، سەن موي قەلەمدە ياخشى يازسەن. قىزىل قەغەزگە شوئارنى

سەن ياز، بولامدۇ؟

— بولىدۇ! بولىدۇ! — دېيىشتى ئوقۇغۇچىلار بىر-بىرىگە ئېغىزىدىن قوللاپ، — دېڭ شىۋېن، قەھرىمانغا ئىقتىدارىنى جارى قىلدۇرىدىغان مەيدان چىقتى!

— يېشىل قەغەزگە شوئار يېزىشقا مەن مەسئۇل، — دېدى دېڭ مۇئەللىم ئوقۇغۇچىلارغا داۋاملىق ۋەزىپە ئورۇنلاشتۇرۇپ، — چىن جېڭمىڭ، ۋاڭ جىاجۇڭ ئىككىڭلار قەغەز كېسىشكە مەسئۇل، ئېھتىيات قىلىڭلار، قولۇڭلارنى كېسىۋېلىپ يۈرمەڭلار؛ جۇ ئېرۋا، لى جىدې سىلەر بىرىنچى، ئىككىنچى گۇرۇپپىدىكى ساۋاقداشلارغا مەسئۇل بولۇپ شوئار چاپلايسىلەر. كونا رەستىنىڭ بۇلۇڭ - پۇچاقلىرىمۇ قالمىسۇن... ئىشىنىمەنكى، سىلەر كىچىك بولساڭلارمۇ بۇ قېتىمقى تۆمۈريول قوغداش ھەرىكىتىدە چىنىقسىلەر...

ئوقۇغۇچىلار ۋەزىپىنى تاپشۇرۇۋېلىپ ئۆزلىرىنى باسالماي قېلىشتى، ئالقانلىرىنى بىر - بىرىگە سۈركەپ، يولغا چىقىشقا ئالدىراشتى.

بۇ مەنزىرىنى كۆرۈپ دېڭ مۇئەللىمنىڭ كۆڭلى شادلىققا چۆمدى. ئۇ:

— ئالدىرماڭلار، جىددىيلەشمەڭلار. يەنە بىر ۋەزىپە بار. «ئەتىكى ئازاب ناخشىسى»نى ئۆگىنىمىز، ئۆگىنىپ بولۇپ، بازاردىكى پۇقرالارغا ئېيتىپ بېرىمىز. ئېيتىڭلارچۇ، شۇنداق قىلساق بولامدۇ؟ — دېدى.

— بولىدۇ، — شۇنىڭ بىلەن ياغراق ھەم تەكشى ئاۋازدا دەمۈدەم ئېيتىلىغان ئومۇمىي خور كاتەكتەك سىنىپتىن، ئالقانچىلىك دۆڭىدىن ھالقىپ قەدىمىي يېزا بازىرىغا تارقالدى:

ئەتىمىز خاراب، خاراب ئەتىمىز،
 بۈگۈننى قويۇپ ئەتىنى ئويلا،
 ئازابلىق كۈنلەر ئالدىمىزدىلا.

.....

سىچۈەن قوزغالغان، بۇ قوزغىلىش پۈتۈن مەملىكەتنىڭ
 ھەرقايسى جايلىرىغا كېڭەيگەنىدى. ئېلىمىز ۋە چەت ئەللەرنى
 لەرزىگە سالغان شۇ قېتىملىق يول قوغداش ھەرىكىتى
 داۋامىدا، ئۆسمۈر دېڭ شياۋپىڭ بېيىشەن باشلانغۇچ
 مەكتىپىدىكى ساۋاقداشلىرى بىلەن بىرلىكتە قاناتلىرىنى
 كېرىپ ئۇچۇشنى مەشىق قىلىۋاتقان بۈركۈت چۈجىسىدەك
 جۈدۈن - چاپقۇنلۇق كۈرەشنىڭ تاۋلىشىنى تۇنجى قېتىم
 بېشىدىن ئۆتكۈزدى.

ئۇزۇنغا سوزۇلغان ئەتىكى سەپەرگە قەدەم قويۇپ، جەسۇر
 ئىنقىلابچىغا، سىياسىيونغا ۋە تۆھپىكار خەلق داھىيىسىغا
 ئايلانغان دېڭ شياۋپىڭنىڭ ئۇزۇنغا سوزۇلغان ھايات
 مۇساپىسىدە، بۇ بەلكىم ئۇنىڭ ئۆز يۇرتىدا ئەڭ بالدۇر
 قالدۇرغان ئىزى بولۇشى مۇمكىن.

گواڻئەن يۇقىرى باشلانغۇچ مەكتىپىدە

مىلادىيە 1915 - يىلى دېڭىز شىشيەن ئون بىر ياشقا كىردى.

بۇ چاغدا چىڭ ھۆكۈمىتى ئۈزۈل - كېسىل ئاغدۇرۇلۇپ، جۇڭخۇا مىنگو قۇرۇلغان، پۇقرالارنىڭ بېشىدا تالاي يىللاردىن بېرى ساڭگىلاپ تۇرغان ئۇزۇن ئۆرۈمە چاچ كېسىپ تاشلانغانىدى.

پۇقرالار شۇنىڭدىن تارتىپ تىنچ تىرىكچىلىك قىلىدۇ دېيىلگەنىدى. لېكىن، تارىخنىڭ چاقى كىشىلەر ئارزۇ قىلغان نىشانغا قاراپ ئىلگىرىلىمىدى.

چىڭ خانىدانلىقى ئاغدۇرۇلغان بولسىمۇ، لېكىن جايلاردىكى مىلتارىستلار ھېلىھەم مەۋجۇت ئىدى. ئۇلار ھەرقايسى ئۆز ئالدىغا يەر ئىگىلەپ، يەرلىكنىڭ مەمۇرىي ھوقۇقىنى مەھكەم تۇتۇپ تۇردى ۋە مىنگو مەركىزىي ھۆكۈمىتىگە ئىتائەت قىلمايدىغان «مۇستەقىل پادىشاھلىق» قۇرۇپ ھۆكۈمرانلىق يۈرگۈزدى. ئۇلار يەر ۋە مەنپەئەت تالىشىپ يىلمۇيىل ئۆزئارا ئۇرۇش قىلدى، پۇقرالار يەنىلا چېكى يوق جايا - مۇشەققەت ۋە ئازاپ - ئوقۇبەت ئىچىدە قالدى.

دېڭ شىشيەن: جۇڭگو پۇقرالىرى نېمىشقا بۇنداق بەختسىز، نېمىشقا بىرەر كۈنمۇ ئارامخۇدا ياشىيالمايدۇ؟ مەنچىڭ ھۆكۈمىتى تەختتىن غۇلاپ چۈشتى، لېكىن نېمىشقا جۇڭ - كىچىك ئەمەلدارلارنىڭ ھەممىسى يەنىلا خەلقنىڭ

شىللىسىغا مىنىۋېلىپ زورلۇق - زومبۇلۇق قىلىدىغاندۇ؟ دەپ ئويلىدى.

تۆمۈريول قوغداش ھەرىكىتى ئۆتۈپ كەتتى، شىپىشاڭ بازىرىدا بۇرۇنقىدەك بۇرۇقتۇرمىلىق ۋە تىنچلىق ئەسلىگە كەلدى، ھەممە نەرسە ئاۋۋالقىدەك، ھېچقانداق ئۆزگىرىش يوقتەك قىلاتتى. بۇ زادى قانداق گەپ؟

دېڭ شىشيەن مۇشۇنداق بىر قاتار سوئاللارغا جاۋاب ئىزدىگەچ بېشىن باشلانغۇچ مەكتىپىنى پۈتكۈزدى، مىلادىيە 1915 - يىلى ئەلا نەتىجە بىلەن گۇاڭخۇن ناھىيەلىك يۇقىرى باشلانغۇچ مەكتەپكە كىردى.

بۇ چاغدا گۇاڭخۇن ئايمىقى گۇاڭخۇن ناھىيەسىگە ئۆزگەرتىلگەنىدى. شىپىشاڭ بازىرىنىڭ نامىمۇ جۇڭخۇا مىنگونىڭ يېڭى مەمۇرىي رايونلارغا ئايرىش پىرىنسىپى بويىچە شىپىشاڭ يېزىسىغا ئۆزگەرتىلىپ، گۇاڭخۇن ناھىيەسىگە بىۋاسىتە قارايدىغان ئوتتۇر نەچچە بازارنىڭ بىرىگە ئايلانغانىدى.

گۇاڭخۇن ناھىيەلىك يۇقىرى باشلانغۇچ مەكتەپ ناھىيە بازىرىنىڭ غەربىي شىمال بۇرجىكىدىكى دۆڭگە جايلاشقانىدى. بۇ مەكتەپنىڭ تەكتى چىڭ سۇلالىسى دەۋرىدە ئىمتىھان ئارقىلىق ئىختىساس ئىگىلىرىنى يېتىشتۈرىدىغان بىلىم يۇرتى ئىدى. چىڭ سۇلالىسىنىڭ ئاخىرقى مەزگىللىرىدە كېچۈي تۈزۈمى ئەمەلدىن قالدۇرۇلغاندىن كېيىن، گۇاڭخۇنلىك پۇ دىيەنجۇن (بىز باشتا تىلغا ئېلىپ ئۆتكەن سىچۈەندە قوزغالغان تۆمۈريول قوغداش ھەرىكىتىنىڭ مەسئۇللىرىنىڭ بىرى) زىجىن جىڭشى بىلىم يۇرتىنى ئاساس قىلىپ، گۇاڭخۇندىكى پېيۋېن، چۇجياڭ، گەنتاڭ قاتارلىق بىلىم يۇرتلىرىنى مەزكۇر بىلىم يۇرتىغا قوشۇپ، ناھىيەلىك يۇقىرى باشلانغۇچ مەكتەپنى قۇرۇپ

چىققاندى.

بۇ ھۆكۈمەت باشقۇرۇشىدىكى مەكتەپ بولۇپ، سىچۈەندە قوزغالغان تۆمۈريول قوغداش ھەرىكىتىگە قاتناشقان ھەم ئۇنىڭغا رەھبەرلىك قىلغان مەشھۇر زاتلاردىن جاڭ لەن ئەپەندى، لولۇن ئەپەندى قاتارلىقلار مۇشۇ مەكتەپتە دەرس ئۆتكەندى. شۇڭا، بۇ مەكتەپ ئىلغار ھەم يېڭىچە ئوقۇتۇش تۈسىنى ئالغان يۇقىرى باشلانغۇچ مەكتەپ ئىدى.

1989 - يىلى دېڭىڭ شياۋپىڭنىڭ قىزى ماۋماۋ بۇ مەكتەپنىڭ كونا ئورنىغا كېلىپ، «تاملىرى كۆك خىشتىن قوپۇرۇلغان، ئىشك - دېرىزىلىرى ياغاچتىن ياسالغان، ئۆگزىلىرىگە كۆك كاھىش ياتقۇزۇلغان» باشلانغۇچ مەكتەپنىڭ قىياپىتىنى كۆرۈپ خۇرسىنغان ھالدا: «دادام يەتمىش يىلنىڭ ئالدىدا مۇشۇ مەكتەپتە ئوقۇغان. شۇ چاغلاردا بۇ مەكتەپ ھازىرقىدەك بۇنداق كونىراپ كەتكەن ھالەتتە ئەمەس بولغىدى، لېكىن بەك كۆركەممۇ ئەمەس بولغىدى. ئۇچىسىغا پاختىلىق چاپان، بېشىغا شاپاق دوپپا كىيگەن بالىلار قولتۇقىغا كىتابلارنى قىستۇرۇپ، پەلەمپەيلەردىن يۈگۈرۈشۈپ چىقىپ - چۈشكەن بولغىدى...» دېگەندى.

ئون بىر ياشقا كىرگەن دېڭىڭ شىشيەن شۇ ئوقۇغۇچىلارنىڭ بىرى ئىدى.

دېڭىڭ شىشيەن 12 - سىنىپقا بۆلۈندى. ئۇ بۇ مەكتەپكە كەلگەن چاغدا پۇ دىيەنجۈن، جاڭ لەن، لولۇن قاتارلىقلار ئىلگىرى - كېيىن بولۇپ بۇ مەكتەپتىن كەتكەندى. ئەينى چاغدا بۇ مەكتەپكە جۇ جىچاڭ مەكتەپ مۇدىرى ئىدى، ئۇمۇ گۇاڭخۇن ناھىيەسىدە تەرەققىيپەرۋەر زاتلارنىڭ بىرى بولۇپ ھېسابلىناتتى، جۇ كېشىيەن نازارەتچى ئىدى. دېڭىڭ شىشيەن قوبۇل قىلىنغان 12 - سىنىپنىڭ سىنىپ مەسئۇلى لى يۇگاۋ

بولۇپ، ئۇ چىڭ سۇلالىسىنىڭ ئاخىرقى يىللىرىدىكى بىلىملىك زاتلارنىڭ بىرى ئىدى.

مەكتەپتە ئەدەبىيات، ھېساب، تەبىئىي پەن، تارىخ، جۇغراپىيە، تەنتەربىيە ۋە تەلىم - تەربىيە پەنلىرى تەسىس قىلىنغانىدى. شۇ چاغدا يەنىلا بىرلىككە كەلگەن دەرسلىك يوق، ئوقۇتقۇچىلاردىمۇ ئوقۇتۇش پروگراممىسى يوق بولۇپ، ئەدەبىيات يۇقىرى باشلانغۇچ مەكتەپنىڭ «ئاساسلىق دەرسلىكى» ئىدى. كۈڭزى، مېڭزىلارنىڭ «تۆت كىتاب»، «بەش دەستۇر» بىدىن باشقا يەنە «قەدىمكى ئەسەرلەردىن ئۆرنەكلەر»، «چاڭ مىڭ ئەسەرلىرىدىن تاللانما» ناملىق ئەسەرلەردىن تاللانغان بىر قىسىم ماقالىلەر، «جىي زىنىڭ ياخشى گەپنى رەت قىلالمىغانلىقى»، «بو يىنىڭ تەرجىمىھالى»، «قەدىمىي جەڭگاھقا مەرسىيە»، «ئەسلىي يول»، «ئۇستاز تەلىماتلىرى»، «تەزىيە بىلدۈرگۈچى ئون ئىككى نۆكەر ھەققىدە قەسىدە» قاتارلىق ئوقۇشلۇقلار ئۆتۈلەتتى، ئوقۇتۇش ئۇسۇلى بېيىشەن باشلانغۇچ مەكتىپىنىڭ ئوقۇتۇش ئۇسۇلىدىن كۆپ پەرقلەنمەيتتى، يادلاش، ئۈنلۈك ئوقۇش ئاساسىي ئورۇندا تۇراتتى.

شۇ چاغدا گۇاڭخەن ناھىيەسىدە بىر يۇقىرى باشلانغۇچ مەكتەپ ۋە بىر ئىپتىدائىي باشلانغۇچ مەكتەپ بار بولۇپ، بۇ ئىككى مەكتەپتە ئوقۇۋاتقان ئوقۇغۇچىلارنىڭ ياش پەرقى ناھايىتى چوڭ ئىدى. ئۇلارنىڭ ئارىسىدا دېڭ شىشىەنگە ئوخشاش ئون - ئون بىر ياشلىق بالىلارمۇ، ئون يەتتە - ئون سەككىز، ھەتتا يىگىرمە نەچچە ياشلىق بالىلارمۇ بار ئىدى.

ئوقۇغۇچىلارنىڭ ئۆيى ناھىيە بازىرىدا بولمىسا مەكتەپتە يېتىپ ئوقۇيتتى. ئۇلار «ياتاقتا يېتىپ ئوقۇيدىغان ئوقۇغۇچىلار» دەپ ئاتىلاتتى، ھەر شەنبە كۈنى ئۆيلىرىگە قايتىپ كېتەتتى. شۇ چاغدا گۇاڭخەن ناھىيەسىدىن شېيىشنىڭ

ناھىيە بازىرىنىڭ پەيفالڭ كەنتىگە بارىدىغان تۈزۈكرەڭ يولدا يوق ئىدى. دېڭىڭ شىشيەن ھەر قېتىم ئۆيىگە قايتقاندا دۆڭلەردىن ھالقىپ ئۆتەتتى، تاش يېيىتىلغان يولدا ماڭاتتى، بەزىدە كېمىگە چۈشۈپ دەريادىن ئۆتەتتى.

دېڭىڭ شىشيەننىڭ بىر باسقۇچلۇق بىلىم ئېلىش مەزگىلى ئەگرى - توقاي ھەم جۇدۇن - چاپقۇنلۇق چىغىر يولدا باشلانغانىدى.

مەكتەپ زالىنىڭ ئىككى تەرىپىدىكى تۈۋرۈكتە قەدىمىي جۈەنشۈ شەكلىدە سالماق يېزىلغان مەسنەۋى يىل بويى چاپلاقلىق تۇراتتى. مەسنەۋىگە: «بىر ئىزدە توختاپ قالماسلىق، ئۆز - ئۆزىنى ئالدىماسلىق، قەدىمىي بىلىملەرنى تەرتىپى بويىچە ئۆگىنىش، نەتىجە قازىنىش» دېگەن، ئاستىغا: «ئېلىشقا تېگىشلىك بولمىغان نەرسىنى ئالماسلىق، مۇۋەپپەقىيەت قازىنىشقا ئالدىراپ كەتمەسلىك، غايىسىدە چىڭ تۇرۇش دانا بولۇشنىڭ ئاساسى» دېگەن خەتلەر يېزىلغانىدى.

بۇ مەسنەۋى دېڭىڭ شىشيەنگە بەك ياقاتتى. سالماق ھەم كۆركەم يېزىلغان بۇ مەسنەۋى كىشىگە زوق ھەم سۆيۈنۈش ئاتا قىلىپلا قالماي، تىرىشىپ ئۆگىنىشكە، ئىرادە تىكلەشكە ئۈندەش خاراكتېرىنى ئالغان مەزمۇنغىمۇ ئىگە ئىدى. ئۇ بۇ مەسنەۋىنى كۆڭلىگە چىڭ يۈكتى، ئۇنى بىلىم ئېلىشتا ئۆزىگە دەستۇر قىلدى.

دېڭىڭ شىشيەن بېيىشەن باشلانغۇچ مەكتىپىدىكىگە ئوخشاش گۇاڭئەن يۇقىرى باشلانغۇچ مەكتىپىدىمۇ ئۆگىنىشتە تىرىشچان، كالا ئىشلىتىشكە ماھىر ۋە ئۆگىنىش نەتىجىسىنىڭ يۇقىرىلىقى بىلەن ساۋاقداشلىرى ئارىسىدا يۈز تاپتى ۋە ھەرقايسى پەن ئوقۇتقۇچىلىرىنىڭ ياخشى كۆرۈشى ھەم ئىززەتلىشىگە ئائىل بولدى. بولۇپمۇ تەبىئىي پەنلەر

جەھەتتە دېڭ شىشيەن ئۆزىنىڭ ئالاھىدە قىزىقىشىنى ئىپادىلىدى.

تەبىئىي پەن (ھازىرقى «ئومۇمىي ساۋات» دەرسىگە باراۋەر كېلىدىغان دەرسلىك) دەرسى بېرىدىغان ئوقۇتقۇچىنىڭ ئىسمى زېڭ شۇسېن ئىدى. ئۇ ئەجنەبىيلەر ئاچقان مەكتەپتە ئوقۇغان يېڭىچە مۇئەللىم بولسىمۇ، لېكىن شۇ چاغلاردا كىشىلەرنىڭ پەننىي بىلىملەرگە بولغان چۈشەنچىسى ئومۇميۈزلۈك مۇجمەل، قارماققا توغرىدەك بىلىنگىنى بىلەن ئەمەلىيەتتە خاتا چۈشەنچە باسقۇچىدا ئىدى. زېڭ مۇئەللىم ئۆتىدىغان تەبىئىي پەن دەرسى ۋە تەبىئەت بىلىملىرى چەت ئەل تىلىدىن تەرجىمە قىلىنغان، تەرجىمىسىگە ئىشەنچ قىلغىلى بولمايدىغان ئىلىم - پەنگە دائىر كىتاپچىلاردىن ئېلىنغانىدى. شۇڭا، ئوقۇغۇچىلار ھەمىشە بىر تۈرۈپ چۈشەنگەندەك، بىر تۈرۈپ چۈشەنمىگەندەك قىلاتتى. بەزىدە ئۆزلىرىنى تۇمان ئىچىدە قالغاندەك ھېس قىلىشاتتى. زېڭ مۇئەللىم بەزىدە ئوقۇغۇچىلاردىن چۈشىنىكسىز، غەلىتە سوئاللارنى سوراشقا ئامراق ئىدى. نۇرغۇن ئوقۇغۇچىلار بۇ دەرسنى ئاڭلاشنى خالىمايتتى، لېكىن يەنە مۇئەللىمدىن قورقاتتى.

دېڭ شىشيەن بۇ دەرسكە بەك ئامراق ئىدى.

بىر قېتىم مۇئەللىم ئوقۇغۇچىلاردىن مۇنداق بىر سوئالنى سورىدى: ئاق نەرسە نۇر قايتۇرىدۇ، لېكىن ئىسسىقلىق سۈمۈرمەيدۇ، قارا نەرسە ئىسسىقلىق سۈمۈرىدۇ، لېكىن نۇر قايتۇرمايدۇ، كىشىلەر كۈچلۈك قۇياش نۇرىدىن ئاق كۈنلۈك بىلەن ئەمەس، بەلكى قارا كۈنلۈك بىلەن دالىلىنىدۇ. بۇنىڭ سەۋەبى نېمە؟

ئوقۇغۇچىلار بۇ غەلىتە سوئالنى بىر پەس غۇلغۇلا قىلىشتى - يۇ، ئېنىق جاۋاب بېرىدىغان بىرەرەرى چىقمىدى.

زېڭ مۇئەللىم ئوقۇغۇچىلارنىڭ بىر - بىرلەپ ئىسمىنى ئاتىدى، ئىسمى ئاتالغان ئوقۇغۇچىلار بىر - بىرىگە قارشى تېلى تۇتۇلۇپ قالغاندەك بىر نېمە دەپ بېرەلمىدى.

زېڭ مۇئەللىم ئاخىرى يېشى ئەڭ كىچىك، بويى پاكىر دېڭ شىشيەننىڭ ئىسمىنى ئاتىدى. شىشيەن ئورنىدىن تۇرۇپ، كۆڭلىدە ئېنىق سان باردەك:

— چۈنكى، يازدا قۇياش بەك چوڭ، نۇر كۈچلۈك، ھاۋا تېمپېراتۇرىسىمۇ ئالاھىدە يۇقىرى بولىدۇ، بۇنداق بولغاندا قارا كۈنلۈكنىڭ تېمپېراتۇرىسى ئۆرلەيدۇ، كۈنلۈكنىڭ تېمپېراتۇرىسى ئۆرلىگەندە، كۈنلۈك ئەتراپىدىكى تېمپېراتۇرا مۇناسىپ ھالدا سەل تۆۋەنلەيدۇ. يۇقىرى ھەم تۆۋەن تېمپېراتۇرا پەرقى بولغاندا، ھاۋادا كونۇپكىسىيە يۈز بېرىپ، شامال پەيدا بولىدۇ. شامالنىڭ پەيدا بولۇشى بىلەن كۈنلۈك تۇتۇپ تۇرغان ئادەم سالقىنلىق ھېس قىلىدۇ، ناۋادا كۈنلۈك ئاق بولسا بۇنداق ئۈنۈم بەرمەيدۇ، — دەپ جاۋاب بەردى.

شىشيەننىڭ قىلچە ھودۇقماي بەرگەن جاۋابى ساۋاقداشلىرىنىڭ كۆزلىرىنى چەكچەيتىۋەتتى. ساۋاقداشلىرى قايىل بولۇشتى.

— قالتىس! قالتىس جاۋاب بەردىڭ! ئولتۇر.

زېڭ مۇئەللىم بۇ سوئالغا دېڭ شىشيەننىڭ بۇنداق توغرا جاۋاب بېرىشىنى ئويلىمىغانىدى. ئۇ:

— قەدىمكىلەر ئېيتىدۇرلەركى، باشقىلاردىن ئاڭلىۋالغان بىلىم بىلەن بىلىملىك بولغىلى بولمايدۇ؛ تەپەككۈر قىلىش، تولۇق چۈشىنىپ ئۆزلەشتۈرۈش ئارقىلىق بىلىملىك بولغىلى بولىدۇ. بۇ دېگەنلىك جىم ئولتۇرۇپ ئويلاش، تەپەككۈر قىلىش، كاللا ئىشلىتىش، ئۆزلەشتۈرۈش، ھەر تەرەپتىكى بىلىملەرنى ئۆزئارا يۇغۇرۇپ تولۇق چۈشەنچىگە ئىگە بولماق

دېگەنلىكتۇر. دېڭ شىشيەنگە ئوخشاش كۆپ تەپەككۈر قىلغاندىلا ئۆگىنىشتە نەتىجە قازانغىلى بولىدۇ، — دېدى.

زېڭ مۇئەللىمنىڭ گېپىدىن خىجىل بولغان شىشيەننىڭ يۈزىگە سۇس قىزىللىق يۈگۈردى. ئۇ ئىچىدە: نېمە گەپ بۇ! مېنىڭ بەرگەن جاۋابىم ئىلمىيۇ — ئىلمىي ئەمەسمۇ، بۇنى جەزمەشتۈرۈشكە ئۆزۈممۇ يېتىنالمىسام! دەپ ئويلىدى.

شۇ ئىشتىن كېيىن، زېڭ مۇئەللىمنىڭ تەبىئىي پەن دەرسى كۆپ ھاللاردا ئۆزى بىلەن دېڭ شىشيەن ئوتتۇرىسىدا ئېلىپ بېرىلىدىغان دىيالوگ دەرسىگە ئايلىنىپ قالدى.

شىشيەننىڭ بويى پاكار ئىدى، سىنىپتا ئەڭ ئالدىدىكى پارتىدا ئولتۇراتتى. زېڭ مۇئەللىم دەرس سۆزلەۋېتىپ، شاپپىدە توختاپ شىشيەنگە تىكىلىپ قاراپ:

— دېڭ شىشيەن، سەن دەپ باقە، مېنىڭ سۆزلىرىم ئورۇنلۇقمۇ؟ — دەپ سوراپ قويايتتى ياكى بولمىسا، — دېڭ شىشيەن، سەن بىر نېمە دەپ باقە، بۇ داۋىلنى ساۋاقداشلارغا سەن چۈشەندۈرۈپ قويالامسەن! — دەيتتى.

بۇنداق چاغلاردا شىشيەنمۇ بوش كەلمەيتتى، جاۋاب بېرەلەيدىغان سوئاللارغا قىلچە ھودۇقماستىن ئىككى — ئۈچ ئېغىز گەپ بىلەن ئېنىق جاۋاب بېرەتتى. زېڭ مۇئەللىم مەمنۇن بولغان ھالدا ماختاپ قويۇشنى ئۇنتۇپ قالمايتتى. ئۇ: — «بەزىدە شاگىرت ئۇستازنى بېسىپ چۈشىدۇ، بەزىدە ئۇستاز شاگىرتچىلىكىمۇ بولالماي قالىدۇ» دېگەن گەپ بار كۈنلاردا. شىشيەن ئىسمى — جىسمىغا لايىق ئوقۇغۇچى، — دەپ قويايتتى.

بۇ چاغدا پۈتۈن سىنىپتىكى ئوقۇغۇچىلار خۇددى «ساماۋى كىتاب» ئاڭلاۋاتقان دەك بولاتتى، ئوقۇتقۇچىنىڭ دېگەنلىرى ئۇلارغا قىزىق تۇيولاتتى، شىشيەنگە ئالاھىدە مەستلىكى كېلەتتى.

«جىگىرنى ئېلىپ ئانىسىنى قۇتقۇزۇش» تىراگېدىيەسىنى توسۇش

چۇجياڭ دەرياسى يىلاندەك تولغىنىپ كېچە - كۈندۈز توختىماي ئاقاتتى، سۈپسۈزۈك سۇدا گۇاڭئەن بازىرىدىكى ئېگىز ئاق مۇنار ئەكس ئېتىپ تۇراتتى. دەريا سۈيى يۇقىرى باشلانغۇچ مەكتەپتىن ياڭرىغان دېكلاماتسىيە ئاۋازى بىلەن فىسگارمون ئاۋازىنى يىراق - يىراقلارغا ئەكېتەتتى.

مەكتەپ قورۇسىدا ناخشا ئاۋازى ياڭرايتتى، كەچكى سالقىن شامال مەجنۇنتالارنى سىلاپ ئۆتۈپ كېتەتتى. كەڭ ھەم ئىللىق دەريا ساھىلىغا دېڭىز شىۋىسىنىڭ ئۆسمۈرلۈك ۋە بالىلىق دەۋرىدىكى چۈشلىرى چوڭقۇر كۆمۈلگەندى. بۇ ئۇچۇرما بولغان بۈركۈت چۈجىسىنىڭ كۆك قەرىگە ئۆرلەش، چۇجياڭ دەرياسىنى بويلاپ چاڭجياڭ دەرياسىغا قۇيۇلۇش، سىچۈەندىن چىقىش، پاراخوتقا ئولتۇرۇپ سەپەر قىلىش، يىراقلارغا سەيلى - ساياھەت قىلىش چۈشى ئىدى.

گۇاڭئەن كونا رەستىسىدىكى ئاق مۇنار دېڭىز شىۋىسىنى ساۋاقداشلىرى بىلەن دائىم بېرىپ ئوينىدىغان جاي ئىدى. ئېگىز ئاق مۇنارنىڭ ئۈستىگە چىقسا تولغىنىپ ئېقىۋاتقان چۇجياڭ دەرياسىنىلا ئەمەس، بەلكى يەلگەنلەرنىڭ دەريا يۈزىدە ئەلەڭلەپ تۇرغان سايىسىنىمۇ كۆرگىلى بولاتتى؛ يىراقلارغا نەزەر سالغاندا، قارىيىپ ياتقان سۈيىڭىشەن تاغلىرى، قەدىمىي

كۈيشىڭ راۋىقى، ھەتتا پۈتكۈل گۇاڭخەن بازىرى ئالمىقاندا تۇرغاندەك كۆرۈنەتتى.

شىشيەن ئېگىز ئاق مۇناردا تۇرۇپ يىراق - يىراقلارغا نەزەر سېلىشقا ھېرىسمەن ئىدى. ئۇ بويىنىڭ پاكارلىقىدىن ئاغرىنىدىغان بولسا كېرەك، شۇڭا ھەر قېتىم ئاق مۇناردا تۇرۇپ يىراقلارغا قاراپ زېمىنغا نەزەر سالغاندا، ئاجايىپ قانائەتلىنىش تۇيغۇسىغا چۆمۈلەتتى، ھەتتا ۋۇجۇدىدا بىرخىل كۈچ - قۇۋۋەت، ئىشەنچ مەۋج ئۇرۇۋاتقانداك، يۇقىرى ئۆرلەۋاتقانداك ھېسسىياتتا بولاتتى.

شۇنداق، دېڭ شىشيەن بۇ يىل ئون ئۈچ ياشقا كىرگەندى، ئۇ ھازىر ئۆزىنى كىچىك بالا سانمايتتى، ئۆزىنىڭ تېز يېتىلىپ كېتىۋاتقانلىقىنىلا ئەمەس، بەلكى كاللىسىدا داۋاملىق بىر قىسىم غەلىتە خياللار ۋە ئويلارنىڭ پەيدا بولۇۋاتقانلىقىنى ھېس قىلاتتى. مۇنداقچە ئېيتقاندا، ئۇنىڭ قەلبى بەزىبىر ئارزۇ - تىلەك ۋە غايە - ئىستەكلەر بىلەن تولۇشقا باشلىغانىدى. بۇ ئارزۇ - تىلەك ۋە غايە - ئىستەكلەر ئۇنى ھاياتىنى قىزغىن سۆيۈشكە، ھاياتىغا ئېتىبار بىلەن قاراشقا ئۈندەيتتى.

بىر كۈنى چۈشتە دېڭ شىشيەن ياخشى ئۆتىدىغان پارتىدىشى لى زەيبياۋ بىلەن بىللە چۈشلۈك دەم ئېلىش ۋاقتىدىن پايدىلىنىپ چۇجياڭ دەرياسى بويىدىكى ئاق مۇنارغا يەنە كەلدى.

— ... ئىشلار شۇنداق ئۆتۈپ كېتىدۇ، كۈندۈز ياكى كېچىگە باقماي! — شىشيەن دولقۇنلىنىپ شەرققە قاراپ ئاققان دەرياغا قاراپ، يېقىندا ئۆگەنگەن قەدىمىي شېئىرنى دېكلاماتسىيە قىلدى.

— ھوي، دېڭ شىشەن، مەكتەپنى پۈتكۈزگەندىن كېيىن نېمە ئىش قىلىش توغرىسىدا نەرسە ئويلىنىدىغانمۇ؟ — دەپ سورىدى زەيبياۋ.

— ئويلىنىدىغانمۇ ئىش بولامدۇ؟ — دېدى دېڭ شىشەن يىراقلارغا قاراپ، — مەن زېڭ مۇئەللىمدىن ئاڭلىدىم، ياۋروپادا ئىلىم — پەن دۇنيانى ئۆزگەرتىدۇ دەيدىغان گەپ بار ئىكەن. زېڭ مۇئەللىم ئېيتقاندا «سەي ئەپەندى»، «دې ئەپەندى» دەپ يەنە بىرى بار تېخى، ئۇ دېگەن دېموكراتىيە. ئېلىمىز ھەقىقەتەن تولىمۇ قالاق، بەك بېكىنمە ھالەتتە! ئاۋۇ تەرەپتىكى ئېتىزلىققا قارىغىنا، قېرى ئۆكۈز ساپان سۆرەۋاتىدۇ، ئۇنىڭ مۇشۇنداق ئەزىملىك بىلەن ساپان سۆرەۋاتقىنىغا نەچچە مىڭ يىللار بولدى، ھالا بۈگۈنكى كۈنگە كەلگەندىمۇ قىلچە ئۆزگىرىش بولمىدى. ئارقىدا قالغانلار ھامان دۈمبالىنىدۇ! ئېلىمىز خەلقى تەقدىرگە، سەككىز خەتكە ئىشىنىشكە رازى ئىدىكى، ئازراق بولسىمۇ ئىلىم — پەننى چۈشىنىشنى خالىمايدۇ. بۇ تولىمۇ قاملاشمىغان ئىش! تاللاش توغرا كەلسە، مەن ئىلىم — پەننى تاللايمەن، ئىلىم — پەن بىلەن ۋەتەننى قۇتۇلدۈرۈش يولىنى تاللايمەن. ھوي، لى زەيبياۋ، مېنىڭ گېپىمنى ئاڭلاۋاتامسەن؟ كەلگۈسىدە نېمە ئىشلارنى قىلىسەن، سەنمۇ دەپ باقماسەن؟

لى زەيبياۋ چۆپلۈكتە چۆپنىڭ ئۈچىنى چايناپ ياتاتتى. ئۇ:

— ھەي! ئائىلەم نامرات، ئاپام ئاغرىقچان، مەن داۋاملىق ئوقۇيالمايمەن. شۇڭا، ھازىر مېنىڭ ئەڭ چوڭ ئارزۇيۇم مەكتەپنى تېزىرەك پۈتكۈزۈپ، ئۆيگە قايتىپ ئاپامنىڭ ھالىدىن

خەۋەر ئېلىش، — دېدى.

— بۇمۇ بولىدىغان گەپقۇ! ۋاپادار ئوغۇل بولغۇدەكسەن. «يىگىرمە تۆت ۋاپادار بالا» دېگەن ھېكايىگە «زەيبىياۋنىڭ ئاپىسىنىڭ ھالىدىن خەۋەر ئېلىشى» دېگەن ھېكايە قوشۇلغۇدەك.

دېڭ شىشيەن لى زەيبىياۋنىڭ ئاپىسىنى تىلغا ئالغىنىنى ئاڭلاپ ئىختىيارسىز ئاپىسى كۆز ئالدىغا كەلدى — دە:

— مېنىڭمۇ ئاپامغا بەك جاۋاب قايتۇرغۇم بار. دادام ئەتىدىن — كەچكىچە سىرتنىڭ ئىشى بىلەن ئالدىراش. ئېتىز — ئېرىقنىڭ ئىشى، ئۈجمە يوپۇرمىقى ئۈزۈش، پىلە بېقىش، رەخت توقۇش قاتارلىق ئىشلارنىڭ ھەممىسى ئاپامغا قاراشلىق. ئاپام بەك جاپاكەش! مەن بەزىدە ئاپامنىڭ مېنى باققان ئەجرىنى بىر ئۆمۈر تۆلەپ بولالمايدىغاندەك ھېس قىلىمەن! — دېدى.

ئىككى ئۆسمۈر ئۆزىنى ئۇنتۇغان ھالدا بىر — بىرىگە يۈرەك سىرلىرىنى ئېيتىۋاتقان چاغدا، بىر بېلىقچى بوۋاي بېلىقچىلىق سايمانلىرىنى كۆتۈرگىنىچە ئۇلارنىڭ يېنىدىن ئۆتۈپ، قىرغاققا توختىتىپ قويۇلغان قېيىققا قاراپ كېتىۋاتاتتى. بېلىقچى بوۋاي شىشيەن بىلەن زەيبىياۋنىڭ دەريا بويىدا پاراڭغا چۈشۈپ كەتكەنلىكىنى كۆرۈپ:

— ھوي، ئوقۇغۇچى بالىلار، سىلەر نېمىدېگەن ئەرەكەن! —

دېدى.

— تاغا، جاپا چەكتىلە! — دېدى شىشيەن بىلەن زەيبىياۋ

تەڭلا ئورۇنلىرىدىن تۇرۇشۇپ، — بېلىق تۇتقىلى ماڭدىلىمۇ؟

— ھەئە. سىلەر قايسى مەكتەپتە ئوقۇيسىلەر؟ مەكتەپتىن

قېچىپ چىقتىڭلارمۇ؟ ئوقۇشتىن قېچىش ياخشى ئەمەس

جۈمۇ! ئاتا - ئاناڭلار، مۇئەللىمىڭلار بىلىپ قالسا، پالان يەيسىلەر! — دېدى بوۋاي.

— ئۇنداق ئەمەس، تاغا، — دېدى شىشيەن چۈشەندۈرۈپ، — ئىككىمىز يۇقىرى باشلانغۇچ مەكتەپتە ئوقۇيمىز. ھازىر چۈشلۈك دەم ئېلىش ۋاقتى، بىز ئاق مۇنارنى كۆرگەچ دەريا بويىغا ئوينىغىلى كەلدۇق.

— ھوي، ئەمىسە مەن سىلەرگە ئۇۋال قىلىپتىمەن! كەچۈرۈڭلار...

— ھوي تاغا سىلىدىن بىر ئىشنى سورىماقچىدىم. بۇ ئاق مۇنارنىڭ نېمىشقا چوققىسى يوق، نېمە سەۋەبتىن شۇنداق؟ سىلى بىلەملە؟

بۇ گۇمانلىق مەسىلە شىشيەننى چوڭقۇر ئويغا سېلىپ كېلىۋاتقاندى.

— سەن بۇ سوئالنى بىلىدىغان ئادەمنىڭ ئۆزىدىن سورىدىڭ! — دېدى بېلىقچى بوۋاي تورنى رەتلىگەچ، — سەن مۇشۇ ئاق مۇنارنىڭ يېنىدا چوڭ بولغان. ئاق مۇنارنىڭ چوققىسى توغرىلۇق گەپنى لۇڭمېنچېندىن باشلاشقا توغرا كېلىدۇ!

— ئەمىسە بىزگە ئېيتىپ بەرگەن بولسىلا!

— ماقۇل، ئېيتىپ بېرەي، — دېدى بېلىقچى بوۋاي بېلىدىن سېرىق تاماكا قاچىلانغان خالتىنى يېشىپ. ئۇ خالتىسىدىن تاماكا ئېلىپ غازسىنىڭ سەيخانىسىغا باستى، چاقماق بىلەن تاماكنى تۇتاشتۇرۇپ، ئاندىن ئاق مۇنارنىڭ تارىخىنى سۆزلەشكە باشلىدى:

— ئېيتىشلارغا قارىغاندا بۇ مۇنارنى سۇڭ سۇلالىسى ۋاقتىدا لۇ بەن ئۇستام ياسىغان ئىكەنمىش. بىر قېتىم لۇ بەن

شاگىرتىنى ئېلىپ گۇاڭخەنگە كەلگەنمىش. لۇ بەن چۇجياڭ دەرياسىدا سايازلىقنىڭ كۆپلۈكىنى، ئېقىننىڭ تېزلىكىنى، ئۆتۈشۈپ تۇرغان كېمىلەرنى دولقۇن پاچاقلىۋېتىدىغانلىقىنى كۆرۈپ، بىر ئېگىز مۇنار ياساپ، دەريا ئالۋاستىسىغا ھاي بېرىش خىيالىغا كەپتۇ. لۇ بەن ئۈستام بىلەن بىللە كەلگەن شاگىرتىنىڭ ئىسمى جاۋ چياۋ ئىكەن. ئۇ ھۇرۇن، پۇرسەتپەرەس، قولىدىن ئىش كەلمەيدىغان يارامسىز نېمىكەن. لۇ بەن كۆڭلىدە: جاۋ چياۋ شۇنچە يىلدىن بېرى ماڭا شاگىرت بولۇپ كېلىۋاتىدۇ، ھۈنەردە قانچىلىك ئىلگىرىلىدى، قاراپ باقىدىغان چاغ كەلدى، دەپ ئويلاپتۇ. ئۇ شاگىرتىغا: جاۋ چياۋ، بۈگۈن ئاخشام مەن دەريانىڭ بۇ قېتىغا، سەن ئۇ قېتىغا مۇنار ياسايمىز، قاراڭغۇ چۈشۈشى بىلەن ئىش باشلايمىز، ئىشنى باش توخۇدا تۈگىتىمىز، دەپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ئۈستاز بىلەن شاگىرت قاراڭغۇ چۈشۈشى بىلەن مۇنار ياساشقا كىرىشىپتۇ. بىردەم ياساپ بېقىپ جاۋ چياۋغا ئىش خۇشياقماپتۇ. ئۇ: — ھەي، بۇ مۇنارنى ياساشقا جىق كۈچ كېتىدىكەن، دەپ ئويلاپتۇ. — دە، كالىسىغا بىر بولمىغۇر خىيال كەپتۇ. ھى، بولدىلا، كىچىك مۇناردىن بىرنى ياساي دەپ ئويلاپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ئۇ دەريا ياقىسىدىكى تاشلاردىن بىر كىچىك مۇنار قويۇرۇپ، بىر چەتكە بېرىپ ئۇخلاپتۇ. دەريانىڭ ئۇ قېتىدا لۇ بەن ھەربىر تال خىش ۋە ھەربىر تال تاشنى ئىنچىكىلىك بىلەن قويۇرۇپ، بىر خىلدا مۇنارنى ياساۋېرىپتۇ. جاۋ چياۋ ئويغىنىپ ئاسمانغا قارىسا، تېخى باش توخۇ ۋاقتى بولمىغان. دەريانىڭ ئۇ قېتىدا ئۈستازى ھە دەپ ئىشلەۋاتقان. ئۇ: مەن خورازنى دوراپ چىلاي، شۇنداق قىلسام ئۈستازىم ماڭا يېتىشەلمەيدۇ، دەپ

ئويلاپتۇ. ئۇ خورازنى دوراپ چىلىغانىكەن، ئەتراپتىكى باشقا خورازلارمۇ چىلىشىپ كېتىپتۇ. ئىككىيلەن كېلىشكەن بويىچە، مۇنارنى باش توخۇ ۋاقتىدا پۈتكۈزۈپ بولۇشى كېرەك ئىكەن. مۇنارنىڭ ئۈستىنى يېپىۋاتقان لۇ بەن خوراز چىلىشىنى ئاڭلاپ ئىشنى توختىتىپتۇ. ئۇ قارىسا، باش توخۇ ۋاقتىغا خېلى ۋاقىت بار ئىكەن. لۇ بەن جاۋ چياۋنىڭ ھىيلە ئىشلەتكەنلىكىنى بىلىپ، ئاچچىقىدا مۇنارغا ئورنىتىش ئالدىدا تۇرغان مۇنار چوققىسىنى دەريانىڭ ئۈستىدىكى جاۋ چياۋغا قارىتىپ ئاتقانىكەن، ئۇ ئۇچۇپ بېرىپ دەريانىڭ بويىغا چۈشۈپتۇ. يىللارنىڭ ئۆتۈشى، دەريا سۈيىنىڭ ياللىشى بىلەن مۇنارنىڭ چوققىسى يۇمىلاق تاشقا ئايلىنىپ قاپتۇ. كىشىلەر بۇ تاشنى ئوقتاش دەپ ئاتايدىغان بوپتۇ. قاراڭلار، جاۋ چياۋ ياسىغان مۇنار ئاۋۇ دۆڭنىڭ ئۈستىدە، ئاۋۇ قىرغاققا تۇرغان قورام تاش ئوقتاش شۇ. شۇڭا، ئاق مۇنارنىڭ ھازىرغىچە چوققىسى يوق...

— ئەسلىدە مۇنداق گەپ ئىكەن — دە !

ئۇ ئىككىسى بېلىقچى بوۋايغا رەھمەت ئېيتىپ، مەكتىپىگە قاراپ ماڭدى. قانداقتۇر بىر نەرسە ئۈستىدە ئويلىنىپ كېتىۋاتقان شىشيەن زەيبياۋنى نوقۇپ:

— لى زەيبياۋ، ھېلىقى تاغام بىزگە ئېيتىپ بەرگەن لۇڭمېنچېن توغرىسىدىكى ھېكايىگە ئىشىنەمسەن؟ — دەپ سورىدى.

— نېمىشقا ئىشەنمەيمەن؟ شۇنداق جانلىق ئېيتىپ بەرگەن تۇرسا.

— لۇڭمېنچېن توغرىسىدىكى ھېكايىنى ياخشى ئېيتتى.

لېكىن، ئاق مۇنارنىڭ چوققىسى توغرىسىدىكى پاراڭنىڭ شۇنداق بولۇشى ناتايىن. لۇگمېنچېن ھېكايىسىنى توقۇغان كىشىلەر كېيىنكىلەرنى سەمىمىي بولۇشقا، كۆز بويامچىلىق قىلماسلىققا ئۈندىگەن. بولمىسا ئۇنداقلا كىشىلەرنىڭ نەزىرىدىن چۈشۈپ كېتىدۇ، ئۇنداقلارنى ھېچكىم ياخشى كۆرمەيدۇ!

— دۇرۇس، دۇرۇس! ھەي، دېڭ شىشيەن، سېنىڭ مۇشۇ كاللاڭ باشقىلارنىڭ كاللىسىدىن بەك ئىشلەيدۇ، جۇمۇ! — دېدى لى زەيبياۋ ئىچ - ئىچىدىن قايىل بولۇپ.

— نەدىكىنى! مەن كۈڭزى ھەزرەتلىرىنىڭ ھېلىقى ئۆگەنگەن نەرسىلەر ئۈستىدە پىكىر يۈرگۈزمەسلىك نادانلىقتۇر دېگەن گېپىنى كۆپ ئاڭلىغانمەن، — دېدى دېڭ شىشيەن، — كېلە، يۈگۈرەيلى، بولمىسا كېچىكىپ قالىمىز.

ئىككىسى بىر - بىرىنى قوغلىشىپ دېگۈدەك مەكتەپكە قاراپ يۈگۈرۈشتى.

ئەمما، ئۇزۇن ئۆتمەي بىر ئىش يۈز بېرىپ، شىشيەن بۇ پارتىدىشىدىن ئايرىلىپ قالغىلى تاس قالدى. ھېلىمۇ ياخشى شىشيەن بالدۇر خەۋەر تېپىپ، نادانلىقتىن يۈز بېرىش ئالدىدا تۇرغان بۇ تىراگېدىيەنى دەل ۋاقتىدا توسۇۋالدى.

دۈشەنبە كۈنى. دېڭ شىشيەن ئۆيىدىن مەكتەپىگە قايتىپ كېلىپ، پارتىدىشى لى زەيبياۋنىڭ مەكتەپكە كەلمىگەنلىكىنى بايقىدى. شىشيەن ئادەتتە زەيبياۋغا بەك كۆيۈنەتتى. بولۇپمۇ ئائىلە تۇرمۇشىنىڭ تازا باياشات ئەمەسلىكىنى، ئۇنىڭ ئۈستىگە ئاپىسىنىڭ كېسەل ئىكەنلىكىنى ئاڭلاپ، ئىقتىساد قىلغان پۇللىرىنىڭ بىر قىسمىنى زەيبياۋغا بېرەتتى ۋە بەخت -

سائادەتكە ئېرىشكەندە جاپالىق كۈنلەرنى، جاپالىق كۈنلەرنى بىللە بولغان بۇرادەرلەرنى ئۇنتۇماسلىق كېرەك. «ھالاۋەتنى ئەڭ كۆرۈش» دېگەن مانا مۇشۇ، — دەيتتى.

لى زەيبياۋ شىشيەندىن مىننەتدار بولاتتى، ئەمما ياخشىلىقىغا جاۋاب قايتۇرۇشقا ئامالسىز ئىدى. ئۇ پەقەت تولۇپ تاشقان مىننەتدارلىق ھېسسىياتى بىلەن:

— ئاپامنىڭ كېسلى ساقىيىپ كەتسە، ئاپامغا دەپ ساڭا گۈيخۇاگۈلى تورى ئەتكۈزۈپ بېرىمەن. ئاپام ئەتكەن گۈيخۇاگۈلى تورى بەك مەزىلىك!

— بولىدۇ، ئاپامنىڭ سالامەتلىكىنىڭ بالدۇر ئەسلىگە كېلىشىنى تىلەيلى. مەزىلىك گۈيخۇاگۈلى تورىنى قانچە بالدۇر يېسەك شۇنچە ياخشى.

لېكىن، زەيبياۋ بۈگۈن مەكتەپكە كەلمىگەنىدى. ئۆيىدە بىرەر ئىش چىقتمۇيا؟

دەرۋەقە، بىرىنچى سائەتلىك دەرىستىن كېيىن، مەكتەپ دەرۋازىسىغا قارايدىغان ھەم لى زەيبياۋ بىلەن بىر كەتلىك ئىشچى لى بوۋاي لى زەيبياۋدىن ئايرىلماي يۈرىدىغان دېڭ شىشيەننى تېپىپ ئۇنىڭغا:

— ئاڭلىدىڭمۇ، زەيبياۋنىڭ ئۆيىدە چوڭ ئىش چىقتى، —

دېدى.

— قانداق چوڭ ئىش ئۇ؟ ئانىسىنىڭ كېسلى ئېغىرلىشىپ

قايتىمۇ؟

— ھە، بۇ ئانىسىنىڭ كېسلىدىنمۇ ئېغىر ئىش.

زەيبياۋ ئايال باخشى بىلەن دۈەن گۇڭنىڭ بىر رېتسپېيىغا ئىشەنگەن. رېتسپېتا ئادەم جىگىرى يېسە ئاناڭنىڭ كېسلى ساقىيىدۇ، دېيىلگەن. زەيبياۋ ئانىسىغا ۋاپادار بالا بولغاچقا، بۇ

رېتسېپقا ئىشىنىپ، ئانىسىنى قۇتقۇزۇش ئۈچۈن، باغرىنى يېرىپ جىگىرىنى سۇغۇرۇپ ئالماقچى بولۇۋاتىدۇ...

— نېمە ئىش بۇ؟ تازا نادانلىق — دە بۇ! زەيبياۋ نېمىدىگەن ئەخمەق! — دېدى دېڭ شىشيەن بۇ گەپنى ئاڭلاپ تىت — تىت بولغان ھالدا تىرىكچى، — ئوقۇغۇچى بولۇپ قالغىنى ئۇنىڭ. ئايال باخشى، دۈەن گۇڭلارنىڭ ئادەم ئالدايدىغان گەپلىرىگە ئىشىنىپ يۈرگىنىنى قارىمامدىغان!

ئىشنى كېچىكتۈرۈشكە بولمايتتى. شىشيەن دەرھال رۇخسەت سورىدى. ئۇ ئىشچى لى بوۋاينىڭ يول باشلىشى بىلەن يۈگۈرۈپ دېگۈدەك مېڭىپ لى زەيبياۋنىڭ ئۆيىگە كەلدى.

بۇ چاغدا زەيبياۋ ئۆتكۈر بىر چەيدونى تەييارلاپ قويۇپ، ھويلىسىدا ھەسرەت چېكىپ ئولتۇراتتى. ئۇ نېمىلا دېگەنبىلەن ئون نەچچە ياشلىق ئوقۇغۇچى بولغاچقا، ئۆزى قارار قىلغان ئىشقا ئارىسالدى بولۇپ تۇراتتى.

زەيبياۋ شىشيەننىڭ توساتتىن ئۆيىگە كەلگەنلىكىنى كۆرۈپ تاسادىپىيلىق ھېس قىلدى بولغاچقا، يىغلاپ تاشلىدى. ئۇ ئېسەدەپ تۇرۇپ:

— دېڭ شىشيەن، ئاپامنى... قۇتقۇزۇش ئۈچۈن ماڭا بۇنىڭدىن باشقا ئامال يوق، ئاپامنى قۇتقۇزالسام، جېنىمدىن كېچىشكە توغرا كەلسە جېنىمدىن كېچىمەن، — دېدى.

— سەن... بۇ سېنىڭ نادانلارچە ۋاپادارلىقىڭ! ھاسىراپ كەتكەن شىشيەن گەپنى نەدىن باشلاشنى بىلمەي قالدى.

— سەن نېمانداق دۆت؟ ئادەمنىڭ جىگىرى يا دورا بولمىسا، قانداق قىلىپ كېسەل ساقايتالايدۇ! سەن تەبىئىي پەن ۋە تەنتەربىيە بىلىملىرىنى ئۆگەنگەن تۇرۇقلۇق، نېمە دەپ دۈەن

گۇڭ، ئايال باخشىلارنىڭ ئادەم ئالدايدىغان گەپلىرىگە ئىشىنىسەن!

— ئۇنداق ئەمەس، ئادەم ئالدايدىغان گەپ ئەمەس، — دېدى زەيبياۋ ئۆزىنى ئاقلىماقچى بولغاندەك تەرزىدە، — باشقىلارنىڭ دېيىشىچە، مۇشۇنداق ئۇسۇل بىلەن ساقايغانلار بار ئىكەن. — ماقۇل، ماقۇل، بۇنى ئادەم ئالدايدىغان گەپ ئەمەس دەيمۇ تۇرايلى، ئاناڭنى قۇتقۇزغىلىمۇ بولسۇن. لېكىن، سەن ئويلاپ باقتىڭمۇ، بىر ئادەم ساقىيىپ يەنە بىر ئادەم ئۆلۈپ كەتسە، بۇ نېمىگە ھېساب بولىدۇ؟

— ئاپام قۇتقۇزۇپ قېلىنىدىغانلا بولسا مەن ئۆلۈشكە رازى، ۋاپادارلىقىمنى تولۇق ئادا قىلسام مەيلى.

— مەسىلە مانا مۇشۇ يەردە! لى زەيبياۋ، سەن ئاخىرى راست گېپىڭنى قىلدىڭ، — دېدى دېڭ شىشيەن گېپىنى داۋام قىلىپ، — سەن بۇ ئىشنى ئاناڭنى قۇتقۇزۇش ئۈچۈن ئەمەس، بەلكى ئۆزۈڭنىڭ ساداقەتمەنلىكىڭگە ئابىدە تىكلەش ئۈچۈن قىلىۋاتىسەن! سەن ۋاپادار ئوغۇل بولۇپ، «يىگىرمە تۆت ۋاپادار بالا» قاتارىغا كىرمەكچى بولۇۋاتىسەن! ئويلاپ باقماسەن، بىر ھېسابتا سەن ئاناڭنى قۇتۇلدۇرۇۋالسىەن، لېكىن ئاناڭ بالىسىدىن ئايرىلىپ قالىدۇ، قېرىغان چېغىدا ھالىدىن خەۋەر ئالىدىغان، ۋاپادارلىق يەتكۈزىدىغان ئادەم بولمىسا، ئاناڭنىڭ كۈنلىرى غەربىلىق ئىچىدە ئۆتىدۇ، سەن ئاناڭنىڭ مۇشۇنداق ئاقىۋەتكە قېلىشىغا چىداپ تۇرالامسەن؟ مۇشۇنى ۋاپادارلىق يولى دېگىلى بولامدۇ؟ سەن تۈيۈك يولغا كىرىپ قاپسەن...

— مەن... ئاپامنىڭ كېسەللىكى بارغانسېرى ئېغىرلىشىپ كېتىشىگە قاراپ تۇرالمايمەن... — دېدى ئۇ بىچارىلەرچە تىلىنى چاپناپ.

— كېسەلنى بىر ئامال قىلىپ ساقايتىش كېرەك، لېكىن دۈرۈس تېۋىپقا كۆرسىتىش ۋە يېزىپ بەرگەن رېتسېپى بويىچە دورا ئېلىش لازىم. ئۇنىڭ ئۈستىگە مەن ئىشەنمەيمەن، ئاناڭ سېنىڭ جىگىرىڭ ئىكەنلىكىنى بىلسە، ئۇنى ھەرگىز دورا ئورنىدا يېمەيدۇ. بۇ سېنىڭ ئاناڭنى قۇتقۇزغىنىڭ ئەمەس، بەلكى ئاناڭنىڭ يۈرىكىنى پىچاق بىلەن تىلغىنىڭ، — دېڭ شىشيەن سۆزلىگەنسېرى قايناپ كېتىۋاتاتتى، — سېنىڭ كاللاڭ «يىگىرمە تۆت ۋاپادار بالا» رىۋايىتى بىلەن ئوماچ بولۇپ كېتىپتۇ، شۇنچە يىل ئوقۇغىنىڭ قېنى؟

دېڭ شىشيەن خاپا بولغان ھەم تىت - تىت بولغان ھالدا زەيبياۋغا تەنبەھ بېرىۋاتقان چاغدا، زەيبياۋنىڭ ئاپىسى سەنتۈرۈلگىنىچە ئۆيىدىن چىقتى.

ئوغلى بىلەن ئوغلىنىڭ ساۋاقىشى ئوتتۇرىسىدا بولۇنۇۋاتقان پاراڭلارنى ئانا ئۆيدە تۇرۇپ ئاڭلىغانىدى. ئۇ ئۆز ئوغلىنىڭ بۇنداق بولمىغۇر خىيالغا كېلىدىغانلىقىنى ئويلىمىغانىدى. ئۇ كۈچىنىپ تۇرۇپ:

— بياۋۋا، مەن گېپىڭنى ئاڭلىدىم. ماۋۇ ساۋاقىشىڭ توغرا ئېيتىدۇ، سېنىڭ بۇنداق قىلىشىڭ ماڭا قىلغان ۋاپادارلىقىڭ ئەمەس، يۈرىكىمنى پىچاق بىلەن تىلغىنىڭ بولىدۇ! ھەي، ھەممىگە مېنىڭ مۇشۇ كېسەللىم سەۋەبچى. سەن دۈەن گۈڭ بىلەن باخشى ئايالنىڭ گېپىگە ئىشىنىدىغان بولۇپ كەتتىڭ... — دېدى.

— ھامما، بولدى گەپ قىلمىسلا، — دېدى شىشيەن ئالدىراپ زەيبياۋنىڭ ئانىسىنى قولتۇقىدىن يۆلەپ ئولتۇرغۇزدى، — ئالدىرىمىسلا، زەيبياۋ ئەقلىدىن ئېزىپ سالىدى ھەم بولمىغۇر گەپلەرگە ئىشىنىپ، ئەخمىقانە ئىش

قىلىپ قويغىلى تاس قالدى. ئەمدى بولدى، سىلى خاتىرجەم بولسىلا، زەيبياۋ ئاخىرى چۈشەندى، ئوبدان داۋالانسىلا، مەن ئۆيگە بېرىپ دادامغا دەيمەن، دادام بىر ئامال قىلىپ، بىرەر ئۈستىراق تېۋىپقا كېسەللەرنى كۆرسىتىدۇ، ئۈنۈملۈك دورا يازدۇرۇپ بېرىدۇ...

شىشيەننىڭ دەل ۋاقتىدا بېرىپ سەۋرچانلىق بىلەن نەسىھەت قىلىشى ئارقىسىدا، لى زەيبياۋنىڭ باغرىنى يېرىپ جىگىرىنى سۇغۇرۇپ ئېلىپ ئانىسىنى قۇتقۇزۇش ھەرىكىتى تۈسۈپ قېلىندى، نادانلىق تۈپەيلىدىن يۈز بېرىش ئالدىدا تۇرغان تىراگېدىيەنىڭ ئالدى ئېلىندى. زەيبياۋ مۇشۇ ئىش ئارقىلىق ياخشى ساۋاقىدىشى دېڭ شىشيەننىڭ سەمىمىي دوستانلىقىنى، باشقىلارنىڭ دەردىگە دەرمان بولىدىغان، غېمىنى يەيدىغان ئاق كۆڭۈل مىجەزىنى چۈشەندى. ئەلۋەتتە، ئۇ شۇ تاپتا شىشيەن ئېيتقان ئىلىم - پەن بىلەن نادانلىقنىڭ، فېئودال قائىدە - يوسۇندىكى «24 ۋاپادار بالا» بىلەن ھەقىقىي ئىنسان ئەخلاقىنىڭ بىر - بىرىگە زىت ئىكەنلىكىنىمۇ بىلىپ يەتتى.

دېڭ شىشيەننىڭ كىچىك تۇرۇپ ساۋاقداشلىرىنىڭ فېئودال خۇراپاتلىقنى تۈگىتىشىگە ياردەم قىلغان، پارتىدىشى زەيبياۋنى «باغرىنى يېرىپ جىگىرىنى سۇغۇرۇپ ئېلىپ ئانىسىنى قۇتقۇزۇش» تىن ۋاقتىدا تۈسۈغانلىقىغا ئائىت ھېكايە قىزىق پاراخۇتقا ئايلىنىپ، مۇشۇ كۈنگە قەدەر يېتىپ كەلدى. ئارىدىن توقسان نەچچە يىل ئۆتكەن بولسىمۇ، بۇ كىچىككىنە ھېكايە گۇاڭخەن ناھىيەسىدىكى نەچچە ئەۋلاد باشلانغۇچ مەكتەپ ئوقۇغۇچىلىرى ئارىسىدا ھېلىمۇ تارقىلىپ يۈرمەكتە.

چىڭقىچۈشتە شال ئوتاش

شەرقىي سىچۈەن تەرەپلەر ياز كۈنلىرى تونۇردەك ئىسسىپ كېتەتتى، لېكىن تەتىلگە چىققان دېڭ شىشيەن ئۈچۈن ئېيتقاندا، ھاۋا ھەرقانچە ئىسسىپ كەتسىمۇ ئۇنىڭ تاقابىل تۇرىدىغان ئامالى بار ئىدى. چۈنكى، ئۇ ئۆيىدىن ئانچە يىراق بولمىغان سۈزۈك سۇلۇق كۆلچەكتە قانغۇچە سۇغا چۆمۈلەتتى ياكى سۇ ئاستىغا چۆكۈۋالاتتى.

سۈزۈك سۇلۇق كۆلچەك ئەسلىدە كەڭمۇ ئەمەس، چوڭقۇرمۇ ئەمەس دەريا شاخابچىسى ئىدى. سۈپسۈزۈك ئېقىن نۇڭشى دەرياسىدىن ئايرىلىپ چىقىپ، پەيغاك كەنتى ئەتراپىدا ئەگرى - بۈگرى ئېقىپ ئاندىن يەنە چۈجياڭ دەرياسىغا قۇيۇلاتتى. دېڭ جەمەتى ھويلىسىدىن ئانچە يىراق بولمىغان جايدا بۇ دەريا شاخابچىسىنىڭ ئۇزۇن يىل يالىشىدىن ھاسىل بولغان ئازگال بارغانسېرى چوڭقۇرلاپ كەتكەنىدى. كىشىلەر ئۇنى «سۈزۈك سۇلۇق كۆلچەك» دەپ ئاتىشاتتى.

سۈزۈك سۇلۇق كۆلچەك پەيغاك كەنتىدىكى ئاياللارنىڭ كىر - قات يۇيىدىغان، گۈرۈچ ۋە ئوتياش ئادالەيدىغان جايى بولۇپلا قالماي، يەنە بۇ كەنتتىكى بالىلارنىڭ جەننىتى ئىدى. بۇ كۆلچەككە شىشيەنمۇ بەك ئامراق ئىدى. ئۇ ئوقۇۋاتقان چاغلىرىدا سەھەر تۇرۇپ كۆلچەك بويىدا دەرس تەكرارلايتتى، مەكتەپتىن قايتقاندا كۆلچەكنىڭ بويىدا ئولتۇرۇپ، سۇنىڭ

ئوتتۇرىسىدا پەيلەرنى تاراۋاتقان ئۆردەكلەرگە قاراپ تۇرۇشقا خۇشتار ئىدى، ھەتتا ئۆمۈچۈكلەرنىڭ سۇ يۈزىدە يەڭگىل تەۋرىنىپ، يۇمىلاق سۇ دولقۇنلىرى پەيدا قىلغانلىقىنى كۆزىتىتتى...

شىشيەن شىپىشنىڭ بازىرىدىكى بېيىشەن باشلانغۇچ مەكتىپىدە ئوقۇۋاتقان چاغلىرىدا، بىر قېتىملىق تەتىل ۋاقتىدا ئۆزىدىن چوڭراق بالىلاردىن كۆلچەكتە سۇ ئۈزۈشنى ئۆگىنىۋالغانىدى، شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا ئوڭدىسىغا يېتىپ سۇ ئۈزۈش، سۇغا چۆكۈش ماھارىتىنى تېزلا ئۆگىنىۋالغانىدى، سۇغا چۆكۈپ بېلىق سىلاش ئۆسمۈر دېڭ شىشيەننىڭ يەنە بىر «ئارتۇقچىلىقى» ئىدى.

ھازىر ئۇ گۇاڭخەن يۇقىرى باشلانغۇچ مەكتىپىنى پۈتكۈزۈش ئالدىدا تۇراتتى. مۇشۇ تەتىلدىن كېيىن، ئۇ گۇاڭخەن ناھىيەلىك ھۆكۈمەت باشقۇرۇشىدىكى تولۇقسىز ئوتتۇرا مەكتەپكە كىرەتتى. چۈنكى، ئۇ گۇاڭخەن ناھىيەلىك ھۆكۈمەت باشقۇرۇشىدىكى تولۇقسىز ئوتتۇرا مەكتەپكە ئۆتۈش ئىمتىھانغا قاتناشقانىدى، ئىمتىھاننى يامان ئەمەس بەرگەندەك قىلاتتى، شۇڭا مەكتەپنىڭ ئېلان چىقىرىشىنى كۈتۈپ تۇرغانىدى.

شىشيەن مەكتەپتىن ئۆيگە قايتىپ كەلگەندىن بۇيان ئەتىگەندىن - كەچكىچە بىكار يۈرمىدى، مومىسى بىلەن ئاپىسىغا ياردەملىشىپ ئاز - تولا ئىش قىلدى. ھويلىنى سۈپۈردى، سۇ توشۇدى، چىتلاقنى ئوڭشىدى، پىلە بېقىش ئۆيلىرىدىكى پىلە شازىلىرىنى ئادالىدى، ئىشلارنى تالىشىپ يۈرۈپ قىلدى.

ئاپىسى ئوغللىغا ئىچى ئاغرىپ، ئۇنى ھەمىشە ئىش

قىلىشتىن توسۇپ:

— شىيەنۋا، ئاچاڭ بىلەن ئىككىمىز يېتىشىمىز.
ئوقۇغۇچى دېگەننىڭ تېرىسى نېپىز، ئېتى يۇمران بولىدۇ،
قاتتىق - قۇرۇق ئىشلارنى قىلسا بولمايدۇ، چارچاپ ئۈزۈلۈپ
قالمايەنە... — دەيتتى.

— ئاپا، — دەيتتى شىيەن، — سەن مېنى «قولدىن
ئىش كەلمەيدىغان، زىرائەت بىلەن ئوت - چۆپنى
ئايىرالمىدىغان ئاقناچى» قىلىپ تەربىيەلىمەكچىمۇ؟ مەن
ئەمدى چوڭ بولدۇم، ھەرقانداق ئىشنى قىلالايمەن. ئۇنىڭ
ئۈستىگە بەدىنىمنى چىنىقتۇرۇپ بەرسەم تېخىمۇ قاۋۇل چوڭ
بولمەن!

— گەپكە كەلگەندە مەن ساڭا تەڭ كېلەلمەيمەن.
ئوقۇغانلار نېمىلا دېسە گېپى يوللۇق بولىدۇ، — دەيتتى
ئاپىسى.

شىيەن ئائىلە ئىشلىرىنى قىلىپلا قالماستىن يەنە
ئۆيدىكى تاغىسى دېمەتلىك يىللىقچىغا ئۆزىنى شال ئېتىزغا
ئۇشقا ئاپىرىشنى ئېيتىپ يالۋۇراتتى!
يىللىقچى بۇ گەپنى ئاڭلاپ تەشۋىشلەنگەن ھالدا:

— بەگزادەم، سىزنى ئاپىرىشقا بولمايدۇ! توپا -
چاڭغا كۆمۈلۈپ، ئاپتاپتا كۆيۈپ كېتىسىز. ئېتىز - ئېرىق
ئىشلىرى سىلەردەك ئوقۇغان ئادەملەر قىلىدىغان ئىش
ئەمەس، ئوقۇغان ئادەملەر ئاشلىق تېرىشقا ئەمەس، ئاشلىق
يېيىشكە يارىتىلغان... — دەيتتى.

— دېگەن گەپلىرى توغرا بولمىدى، تاغا! «باشقا ئىشلار
بىر تىيىن، ئوقۇش ئەلا ھەممىدىن» دېگەن گەپنىڭ ئاللىقاچان
ۋاقتى ئۆتتى! بۈگۈنكى كۈندە باراۋەرلىك، دېموكراتىيە،

ئەمگەك ھەممىدىن ئەلا دېگەن قاراش تەشەببۇس قىلىنىۋاتىدۇ. دۇنيانى ئەمگەك ياراتقان، ئوقۇغان ئادەممۇ ئەمگەكچىگە ئايلىنىدۇ، بولمىسا ھېچ نەرسىدىن بەھرىمەن بولالمايدۇ! دەيتتى شىشيەن.

شىشيەننىڭ تەرسالىقىغا تەڭ كېلەلمىگەن يىللىقچى تاغا ئائىلاج ئۇنى بىر نەچچە قېتىم شال ئېتىزغا ئاپاردى. شىشيەن شۇ قېتىملىق تەتىلدە مايسا كۆچۈرۈش، ئوت ئوتاش، ساپان تۈتۈش قاتارلىق ئىشلارنى ئۆگىنىۋالدى.

«چىڭقىچۈشتە ئوت ئوتايدۇ ئوتاقچى، چىپ - چىپ تەرگە چۆمۈپتۇ باش - كۆزى، ئالدىدىكى تائام قانچە جاپادا تەييار بولغان، بۇنى بىلەر قايسى كىشى.» شىشيەن ئېتىز - ئېرىق ئىشلىرىنى يىغىشتۇرۇپ قايتاشىدا كىچىك ۋاقتىدا يادلىۋالغان بۇ تاڭ شېئىرىنى يىللىقچىغا ئېيتىپ بېرەتتى. ئۇنىڭ پۇتلىرى لاي ئىدى. ئۇ:

— تاغا، سىلى بىلەملا، مېنى ئېتىزغا ئاپارمىغان بولسىلا، مەن ھازىرقىدەك قەدىمكىلەر يازغان بۇ شېئىرنىڭ مەنىسىنى ئېنىق چۈشەنمىگەن بولار ئىدىم. «مىڭ ئاڭلىغاندىن بىر كۆرگەن ئەلا، كۆرگەندىن باشتىن ئۆتكۈزگەن ئەلا» دېگەن مانا شۇ. ئىككىمىز كېلىشىۋالايلى، مەن سىلىگە مەكتەپتىكى ئىشلارنى سۆزلەپ بېرەي، سىلى ماڭا مايسا تىكىشنى ئۆگىتىپ قويسىلا، بولامدۇ؟ — دېدى.

— ئوبدان بەگزادەم، — دېدى يىللىقچى تاغا، — سىلەرنىڭ دېڭ جەمەتى ئەجدادلىرىنىڭ ھەممىسى ئۆلىما. سىلىگە ئوخشاش ئېتىزغا بېرىپ مايسا تىكىش، ئوت ئوتاشنى ئۆگىنىمەن دېگەن بالىنى مۇشۇ ياشقا كىرگۈچە تۇنجى قېتىم كۆرۈشۈم!

— تاغا، ئەمدى توغرا گەپ قىلدىلا، دەۋر ئوخشىمايدۇ! —
 دېدى شىشيەن قىزىقچىلىق قىلىپ، — كونا يوسۇن، كۈنچە
 قاراشلارغا مەھكەم ئېسىلىۋالدىغان سىلىدەك ئادەملەرنىمۇ
 ئۆزگەرتىش كېرەك! ئۇنتۇپ قالدلىمۇ، ئىككى يىلنىڭ
 ئالدىدىكى ئۇزۇن ئۆرۈمە چاچلىرىنى مانا كېسىپ
 تاشلىۋەتتىلىغۇ!

— بۇ... — يىللىقچى تاغا شىشيەننىڭ قىزىقچىلىق
 ئىپادىلىنىپ تۇرغان چىرايىغا قاراپ، بۈگۈنكى زاماننىڭ
 ئىلگىرىكى زامانغا سەل ئوخشىماي قالغانلىقىنى سەزگەندەك
 بولدى. ئۇنداقتا، زادى قەيىرى ئوخشىماي قالدى؟ ئۇ بۇنىڭغا
 ئەلۋەتتە جاۋاب بېرەلمەيتتى!

شۇ كۈنى گۈگۈم چۈشكەن چاغدا شىشيەننىڭ دادىسى
 گۇاڭئەن بازىرىدىن قايتىپ كەلدى.

شىشيەننىڭ دادىسىنى كۆرمىگىنىگە خېلى كۈنلەر بولۇپ
 قالغانىدى. ئاپىسىدىن دادىسىنىڭ ھازىر شېشىنىڭ بازىرىدا
 ئاۋامنىڭ ئىشەنچىگە ئېرىشكەنلىكىنى، يۇرتداشلارنىڭ
 قانداقلىكى ئىش بولسۇن دادىسىدىن مەسلىھەت سوراپ، يېنىغا
 كېلىپ — كېتىپ تۇرىدىغانلىقىنى ئاڭلايتتى.

شىشيەن «باۋگېخۇي» نىڭ «ئەمەلدارى» بولغان دادىسىنىڭ
 ۋەزىپىسى ۋە مەسئۇلىيىتىنى تولۇق ئادا قىلىۋاتقانلىقىنى،
 ئومۇم ئۈچۈن ئۆزىنى تامامەن ئۇنتۇپ كەتكەنلىكىنى ھېس
 قىلىپ، شۇڭا كىشىلەر دادامنى «ئەمەلدار» قىلغان ئىكەن — دە!
 دەپ ئويلىدى.

دېڭ شاۋچاڭنىڭ چىرايى گويا بىرەر خۇشاللىق ئىشقا
 يولۇققاندەك ئېچىلىپ كەتكەنىدى. شىشيەن بۇ ھالنى كۆرۈپ
 دادىسىدىن ئالدىراش ھالدا:

— دادا، سەن نېمىگە بۇنچىۋالا خۇرسەن؟ «باۋ گېخۇي» مەرتىۋەڭنى ئۆستۈرۈپ، ساڭا يەنە قانداق ئەمەل بەردى؟ — دەپ سورىدى.

— چېچەن بالام! داداڭنى مازاق قىلىشنى نەدىن ئۆگەندىڭ؟ ساڭا دەي، مەن ئۆزۈمنىڭ ئۆسۈپ بىرەر ئەمەل تۇتقانلىقىم ئۈچۈن ئەمەس، بەلكى سېنىڭ ئوقۇشتا يۇقىرى ئۆرلىگىنىڭ ئۈچۈن خۇرسەنمەن.

— مەن تولۇقسىز ئوتتۇرا مەكتەپكە ئۆتۈپتەنمۇ؟ باڭ چىقىپتەنمۇ؟ — دەپ سورىدى دادىسىدىن شىشيەن خۇشاللىقىدا.

— باڭ چىقىپتۇ! قىزىل باڭ. «دېڭ شىشيەن» دېگەن ئۈچ خەتنىڭ باڭنىڭ ئەڭ ئۈستىگە يېزىلغانلىقىنى بىر قاراپلا كۆردۈم! شىيەنۋا، مەن بۇرۇنلا بىلەتتىم، سەن ياراملىق بالا! بۇ دېڭ جەمەتى ئۈچۈن خۇشاللىنارلىق ئىش! مەن بوۋام، ئۇلۇغ بوۋام قاتارلىق ئەجدادلىرىمغا شام كۆيدۈرۈپ ئىسرىق سالىسام بولغۇدەك...

— دادا، سىلەر «باۋگېخۇي» دىكىلەرمۇ مۇشۇنىڭغا ئىشەنمەسلىرى! بۇ دېگەن خۇراپاتلىق، بۇنداق قىلىشقا بولمايدۇ! ئاپىسى بىلەن مومىسى بۇ خەۋەرنى ئاڭلاپ، خۇشال بولۇپ شىشيەننىڭ دادىسىنى ۋەسۋەسىگە سېلىپ:

— شام كۆيدۈرەيلى، شام كۆيدۈرەيلى، ئەجدادلىرىمىزدىن تىلەيلى، شىيەنۋا قەدەممۇقەدەم يۇقىرى ئۆرلىسۇن، ئىمتىھان بېرىپ بىلىملىك زات بولسۇن، ئۆلىمالىققا كۆتۈرۈلسۇن! — دەپ چۆۋۈرلىشىپ كېتىشتى.

— سىلەر بەك قىزىق جۇمۇ، «خەن سۇلالىسىنى بىلمەي تۇرۇپ، ۋېي، جىن سۇلالىلىرىنى تېخىمۇ بىلگىلى بولمايدۇ»،

ھازىر قايسى زامان؟ «بىلىملىك زات»، «ئۆلىما» دېگەن گەپلەرنى ئاغزىڭلاردىن چۈشۈرمەيدىكەنسلەر! — دېدى شىشيەن كۈلۈپ.

.....

بۇ مىلادىيە 1918 - يىلى ياز پەسلى ئىدى. ئون تۆت ياشقا كىرگەن دېڭ شىشيەن گۇاڭخەن ناھىيەلىك ھۆكۈمەت باشقۇرۇشىدىكى باشلانغۇچ مەكتەپتە تۆت يىللىق ئوقۇش ھاياتىنى تاماملاپ، ئەلا نەتىجە بىلەن گۇاڭخەن ناھىيەسىدىكى بىردىنبىر تولۇقسىز ئوتتۇرا مەكتەپ — گۇاڭخەن ناھىيەلىك ھۆكۈمەت باشقۇرۇشىدىكى تولۇقسىز ئوتتۇرا مەكتەپكە كىردى. بۇ ۋاقىت دەل ئېلىمىز يېقىنقى زامان تارىخىدىكى ئۇلۇغ ھەرىكەت — «4 - ماي» ھەرىكىتىنىڭ ھارپىسى ئىدى. يەرلىك مىلتارىستلارنىڭ ئۈزۈلمەي داۋام قىلىۋاتقان ئۆزئارا ئۇرۇشلىرى دەستىدىن سىچۈەن ۋە پۈتۈن مەملىكەتنىڭ ھەرقايسى ئۆلكىلىرىدىكى پۇقرالار ئېغىر ئازاب - ئوقۇبەت ئىچىدە قالغانىدى. ئۇلارنىڭ دەرد - ئەلەملىرىنى تىل بىلەن تەسۋىرلەپ بولغىلى بولمايتتى.

دېڭ شىشيەن گۇاڭخەن يۇقىرى باشلانغۇچ مەكتىپىدە ئوقۇۋاتقان چاغلىرىدا، مىلادىيە 1915 - يىلى شىمالىي مىلتارىستلار باشلىقى، ۋەتەن ساتقۇچ يۈەن شىكەي ئېلىمىز خەلقىنىڭ قاتتىق قارشىلىقىغا قارىماي، ياپونىيە بىلەن ئىگىلىك ھوقۇقىنى يوقىتىپ دۆلەتكە ئاھانەت كەلتۈرىدىغان «يىگىرمە بىر ماددىلىق شەرتنامە»نى ئىمزالاپ، دۆلىتىمىزنىڭ ئىگىلىك ھوقۇقىنى ۋە گېرمانىيە تارتىۋالغان شەندۇڭدىكى «ھوقۇقى»نى ئوچۇقتىن - ئوچۇق ياپونىيەگە سېتىۋەتتى. ھاقارەت خاراكتېرىنى ئالغان بۇ شەرتنامە ئويغىنىۋاتقان

ئېلىمىز خەلقنىڭ قاتتىق غەزىپىنى قوزغىدى. ئوت يۈرەك ۋەتەنپەرۋەر ياشلار، زىيالىيلار ۋە ھەر ساھەدىكى زاتلار دەرغەزەپكە كەلدى، پۈتكۈل مەملىكەت مىقياسىدا ياپون باسقۇنچىلىرىغا قارشى تۇرۇش، يۈەن شىكەينى جازالاش ھەرىكىتى تېزلا كۆتۈرۈلدى. كۆپ ئۆتمەي، يۈەن شىكەي مىليونلىغان خەلقنىڭ لەنەت - نەپرەتى ئاستىدا ئۆزىنىڭ يىرگىنچىلىك ھاياتىنى ئاخىرلاشتۇردى. شۇنىڭدىن ئېتىبارەن، پۈتۈن مەملىكەتنىڭ ھەرقايسى جايلىرىدا جاھانگىرلىككە قارشى تۇرۇش، ۋەتەن سۆيۈش خاراكتېرىنى ئالغان كۈچ كۆرسىتىش نامايىشلىرى ھەر يىلى ئۈزۈلمەي داۋام قىلدى. ۋەتەنپەرۋەر ئاممىنىڭ «يىگىرمە بىر ماددا»نى ئەمەلدىن قالدۇرۇش، ئىگىلىك ھوقۇقىنى قايتۇرۇۋېلىش، ۋەتەن ساتقۇچ قىلمىشلارغا قارشى تۇرۇش ساداسى بارغانسېرى ئەۋجگە كۆتۈرۈلدى. ئۇزۇنغا سوزۇلغان زۇلمەتلىك كېچىنى باشتىن كەچۈرۈۋاتقان ئېلىمىز زېمىنى گويا ئۇزۇندىن بۇيان بېسىلىپ ياتقان ھەرىكەتتىكى يانار تاغدەك پارتلاش ئالدىدا تۇراتتى...

دېڭىڭ شىشيەننى قانداق قىسمەت كۈتۈپ تۇرىدۇ، شۇ تاپتا ئۇ بۇنى تېخى بىلمەيتتى.

سۈپىتىگەن تېغىدا ياڭرىغان ناخشا ساداسى

مىلادىيە 1918 - يىلى يازدا، ئون تۆت ياشقا كىرگەن دېڭ شىشيەن شىپىشنىڭ بازىرى پەيغالىڭ كەنتىدە يازلىق تەتلىنى ئاياغلاشتۇرۇپ، گۇاڭخەن ناھىيە بازىرىغا قايتتى. ئۇ بۇ چاغدا گۇاڭخەن ناھىيەلىك ھۆكۈمەت باشقۇرۇشىدىكى تولۇقسىز ئوتتۇرا مەكتەپنىڭ ئوقۇغۇچىسى بولۇپ قالغانىدى.

گۇاڭخەن ناھىيەلىك ھۆكۈمەت باشقۇرۇشىدىكى تولۇقسىز ئوتتۇرا مەكتەپ مىلادىيە 1912 - يىلى قۇرۇلغانىدى. مەزكۇر مەكتەپنى قۇرغۇچىنىڭ ئىسمى - شەرىپى ۋالىي بولۇپ، ياپونىيەنىڭ خۇڭۋېن پېداگوگىكا مەكتىپىنى پۈتكۈزگەنىدى. ۋالىي ئەپەندى مائارىپ ئارقىلىق ۋەتەننى قۇتقۇزۇش ئارزۇسىدا ياپونىيەگە بارغان، ۋەتەن - ئەلنى قۇتقۇزۇش، مىللىي روھنى ئۇرغىتىش يولىدا ئىزدەنگەن ئوت يۈرەك ياشلارنىڭ بىرى ئىدى. ئۇ زات ياپونىيەدە سۈن جۇڭشەن رەھبەرلىكىدىكى تۇڭمىڭخۇيغا قاتنىشىپ، خىيالىي سوتسىيالىزم ئىدىيەسىنى قوبۇل قىلغان، ئاۋام خەلققە بەخت يارىتىش يولىدا يۇرتى گۇاڭخەنگە قايتىپ كەلگەنىدى.

شۇ چاغدا گۇاڭخەندە زېڭ جېڭيۈەن ئىسىملىك يەنە بىر بىلىملىك زات بار ئىدى. زېڭ جېڭيۈەن چىڭ سۇلالىسىنىڭ ئاخىرقى يىللىرىدا خەلپەت بولغان، 1095 - يىلى ئىجازەت بىلەن چىڭدۇ ئالىي دارىلفۇنۇنىغا ئوقۇشقا ئەۋەتىلگەن،

ئوقۇشنى تاماملىغاندىن كېيىن سىچۈەن كېڭەش پالاتاسىنىڭ ئەزاسى بولغان. لېكىن، شۇ چاغلاردا سىچۈەننىڭ ھاكىمىيەت ئورۇنلىرىدا ئاشكارا - يوشۇرۇن كۈرەش، چىرىكلىك ھادىسىلىرى شەكىللەنگەنىدى. زېڭ جېڭيۈەن بۇنىڭدىن قاتتىق ئۈمىدسىزلەندى. ئۇ شۇلار بىلەن بىللە بۇلغىنىپ كېتىشنى خالىماي، ئۆگەنگەننى ئەمەلىيەتتە ئىشلىتىش، مائارىپقا تايىنىپ پۇقرالارغا ئاز - تولا ئەمەلىي ئىش قىلىپ بېرىش ئۈمىدىدە ئەمەلنى تاشلاپ يۇرتىغا قايتقانىدى. شۇنداق قىلىپ، زېڭ جېڭيۈەن بىلەن ۋاڭ يىيى ئىككىيلەننىڭ گېپى ۋە تۇتقان يولى بىر يەردىن چىقىپ قالدى. ئىككىيلەن «خەلق مائارىپىنى تەرەققىي قىلدۇرۇش»، «يېڭىچە مائارىپنى تەشەببۇس قىلىش» شوئارىنى ئوتتۇرىغا قويۇپ، گۇاڭخۇەندىكى سودا ساھەسىدىكىلەر ۋە پۇقرالارغا تايىنىپ، تەرەپ - تەرەپكە قاتراپ يۈرۈپ مەبلەغ توپلاپ، ئاخىرى گۇاڭخۇەن تارىخىدا ئەڭ بالدۇرقى مۇنتىزىم تولۇقسىز ئوتتۇرا مەكتەپنى قۇرۇپ چىقتى.

تولۇقسىز ئوتتۇرا مەكتەپ باشتا ناھىيە بازىرىنىڭ شىمالىي تەرىپىدىكى زىجىنشەن يۇخۇاڭ راۋىقىنىڭ يېنىدىكى زىجىن جىڭشى بىلىم يۇرتىدا قۇرۇلدى. بۇ بىلىم يۇرتىغا ۋاڭ ئەپەندى مۇدىر، زېڭ ئەپەندى ئىلمىي مۇدىر بولدى. كېيىنكى يىلى گۇاڭخۇەن ئايمىقى گۇاڭخۇەن ناھىيەسىگە ئۆزگەرتىلدى. تولۇقسىز ئوتتۇرا مەكتەپمۇ زىجىن جىڭشى بىلىم يۇرتىدىن گۇاڭخۇەن ناھىيەسىنىڭ غەربىي تەرىپىدىكى سۇپىڭشەن تېغى باغرىدىكى كاۋپېڭ كوچىسىغا يۆتكەلدى.

كاۋپېڭ كوچىسىدىكى مەكتەپ بىناسى گەرچە كونا-راپ كەتكەن بولسىمۇ، لېكىن بۇ مەكتەپ ناھىيە بويىچە بىردىنبىر تولۇقسىز ئوتتۇرا مەكتەپ ئىدى. كونا كوچىدا ناخشا ئاۋازى

ياغراپ تۇراتتى. ئىككى ئوت يۈرەك، ۋەتەنپەرۋەر ياشنىڭ گۈزەل غايىسى بىر ھېسابتا ئەمەلگە ئاشقاندى. ئۇلارنىڭ «ئاۋام خەلق مائارىپىنى تەرەققىي قىلدۇرۇش»، «يېڭىچە مائارىپنى تەشەببۇس قىلىش» چاقىرىقى ئەينى چاغدا شىمالىي سىچۈەندە ھۆدەيچى ۋەزىپىسىنى ئۆتەۋاتقان جاڭ لەن ئەپەندىنىڭ ماختىشىغا ۋە ئېتىبار بېرىشىگە ئېرىشكەندى.

جاڭ لەن ئەپەندى بىز باشتا تىلغا ئالغان سىچۈەندە قوزغالغان مەشھۇر يول قوغداش ھەرىكىتىنىڭ رەھبەرلىرىنىڭ بىرى ئىدى. ئۇ سىچۈەن نەنچۇڭلۇق، گۇاڭخەن زىجىن جىڭشى بىلىم يۇرتىدا دەرس بەرگەن، كېيىن دېموكراتىيە ئىتتىپاقى مەركىزىي كومىتېتىنىڭ رەئىسى بولغان. بۇ مەشھۇر دېموكراتىك زات يېڭى جۇڭگو قۇرۇلغاندىن كېيىن جۇڭخۇا خەلق جۇمھۇرىيىتى 1 - نۆۋەتلىك مەركىزىي خەلق ھۆكۈمىتىنىڭ مۇئاۋىن رەئىسلىك ۋەزىپىسىنى ئۆتىگەن. تىيەنگەنمېن راۋىقىغا چىقىپ دۆلەت قۇرۇلۇش مۇراسىمىغا قاتناشقان. ئەلۋەتتە، بۇ كېيىنكى ئىشلار.

جاڭ لەن ئەپەندى شىمالىي سىچۈەندە ھۆدەيچى بولۇپ تۇرغاندا گۇاڭخەننى كۆزدىن كەچۈرگەن. ۋاڭ ئەپەندى بىلەن زېڭ ئەپەندى قۇرغان گۇاڭخەن تولۇقسىز ئوتتۇرا مەكتىپىنىڭ تولىمۇ كونسىرپ كەتكەن مەكتەپ بىناسىنى كۆرۈپ ھەسرەتلەنگەن. چۈنكى، ئۇ گۇاڭخەننىڭ شۇ چاغدىكى مائارىپ ئەھۋالىنى بىلەتتى. گۇاڭخەندە ئىككى - ئۈچ يۈز مىڭ نوپۇس بار ئىدى. كونسىرپ كەتكەن بۇ تولۇقسىز ئوتتۇرا مەكتەپ پۈتكۈل ناھىيەدىكى نۇرغۇن ئوقۇغۇچىلارنىڭ ئوقۇش ئارزۇسىنى قانائەتلىەندۈرەلمەيتتى. جاڭ لەن ئەپەندى دەرھال ھۆكۈمەت خەزىنىسىدىن يىگىرمە مىڭ سەر كۈمۈش ئاجرىتىپ

بەردى. سۈپىڭشەن تېغىغا جايلاشقان بۇرۇنقى ئايماق يامۇلىغا قاراشلىق ئۆيلەرنىڭ بىر قىسمى يېڭى مەكتەپ بىناسى قىلىندى. 1914 - يىلى گۇاڭخەن ناھىيەلىك ھۆكۈمەت باشقۇرۇشىدىكى تولۇقسىز ئوتتۇرا مەكتەپ قەدىمىي تار كۈچىدىن سۈپىڭشەن تېغى باغرىغا كۆچتى.

دېڭ شىشەن تولۇقسىز ئوتتۇرا مەكتەپكە چىققاندا، مەكتەپ سۈپىڭشەن تېغى باغرىغا كۆچۈپ بولغانىدى. شۇنىڭدىن ئېتىبارەن، قۇياش نۇرىغا چۆمۈلگەن تاغ باغرىدىكى مەكتەپ ھويلىسىدا بويى ئانچە ئېگىز ئەمەس، ھەركۈنى ئەتىگەندە زېرىكمەستىن كىتاب ئوقۇيدىغان بىر بالىنىڭ سىماسى كۆپەيدى.

مىلادىيە 1918 - يىلى كۈزدە بىرىنچى دۇنيا ئۇرۇشى ئاخىرلىشىش ئالدىدا، گېرمانىيەلىك فىزىكا ئالىمى ماكس بورانك مەشھۇر «كۋانت نەزەرىيەسى» تەلىماتىنى ئوتتۇرىغا قويدى. رۇسىيە «ئۆكتەبىر ئىنقىلابى»نىڭ توپ ئاۋازى بىلەن ئېلىمىزگە ماركسىزم - لېنىنىزم ئىنقىلابىي نەزەرىيەسىنى تارقاتتى.

«ئۆكتەبىر ئىنقىلابى»نىڭ غەلىبىسى ئېلىمىز ئىنقىلابچىلىرىغا ۋە ئىلغار زىيالىيلارغا ناھايىتى چوڭ مەنەۋى مەدەت بولدى. ماركسىزم ئىدىيەسى ئۇچقۇنى ئېلىمىز زېمىنىدا تېز ھەم كەڭ تارقىلىپلا قالماي، يەنە ئىلمىي دېموكراتىيە يېڭى ئېقىمى ۋە چېن دۇشيۇ تەسىس قىلغان «يېڭى ياشلار» ژۇرنىلىنى بەلگە قىلغان يېڭى مەدەنىيەت ھەرىكىتى جۇش ئۇرۇپ راۋاجلاندى ھەم تېز كېڭەيدى.

مىلادىيە 1918 - يىلى كۈزدە گۇاڭخەن تولۇقسىز ئوتتۇرا مەكتىپىدىكى ئوقۇتقۇچى - ئوقۇغۇچىلار «يېڭى ياشلار»

ژۇرنىلىدا ئېلان قىلىنغان بىر قىسىم ماقالىلەر ئۈستىدە مۇزاكىرە قىلىشتى. ھەر قېتىملىق مۇزاكىرىگە دېڭ شياۋپىڭ ئاكتىپ قاتنىشاتتى ۋە قىزغىن پىكىر قاتناشتۇراتتى.

بىر كۈنى تاڭ سەھەردە دېڭ شىشيەن ئېگىز سېرىق دۈپ دەرىخى تۈۋىدە يۇقىرى يىللىق سىنىپتىكى ساۋاقداشلىرىدىن ئارىيەتكە ئالغان بىر پارچە ماقالىنى بېرىلىپ ئوقۇتاتتى. ئۇ چېن دۇشيۈننىڭ «مېنىڭ ۋەتەنپەرۋەرلىكىم» دېگەن ماقالىسى ئىدى.

شۇ چاغدا يۇقىرى باشلانغۇچ مەكتەپتىكى پارتىدىشى، ھازىر گۇاڭخەن تولۇقسىز ئوتتۇرا مەكتىپىدە ئوقۇۋاتقان لى زەيبياۋ تاماق قاچىسىنى كۆتۈرگەن پېتى يۈگۈرۈپ كەلدى ۋە: — شىشيەن، سېنىڭ مۇشۇ يەرگە بېكىنىۋېلىپ بىر نەرسە ئوقۇيدىغانلىقىڭنى بىلەتتىم — ھە! ئاپام بىرىدىن گۇيخۇاگۈلى تورى ئەۋەتپتۇ ھەم سېنىڭ تېتىپ بېقىشىڭنى جېكىلەپتۇ! — دېدى.

— بولماپتۇ، بولماپتۇ، ئاناڭنى جاپاغا قويۇپتۇق! — دېدى شىشيەن رەھمەت ئېيتقاچ تاماق قاچىسىنى ئېچىپ، — پاھ، نېمىدېگەن مەزىزلىك! رەھىمدىل ئاناڭنىڭ كېسىلى سەللىمازا ساقىيىپ كەتتىمۇ؟ — دەپ سورىدى.

— ئىشقىلىپ چوڭ چاتاق يوق، غەرىپچە داۋالاشنى ئۆگەنگەن بىر دوختۇر كېسىلىنى كۆردى، ھازىر خېلى ياخشى بولۇپ قالدى. شىشيەن، سەن بولۇپ قالدىڭ، بولمىسا مەن... — دېدى زەيبياۋ كۆڭلى بۇزۇلغان ھالدا.

— ئەمدى بۇ گەپلەرنى تىلغا ئالما! — دېدى شىشيەن، — زەيبياۋ، ماۋۇ ماقالىگە قارىغىنا: «... ئېلىمىز تاشقى جەھەتتە كۈچلۈك دۈشمەنگە، ئىچكى جەھەتتە مۇستەبىت ھاكىمىيەتكە

دۈچ كەلمەكتە... مۇستەبىت ھاكىمىيەت بىلەن كۈچلۈك دۈشمەن مىللەتنىڭ ئومۇمىي ئەخلاقى ۋە شەخسىي ئەخلاقى بۇزۇپ بىر تىيىنگە ئالغۇسىز قىلىۋەتتى. ھازىرقى جۇڭگونىڭ ئەھۋالىغا قاراپ باقايلى. قوراللىق كۈچلەر ئۆزئارا ئۇرۇش قىلىۋاتىدۇ، ھۆكۈمەت خەزىنىسى قۇرۇپ كېتىۋاتىدۇ، سانائەت خارابلاشتى، جەمئىيەت چىرىكلەشتى، كىشىلىك غۇرۇر چۈشكۈنلەشتى، ئەمەلدارلارنىڭ ھەممىسى خىيانەتچى، سەرگەردانلار ئارىسىدا ئوغرى - قاراقچىلار ئاۋۇپ كەتتى، سۇ ئاپىتى ۋە جىددىي تارقىلىشچان كېسەللىكلەر يامراپ كەتتى. بۇ ئەھۋاللارنىڭ قايسىسىرى بولسۇن، دۆلەتنى ھالاكەتكە، مىللەتنى يوقىلىشقا ئېلىپ بارىدۇ.» قارىغىنا، چېن دۇشيۇ ئەپەندى نېمىدېگەن چوڭقۇر تەھلىل قىلغان!

زەيبياۋ ماقالىنى قولغا ئېلىپ ئوقۇشقا باشلىدى. شىشيەن گۇيخۇاگۈلى تورى يېگەچ خىيال سۈرۈپ، كۆڭلىدە: «تىرىشچان، ئىقتىسادچىل بولۇش، پاك بولۇش، پاكىز بولۇش، سەمىمىي بولۇش، ئىشەنچلىك بولۇش» دېگەن مۇشۇ بىر قانچە سۆز «ۋەتەن قۇتقۇزۇش يولى» جۈملىسىگە كىرىدىكەن. نېمىدېگەن مۇكەممەل! دەپ ئويلىدى.

شۇ كۈنى ئەتىگەندە شىشيەن چېن دۇشيۇ ئەپەندىنىڭ مەردانە ھەم كەسكىن يېزىلغان ماقالىسى ئىچىگە كىرىپ كەتكەنىدى. ئۇ ۋۇجۇدىدا ئوتلۇق بىر ئېقىمنىڭ مەۋج ئۇرۇۋاتقانلىقىنى ھېس قىلدى.

تىرىشقىن، ۋاقىت سېنى كۈتۈپ تۇرمايدۇ

مىلادىيە 1919 - يىلى بىرىنچى دۇنيا ئۇرۇشى يېڭىلا ئاياغلىشىپ، غەلىبە قىلغان دۆلەتلەر پارىژنىڭ ۋېرسال سارىيىدا سۈلھى كېڭىشى ئۆتكۈزۈپ، ئۇرۇشتىن كېيىنكى سۈلھى شەرتنامىسىنى سۆھبەتلىشىپ بېكىتتى. دۆلىتىمىز ئۇرۇشتا غەلىبە قىلغۇچى دۆلەت سۈپىتىدە شۇ قېتىملىق سۈلھى كېڭىشىگە قاتناشتى ۋە توققۇز تۈرلۈك لايىھەنى ئوتتۇرىغا قويدى. بۇ لايىھە 1915 - يىلى شىمالىي مىلتارىستلارنىڭ كاتتىبېشى يۈەن شىكەي ياپونىيە بىلەن تۈزگەن ئىگىلىك ھوقۇقىنى يوقىتىپ دۆلەتكە ھاقارەت كەلتۈرىدىغان «يىگىرمە بىر ماددا»نى، يەنى ئېلىمىزنىڭ گېرمانىيە تارتىۋالغان شەندۇڭدىكى «ھوقۇقى»نىڭ ياپونىيەگە سېتىپ بېرىلگەنلىكى توغرىسىدىكى ھاقارەتلىك شەرتنامىنى بىكار قىلىشنى ئۆز ئىچىگە ئالغانىدى.

لېكىن، غەربتىكى كۈچلۈك دۆلەتلەر نامرات ۋە ئاجىز ھالەتتە تۇرۇۋاتقان ئېلىمىزنى نەزىرىگە ئېلىپمۇ قويمىدى، ئېلىمىز ۋەكىلى يوللىغان لايىھە تېڭىشلىك ھۆرمەتكە ۋە قوبۇل قىلىشقا ئېرىشمەك بۇياقتا تۇرسۇن، ئەكسىچە سۈلھى كېڭىشىدە ياپونىيەنىڭ شەندۇڭدىكى ئىشغالىيىتى ئوچۇقتىن - ئوچۇق ئېتىراپ قىلىندى. كىشىنى تېخىمۇ غەزەپلەندۈرىدىغان ئىش شۇ بولدىكى، شۇ چاغدىكى شىمالىي مىلتارىستلار

كاتتىبېشى دۈەن چىرۋى كونتروللۇقىدىكى بېيجىڭ ھۆكۈمىتىنىڭ سۈلھى كېلىشىمىگە قول قويۇپ، ئۆتتۈرۈپ قويغانلىقىنى ئېيتىپ ئالماقچى بولۇشتى...

بۇ خەۋەر تېزلىكتە پۈتۈن مەملىكەتكە تارقالدى. ئېلىمىز خەلقنىڭ ئۈزۈندىن بۇيان بېسىلىپ ياتقان جاھانگىرلىككە قارشى تۇرۇش، ۋەتەننى سۆيۈش كەيپىياتى كۈچلۈك ھەققانىي غەزەپ تۈپەيلىدىن ئوت ئېلىپ كەتتى. ئېلىمىزدىكى بىلىملىك زاتلار، ۋەتەنپەرۋەر زاتلار ۋە ئوت يۈرەك زىيالىيلار ئارقا - ئارقىدىن يىغىلىش ئۆتكۈزۈپ ۋە نۇتۇق سۆزلەپ، بېيجىڭ ھۆكۈمىتىنىڭ سۈلھى كېلىشىمىگە قول قويۇشىغا، ۋەتەن سانقۇچ «يىگىرمە بىر ماددا»غا كۈچلۈك قارشى تۇردى.

شۇ يىلى 5 - ئاينىڭ 3 - كۈنى يېرىم كېچىدە، بېيجىڭ ئۇنىۋېرسىتېتىنىڭ قەدىمىي قىزىل بىناسىغا بېيجىڭدىكى ھەرقايسى ئالىي مەكتەپ ئوقۇغۇچىلىرى ۋەكىللىرى يىغىلدى. بويىورۇق چىراغ نۇرى ئاستىدا شاۋ پياۋپىڭنىڭ ئىسمىلىك بىر مۇخبىر ئۇنلۇك ئاۋازدا:

— نۆۋەتتە، مىللىتىمىزنىڭ تەقدىرى قىل ئۈستىدە تۇرماقتا! ناۋادا بىز داۋاملىق سۈكۈت قىلىپ تۇرساق جۇڭخۇا مىللىتىنىڭ نىجاتلىق يولى ئۈزۈلىدۇ، دۆلىتىمىز قاراپ تۇرۇپ مۇنقەرز بولۇپ كېتىدۇ! بېيجىڭ ئۇنىۋېرسىتېتى مەملىكىتىمىزدىكى ئەڭ ئالىي بىلىم يۇرتى. بىز كۆكرەك كېرىپ مەيدانغا چىقىپ، ھەرقايسى مەكتەپلەردىكى ۋەتەنپەرۋەر ياشلارنى سەپەرۋەر قىلىپ، ۋەتەننى مۇنقەرزلىكتىن قۇتۇلدۇرۇشىمىز، قوزغىلىپ قارشىلىق بىلدۈرۈشىمىز، ئېلىمىزنىڭ زېمىن پۈتۈنلۈكىنى قوغدىشىمىز كېرەك... — دېدى.

شاۋ پياۋپىڭنىڭ نۇتقىدىن كېيىن پۈتۈن مەيداندىكى

ئوقۇغۇچىلارنىڭ كەيپىياتى ئەۋجگە چىقتى. شۇ چاغدا بىر ئوقۇغۇچى سەكرەپ سەھنىگە چىقىپ، چاپىنىنىڭ پېشىنى «جارتىدە» يىرتىپ، ئوتتۇرا بارمىقىنى بىرلا چىشلىدى - دە، قان تېمىپ تۇرغان بارمىقى بىلەن چاپىنىنىڭ يىرتىۋېلىنغان پېشىغا: «چىڭداۋنى قايتۇرۇۋالايلى!» دېگەن تۆت خەتنى يازدى. ئەتىسى، ۋەتەنپەرۋەر ئوقۇغۇچىلار تۇشمۇتۇشتىن قوزغىلىپ، ئارقا - ئارقىدىن كوچىلارغا چىقتى. ھەيۋەتلىك نامايىشچىلار قوشۇنى ھاسىل بولدى. ئېلىمىز ۋە چەت ئەللەرنى زىلزىلىگە سالغان «4 - ماي ھەرىكىتى» مانا مۇشۇنداق پارتلىدى.

بېيجىڭ ئوقۇغۇچىلىرىنىڭ ۋەتەنپەرۋەرلىك ھەرىكىتى ياڭراق باھار گۈلدۈرمامىسىدەك پۈتۈن مەملىكەتنى لەرزىگە سالدى. ئارقىدىنلا شاڭخەي، تېيەنجىن، جىنەن، چاڭشا، نەنجىڭ، ۋۇخەن قاتارلىق شەھەرلەردىكى ئوقۇغۇچىلار، زىيالىيلار كەينى - كەينىدىن يىغىلىش ئۆتكۈزۈپ ۋە نامايىش قىلىپ بېيجىڭ ئوقۇغۇچىلىرىغا مەدەت بەردى. ۋەتەنپەرۋەر ياشلار ئۈنلۈك ئاۋازدا «ۋەتەن ساتقۇچىلارنى يوقىتايلى!»، «ۋەتەن ساتقۇچ ھۆكۈمەتنى يوقىتايلى!»، «شەندۇڭنى قايتۇرۇۋالايلى! چىڭداۋنى قايتۇرۇۋالايلى!» دېگەندەك ھەققانىي، ياڭراق شوئارلارنى توۋلىدى.

توكيو، پارىژ قاتارلىق جايلاردىكى جۇڭگولۇق ئوقۇغۇچىلار، ۋەتەنپەرۋەر مۇھاجىرلارمۇ داغدۇغىلىق نامايىش ئۆيۈشتۈرۈپ، شەندۇڭنىڭ دۆلىتىمىزگە قايتۇرۇپ بېرىلىشىنى تەلەپ قىلىشتى.

شۇنىڭ بىلەن بىللە شاڭخەيدىكى ئىشچىلار ئىش تاشلاپ، ئەمەلىي ھەرىكىتى بىلەن ۋەتەنپەرۋەر ئوقۇغۇچىلارغا مەدەت بەردى ھەمدە ۋەتەن ساتقۇچىلارنى جازالاشنى تەلەپ قىلىشتى. ئىش تاشلاش دولقۇنى پۈتۈن مەملىكەتكە كېڭەيدى. ئىشچىلار،

ئوقۇغۇچىلار، سودىگەرلەر ۋە شەھەر ئاھالىلىرى كەينى كەينىدىن كۈرەش سېپىگە قېتىلىپ، فېئودالىزمغا قارشى تۇرۇش، ۋەتەن سۆيۈشتىن ئىبارەت غايەت زور يالقۇن پۈتۈن مەملىكەتنىڭ ھەرقايسى جايلىرىغا تۇتىشىپ، بۇنىڭدىن پۈتكۈل ئېلىمىز زېمىنىنى قاپلىغان مىسلىسىز ۋەتەنپەرۋەرلىك ھەرىكىتى شەكىللەندى.

گۇاڭخەن گەرچە چەت - ياقىغا جايلاشقان كىچىك ناھىيە بازىرى بولسىمۇ، لېكىن سۇ يولى راۋان ئىدى، پاراخوت ۋە كېمىلەر كېلىپ - كېتىپ تۇرغاچقا، «4 - ماي ھەرىكىتى» پارتلاپ ئۇزۇن ئۆتمەي، ۋەتەنپەرۋەرلىك ساداسى چۇڭچىڭدىن گۇاڭخەنگە تېزلا يېتىپ كەلدى. بۇنىڭدىن گۇاڭخەن ناھىيەسىلا قاينام - تاشقىنىلىققا چۆمۈلۈپ قالماي، سۈپىڭشەن تېغى باغرىغا جايلاشقان گۇاڭخەن ناھىيەلىك ھۆكۈمەت باشقۇرۇشىدىكى تولۇقسىز ئوتتۇرا مەكتەپمۇ لەرزىگە كەلدى. مەكتەپ قورۇسىدا ناخشا ئاۋازى ياڭراپ تۇرىدىغان بۇرۇنقى ھالەت غايىب بولغانىدى، ئوقۇتقۇچى - ئوقۇغۇچىلار دەرسخانىدا ئولتۇرالمىي قېلىشتى. كۆپچىلىك ئارقا - ئارقىدىن مەيدانغا يىغىلىشتى، ھەربىر ئادەمنىڭ قەلبىدە غەزەپ ئوتى يالقۇنلايتتى.

— ساۋاقداشلار! ۋەتەنپەرۋەر قېرىنداشلار! بۈگۈن بىز ھەققانىي غەزەپلىك ھېسسىياتىمىز بىلەن بىر يەرگە يىغىلدۇق، گۇاڭخەن گەرچە كىچىك بولسىمۇ، لېكىن گۇاڭخەن ياشلىرىنىڭ، شۇنداقلا بارلىق پۇقرالارنىڭ ۋەتەن سۆيەر قەلبى پۈتكۈل مەملىكەتنىڭ ھەرقايسى جايلىرىدىكى ۋەتەن سۆيەر خەلقنىڭ قەلبى بىلەن تۇتاش... — ئۈستىگە «زېمىننىڭ روھى غايىلىك ۋە ئىرادىلىك مۇشۇ بىر ئەۋلاد كىشىلەرگە يار - يۆلەك بولىدۇ، قابىلىيەتلىك ۋە جاسارەتلىك ئادەملەر بولمىسا

دۆلەت قۇدرەت تاپالمايدۇ» دېگەن مەسنەۋى يېزىلغان زالىنىڭ ئىشكى ئالدىدا ياش بىر ئوقۇتقۇچى پەلەمپەيگە چىقىپ مەيداندىكى ئوقۇتقۇچى - ئوقۇغۇچىلارغا ئۈنلۈك ئاۋازدا تەشۋىق قىلماقتا ئىدى، — بىراق، ئەسەبىيلەشكەن شىمالىي مىلىتارىستلار ئوقۇغۇچىلارنى قولغا ئېلىپ ۋەتەنپەرۋەر ئوقۇغۇچىلارنىڭ ھەققانىي ھەرىكىتىنى ۋەھشىيانە باستۇردى، پارىژ سۈلھى كېلىشىمىگە قول قويۇش قەستىدە بولدى. ئەكسىيەتچى ۋەتەن ساتقۇچىلارنىڭ ئەپت - بەشىرىسى تولۇق ئاشكارىلاندى! بۇنىڭغا قانداقمۇ چىداپ تۇرغىلى بولسۇن! ساۋاقداشلار، ئوقۇتقۇچىلار، ھازىر چۈشكەندىكى ھەرقايسى مەكتەپلەردە «شەرقىي سىچۈەن ئوقۇغۇچىلىرى ۋەتەن قۇتقۇزۇش ئۆمىكى» قۇرۇلدى، ئۇلار كوچىلارغا چىقتى، ناھىيەدە دەرس تاشلاش، ئىش تاشلاش ۋە بازار تاشلاش ھالىتى شەكىللەندى. بىز قول قوۋۇشتۇرۇپ بىر چەتتە بىپەرۋا قاراپ تۇرامدۇق؟ ياق! بىز دەرھال ھەرىكەتكە كېلىپ، بۇ قېتىمقى ۋەتەنپەرۋەرلىك دولقۇنىغا قوشۇلۇشىمىز كېرەك! يوقالسۇن مىلىتارىستلار! يوقالسۇن كۈچلۈك جاھانگىرلار! شەندۇڭنى قايتۇرۇۋالايلى!

بۇ ياش ئوقۇتقۇچىنىڭ نۇتقى بىلەن تەڭلا مەيداندا كۆتۈرۈلگەن شوئارلار يەر - جاھاننى لەرزىگە سالدى:

— يوقالسۇن مىلىتارىستلار! يوقالسۇن ۋەتەن ساتقۇچىلار!

— يوقالسۇن كۈچلۈك جاھانگىرلار!

— چىڭداۋنى قايتۇرۇۋالايلى! شەندۇڭنى قايتۇرۇۋالايلى!

— «يىگىرمە بىر ماددا» بىكار قىلىنسۇن!

.....

كۆپ ئۆتمەي گۇاڭشەن ئوقۇغۇچىلار ۋەتەن سۆيۈش جەمئىيىتى قۇرۇلدى. «گۇاڭشەن ئوقۇغۇچىلار ۋەتەن سۆيۈش جەمئىيىتى» دېگەن خەت يېزىلغان پىلاكاتنى كۆتۈرگەن

گۇاڭخەن تولۇقسىز ئوتتۇرا مەكتىپى ئوقۇغۇچىلىرى شۈبھىسىز تېغى باغرىنى بويلاپ، ناھىيە بازىرىغا قاراپ ئاقتى...
دېڭىز شىۋىنى مۇشۇ قايناق سەپنىڭ ئىچىدە كېتىۋاتاتتى.
ئۇ ئۆزىنىڭ كىچىككەنە جىسمىنىڭ ئۆز ئېلى، ئۆز مىللىتى ۋە بارلىق پۇقرالار بىلەن مۇشۇنداق جىپسىلىشىپ كەتكەنلىكىنى، مۇشۇنداق قەلبداش، ھەمئەپەس ۋە تەقدىرداش ئىكەنلىكىنى تۇنجى قېتىم ھېس قىلاتتى.

نامايىشچىلار قوشۇنى ئىچىدە ئۇنىڭ بىلەن بىللە كېتىۋاتقانلارنىڭ ئارىسىدا ساۋاقدىشى لى زەيبياۋدىن باشقا، شېيىنىڭ بازىرىدىن كەلگەن يۇرتدىشى فۇ مىڭدې، دېڭىز شىۋىنىڭ قاتارلىقلار بار ئىدى. بۇ ئىككىيلەن كېيىن دېڭىز شىۋىنى بىلەن بىللە فىرانسىيەگە بېرىپ ئىشلەپ تۇرۇپ ئوقۇدى. فۇ مىڭدې كېيىن ئىسمىنى فۇ لۇنگە ئۆزگەرتىپ، فىرانسىيەدە جۇڭگو كوممۇنىستىك پارتىيەسىگە كىردى ۋە جۇڭگو كوممۇنىستىك پارتىيەسىنىڭ دەسلەپكى ئەزالىرىدىن بولۇپ قالدى. ئۇ ۋەتەنگە قايتىپ كېلىپ كومپارتىيەنىڭ يۇقىرى دەرىجىلىك كادىرى بولدى. دېڭىز شىۋىنىڭ دېڭىز شىۋىنىڭ ئۇچ ياش چوڭ بولۇپ، دېڭىز جەمەتىنىڭ بوغۇن تەركىبى بويىچە دېڭىز شىۋىنىڭ تاغىسى بولاتتى. ئۇ كېيىن سابىق سوۋېت ئىتتىپاقىدا قۇربان بولدى. ئەينى چاغدا ئۇلار گۇاڭخەن تولۇقسىز ئوتتۇرا مەكتىپىنىڭ 10 - سىنىپىدىكى ساۋاقداشلار ئىدى.

ئۇلار نامايىشچىلار قوشۇنى ئىچىدە بىللە كىلىرىنىڭ گىرەلىشىپ كەتكەنلىكىنى تۇپماي قېلىشتى. ھەرقايسىسى ئۆزلىرىدە ئەزەلدىن كۆرۈلۈپ باقمىغان كۈچلۈك قۇدرەتنى ھېس قىلىشتى.

— دۆلەتنىڭ گۈللىنىشى ۋە خاراب بولۇشىدا ھەممە

ئادەمنىڭ مەسئۇلىيىتى بار !

— ئەجەبىيلەرنىڭ بىر تال يېپى، بىر پارچە رەختىنىمۇ
ئىشلەتمەيمىز !

— ياپونىيە ماللىرىنى بايقۇت قىلىمىز ! دۆلەتنىڭ ئار -
نومۇسىنى يۇيىمىز !

كىشىنى ھاياجانغا سالىدىغان ئاشۇ كۈنلەردە مەيلى
كۈندۈزى ياكى كېچىسى بولسۇن، شىشيەن ۋە ئۇنىڭ
ھەمراھلىرى ۋەتەنپەرۋەرلىك مەزمۇنىدا يېزىلغان شوئارلارنى
گۇاڭئەن ناھىيە بازىرىنىڭ ھەربىر كوچىسىغا، ھەربىر
دۇكاننىڭ ئىشىكىگە ۋە ئېگىز تاملارغا چاپلىدى.

پۈتۈن مەملىكەتتىكى ۋەتەنپەرۋەر ئوقۇغۇچىلارنىڭ ۋە
ئاۋامنىڭ قەتئىي مۇرەسسە قىلماسلىقى، ئالدىنقىلارنىڭ ئىزىنى
كېيىنكىلەر بېسىپ كۈرەش قىلىشى نەتىجىسىدە، پارىژدىكى
ئېلىمىز ھۆكۈمىتى ۋەكىللىرى مەملىكەت ئىچىدىكى خەلقنىڭ
كۈچلۈك بېسىمى ئاستىدا، پارىژ سۈلھى كېلىشىمىگە قول
قويۇشتىن ئاخىرى باش تارتتى. جۇڭگو خەلقى دىپلوماتىيە
تارىخىدا تۇنجى قېتىم زور غەلىبىگە ئېرىشتى. ئۇلۇغ «4 -
ماي» ۋەتەنپەرۋەرلىك ھەرىكىتى شۇنىڭدىن ئېتىبارەن ئېلىمىز
تارىخىدا يېڭى بىر سەھىپە ئاچتى.

«دې ئەپەندى» ۋە «سەي ئەپەندى»

ۋەتەنپەرۋەر ئوقۇغۇچىلار ۋە ئاۋام خەلق شىمالىي مىلتارىستلار ھۆكۈمىتىنىڭ پارىژ سۈلھى كېلىشىمىگە ئىمزا قويۇش قەستىنى بىتچىت قىلدى. ئەمما، ئۇلۇغ «4 - ماي» ۋەتەنپەرۋەرلىك ھەرىكىتى شۇنىڭ بىلەن ئاياغلاشمىدى، ئۇ چوڭقۇرلۇققا قاراپ تەرەققىي قىلدى. «4 - ماي» ۋەتەنپەرۋەرلىك ھەرىكىتى 1919 - يىلى ئەتىياز ۋە ياز ئارىلىقىدا يۈز بەرگەن بىر قېتىملىق ۋەتەنپەرۋەرلىك ۋە قارشىلىق بىلدۈرۈش دولقۇنى بولۇپلا قالماي، بەلكى قەدىمىي جۇڭگو مەدەنىيىتى ۋە جۇڭگو ئەنئەنىۋى مەدەنىيىتى بىلەن قائىدە - يوسۇن ئەخلاقى ئوتتۇرىسىدىكى بىر قېتىملىق ئۆزگىرىش ياساش ۋە يېڭىلىنىش ئىدى...

شۇ چاغدا گۇاڭخەن تولۇقسىز ئوتتۇرا مەكتىپى گەرچە «4 - ماي» ھەرىكىتى يېڭى ئىدىيە ئېقىمىنىڭ ۋە يېڭى مەدەنىيەتنىڭ تەسىرىگە ئۇچرىغان بولسىمۇ، ئەمما كونا فېئوداللىق ئىدىيە پۈتۈنلەي سۈپۈرۈپ تاشلانمىغان، كونا مەدەنىيەت بىلەن يېڭى ئىدىيە ئېقىمى ئوتتۇرىسىدىكى زىددىيەت توقۇنۇشى كەسكىن داۋام قىلىۋاتقان ئىدى. كۆپىنچە ئوقۇتقۇچىلار يەنىلا شۇ چاغلاردا ئەۋج ئالغان كۈڭزىنى ھۆرمەتلەش، دەستۇر ئوقۇتۇش، كۈڭزى مائارىپىنى «دۆلەت مائارىپى» قىلىپ بېكىتىش، شۇنىڭدەك ئاساسىي قانۇنغا كىرگۈزۈلگەن «قەدىمكىنى ئەسلىگە

كەلتۈرۈش» ئېقىمى نەزەرىيەسىگە ئەگىشىپ، كونا مەدەنىيەتتىن مېھرىنى ئۈزلەلمەي، كۈنلىققا چىڭ ئېسىلىۋېلىپ، قەدىمكىنى ئەسلىگە كەلتۈرۈشنى تەرغىب قىلىپ، بارلىق ئاماللارنى ئىشقا سېلىپ يېڭى ئىدىيەلەرنى چەكلىدى. بەزى ئوقۇتقۇچىلار ھەتتا ئوچۇقتىن - ئوچۇق «ۋاپادارلىق دەستۇرى» قاتارلىق كونا دەستۇرلارنى سىنىپقا ئەكىرىپ دەرس قىلىپ ئۆتتى، يېڭىدىن تۈزۈلگەن تىل - ئەدەبىيات دەرسلىكىگە ۋە خەنزۇ ئېغىز تىلىغا نەزەر كۆزىنى سېلىپمۇ قويمىدى.

بۇ ئىش ئوقۇغۇچىلارنىڭ كۈچلۈك نارازىلىقىنى قوزغىدى. كۆپىنچە ئوقۇغۇچىلار سىنىپقا كىرىپ دەرس ئاڭلاشنى خالىمىدى، بەزى ئوقۇغۇچىلار دەرس تەخەللۈك تارتىپ ئۆخلىدى، ئۇلار مۇشۇ خىل ئۇسۇل ئارقىلىق كونا مۇقامغا بولغان نارازىلىقىنى ئىپادىلىدى. دېڭ شىشىيەنمۇ بىر دەملىك قىزغىنلىق ھەم تېڭىرقاشتىن كېيىن كونا مەدەنىيەت بىلەن يېڭى ئىدىيە ئوتتۇرىسىدىكى زىددىيەت توقۇنۇشى توغرىسىدا ئويلىنىشقا ئۆتتى.

ئۇ باشقا ساۋاقداشلارغا ئوخشاش يېڭى مەدەنىيەت تېڭى ئالدىدىكى بىر مەزگىللىك زۈلمەتلىك دەقىقىلەرگە پاسسىپ مۇئامىلە قىلمىدى.

دېڭ شىشىيەن تۈرلۈك ۋاسىتىلەر ئارقىلىق، شۇ چاغدا نەشر قىلىنغان «يېڭى ياشلار»، «سېچۈەن ئىلمىي ژۇرنىلى» قاتارلىق ژۇرناللارنى تېپىپ ئوقۇپ، كالىنىسىدىكى چىڭىش سوئاللارغا شۇلاردىن جاۋاب تېپىش ئۈمىدىدە بولدى.

دېڭ شىشىيەن چىن دۇشيۇنىڭ «كونا ئىدىيە ۋە دۆلەت

تۈزۈلمىسى مەسىلىسى» ناملىق ئەسىرىنى ئوقۇپ، ئۇنىڭدىن مۇنداق جۈملىلەرنى ئۆزلەشتۈرۈۋالدى: «... چىرىك ئىدىيە پۈتكۈل مەملىكەتنى قاپلاپ كەتتى، جۇمھۇرىيەت تۈزۈلمىسىنى مۇستەھكەملەش ئارزۇسىدا بولىدىكەنمىز، جۇمھۇرىيەتكە قارشى بۇنداق قائىدە - يوسۇن ئەدەبىياتى قاتارلىق كونا ئىدىيەلەرنى تازىلاپ پاك - پاكىز يوقاتىمىساق بولمايدۇ، بولمىسا جۇمھۇرىيەت سىياسىتىنى يۈرگۈزۈش تۈگۈل، جۇمھۇرىيەت ۋەتەنچىسىنى ئېشىتىنىمۇ سۆز ئاچقىلى بولمايدۇ...»

سىچۈەندە شۇ چاغدا ۋۇ يۈ (1871 — 1949) ئىسىملىك داڭدار بىر يېڭى مەدەنىيەت ئەربابى بار ئىدى. زېڭ ئەپەندى شىشيەنگە ۋۇ يۈ ئەپەندىنىڭ سىچۈەن شىنخەنلىك ئىكەنلىكى، ياپونىيەدە ئوقۇغانلىقى، ۋەتەنگە قايتىپ چىڭدۇدا ئوقۇتقۇچىلىق قىلىۋاتقانلىقى توغرىلىق سۆزلەپ بەرگەندى. «يېڭى ياشلار» ژۇرنىلى ئەڭ بالدۇر سىچۈەنگە تارقىتىلغاندا ئۇنىڭ ئارانلا بەش مۇشتەرىسى بار ئىدى، ۋۇ ئەپەندى ۋە ئۇنىڭ ئوقۇغۇچىلىرى بىردىن مۇشتەرى بولغانىدى. ۋۇ ئەپەندى «يېڭى ياشلار»نىڭ ئەگەشكۈچىسى ئىدى، ئۇ سىچۈەندە كۆڭرى مائارىپىنى تەنقىد قىلىپ، يېڭى مەدەنىيەت تەرغىباتچىلىرىنىڭ ئاۋانگارتىغا ئايلانغانىدى. زېڭ ئەپەندى شىشيەنگە ئوقۇپ چىقىشقا تەۋسىيە قىلغان «ئادەمخورلۇق ۋە قائىدە - يوسۇن» ناملىق ماقالىنى مۇشۇ ۋۇ ئەپەندى يازغانىدى.

شىشيەن بۇ ماقالىنى ئوقۇپ ئىختىيارسىز چاۋاك چېلىپ يايىراپ كەتتى. ماقالىدىكى نۇرغۇن بايانلارنىڭ ئاستىغا قىزىل قەلەمدە سىزىپ قويدى. مەسىلەن: «يېڭى تۆت تارىخ»، پادىشاھلار جەمەتى شەجەرىسى، ئۇنىڭدا ئەمەلدارلارنىڭ ئىش

ئىزلىرى بايان قىلىنغان... ۋادەرخا! كۈڭزى، مېڭزى تەلىماتى ئالتە دەستۇردىن تەركىب تاپقان. ئالتە دەستۇرنىڭ جەۋھىرى مەنچىڭنىڭ قانۇن شەرھىسى، ياۋروپالىقلار مەنچىڭنىڭ قانۇن شەرھىسىنى پەسكەشلەرنى ھۆرمەتلەش، ئېسىلزاڭلىرىنى پەس كۆرۈشتەك سىنىپى تۈزۈمگە ۋەكىللىك قىلدۇ، بۇ تۈزۈم ياۋايىلىقتىن دېرەك بېرىدۇ، دەپ قارايدۇ».

شىشىن چىن دۇشيۇ، ۋۇ يۈ قاتارلىق يېڭى مەدەنىيەت ئەربابلىرىنىڭ تەھلىل بايانلىرىنى ئەمەلىيەتكە ئۇيغۇن، كىشىنى قايىل قىلدۇ، دەپ ئويلىدى. «يېڭى ياشلار»، «سچۈەن ئىلمىي ژۇرنىلى» قاتارلىق ژۇرناللاردىن سەي يۈەنپىي، لى داجاۋ، خۇشى، لۇ شۇن، جۇ زورېن، چىەن شۈەنتۇڭ قاتارلىق زاتلارنىڭ ئىسمى - شەرىپى بىلەن تونۇشتى. شىشىن مۇشۇنداق ماقالىلەردىن «4 - ماي ھەرىكىتى» تەشەببۇس قىلغان يېڭى ئىدىيەۋى ئېقىم ۋە يېڭى مەدەنىيەت ھەرىكىتىنىڭ جۇڭگودا نەچچە مىڭ يىلدىن بۇيان ھۆكۈم سۈرگەن كونا ئىدىيە ۋە كونا ئەخلاقنى شىددەت بىلەن تەنقىدلەش ۋە سۈپۈرۈپ تاشلاش بىلەن بىللە كۆزنى چاقنىتىدىغان ئىككى چوڭ بايراقنى ئېگىز كۆتۈرگەنلىكىنى چۈشەندى. بۇ ئىككى بايراقنىڭ بىرى «دېموكراتىيە»، يەنە بىرى «ئىلىم - پەن» ئىدى.

ئەينى چاغدىكى ئاھاڭ تەرجىمىسىگە ئاساسەن، دېموكراتىيە Democracy، يەنى «دې ئەپەندى» دەپ، ئىلىم - پەن Science، يەنى «سەي ئەپەندى» دەپ ئاتىلاتتى.

شىشىن شۇنى چۈشەندىكى، قەدىمىي جۇڭگودا قالاڭلىقنى، نامراتلىقنى، مۇستەبىتلىكنى، فېئودال قائىدە - يوسۇن

مىلادىيە 1919 - يىلى ئەتىياز ۋە ياز پەسلىرىدىكى ئاشۇ كۈنلەردە «دې ئەپەندى» بىلەن «سەي ئەپەندى» دېڭ شىشيەننىڭ كالىسىدىن يەقەتلا چىقمىدى.

ناۋادا ئۇ مەكتەپ قورۇسىدا ئىلغار كىتاب - ژۇرناللاردىن «جاۋاب» ئىزدىمەكچى بولسا، جاۋابىنى ئۇنىڭغا «دې ئەپەندى» بىلەن «سەي ئەپەندى» بېرەتتى. قەدىمىي جۇڭگو گەرچە «دې ئەپەندى» بىلەن «سەي ئەپەندى»نى تاپقان بولسىمۇ، بىراق ئۇلارغا يېقىنلىشىش، ئىگە بولۇش ئۈچۈن نۆۋەتتە ئۇزۇنغا سوزۇلغان جاپالىق مۇساپە بارلىقى دېڭ شىشيەنگە ئايان ئىدى. شۇ يىلى گۇاڭخەن تولۇقسىز ئوتتۇرا مەكتىپىدە دېڭ شىشيەن «يېڭى ياشلار» قاتارلىق كىتاب - ژۇرناللارنىڭ تەسىرىدىن باشقا يەنە قارشىلىق ۋە كۈرەشنىڭ كۈچ - قۇدرىتىنى يەنە بىر قېتىم ھېس قىلغانىدى.

شۇ چاغدا گۇاڭخەن تولۇقسىز ئوتتۇرا مەكتىپىنىڭ مۇدىرى، قوشۇمچە مائارىپ مۇپەتتىشى جياڭ يۇڭجۇ ۋە نازارەتچى لۇ شۇدۇڭ قاتارلىق كىشىلەر يامۇلغا خاس مۇستەبىتلىك ۋە زورلۇق - زومبۇلۇق قىلىشتەك بىر قىسىم ئىللەتلەرنى مەكتەپكە ئەكىس ئەتتۈردى. ئۇلار ئوقۇغۇچىلارنىڭ

باراۋەرلىك، دېموكراتىيە توغرىسىدىكى سادالىرىنى خالىغىنىچە دەپسەندە قىلىپ، ئوقۇغۇچىلارنىڭ تاماق راسخوتىنى ئۆز مەيلىچە تۇتۇپ قېلىشتى. بۇ ھال ئوقۇغۇچىلارنىڭ نارازىلىقىنى قوزغىدى. بىراق، مەكتەپ مۇدىرى بىلەن نازارەتچى ئۆزئارا تىل بىرىكتۈرۈپ، باشلامچى ئوقۇغۇچىلارنى «مەكتەپ ئىستىلى ۋە مەكتەپ ئىنتىزامىنى تەرتىپكە سالغۇچى» دېگەن چىرايلىق نام بىلەن باسقىچە ھەمدە ئۇلارغا چارە كۆردى. نەتىجىدە، ئوقۇغۇچىلار قارشىلىق كۆرسەتتى، مەكتەپ دائىرىلىرى ئاسقان ئېلان تاختىسىنى چاقتى، بىر ئايدىن كۆپرەك ۋاقىت كولىپىكتىپ دەرس تاشلىدى، مەكتەپ مۇدىرى بىلەن نازارەتچىنى مەكتەپتىن ھەيدەش تەلىپىنى ئوتتۇرىغا قويدى...

شۇ قېتىملىق ئوقۇغۇچىلار ھەرىكىتى شۇ چاغدا گۇاڭخەن ناھىيەسىدە پۈتكۈل جەمئىيەتنى زىلزىلىگە سالدى. ئوقۇغۇچىلارنىڭ كولىپىكتىپ قارشىلىق بىلدۈرۈش ھەرىكىتى ئۇلارنىڭ ئەركىنلىك ۋە دېموكراتىيەنى قولغا كەلتۈرۈش، مۇستەبىتلىك، خەلقنى نادانلىقتا قالدۇرۇش سىياسىتىگە قارشى تۇرۇش يولىدىكى كۈچ - قۇدرىتى ۋە جاسارىتىنى نامايان قىلدى. بۇنى شۇ قېتىملىق ئوقۇغۇچىلار ھەرىكىتىنىڭ «4 - ماي» يېڭى مەدەنىيەت ئىدىيەسى ۋە دېموكراتىيە، ئەركىنلىك ئىدىيەلۈگىيەسىنىڭ گۇاڭخەندە پەيدا قىلغان تەسىرىنىڭ بىر قېتىملىق مېۋىسى دېيىشكە بولاتتى.

ئوقۇغۇچىلار ھەرىكىتى نەتىجىسىدە مەكتەپ مۇدىرى تەختتىن چۈشۈشكە مەجبۇر بولدى، نازارەتچى شەپىنى ئاڭلاپلا تىكىۋەتتى. ئوقۇغۇچىلار غەلىبە قىلدى. شىشيەن پۈتكۈل ھەرىكەت جەريانىدا «ئىش ئۆملۈكتە، كۈچ بىرلىكتە» دېگەن

ھەقىقەتنى تونۇپ يەتتى، كۈرەش قىلىش ۋە قارشىلىق كۆرسىتىش ئارقىلىق، دېموكراتىيە ۋە ئەركىنلىكنى قولغا كەلتۈرۈش يولىدىكى كۈچ - قۇدرەت ۋە ئىشەنچنى ھېس قىلدى.

دېڭىڭ شىشيەن ئوقۇغۇچىلار ھەرىكىتىدىن كېيىنكى يازلىق تەتىلدە «يېڭى ياشلار» ژۇرنىلىنىڭ يېڭىدىن نەشرىدىن چىققان بىر نەچچە ساننى، بەزىبىر پىكىر ۋە ھاسىلاتنى - «دې ئىپەندى» ۋە «سەي ئىپەندى» توغرىسىدىكى پىكىر، خىيال ۋە ھاسىلاتنى ئېلىپ، يۈك - تاڭلىرىنى يىغىشتۇرۇپ يۈرتى پەيۋاڭ كەنتىگە قايتىپ كەلدى.

لېكىن، دېڭىڭ شىشيەن شۇ تاپتا ئۆزىنىڭ گۇاڭخەن تولۇقسىز ئوتتۇرا مەكتىپىدىن شۇ قېتىملىق ئايرىلىشنىڭ مەكتىپىدىن، گۇاڭخەن ناھىيەسىدىن مەڭگۈلۈك ئايرىلىش بولۇپ قالدىغانلىقىنى بىلمەيتتى. چۈنكى، 1919 - يىلىدىكى شۇ يازلىق تەتىلدە دېڭىڭ شىشيەننىڭ دادىسى دېڭىڭ شياۋچاڭنىڭ كەسكىن قارارى ئۇنىڭ ھايات يولىنى بىر كېچىدىلا ئۆزگەرتىۋەتتى. تەقدىر ئۇنى تېخىمۇ يىراق، تېخىمۇ كەڭرى زېمىنغا باشلاش ئالدىدا تۇراتتى.

فىرانسىيە چۈشى

دۇنيادىكى ھەرقانداق بىر دۆلەت ۋە ھەرقانداق بىر مىللەتنىڭ تارىخى قەدىمكى دەۋردىن ھازىرقى زامان دەۋرىگە، بېكىنىملىكتىن ئېچىۋېتىشكە، قالاقلقتىن ئىلغارلىققا قاراپ تەرەققىي قىلغان تارىخ، كۆپ ھاللاردا نەزەر دائىرە كېڭىيگەن، دۆلەت دەرۋازىسى سىرتقا ئېچىۋېتىلگەن ۋە دۇنياغا يۈزلەنگەن تارىخ.

ئۇزۇن زامانلاردىن بۇيان قەدىمىي جۇڭگو سىرت بىلەن ئالاقە قىلمىغان، ئۆز ھاجىتىدىن ئۆزى چىقىپ كەلگەن ۋە شۇ-نىڭغا قانائەت قىلغان مۇستەبىت دۆلەت ئىدى. مىلادىيە 1840 - يىلى بىرىنچى قېتىملىق ئەپيۇن ئۇرۇشىدا غەرب دۆ-لەتلىرىنىڭ پاراخوتلىرىدىن ئېتىلغان توپ ئوقلىرى جۇڭگونىڭ ئېغىر ۋە قېلىن دۆلەت دەرۋازىسىنى ئېچىپ ئىلغار جۇڭگو-لۇقلارنى ئويغاتتى. ئۇلار ھەيران بولغان ھالدا دۇنيانىڭ تارد-يىپ كەتكەنلىكىنى، ھەرقانچە قېلىن تام ۋە مۇستەھكەم قور-غاننىڭمۇ جۇڭگونى سىرتقى دۇنيادىن ئايرىۋېتەلمەيدىغانلىقىنى بايقاشتى.

ئەپيۇن ئۇرۇشى نەتىجىسىدە، قەدىمىي جۇڭگو — شەرقتىكى چوڭ ئىمپېرىيە ئاستا - ئاستا يېرىم فېئوداللىق، يېرىم مۇستەملىكە دۆلەتكە ئايلاندى. خەلق تاشقى جەھەتتە قۇللۇق، ئىچكى جەھەتتە چىرىكلەشكەن ھاكىمىيەتنىڭ زۇلمىدىن ئىبارەت قوش زۇلۇمغا ئۇچراپ، نامراتلىق دەستىدە

دەردىنى ئىچىگە يۇتۇپ يۈردى؛ بىر قىسىم ئىلغار جۇڭگولۇقلار، بالدۇر ئويغانغان بىر قىسىم ئىرادىلىك زاتلار بېكىنمە ھالەتتىكى دۆلەت دەۋازىسىدىن چىقىپ، مىڭبىر جاپا - مۇشەققەتلەر ئارقىلىق ياۋروپا ئەللىرىگە، ئامېرىكا ۋە ياپونىيەگە بېرىپ، دۆلەتنى، خەلقنى قۇتقۇزۇش ھەقىقىتى ۋە يولى ئۈستىدە ئىزدەندى.

شۇ چاغدا ئۇلار مۇنداق بىر ئورتاق تونۇشقا ئىگە ئىدى: جۇڭخۇا مىللەتلىرىنىڭ نامراتلىق، قالاقلق ۋە ئاجىز قىياپىتىنى ئۆزگەرتىشنىڭ بىردىنبىر چىقىش يولى غەربتىن ئۆگىنىش، ئۇلارنىڭ تىلىنى، سىياسىي - قانۇنىنى، ھەربىي ئىشلىرىنى، ئىلىم - پېنىنى ئۆگىنىپلا قالماي، يەنە ئۇلارنىڭ كونا قاراشلارنىڭ ئاسارىتىنى باتۇرلارچە چۆرۈپ تاشلايدىغان، ئىسلاھات ۋە ئىنقىلاب قىلىشقا، ئەركىنلىككە، دېموكراتىيەگە ئىنتىلىشكە جۈرئەت قىلىدىغان ئىلغار ئىدىيەسىنى ئۆگىنىش. شۇڭا، 19 - ئەسىرنىڭ ئاخىرلىرى ۋە 20 - ئەسىرنىڭ باشلىرى جۇڭگو زىيالىيلىرى غەربكە يۈزلەندى. جۇڭگو ھۆكۈمىتى ياپونىيە، ئەنگلىيە، ئامېرىكا ۋە فىرانسىيە قاتارلىق ئەللەرگە كۆپلەپ ئوقۇغۇچى چىقاردى. ئوقۇغۇچى چىقىرىش سۈرئىتى كىشىنى ھەيران قالدۇراتتى. «فىرانسىيەدە ئىشلەپ تۇرۇپ ئوقۇش» مۇ شۇ چاغدىكى يېڭى مەدەنىيەت ھەرىكىتى بىلەن غەربكە ئوقۇغۇچى چىقىرىش دولقۇنىنىڭ بىر تەركىبىي قىسمى ئىدى.

چېن دۇشيۇ ئەينى زاماندا «يېڭى ياشلار» ژۇرنىلىدا ئېلان قىلغان ماقالىسىدە: «ياۋروپا مەدەنىيەتلىك جاي، ياۋروپادىكى ھەرقايسى ئەل خەلقى تۆھپە ياراتقان، ئۇلارنى باش بولۇپ قوزغىغانلار فىرانسىيەلىكلەردۇر» دېگەندى.

1912 - يىلى شىنخەي ئىنقىلابى بولۇپ، كېيىنكى يىلى سەي

يۈەنپېي، ۋۇ يۇجاڭ، لى شىزېڭ قاتارلىق ئىلغار زىيالىيلار ۋە يېڭى مەدەنىيەت ھەرىكىتىنىڭ تەشەببۇسچىلىرى بېيجىڭدا «فىرانسىيەدە ئىشلەپ تۇرۇپ ئوقۇش جەمئىيىتى»نى قۇردى. بۇ جەمئىيەت خىراجەتنى تېجەش، ياۋروپا مەدەنىيىتىنى كېڭەيتىشنى مەقسەت قىلغان ئاساستا، دۆلەت ئىچىدىكى شارائىتى بار ئوقۇغۇچىلارنى ئۆز خىراجىتى بىلەن فىرانسىيەدە ئوقۇشقا دەۋەت قىلدى، تەشكىللىدى ۋە يول كۆرسەتتى.

شىنخەي ئىنقىلابىدىن كېيىن، سەي يۈەنپېي، ۋۇ يۇجاڭ قاتارلىقلار چەت ئەلدە سەرگەردان بولۇپ يۈردى. فىرانسىيەدىكى جۇڭگولۇق ئىشچىلار ئۇلارنىڭ كۆرسەتمىسى بويىچە، فىرانسىيەدە «ئىشلەپ تۇرۇپ ئوقۇش جەمئىيىتى»نى قۇردى. بۇ جەمئىيەت فىرانسىيەگە كەلگەن جۇڭگولۇق ياشلارنىڭ بىر ياقىتىن ئىشلەپ، بىر ياقىتىن ئوقۇشىغا ياردەم قىلدى. بۇ «تىرىشچانلىق بىلەن ئىشلەپ، ئىقتىسادچىللىق بىلەن ئوقۇش» دەپ ئاتالدى.

بىرىنچى دۇنيا ئۇرۇشى پارتلىغاندىن كېيىن، فىرانسىيە ھۆكۈمىتى جۇڭگودىن ئەرزان باھادا زور بىر تۈركۈم ئەمگەك كۈچى قوبۇل قىلدى. ئۇلارنىڭ بىلىم سەۋىيەسى ناھايىتى تۆۋەن بولۇپ، چەت ئەللىك كاپىتالىستلارنىڭ زۇلمىغا ۋە ئېكسپىلاتاتسىيەسىگە ئۇچرايتتى. سەي يۈەنپېي قاتارلىقلار «فىرانسىيەدىكى جۇڭگولۇقلار مائارىپ جەمئىيىتى»نى قۇرۇپ، فىرانسىيەدىكى جۇڭگولۇق ئەمگەكچىلەرنىڭ بىلىم ئۆگىنىشىگە، مائارىپ تەربىيەسى ئېلىشىغا، ساپاسىنى ئۆستۈرۈشىگە ياردەم قىلدى.

كېيىن «ئىشلەپ تۇرۇپ ئوقۇش جەمئىيىتى»، «فىرانسىيەدىكى جۇڭگولۇقلار مائارىپ جەمئىيىتى» دۆلەت ئىچىگە يۆتكەلدى. دۆلەت ئىچىدىكى نۇرغۇن شەھەرلەردە

ھەرخىل شەكىلدىكى فىرانسىيەدە ئوقۇش تەييارلىق مەكتەپلىرى ۋە تەييارلىق سىنىپلىرى ئېچىلدى. فىرانسىيەدە ئوقۇيدىغان ياشلار ئۈچۈن مەكتەپ تونۇشتۇرۇش، بىلىم ئېلىش يوللىرى ئېچىلدى.

مىلادىيە 1919 - يىلىدىن 1920 - يىلىغىچە، «4 - ماي ھەرىكىتى»دىن كېيىنكى قىسقىغىنا ۋاقىت ئىچىدە تەخمىنەن 1600دىن كۆپ ئوقۇغۇچى فىرانسىيەدە ئىشلەپ تۇرۇپ ئوقۇدى. بۇنىڭ بىلەن داغدۇغىلىق ھەم تەسىرى چوڭقۇر بولغان فىرانسىيەدە ئىشلەپ تۇرۇپ ئوقۇش دولقۇنى قوزغالدى.

شۇ چاغدا، فىرانسىيەدە ئوقۇغان ياش زىيالىيلارنىڭ ئارىسىدىكى نۇرغۇن زىيالىي ياشلار جۇڭگو كوممۇنىستىك پارتىيەسىنىڭ ئەڭ بالدۇرقى رەھبەرلىرى ۋە تايانچ كۈچلىرىدىن بولۇپ قالدى، مەسىلەن، خۇنەنلىك سەي خېسەن، شاڭ جىڭيۈي، لى ۋېيخەن، لى فۇچۈن، جاڭ كۈندى، سەي چاڭ، گۈيجۇلۇق ۋاڭ روفېي قاتارلىقلار؛ ئەنخۇيدىن چېن دۇشيۇننىڭ ئىككى ئوغلى — چېن يەننىيەن ۋە چېن چياۋنىيەن، لى ۋېينۇڭ؛ تىەنجىنلىك جۇ ئېنلەي، سىچۈەنلىك چېن يى، نىي رۇڭجىن، دېڭ شىشيەن قاتارلىقلار.

دېڭ شىشيەننىڭ فىرانسىيەدە ئىشلەپ تۇرۇپ ئوقۇش يولىنى تاللىشىدا يۈرەكلىك ھەم بىلىملىك دادىسى مۇھىم رول ئوينىدى.

شۇ كۈنى، يازلىق تەتىل قىلىپ ئۆيگە كەلگەن شىشيەن ھويلىدا مەكتەپتىن ئالغاچ كەلگەن كىتاب - ژۇرناللارنى ۋارقلاپ ئولتۇراتتى. دادىسى چوڭچىڭدىكى ئىشنى تۈگىتىپ قايتىپ كەلدى.

— دادا، سەن نېمانچە ئالدىراش! — دېدى دادىسىنى كۆرگەن شىشيەن قولىدىكى كىتاب - ژۇرناللارنى قويۇپ

قويۇپ، — چوڭچىڭدا قانداق يېڭى خەۋەرلەر بار، تېزىرەك دېگىنە! ئۆيدە ئولتۇرۇۋېرىپ ئىچىم بەك سىقىلىپ كەتتى!
— ئالدىرىما، ھودۇقما! — دېدى دادىسى يۈك -
تاقلىرىنى قويۇپ، شىشيەنىڭ قولىدىكى لۆڭگىنى ئېلىپ
تەرلىرىنى سۈرتۈپ بولۇپ كۈلگىنىچە، — نېمە كىتاب
ئوقۇۋاتىسەن؟

— «يېڭى ياشلار» ژۇرنىلى. چېن دۈشيۈ ئەپەندى
ماقالىسىدە: «بۈگۈنكى دۇنيادا فىرانسۇزلارلا دۇنيا
مەدەنىيىتىنىڭ ئۈستازى بولالايدۇ...» دەپتۇ.

— فىرانسىيە، — دېدى دادىسى ھەيران بولۇپ، —
شىيەنۋا، مەن ساڭا فىرانسىيەگە مۇناسىۋەتلىك بىر خۇش
خەۋەرنى يەتكۈزمەكچى. ھازىر سىچۈەندە تۇڭمىڭخۇينىڭ بىر
كونا ئەزاسى، رۇڭشىيەنلىك ۋۇ يۇجاڭ ئەپەندى «فىرانسىيەدە
ئىشلەپ تۇرۇپ ئوقۇش جەمئىيىتى» قۇردى، چىڭدۇ ۋە
چوڭچىڭدا فىرانسىيەدە ئىشلەپ تۇرۇپ ئوقۇش تەييارلىق
مەكتىپى تەسىس قىلىندى. شۇ تاپتا ئوقۇغۇچى قوبۇل
قىلىۋاتىدۇ! شىيەنۋا، سەندىن سوراپ باقاي، چەت ئەلگە چىقىپ
ئوقۇشنى خالامسەن؟

— نېمە؟ چەت ئەلگە چىقىپ ئوقۇمىدىمەن؟ — دېدى دېڭ
شىيەن دادىسىنىڭ كەسكىن ھەم ئەستايىدىل چىرايىغا قاراپ.
دادىسىنىڭ گېپى مۇنداقلا دەپ قويغان گەپكە ئوخشىمايتتى، —
دادا، راست دەۋاتامسەن؟

— ئەلۋەتتە راست، مەن بۇ ئىش توغرۇلۇق ئۇزۇن
ئويلىنىدىم! — دېدى دېڭ شاۋچاڭ ئۆز قارارى ھەققىدە ئوغلى
بىلەن ئوبدانراق پاراڭلىشىش نىيىتىدە ئولتۇردى.

مۇشۇ بىرنەچچە يىل ئىچىدە دېڭ شاۋچاڭدا ئۆزگىرىش
ناھايىتى چوڭ ئىدى. شېشىڭ بازىرى ئەتراپىدا ئۇ خېلى

بىلىمگە ئىگە، كۆرگەن - ئاڭلىغانلىرى بىرقەدەر كۆپ ھەم يۈرەكلىك يېزا مۇتۋىرى ئىدى. مىلادىيە 1914 - يىلىنىڭ ئالدى - كەينىدە شېبىشىڭدا قۇرۇلغان «باۋگېخۇي»نىڭ «ئەمەلدارى» بولغان بۇ زات گۇاڭئەن ھاكىمىنىڭ شەخسەن تەيىنلىشى بىلەن گۇاڭئەن مەشىقلەندۈرۈش ئىدارىسىنىڭ باشلىقى بولغانىدى. مەشىقلەندۈرۈش ئىدارىسى مۇھاپىزەتچىلەر باش ئىشخانىسى دەپمۇ ئاتىلاتتى. بىراق، كۆپ ئۆتمەي ھېلىقى گۇاڭئەن ھاكىمى چاتاق چىقىرىپ قويۇپ تەختتىن چۈشتى. دېڭىڭ شاۋچاڭمۇ مەشىقلەندۈرۈش ئىدارىسىنىڭ باشلىقلىق ۋەزىپىسىنى داۋاملىق ئۆتىمىدى.

بۇنىڭدىن باشقا يەنە بىر سەۋەبمۇ بار ئىدى. دېڭىڭ شاۋچاڭ مەشىقلەندۈرۈش ئىدارىسىنىڭ باشلىقلىق ۋەزىپىسىنى ئۆتەپ يۈرگەن چاغلاردا، بۇيرۇققا بىنائەن ئەسكەر باشلاپ خۇايبېشىن تېغىدىكى جىڭ فامىلىلىك باندېت ئۈستىگە جازا يۈرۈشى قىلغانىدى. كېيىن بۇ باندېت ھۆكۈمەتكە تەسلىم بولدى - دە، ئىشقا قويۇلۇپ، دىۋىزىيە كوماندىرلىقىغا تەيىنلەندى. دېڭىڭ شاۋچاڭ ھۆكۈمەت دائىرىلىرىنىڭ چىرىكلەشكەن ۋە كەيپ - ساپاغا بېرىلىپ كەتكەنلىكىنى كۆرۈپ، ئاچچىقىدا گۇاڭئەندىن چۈڭچىڭغا كەتكەنىدى.

دېڭىڭ شاۋچاڭ چۈڭچىڭدا يېڭى ئېقىمغا مەنسۇپ بىر قىسىم زاتلار بىلەن باردى - كەلدى قىلىپ يۈرۈپ، كۆپلىگەن دوستلار بىلەن تونۇشتى. بولۇپمۇ دۆلەت ئىچىدە بولۇۋاتقان مىلتازىستلار ئارا ئۇرۇش، يېڭى - كونا ئىدىيەلەرنىڭ زىددىيەت توقۇنۇشى، ئىلغار جۇڭگولۇقلار چىقىش يولى ئىزدەپ چەت ئەللەرگە چىقىپ كېتىۋاتقان ۋەزىيەتتىن دېڭىڭ شاۋچاڭ سۈن جۇڭشەن ئەپەندىنىڭ: «دۇنيا ئېقىمى ھەيۋەتلىك! ماسلىشالغانلار روناق تاپىدۇ، ماسلىشالمىغانلار ھالاك

بولىدۇ» دېگەن سۆزىنى چوڭقۇر چۈشەندى. شۇڭا، ئۇ يېقىنلىرىدىن ۋۇ يۇجاڭ قاتارلىقلارنىڭ سىچۈەندە فىرانسىيەدە ئىشلەپ تۇرۇپ ئوقۇش جەمئىيىتى تەشكىللىگەنلىكىنى، چوڭچىڭدا فىرانسىيەدە ئىشلەپ تۇرۇپ ئوقۇش تەييارلىق مەكتىپى تەسىس قىلىنغانلىقىنى ئاڭلاپ، بىر پەس ئويلىنىپ «بۇ بىر ياخشى پۇرسەت، دېڭ شىشيەننى يولغا سالاي» دېگەن خىيال بىلەن كەسكىن قارارغا كەلگەندى.

شۇنىڭ بىلەن، شۇ قېتىملىق يازلىق تەتىلدە پەيفانگ كەنتىدىكى دېڭ جەمەتى ھويلىسىنىڭ دەھلىزىدە ئاتا - بالا ئىككىسى تولىمۇ ئۇلۇغ بىر قارار ئۈستىدە كېڭىشۋاتاتتى.

فىرانسىيەگە بېرىش! ئۇ يەردە ئىلغار سانائەت تېخنىكىسى بار، ئىنسانلارنىڭ ئىلغار دېموكراتىك ئىدىيەسى بار. ھەقىقىي «دې ئەپەندى» بىلەن «سەي ئەپەندى»نى شۇ يەردىن تاپقىلى بولىدۇ...

خېلى يىللاردىن كېيىن، گۇاڭخەنلىكلەر ئۆتمۈشىنى ئەسلەپ، دېڭ شىشيەننىڭ كىچىك تۇرۇپلا يۇرتىدىن ئايرىلىپ فىرانسىيەگە ئوقۇشقا چىققان ئىشىنى ئويلىدى ۋە بىردەك مۇنداق قاراشقا كېلىشتى: ئۇزۇندىن بۇيان بېكىنمە ھالەتكە ۋە ئۆز - ئۆزىدىن قانائەتلىنىشتەك يەككە دېھقانچىلىق تۇرمۇشىغا كۆنۈپ كەتكەن، يول ئېچىپ ئالغا ئىلگىرىلەش ئېڭى كەمچىل سىچۈەنلىك دېھقان پەرزەنتى دېڭ شاۋچاڭ ۋە ئۇنىڭ ئوغلىنىڭ كەسكىن ھالدا مۇشۇ بىر قەدەمنى بېسىشى ئۈچۈن ناھايىتى زور جاسارەت ۋە پاراسەت بولمىسا بولمايتتى. دېڭ شاۋچاڭنىڭ جاسارىتى ۋە ئىرادىسى دېڭ شىشيەننىڭ كېيىنكى ھايات مەنزىلى ئۈچۈن مۇھىم رول ئوينىدى.

فىرانسىيە ھەققىدىكى چۈش كىچىككەنە پەيفانگ كەنتىدە بارلىققا كەلدى...

يۇرتىدىن ئايرىلىش

مۇشۇ كۈنلەردە شىشيەننىڭ ئاپىسى بىلەن مومىسىنىڭ كۆڭلى بەك ئازابلاندى، ئۇلار ئۆمرىدە كىچىككەنە شىيېشنىڭ بازىرىدىنمۇ ئايرىلىپ باقمىغانىدى. شۇڭا، فىرانسىيەنىڭ قانداق يەر ئىكەنلىكى، پەيۋاڭ كەنتى ۋە شىيېشنىڭ بازىرىدىن قانچىلىك يىراقلىقتا ئىكەنلىكىنى تەسەۋۋۇر قىلالمايتتى. شىشيەننىڭ ئاپىسى باشقىلاردىن: ئۇ يەردىكىلەر قىزىل چاچ، كۆك كۆز، قاڭشارلىق كېلىدۇ، قان تېمىپ تۇرغان كالا گۆشىنى خام پېتى يېيىشكە، مۇزدەك سۇ ئىچىشكە ئامراق، دەپ ئاڭلىغانىدى.

— شىيەنۋا بۇ يىل ئەمدىلا ئون بەش ياشقا كىردى، ئۆزى يالغۇز ياقا يۇرتتا يۈرسە، ھالىدىن خەۋەر ئالىدىغان ھېچكىم بولمىسا، قانچىلىك جاپا - مۇشەققەت چېكەر ئۇ! — ئاپىسى شۇنداق دەپ تۈن بويى ئۇخلىمايتتى، يىغلايتتى، قېيىنئانىسى بىلەن بىللە شىشيەندىن ئەنسىرەيتتى.

— «ئۆز ئۆيۈمنىڭ خۇشلۇقى، پۇت - قولۇمنىڭ بوشلۇقى» دەيتكەن كۈنلەر! شاۋچاڭنىڭ بەك باغرى قاتتىق ئىكەن. شىيەنۋانى چەت ئەلگە چىقىرىۋەتمەكچى بولغىنىنى قارىمىدىغان! — دەيتتى شاۋچاڭنىڭ ئانىسى ئوغلىنىڭ قارارىنى چۈشەنمەي، — مېنىڭچە، شاۋچاڭ مۇشۇ بىر نەچچە يىلدىن بېرى سىرتلاردا يۈرۈپ لالما بولۇپ كەتتى، مانا ئەمدى ئوغلىنىمۇ بىللە ئەكەتمەكچى بولۇۋاتىدۇ.

ئىككىيلەن مۇشۇ تەرزدە پاراڭلىشىپ، ئاغرىنىشلىرى ۋە تەشۋىشلىرىنى سۆزلەپ تۈگىتەلمەيتتى. شۇنداقتمۇ، ئۇلار ئاتا - بالا ئىككىسىنىڭ قارارىنى ئۈزگەرتىشكە ئامالسىز ئىدى.

ئۇلارنىڭ قولىدىن كېلىدىغىنى شيەنۋانىڭ ئېلىپ ماڭغىلى بولىدىغان كىيىم - كېچەكلىرىنى تەخلەپ، ئۆيىدىكى ئەڭ ياخشى رەختلەرنى تىكىپ، ياماشتۇرۇپ، ئۇزۇن سەپەرگە ئاتلىنىش ئالدىدا تۇرغان شىشيەنگە كىيىم تەييارلاش ئىدى. شىشيەن ئاپىسى بىلەن مومىسىنى قايىل قىلغۇسى، ئۇلارغا تەسەللى بەرگۈسى ۋە ئۇلارنىڭ ئەندىشە، تەشۋىشلىرىنى يەڭگىللەتكۈسى كېلەتتى، ئۇ ئۆزىنىڭ مۇشۇ كەتكەن پېتى قاچان قايتىپ كېلىدىغانلىقىنىمۇ ئويلاپ قالاتتى. بولۇپمۇ ئاپىسى بىلەن مومىسى ئۇنى مىڭبىر جاپا - مۇشەققەتتە بېقىپ، ئائىلىنىڭ ئېغىرراق بىر قىسىم ئىشلىرىغا ۋە دېھقانچىلىق ئىشلىرىغا ياردەم قىلغۇدەك ياشقا يەتكۈزگەندە ئۇلارنى تاشلاپ كېتىدىغانلىقى، ئۇلارغا ئەمدى ئازراقمۇ ۋاپادارلىق قىلالمايدىغانلىقى كۆز ئالدىغا كېلەتتى.

چۇڭچىڭغا ئالدىنلا كەتكەن دادىسى بىرىدىن خەت ئەۋەتتى. خەتتە: فىرانسىيەدە ئىشلەپ تۇرۇپ ئوقۇش تەييارلىق مەكتىپىنىڭ چۇڭچىڭدا تەسىس قىلىنغانلىقى، بۇ مەكتەپنى چۇڭچىڭ سودىگەرلەر ئۇيۇشمىسىنىڭ باشلىقى ۋاڭ يۈنشىڭ ئەپەندى بىلەن مائارىپ ئىدارىسىنىڭ باشلىقى ۋېن شاۋخې ئەپەندى ئىككىسى مەسئۇل بولۇپ ئاچقانلىقى، مەكتەپنىڭ چۇڭچىڭ فوزى ئىبادەتخانىسى ئىچىدە ئىكەنلىكى يېزىلغانىدى. بۇ مەكتەپنىڭ ئوقۇش مۇددىتى بىر يىل بولۇپ، 9 - ئاينىڭ

باشلىرى ئوقۇش باشلىناتتى، ئىككى سىنىپ ئوقۇغۇچى قوبۇل قىلىش پىلانلانغانىدى. بىرى يۇقىرى سىنىپ، يەنە بىرى تۆۋەن سىنىپ ئىدى. يۇقىرى سىنىپقا ئوتتۇرا مەكتەپنى پۈتكۈزگەن ئوقۇغۇچىلار، تۆۋەن سىنىپقا تولۇقسىز ئوتتۇرا مەكتەپنى پۈتكۈزگەن ياكى ئوخشاش ئوقۇش تارىخىغا ئىگە ئوقۇغۇچىلار قوبۇل قىلىناتتى. ھەر بىر سىنىپقا ئەللىك بەش ئوقۇغۇچى، ئىككى سىنىپقا بىر يۈز ئون ئوقۇغۇچى ئېلىش مۆلچەرلەنگەنىدى.

دادىسى خېتىدە يەنە شىشيەنگە: ئۇنىڭ گۇاڭخەن تولۇقسىز ئوتتۇرا مەكتىپىدىكى ئىككى ساۋاقدىشىنىڭ — گۇاڭخەنلىك يۇرتدىشى فۇ مىڭدې بىلەن شىشيەننىڭ تاغا دېمەتلىك يىراق تۇغقىنى دېڭىز شەۋىپىلارنىڭمۇ چۈشكەن تەسىس قىلىنغان فىرانسىيەدە ئىشلەپ تۇرۇپ ئوقۇش تەييارلىق مەكتىپىگە ئىمتىھان بەرگەنلىكىنى يازغانىدى. ناۋادا باشقىچە ئۆزگىرىش بولمىسا، ئۈچىلىسى فىرانسىيەگە قاراپ يولغا چىقاتتى ھەمدە بىر - بىرىنىڭ ھالىدىن خەۋەر ئالالايتتى.

ئەينى چاغدا فىرانسىيەدە ئىشلەپ تۇرۇپ ئوقۇش تەييارلىق مەكتىپىگە قوبۇل قىلىنغان ئوقۇغۇچىلار ھۆكۈمەت خىراجىتى بىلەن چىقىدىغان ئوقۇغۇچىلار ۋە شەخسىي خىراجىتى بىلەن چىقىدىغان ئوقۇغۇچىلار دەپ ئىككى تۈرگە ئايرىلاتتى. شىشيەن شەخسىي خىراجىتى بىلەن چىقىدىغان ئوقۇغۇچىلار قاتارىدا ئىمتىھان بەردى.

فىرانسىيەگە چىقىپ ئوقۇش ئۈچۈن زادى قانچىلىك پۇل كېتىدۇ؟ ئائىلە بۇنىڭغا بەرداشلىق بېرەلمەيدۇ؟ بۇ شىشيەننى ئەندىشەگە سالدىغان مەسىلە ئىدى. چۈنكى،

يېقىنقى يىللاردىن بۇيان مالىمانچىلىق ئۈزۈلمەي يۈز بەردى، دادىسىمۇ دائىم دېگۈدەك ئۆيدە بولمايتتى، پۈتۈن ئائىلىنى ئاپىسى بىلەن مومىسى بىلە بېقىپ، يىپ ئېگىرىپ، رەخت توقۇپ قامداپ كېلىۋاتاتتى. ئائىلىسىنىڭ ئەھۋالى بۇنداق تۇرغاندا، ئائىلىدىكىلەرنىڭ ئىقتىسادىي يۈكىنى ئېغىرلىتىۋېتىشكە ئاق - قارىنى پەرق ئېتىپ قالغان شىشيەننىڭ كۆڭلى ئۈنمايتتى. دادىسى خېتىدە شىشيەنگە يەنە: «شەخسىي خىراجىتى بىلەن فىرانسىيەگە بارىدىغان ئوقۇغۇچىلارنىڭ ھەربىرىگە مەكتەپ مۇدىرىيىتى يۈز يۈەندىن ئارتۇق پۇل بېرىدۇ، پۇلنىڭ بىر قىسمىنى ئۆزى ھەل قىلسا، جەمئىي ئۈچ يۈز يۈەندىن ئارتۇق پۇل بولسا يېتىدۇ. سەن بېرىپ بىلىم ئىگىلەپ دۆلەت ئۈچۈن جاۋاب قايتۇرالىساڭ، مېنىڭ سەندىن كۈتىدىغان ئەڭ چوڭ ئارزۇيۇم شۇ. پۇلنىڭ ئىشىغا كەلسەك، ھەرقانچە جاپا تارتساممۇ ساڭا بۇ پۇلنى تەييار قىلىپ بېرىمەن. ئائىلە تۇرمۇشىدىن بەك غەم قىلىپ كەتمە. مەن ئادالەت يولىدا ساۋابلىق ئىشلارنى قىلىمەن دەپ ساڭا كۆپرەك پۇل غەملىيەلمىدىم، بۇنى ئويلىسام بەك ئۆكۈنمەن!» دېگەندى.

شىشيەن دادىسىنىڭ خېتىنى ئوقۇپ قەدىمكىلەر ئېيتقان «دۇنيادا ئاتا - ئانا ئەڭ رەھىمدىل» دېگەن ھەقىقەتنى چوڭقۇر چۈشەندى. دادىسىنىڭ ئۈمىد - ئارزۇسى ئۇنىڭ ھەق يولىدىن قايتماي ئالغا ئىلگىرىلەش ئىرادىسى ۋە ئىشەنچىنى قەتئىيلەشتۈردى. ئۇ كۆڭلىدە: بۇ قېتىمقى سەپەر جاپالىق، ناۋادا قەتئىي ئىرادىگە كەلمەي، يېرىم يولدا يېنىۋالسام ئەجدادلىرىمغا، دادام - ئاپامغا يۈز كېلەلمەيمەن، يۇرتداشلارنىڭ

يۈزىڭىمۇ قارىيالىمەن، دەپ ئويلدى.

مۇشۇلارنى ئويلانغان چېغىدا، ئۇ ئۆز ۋۇجۇدىدا كۈچ - قۇۋۋەت ۋە ئىشەنچنىڭ ئۇرغۇۋاتقانلىقىنى ھېس قىلاتتى. ئۇ قىيالماسلىق كەيپىياتى بىلەن شېپىشنىڭ بازىرىدىكى ئۆزى كىچىك چاغلىرىدا بارغان ھەربىر جايغا باردى: تاغ باغرى، كۆلچەك، ئۈجمىزارلىق، كونا قۇدۇق بېشى، دارىلئۇلۇم، بېيشەن باشلانغۇچ مەكتىپى، خامان، ئېتىزلىق... ئۇ كۆڭلىدە بۇ جايلار بىلەن بىر - بىرلەپ خوشلاشتى. نېمىلا دېگەنبىلەن بۇ زېمىن ئۇنىڭ پۈتكۈل ئۆسمۈرلۈك دەۋرىدىكى ھەربىر ئىزىنى ئىسپاتلاپ بېرىدىغان ھەم ساقلايدىغان زېمىن ئىدى!

ئايرىلىش كۈنى ئاخىرى يېتىپ كەلدى.

كەچ كۈز پەسلى. چۇجياڭ دەرياسى بويىدىكى كېچىكنى غازاڭ قاپلىغانىدى، قومۇش پۆپۈكلىرى ئۇچۇپ يۈرەتتى. تۇمانلىق تاڭ سەھەر، كۆڭلى پەرىشان شىشيەن ئاپىسى، مومىسى ۋە ئاچىسى، ئىنىسى ۋە سىڭىللىرىنىڭ قوللىرىنى قايتا - قايتا تۇتۇپ، پەقەتلا قويۇپ بەرگۈسى كەلمەيتتى.

— ئاپا، موما، ئۆزۈڭلەرنى جەزمەن ياخشى ئاسراڭلار، مېنى ساقلاڭلار! — دېدى شىشيەن ئېسەدەپ يىغلاۋاتقان ئاپىسى بىلەن مومىسىغا.

— ئۇكام چوقۇم ئېھتىيات قىل! بالدۇرراق قايتىپ كەل! — دېدى ئاچىسى شىيەنلىي ئۇكىسىغا ئىچ ئاغرىتقانداك قاراپ. ئۇ ئۇكىسىنىڭ يۈك - تاقلىرىنى توختىماي تۈزەشتۈرەتتى.

— ئوغلۇم، نەچچە مىڭ چاقىرىم يىراق سەپەرگە ماڭدىڭ، مەن غەم قىلىۋاتىمەن، شىيەنۋا، سەندىن ئايرىلىشقا پەقەت كۆزۈم قىيمايدۇ! — ئاپىسى شۇنداق دەپ ھۆڭرەپ يىغلاپ

تاشلىدى. ئۇ ئوغلىنى كەينى - كەينىدىن باغرىغا بېسىپ كەتتى، ئۇنىڭ يۈرەك - باغرى ئېزىلىپ كەتكەندەك قىلاتتى.

— ئاپا، ئۇكامنى قويۇپ بەرگىنە، ئۇ كېمىگە چىقسۇن، شاۋشېڭ تاغام بىلەن ئۇكامنىڭ ساۋاقدىشى بەك ساقلاپ كەتتى، — دېدى كۆزلىرى قىزىرىپ كەتكەن شىيەنلىي ئاپىسىنى تارتىپ.

— ئاپا، موما، خەير - خوش! ئۆزۈڭلەرنى كۆپ ئاسراڭلار...

كېچىك كېمىسى ئون بەش ياشلىق دېڭ شىيەننى، يەنە دېڭ شاۋشېڭ بىلەن فۇ مىڭدې قاتارلىق گۇاڭخەنلىك ئۈچ بالىنى ئېلىپ، ئاستا - ئاستا چۈجياڭ كېچىكىدىن ئايرىلىپ گۇاڭخەن تەرەپكە ماڭدى، ئۇلار گۇاڭخەندىن چۇڭچىڭغا بارىدىغان كېمىگە چۈشۈپ، دەريا بويلاپ چۇڭچىڭغا قاراپ يۈرۈپ كەتتى.

بۇ 1919 - يىلى كەچ كۈز پەسلى ئىدى. دېڭ شىيەن كېمىنىڭ بېشىدا ئۇزۇن تۇرۇپ كېچىكتە قالغان قېرىنداشلىرىغا توختىماي قول پۇلاڭلاتتى. پەيفانگ كەنتى، شېشېڭ بازىرىدىكى ئېتىزلىقلار، دېھقان ئۆيلىرى، تاغ چوققىلىرى ئۇنىڭدىن بارغانسېرى يىراقلاپ كېتىۋاتاتتى...

ئۇ ئۆزىگە تونۇشلۇق بولغان ھەممە نەرسە غۇۋالىشىپ كەتكەنگە قەدەر قول پۇلاڭلاتتى.

كۈز شامىلى ئۇنىڭ چاپىنىنىڭ پېشىنى ئۇچۇردى، كۆز چاناقلىرىدا مەرۋايىتتەك ياش لىغىرلاپ تۇراتتى. ئۇ شۇنىڭدىن ئېتىبارەن ئۆزى ئون بەش يىل ياشىغان بۇ تۇپراقتىن مەڭگۈ ئايرىلىدىغانلىقىنى بىلمەيتتى. ئۇ تاكى مىلادىيە 1997 - يىلى توقسان ئۈچ ياشقا كىرىپ، بېيجىڭدا ۋاپات بولغانغا قەدەر گۇاڭخەندىن ئىبارەت بۇ زېمىنغا قايتا كېلەلمىدى. ئۇ يۇرتىدىن

ئايرىلغاندىن كېيىن، جۇڭخۇا مىللەتلىرىنىڭ ۋە جۇڭخۇا خەلقىنىڭ ئازادلىق ئىشلىرى ئۈچۈن كېچە - كۈندۈز تىنچ تاپماي كۈرەش قىلدى. ئۇ جەنۇبتىن شىمالغا، شىمالدىن جەنۇبقا يۆتكىلىپ ئۇرۇش قىلىپ يۈرگەن كۈنلەردە يۇرتىدا قالغان ئۇرۇق - تۇغقانلىرى بىر - بىرلەپ ئالەمدىن ئۆتتى. ئۇلار سەكرات ئالدىدا يېتىپ شىشيەننى كۆرەلمىدى. ئاپىسى، دادىسى ۋە مومىسى ئەنە شۇنداق ئالەمدىن ئۆتتى.

ئاشۇ ئۇرۇق - تۇغقانلىرى، قېرىنداشلىرىنىڭ قەلبىدە شىيەنۋا مەڭگۈ ئون بەش ياشلىق قىياپىتى بىلەن ساقلىنىپ قالدى. بۇلارنى دېڭىز شىشيەن ئەينى چاغدا خىيالغا كەلتۈرمەيتتى ۋە تەسەۋۋۇر قىلالمايتتى.

ئۇنىڭغا تونۇش كەنتلەر، تاغ چوققىلىرى، ئېتىزلىقلار، دەريا - ئېقىنلار، ئۇنىڭدىن باشقا مۇشۇ زېمىندا ئۇنى ئۇزىتىپ قويغان ئۇرۇق - تۇغقانلار ئاستا - ئاستا غۇۋالىشىپ بارماقتا ئىدى، ئەمدى ئۇلارنى كۆرگىلى بولمايتتى. بالىلىق دەۋرىنىڭ شۇنىڭدىن كېيىن مەڭگۈ ئاياغلىشىدىغانلىقى ئۇنىڭغا ئايان ئىدى.

بىپايان دېڭىز (1)

مىلادىيە 1920 - يىلى 7 - ئاينىڭ 19 - كۈنى چۇڭچىڭ فرانسىيەدە ئىشلەپ تۇرۇپ ئوقۇش تەييارلىق مەكتىپىنىڭ ئوقۇغۇچىلىرى بىر يىللىق ئۆگىنىش ۋە تەييارلىق ئارقىلىق چۇڭچىڭ سودىگەرلەر ئۇيۇشمىسى زالىدا داغدۇغىلىق مەكتەپ پۈتكۈزۈش مۇراسىمى ئۆتكۈزدى.

چۇڭچىڭ سودىگەرلەر ئۇيۇشمىسىنىڭ باشلىقى ھەم تەييارلىق مەكتىپىنىڭ مۇدىرىيەت باشلىقى ۋاڭ يۈنسۇڭ ئەپەندى شۇ قېتىملىق ئوقۇش پۈتكۈزۈش مۇراسىمىنى باشقۇردى. مەكتەپ پۈتكۈزۈش ئىمتىھانى ۋە شۇ چاغدا چۇڭچىڭدا تۇرۇشلۇق فرانسىيە كونسۇلخانىسىنىڭ ئېغىزچە ئىمتىھان ئېلىشى ھەم بەدەن تەكشۈرۈشى ئارقىلىق جەمئىي سەكسەندىن ئارتۇق ئوقۇغۇچى فرانسىيەدە ئوقۇش سالاھىيىتىگە ئېرىشتى.

دېڭ شىشيەن شۇلارنىڭ ئارىسىدىكى يېشى ئەڭ كىچىك ئوقۇغۇچى ئىدى.

1949 - يىلى چۇڭچىڭ ئازاد بولغاندا، جۇڭگو كوممۇنىستىك پارتىيەسىنىڭ يۇقىرى دەرىجىلىك كادىرى، غەربىي جەنۇب ھەربىي رايونىنىڭ شۇ چاغدىكى سىياسىي كومىسسارى دېڭ شياۋپىڭ ۋاڭ يۈنسۇڭ ئەپەندىنىڭ چۇڭچىڭ فرانسىيەدە ئىشلەپ تۇرۇپ ئوقۇش تەييارلىق مەكتىپىنى

قۇرغان تۆھپىسىنى يەنىلا ئۇنتۇپ قالماي، ئالايتەن ۋاڭ يۇنسۇڭ ئەپەندىنى تېپىپ، ئۇنى تاماققا تەكلىپ قىلغانىدى. ئارىدىن نۇرغۇن يىللار ئۆتكەندىن كېيىن، پارتىيە ۋە دۆلەتنىڭ رەھبىرى بولغان دېڭىڭ شياۋپىڭ ۋاڭ يۇنسۇڭ ئەپەندىنى تىلغا ئېلىپ، ئاغزىدىن چۈشۈرمەي ماختاپ كەتكەنىدى. ۋاڭ ئەپەندى كوممۇنىستىك پارتىيە رەھبەرلىكىدىكى يېڭى جۇڭگوغا ئىككى نەپەر مۇئاۋىن زۇڭلى تەرىپىلەپ بەردى دېگەنىدى ئۇ. ئۇلارنىڭ بىرى دېڭىڭ شياۋپىڭ، يەنە بىرى فىرانسىيەدە ئىشلەپ تۇرۇپ ئوقۇش تەييارلىق مەكتىپىدە ئوقۇغان مارشال نىي رۇڭجىن ئىدى.

1920 - يىلى 8 - ئاينىڭ 27 - كۈنى چۈشتىن كېيىن سائەت ئۈچتە جۇڭچىڭدىن شاڭخەيگە قاراپ يولغا چىققان «جىچىڭ» ناملىق پاراخوت جۇڭچىڭ فىرانسىيەدە ئىشلەپ تۇرۇپ ئوقۇش تەييارلىق مەكتىپىنى پۈتكۈزگەن سەكسەن ئۈچ نەپەر سىچۈەنلىك ئوقۇغۇچىنى ئېلىپ، جۇڭچىڭ چاۋمېن پىرىستانىدىن ئاستا - ئاستا قوزغىلىپ، دەريانى بويلاپ شەرق تەرەپكە - چاڭجياڭ سەنشياغا، يىچاڭغا، شاڭخەيگە، خۇاڭپۇجياڭ دەرياسىنىڭ دېڭىزغا قويۇلۇش ئېغىزىغا قاراپ يۈرۈپ كەتتى...

سەكسەن ئۈچ نەپەر سىچۈەنلىك ئوقۇغۇچىنىڭ قەلبىگە ئوقۇش پۈتكۈزۈش مۇراسىمى ئۆتكۈزۈلگەن زالىنىڭ رەئىس سەھنىسىنىڭ ئىككى تەرىپىدىكى: «بۈگۈنكى بۇ ئوقۇغۇچىلار ئەتە دۆلەتنىڭ تايانچلىرىدىن بولۇپ قالدۇر» دېگەن مەسنەۋى نەقىش بولۇپ چېكىلگەنىدى.

ئۇلار سەككىز كۈندىن كېيىن «تەۋەككۈلچىلەرنىڭ جەننىتى» دەپ ئاتالغان شاڭخەيگە يېتىپ باردى. شىشيەن ۋە

ئۇنىڭ ھەمراھلىرى تۇنجى قېتىم ۋەيتەننى، ۋەيتەندىكى چەت ئەللىك كاپىتالىستلار ئاچقان قاتار - قاتار بانكا بىنالىرىنى، خۇاڭيۇجياڭ دەرياسىدىكى ھەرقايسى ئەللەرنىڭ ئالىيىشىل بايراقلىرى ئېسىلغان ھەربىي پاراخوتلارنى، بىر - بىرىدىن ھەشەمەتلىك چەت ئەل پوچتا پاراخوتلىرى ۋە سودا پاراخوتلىرىنى كۆردى...

گۈزەل شەرق ئاستانىسى ئاساسەن چەت ئەللىكلەرنىڭ زېمىنىغا ئايلانغانىدى. بۇ ئەينى چاغدىكى شاڭخەينىڭ دېڭ شىشيەندە قالدۇرغان ئەڭ چوڭقۇر تەسىرى ئىدى.

يەنە بىر ھەپتە ئۆتتى. مىلادىيە 1920 - يىلى 9 - ئاينىڭ 11 - كۈنى چۈشتىن بۇرۇن سائەت 11 دە سەكسەن ئۈچ نەپەر سىچۈەنلىك ئوقۇغۇچى فىرانسىيەنىڭ «يانتېلىرفېن» ناملىق پوچتا پاراخوتغا چىقىپ، ۋۇسۇڭكۇدىن ئۆتۈپ، ئاسمان بىلەن سۇ تۇتىشىپ كەتكەن پايانسىز دېڭىزغا چىقتى. شۇنىڭ بىلەن ئۇلارنىڭ دۇنيانىڭ ئۇ چېتىگە قىلغان ئۇزۇن سەپىرى باشلاندى. بۇ چوڭ پاراخوت دېڭىزدا ئوتتۇز توققۇز كۈن مېڭىپ، ئوتتۇز مىڭ چاقىرىم مۇساپىنى باسقاندا ئاندىن كۆزلىگەن نشان - فىرانسىيەنىڭ جەنۇبىدىكى پورت شەھەر مارسېلغا يېتىپ باراتتى.

نۇرغۇن يىللار ئۆتۈپ، دېڭ شياۋپىڭ فىرانسىيەدە تالاي جاپا - مۇشەققەتلەرنى بېشىدىن كەچۈردى. كېيىن پارتىيە بىر مەزگىللىك خىزمەت ۋە ئۆگىنىش ئۈچۈن ئۇنى سابىق سوۋېت ئىتتىپاقىغا ئەۋەتتى، ئۇ سابىق سوۋېت ئىتتىپاقىدىن ئاخىرى ۋەتەن قوينىغا قايتىپ كەلدى. ئۇ ئەمدى سىچۈەنلىك بالا ئوقۇغۇچى ئەمەس، بەلكى پىشقان ياش ئىنقىلابچىغا، مۇنەۋۋەر پىرولېتارىيات جەڭچىسىگە، ئېتىقادى مۇستەھكەم

كوممۇنىزىمچىغا ئايلانغانىدى.

شۇ تاپتا ئۇلارنىڭ كۆز ئالدىدا پايانسىز دېڭىز سوزۇلۇپ ياتاتتى، مۇساپە ئۇزۇن ئىدى. سىچۈەنلىك سەكسەن ئۈچ نەپەر ئوقۇغۇچى پاراخوت پالوبىسىدا ياي شەكلىدە تۇرۇپ، ئۆزلىرىدىن بارغانسېرى يىراقلاپ كېتىۋاتقان ۋەتەن قۇرۇقلۇقىغا قىياماسلىق نەزىرى بىلەن قارىشىپ تۇراتتى.

شاڭخەي دېڭىز بىلەن ئاسمان ئارىلىقىدا ئاستا - ئاستا كۆزدىن يىتتى، ئۇنى ئەمدى كۆرگىلى بولمايتتى. لېكىن، دېڭىز شىشيەن تەرسالىق بىلەن پاراخوتنىڭ قۇيرۇق تەرىپىدە تۇرۇپ ئىلھاملانغان ھالدا لى بەينىڭ «دوستۇم بىلەن خوشلاشقاندا» ناملىق شېئىرىنى پىچىرلاپ دېكلاماتسىيە قىلدى.

ئۇنىڭ ھېسسىياتقا تويۇنغان دېكلاماتسىيەسى يېنىدا تۇرغان نۇرغۇن ساۋاقداشلىرىنىڭ يۇرتىغا بولغان سېغىنىشىنى قوزغىدى. كۆپچىلىك ئىختىيارسىز يىغلاپ تاشلىدى.

ئۇلار چۈشكەن بۇ پوچتا پاراخوتى نەچچە ئون مىڭ توننا ئېغىرلىقتىكى پوچتا پاراخوتى ئىدى، پاراخوتتا ئىككى ئېگىز تۇرخۇن بار ئىدى. پاراخوت كايۇتلىرى بىرنەچچە دەرىجىگە ئايرىلغان بولۇپ، بىرىنچى دەرىجىلىك كايۇتنىڭ بېلەت باھاسى سەككىز يۈز يۈەن، ئىككىنچى دەرىجىلىك كايۇتنىڭ بېلەت باھاسى بەش يۈز يۈەن، ئۈچىنچى دەرىجىلىك كايۇتنىڭ بېلەت باھاسى ئۈچ يۈز يۈەن ئىدى. شىشيەن ۋە ئۇنىڭ ھەمراھلىرى چۈشكەن ئۈچە كايۇتدا بىر ئورۇننىڭ بېلەت باھاسى يۈز يۈەن ئىدى.

ئۈچە كايۇتا پاراخوتنىڭ ئاستىنقى قىسمىدا بولۇپ، ئامبار ئورنىدىمۇ ئىشلىتىلەتتى، شۇڭا كايۇتنىڭ ئىچى مال بىلەن تولغانىدى، يورۇقلۇق خىرە چۈشەتتى، ھاۋا ئۆتۈشمەيتتى.

ئۇنىڭغا ناھايىتى كۆپ ئادەم قىستىلىشىپ ئورۇنلاشقانلىقتىن، كايۇتا ئىچى چىدىغۇسىز دىمىق بولۇپ كېتەتتى، ئۇنىڭ ئۈستىگە چۇسا بىلەن پاشا كۆپ ئىدى.

لېكىن، بۇنداق ناچار شارائىت شىشيەن ۋە ئۇنىڭ ساۋاقداشلىرىنىڭ كەيپىياتىغا تەسىر كۆرسىتەلمىدى. تۇنجى قېتىم پاراخوتتا ئولتۇرغان ھەرقانداق ئادەمدە بولىدىغان باش قېيىش ئالامىتى سەۋەبلىك، ھەمراھلىرى بىلەن بىللە ئۇنىڭمۇ بېشى ئايلىنىپ، مېڭىسى چىڭقىلىپ كەتتى، ياندۇرغۇسى كېلەتتى، لېكىن ياندۇرالمىتتى. ئۇلار بىر - بىرلەپ كارىۋاتقا چىقىپ يېتىشقا مەجبۇر بولۇشتى، ھالى بەك خاراب ئىدى.

— بولمايدۇ، بۇنداق ياتساق بولمايدۇ، يېمەي - ئىچمەي يېتىپ كەتسەك، تېنىمىز بەرداشلىق بېرەلمەيدۇ! — دېدى دېڭ شىشيەن سەپەرنىڭ تېخى ئۇزۇن ئىكەنلىكىنى، دىمىق كايۇتتا بۇنداق يېتىشقا بولمايدىغانلىقىنى، سىرتقا چىقىپ يېڭى ھاۋادىن نەپەس ئېلىپ، كۆز ئالدىدىكى قىيىنچىلىقنى يېڭىش كېرەكلىكىنى ئويلاپ.

شۇنىڭ بىلەن يېشى ئەڭ كىچىك، دوغلاق كەلگەن بويى پاكار بىرەيلەن ئەڭ باشتا ئورنىدىن تۇرۇپ، كۆپچىلىكنى رىغبەتلەندۈرۈپ:

— بولمايدۇ، بولمايدۇ! بۇنداق يېتىۋەرسەك چوڭ چاتاق چىقىدۇ، تۇرۇڭلار! تۇرۇڭلار! پاراخوتتا ئولتۇرغاندا دەسلەپتە باش قايىدۇ، بۇنىڭ كارى چاغلىق، بىردەمدىن كېيىن ئۆزلىشىپ كەتكىلى بولىدۇ. سىرتقا چىقىپ ساپ ھاۋادىن نەپەس ئالايلى، دېڭىز مەنزىرىسىنى كۆرەيلى. ناۋادا، باش قايدىغان مۇشۇنداق كىچىككەنە قىيىنچىلىقنىمۇ يېڭەلمىسەك، «ئىلىم - پەن ئارقىلىق ۋەتەن قۇتقۇزۇش» تىن قانداقمۇ سۆز

ئاقچىلى بولسۇن؟... — دېدى.

دېڭىڭ شىشيەننىڭ رىغبەتلەندۈرۈشى بىلەن كۆپچىلىك ئارقا - ئارقىدىن ئورۇنلىرىدىن تۇرۇپ، بىر - بىرىنى يۆلىگەن ھالدا ئۈچە كايۇتتىن پاراخوت پالوپىسىغا چىقىشتى.

سىرتتا دېڭىز بىلەن ئاسماننىڭ رەڭگى بىر خىل ئىدى. پايانسىز كەتكەن دېڭىزدا چايكىلار پاراخوت قۇيرۇقىدا پاراخوتنىڭ يۈرۈشىدىن چاپرىغان قاردەك ئاق بۇزغۇنلارنى قوغلىشىپ چىرقىرىشىپ ئۇچۇشاتتى. ساۋاقداشلار بايقى باش قېيىشنىڭ ئازابى ۋە مۇشەققىتىنى ئۇنتۇپ، دىققەت - ئېتىبارىنى چەكسىز دېڭىز ئۈستىدىكى بۇلۇتلار مەنزىرىسىگە يۆتكەپ، زوقلىنىش ۋە ھەيرانلىق ئىلكىدە تۇرۇشاتتى.

ئۇلار بىلەن بىللە فىرانسىيەگە ماڭغان ئوقۇغۇچىلارنىڭ ئارىسىدا سىچۈەننىڭ باشىيەن ناھىيەسىدىن ماڭغان فېڭ شۆزۇڭ ئىسىملىك بىر ئوقۇغۇچى بار ئىدى. ئۇ فىرانسىيەگە بېرىپ يۇرتىدىكى ئۇرۇق - تۇغقان، يېقىن - يورۇقلىرىغا كۆپ قېتىم خەت يېزىپ، سەپەر داۋامىدا كۆرگەن - ئاڭلىغانلىرىنى بايان قىلغانىدى:

«14 - چېسلا پاراخوت شياڭگاڭدا بىر كۈن توختىدى. شياڭگاڭ ئالدى تەرىپى دېڭىزغا قارىغان، بۈك - باراقسان دەرەخلىك، سودىگەرلەر توپلاشقان، كوچىلىرى كەڭ، ئۆي - ئىمارەتلىرى رەتلىك شەھەر ئىكەن؛ سودىگەرلەرنىڭ ھەممىسى جۇڭگولۇق، باشقۇرۇش ھوقۇقى ئىنگىلىزلارنىڭ قولىدا ئىكەن. ئىنگىلىزلار شياڭگاڭنى قولغا كىرگۈزۈۋالغاندىن كېيىن جۇڭگولۇقلارنىڭ پۇت - قولىنى چۈشەيدىغان نۇرغۇن نىزاملارنى تۈزگەن. شياڭگاڭ ھازىر دېڭىز بويىدىكى ئەڭ ئاۋات ۋە ئەڭ مۇھىم سودا مەركىزىگە ئايلىنىپتۇ.»

پاراخوت شياڭگاڭدا توختىغان كۈنى شىشيەن ۋە ئۇنىڭ ھەمراھلىرى قىرغاققا چىقىپ، مۇرەككەپ ھېسسىياتتا «شەرقتىكى مەرۋايىت» دەپ نام ئالغان بۇ شەھەرنى ساياھەت قىلدى. بۇ زېمىن ئەسلىي جۇڭخۇا زېمىنىنىڭ بىر قىسمى ئىدى، ئەمدى بولسا ھەممە يەرگە ئەنگلىيەنىڭ «*» خەتلىك بايراقلىرى ئېسىلغانىدى، كوچا - كويلاردا سېرىق تەنلىك، قارا كۆزلۈك جۇڭگولۇقلار يۈرۈشەتتى، لېكىن ئۇلار ئەنگلىيەلىكلەرنىڭ باشقۇرۇشىدا مۇستەملىكە تۇرمۇشى كەچۈرۈشەتتى.

شياڭگاڭنىڭ ۋېكتورىيە پورتى يېنىدىكى كوچىدا كېتىۋېتىپ، دېڭىز شىشيەننىڭ كۆڭلى پەرىشان بولدى. ئۇنىڭ ھەمراھلىرىنىڭمۇ ئىچى ئۆرتىنىپ:

— ھەي، بۇ ھەقىقەتەنمۇ جۇڭخۇا مىللىتى ئۈچۈن ھاقارەت! كىم بىلسۇن، بۇ زېمىننى ئەنگلىيەلىكلەردىن قاچان قايتۇرۇۋالغىلى بولار؟ — دېيىشتى ھەسرەت بىلەن.

— بۇنداق بولسا قانداق بولىدۇ؟ — دېدى غەزەپلەنگەن دېڭىز شىشيەن ئاسمان - پەلەك بىنالارغا قارىغىنىچە كەسكىن ھالدا، — مەنچىڭ ھۆكۈمىتى چىرىك ھەم ئىقتىدارسىز، دۆلەتنىڭ ئىگىلىك ھوقۇقىنى يوقىتىپ، ۋەتەننى نومۇسقا قويدى. شياڭگاڭنىڭ ئىگىلىك ھوقۇقى ھامان بىر كۈنى جۇڭخۇا مىللىتىنىڭ قولىغا قايتىدۇ. بۇ ئەسلىي بىزنىڭ يېرىمىز تۇرسا، نېمىشقا ئەنگلىيەلىكلەر مەڭگۈ ئىگىلىۋالغۇدەك؟ قاراپ تۇرۇڭلار، جۇڭگو قۇدرەت تاپقان كۈنى...

— ئۇ كۈنلەر بەك ئۇزاقمىكەن، بىز بۇ ئەۋلاد كىشىلىرى ئۇ كۈننى كۆرەلمەيمىز!

— ئۈمىدسىزلەنمەڭلار، كۆرەلەيمىز. بىز بىر ئەر ئۆلۈپ كۆرەلمىسەك، بىزنىڭ بالىلىرىمىز جەزمەن كۆرەلەيدۇ! بىز شۇنى ئويلىشىمىز كېرەككى، بىز ئاشۇ كۈننىڭ بالدۇرراق يېتىپ كېلىشى ئۈچۈن، يۇرتىمىزنى تاشلاپ ئىلىم — پەن ئارقىلىق دۆلەتنى قۇتقۇزۇشنىڭ ياخشى چارىسىنى ئىزدەپ ياۋروپاغا كېتىۋاتىمىز ئەمەسمۇ؟ — دېدى دېڭ شىشيەن قەتئىي ھالدا ھەمراھلىرىنىڭ ھەسرەتلىك سوئالىغا جاۋاب بېرىپ.

ھەممەيلەننىڭ يانچۇقى قۇرۇق ئىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە «مۇستەملىكە» سايىسى بۇ ئوقۇغۇچىلارنىڭ ياش قەلبىنى چۇلغاپ تۇراتتى. شۇڭا، كۆپچىلىكنىڭ شياڭگاڭنىڭ ئاۋات مەنزىرىسىنى تاماشا قىلىشتىن رايى قايتتى. ئۇلار پورتىنىڭ ئەتراپىنى بىرەر قۇر ئايلىنىپ، كەيپى ئۇچقان ھالدا پاراخوتقا قايتىشتى.

لېكىن، 20 — ئەسىرنىڭ 20 — يىللىرىنىڭ بېشىدا، دېڭ شىشيەن دەرھال شياڭگاڭ زېمىنىغا قەدەم قويدى. شۇ كۈندىن باشلاپ ئۇنىڭ قەلبىدە بىر ئارزۇ — ئىستەك پەيدا بولغانىدى، ئۇ بولسىمۇ ئەنگلىيەلىكلەرنىڭ قولىدىن شياڭگاڭنىڭ ئىگىلىك ھوقۇقىنى ۋە شياڭگاڭ زېمىنىنى قايتۇرۇۋېلىپ، چەت ئەل كۈچلىرى جۇڭخۇا مىللىتىگە تاقىغان ئار — نومۇسنى يۇيۇش! شۇ قېتىمقى سەپەردىن يېرىم ئەسىردىن كۆپرەك ۋاقىتتىن كېيىن، ئۇ ئەنگلىيە بىلەن بولغان سۆھبەتكە شەخسەن ئۆزى رەھبەرلىك قىلدى ھەم رىياسەتچىلىك قىلدى، شۇنىڭدەك «بىر دۆلەتتە ئىككى خىل تۈزۈم بولۇش» تىن ئىبارەت ئۇلۇغ ئىستىرا- تېگىيەنى تۈزۈپ، جۇڭگو ھۆكۈمىتىنىڭ 1997 — يىلى شياڭ- گاڭنىڭ ئىگىلىك ھوقۇقى بىلەن زېمىنىنى ئوڭۇشلۇق قايتۇ- رۇۋېلىپ، دۆلەت ۋە مىللەتنىڭ يۈز يىللىق ئار — نومۇسىنى

يۇيۇشى ئۈچۈن مۇقىم ۋە كۈچلۈك ئاساس سېلىپ بەردى. گۈزەل سېرىسگۈلى گەرچە شياڭگاڭدا ھەر يىلى ئېچىلىپ تۇرسىمۇ، لېكىن جۇڭگولۇقلارنىڭ نەزىرىدە 1997 - يىلى ئېچىلغان سېرىسگۈلى ئەڭ جازىبىدار ھەم ئەڭ كۆركەم ئىدى! جىمجىت چىيەنشۈي قولىتۇقى تالاي كۈنلەرنى كۈتۈۋېلىپ، تالاي كەچكى شەپەقنى ئۆزىتىپ قويغانىدى. بىراق، 1997 - يىلى كۆتۈرۈلۈپ چىققان قۇياش شۇ قەدەر سەلتەنەتلىك ھەم جۇلالىق ئىدى. چۈنكى، جۇڭگولۇقلار بۇ كۈننى ئۇزاق كۈتكەن ھەم ئارزۇ قىلغانىدى. ئارىدىن توپتوغرا بىر ئەسىر ئۆتتى، دۇنيانىڭ ھەرقايسى جايلىرىدىكى نەچچە ئەۋلاد جۇڭگولۇقلارنىڭ ئارزۇسى ئاخىرى ئەمەلگە ئاشتى.

شۇ يىلى شياڭگاڭنىڭ ۋەتەن قوينىغا قايتىپ كەلگەنلىكىنى تەبرىكلەپ قولىدىكى قەدەمنى ئېگىز كۆتۈرگەن ھەربىر كىشى شۇ دەقىقىدە بىر كىشىنى ئەسلەيدۇ. ئۇ كىشى دەل يەتمىش يىل ئىلگىرى شياڭگاڭ كۈچلىرىدا ئۆزىنىڭ ئېغىر قەدەم ئىزلىرىنى قالدۇرغان دېڭ شىشيەن ئىسىملىك ئون ئالتە ياشلىق سىچۈەنلىك ياش ئىدى.

«يانتېلىرفېن» ناملىق پوچتا پاراخوتى شياڭگاڭدىن قوزغىلىپ دېڭىز سەپىرىنى داۋام قىلدى. ئۇلار ۋېيتنامنىڭ شىگۇڭ شەھىرىدىن، ئاندىن سىنگاپور ئارقىلىق مالاككا بوغۇزىدىن ئۆتۈپ، ھىندى ئوكياننى نىشانلاپ يۈرۈپ كېتەتتى. گۈدۈك ئاۋازى ئۇزاققىچە ياڭرىدى، تۇرخۇندىن قوبۇق ئىس كۆتۈرۈلۈپ چىقىۋاتاتتى. شىشيەننىڭ قەلبى شۇ تاپتا ئۆركەشلەۋاتقان دېڭىز دولقۇنىغا ئوخشاش ئىدى.

بىپايان دېڭىز (2)

بۇ پاراخوت 9 - ئاينىڭ 11 - كۈنى شاڭخەيدىكى خۇاڭپۇجياڭ دەرياسى پورتىدىن ئايرىلىپ 10 - ئاينىڭ 19 - كۈنى دېڭىز سەپىرىنىڭ ئاخىرقى نۇقتىسى — فىرانسىيەنىڭ مارسېل شەھىرىگە بارغۇچە بىر ئايدىن ئارتۇق ۋاقىت كېتەتتى.

شۇ چاغلاردا دېڭىز سەپىرىنىڭ سۈرئىتى ئاستا ھەم زېرىكىشلىك ئىدى. ھېلىمۇ ياخشى ھېلىقى فېڭ شۆزۇڭ ئىسىملىك ئوقۇغۇچى سەپەر داۋامىدا تەپسىلىي خاتىرە يېزىپ، «دېڭىز سەپىرى كۈندىلىك خاتىرىسى» قالدۇرۇپ قويغانىكەن. بىز ئۇنىڭدىن ھېلىمۇ مۇشۇ پاراخوتقا چۈشۈپ فىرانسىيەگە ماڭغان ياشلارنىڭ بىر ئايدىن ئارتۇق داۋاملاشقان سەپەر تۇرمۇشىنى بىلىۋالالايمىز.

«18 - چېسلا شىگۇڭغا باردۇق» — دەپ يازىدۇ فېڭ شۆزۇڭ ئۆزىنىڭ «دېڭىز سەپىرى كۈندىلىك خاتىرىسى» دە: «شىگۇڭ تۈزلەڭلىككە جايلاشقان شەھەر ئىكەن. فىرانسىيەلىكلەر تارتىۋالغاندىن كېيىن، ئۇ يەردىكىلەر قىرغاققا پورت قۇرۇپتۇ، ئۆي - ئىمارەتلەرنى سېلىپ بازار بىنا قىپتۇ، رەستىلىرى تەرتىپلىك ئىكەن. ئېچىنىشلىق ئىش شۇ بوپتۇكى، ئەنەنەلىكلەر (ۋېيتناملىقلار) مۇنقەرز بولۇپ قايتۇ. ئۇلارنىڭ دۆلىتى مۇستەملىكە، پۇقرالىرى چەت

ئەللەرنىڭ باشقۇرۇشىدا ئىكەن. ئۇلارنىڭ ئارىسىدىكى بىلىمى سەل يۇقىرىراقلىرى فىرانسۇزلارغا ئىتائەت قىلىپ، ئەپلەپ - سەپلەپ كۈن ئۆتكۈزىدىغان ئادەتنى يېتىلدۈرۈپتۇ، بىلىمى تۆۋەنرەكلىرى چەت ئەللىكلەرنىڭ قولىدا ئىشلەيدىكەن، يەر تېرىپ، ھارۋا سۆرىەيدىكەن. ئېغىر ئەمگەكتىن قېچىپ سەللا ھۇرۇنلۇق قىلىپ قويسا، قامچا يەپ ھۆركىرەپ يىغلاپ كېتىدىكەن، ھالى تولىمۇ خاراب ئىكەن. فىرانسۇزلار تۈرلۈك قەبىھ نىزاملارنى چىقىرىپ، ئۇلارنى بۇرۇنقى كۈنلىرىنى ئەسلىگە كەلتۈرەلمەيدىغان ھالغا چۈشۈرۈپ قويغانىكەن. ھەققانىيەت نەدە؟ ئىنسانپەرۋەرلىك نەدە؟ ئەنئەنىلىكلەر بېشىغا پاخال قالپاق كىيىپ، يالاڭ ئاياغ يۈرىدىكەن، تۆت پەسىلنىڭ ھەممىسىدە شۇنداق ئىكەن. بۇ مەسىلە بولماي نېمە؟»

بۇ يەردە گەرچە فىرانسىيەنىڭ مۇستەملىكىسىگە ئايلانغان ۋېيتناملىقلارنىڭ ھاقارەتلىك تۇرمۇشى خاتىرىلەنگەن بولسىمۇ، لېكىن بۇنىڭدىن ئەينى چاغدا ئەنگىلىيەلىكلەرنىڭ مۇستەملىكە ھۆكۈمرانلىقى ئاستىدا ياشاۋاتقان شياڭگاڭلىقلارنىڭ تۇرمۇشىنى ئويلىماي تۇرالمايمىز.

پاراخوت ۋېيتنامنىڭ شىڭگۇڭ پورتىدا ۋاقىتنىچە توختىغان چاغدا دېڭ شىشىەن، فېڭ شۆزۇڭ قاتارلىق ئوقۇغۇچىلار جۇڭگولۇقلارنى ئېغىر نومۇسقا قويدىغان ئەھۋالنى كۆردى.

پاراخوتتىكىلەر قىرغاققا چىققاندا فىرانسۇزلارنىڭ قاتتىق تەكشۈرۈشىدىن ئۆتىدىكەن، جۇڭگولۇقلار دۇنيادا «شەرق كېسەلمەنلىرى» سانىلىپ كېلىۋاتقانلىقتىن تەكشۈرۈش بەكمۇ قاتتىق بولىدىكەن. تەكشۈرۈش تۈگىگەندىن كېيىن، تىزىلىپ ساقچى مەھكىمىسىگە بېرىپ تىزىملىتىدىكەن، بولمىسا قىرغاققا چىقىشقا رۇخسەت قىلىنمايدىكەن.

— ئاناڭنى! بۇ ھەقىقەتەن ئادەمنى بوزەك قىلغانلىقى! —
دەپ تىللاپ كېتىشتى پاراخوت پالوبىسىدا تۇرغان ئوقۇغۇچىلار
غەزەپلىنىپ، — ئۇلار جۇڭگولۇقلارنى ۋەتەنسىز قۇل ئورنىدا
كۆرۈۋاتىدۇ!

— جۇڭگولۇقلار قاچانمۇ بۇ قاڭشارلىق كۆك كۆزلەرگە
«ياق» دېيىشكە جۈرئەت قىلالار؟

— قالاقىلار ھامان بوزەك بولىدۇ، ئاجىز دۆلەتتە
دىپلوماتىيە بولمايدۇ! دۆلەت قۇدرەت تاپمىسا «ياق» دېگەن
سۆزنى تىلغا ئالغىلى بولمايدۇ...

غەزەپ - نەپرەتلىك ۋە قايغۇ - ھەسرەتلىك غۇلغۇلىلار
قۇلاققا دەممۇدەم كىرىپ، دېڭىڭ شىۋېننىڭ قەلبىگە مەڭگۈ
يوقالماس ئىز سالىدى.

پاراخوت شىگۇڭدا ئۈچ كۈن توختاپ، 21 - چېسلا
سىنگاپورغا قاراپ يۈرۈپ كەتتى. فېڭ شۆزۇڭ ئۆزىنىڭ «دېڭىز
سەپىرى كۈندىلىك خاتىرىسى» گە مۇنداق دەپ يازغان:

«ئۈچ كۈندىن كېيىن سىنگاپورغا يېتىپ كەلدۇق.
سىنگاپور شەھىرىنىڭ ئۆي - ئىمارەتلىرى رەتلىك ئىكەن،
شىگۇڭغا سېلىشتۇرغاندا دائىرىسى چوڭراق، مۇھىتى پاكىز
ئىكەن. بۇ يەردە جۇڭگولۇقلار ئون مىليونغا يېتىدىكەن،
جۇڭگولۇقلارنىڭ سودا ئىشلىرى روناق تاپقانىكەن،
سودىگەرلەرمۇ كۆپ ئىكەن، لېكىن كۆپىنچىلىرى يەنىلا ئىككى
بىلىكىگە تايىنىپ تىرىكچىلىك قىلىدىكەن.»

25 - چېسلا پاراخوت سىنگاپوردىن يولغا چىقىپ، دېڭىز
سەپىرىنى باشلىدى. بۇ چاغدا ھىندى ئوكياننىڭ كىلىماتى
بارا - بارا ناچارلىشىپ، پاراخوتقا ئۇرۇلغان بوران - چاپقۇن
كىشىگە ئالەم لەرزىگە كەلگەندەك تەسىر بېرەتتى، پاراخوت

قاتتىق سىلكىنەتتى. بوران - چاپقۇن پاراخوتنى تۇرۇپ دولقۇنلارنىڭ ئۈستىگە چىقىرىۋېتەتتى، تۇرۇپ چوڭقۇرلۇققا چۈشۈرۈۋېتەتتى. پاراخوتنىڭ ئاستىنقى قەۋىتىدە قىستىلىشىپ ياتقان ئوقۇغۇچىلار كېسەل تەڭگەندەك باشلىرى قېيىپ، تاماقتىنمۇ قالدى.

فېڭ شۆزۈڭ خاتىرىسىگە مۇنداق دەپ يازغانىدى: «... توپ- توغرا ئۈچ كۈن قىيىنالدۇق. بىز قىرغاققا چىقىشقا تەشنا بولۇپ كەتتۇق (قەھەتچىلىكتە يامغۇرغا تەشنا بولغاندەك). كۈنلەر تولىمۇ ئاستا ئۆتۈۋاتاتتى. كۆزلىرىمىز تېشىلەي دېگەندە، پارا- خوت توختاپ دەم ئالىدىغان جاي — كولۇمبۇغا ئاران تەستە يېتىپ كەلدۇق».

كولۇمبۇ ئەنگىلىيەگە قاراشلىق يەر ئىدى، پاراخوت گەرچە كولۇمبۇدا ۋاقىتلىق توختاپ ئارام ئالغان بولسىمۇ، لېكىن فىرانسىيەگە ماڭغان ئوقۇغۇچىلارنىڭ قولىدا فىرانسىيەنىڭ پاسپورتى بار ئىدى. ئەنگىلىيە پاسپورتى بولمىسا قىرغاققا چىقىپ ئەتراپنى كۆرۈشكە يول قويۇلمايتتى. شۇڭا، ئۇلار پاراخوتنىڭ يولغا چىقىشىنى كۈتۈپ پاراخوتتا قېلىپ قېلىشتى.

ھېسابلاپ كۆرگەندە، ئۇلارنىڭ ۋەتەندىن ئايرىلغىنىغا يېرىم ئايدىن ئاشقانىدى!

— لېۋىمىزنى چىشلەپ يېرىم ئاي تاقەت قىلايلى، ئۇزۇنغا سوزۇلغان بۇ دېڭىز سەپىرى ئاياغلىشاي دەپ قالدى، — دېدى دېڭ شىشيەن بارماقلىرىنى پۈكۈپ ۋاقىتنى ھېسابلىغاچ، ئالدىراپ كېتىۋاتقان بىر قىسىم ساۋاقداشلىرىغا شۇنداق دېدى، — ئاڭلىسام، يەنە بىر ھەپتىدىن ئارتۇقراق ۋاقىت ئىچىدە قىزىل دېڭىزغا كىرىدىكەنمىز!

— نېمە؟ يەنە بىر ھەپتىدىن كۆپ ۋاقىت بارمىدىمىن؟
 دېدى بىر كىچىك يۇرتداش ۋارقىراپ، — مەن پەقەت
 چىدىمىدىم! سەپەرنىڭ مۇنداق ئۇزاقلىقىنى بىلگەن بولسام
 يولغا چىقماس ئىكەنمەن!

— يولۋاسنىڭ ئۇۋىسىغا كىرمەي تۇرۇپ ئۇنىڭ بالىسىنى
 تۇتقىلى بولمايدۇ، — دېدى شىشيەن قىزىقچىلىق قىلىپ، —
 دۇنيادا بىكارغا يەيدىغان چۈشلۈك تاماق نەدە تۇرۇپتۇ!
 دەرۋەقە ئون كۈندىن كېيىن بۇ پاراخوت كولۇمبۇدىن
 يولغا چىقىپ ئەدەن قولىقىدىن ئۆتۈپ جىبۇتى ئارقىلىق
 قۇياش نۇرىدا پارقىراپ تۇرغان قىزىل دېڭىزغا كىردى.

بۇ كۈنى 10 - ئاينىڭ 10 - كۈنى ئىدى. پاراخوتتىكى
 ياشلارنىڭ ھەممىسى بۈگۈنكى كۈننىڭ ۋۇچاڭ قوزغىلىڭى ۋە
 سۈن جۇڭشەن رەھبەرلىكىدىكى جۇڭخۇا مىنگونىڭ
 قۇرۇلغانلىقىغا توققۇز يىل بولغان خاتىرە كۈن ئىكەنلىكىنى
 بىلەتتى.

— ۋەتەن سۆيۈشتە يىراق - يېقىن مۇساپە بولمايدۇ،
 پاراخوتتا تەبرىكلەش پائالىيىتى ئۆتكۈزەيلى! — دېدى بىرەيلەن
 تەكلىپ بېرىپ.

— بولىدۇ، بولىدۇ! — دەپ قىزغىن ئاۋاز قوشتى
 شىشيەن خۇشال بولۇپ، — پاراخوتتىكى چەت ئەللىكەر
 جۇڭخۇا مىللىتىنىڭ مەركەزگە ئىنتىلىش كۈچىنى كۆرۈپ
 قويسۇن. جۇڭخۇا مىنگونىڭ يېڭى بىر ئەۋلاد كىشىلىرى قىزىل
 دېڭىزدىن كۆتۈرۈلگەن قۇياشقا ئوخشاش كۆتۈرۈلمەكتە...

شۇنىڭ بىلەن ۋەتەنپەرۋەرلىك قىزغىنلىقىغا چۆمگەن بۇ
 ياشلارنىڭ ھەربىرى ئۆزلىرى ياسىغان دۆلەت بايراقچىسىنى
 كۆتۈرۈشۈپ، ھاياجانلانغان كەيپىياتتا پاراخوت پالوپىسىغا

يىغىلىشتى. تەبرىكلەش مۇراسىمى ئاددىي ۋە تەنتەنىلىك ئۆتكۈزۈلدى. ئۇلار ئاۋۋال ۋاقىتلىق ئېسىلغان دۆلەت بايرىقىغا ئۈچ قېتىم تەزىم قىلىشتى، ئاندىن دۆلەت شېئىرى ئوقۇلدى. ئاخىرىدا بىرەيلەن سەھنىگە چىقىپ يېڭى ھېكايە ئېيتتى، بەزىلەر نۇتۇق سۆزلىدى، يەنە بەزىلەر ئۆزلىرى تەييارلىغان دراممىنى ئوينىدى.

قىزىل دېڭىز ئۈستىدە قۇياش ئۆزىنىڭ كۈچلۈك نۇرىنى پالوپىغا چاچقاندى. كۆكۈچ دېڭىز سۈيى قۇياش نۇرىدا قىزىل رەڭگە كىرگەنىدى. جۇڭگولۇق ياشلارنىڭ ناخشا ئاۋازى، خۇشال كۈلكە ۋە چاۋاك سادالىرى چەكسىز دېڭىز دولقۇنلىرى ئۈستىدە ئەكس سادا ياڭرىتىپ، پاراخوتتىكى چەت ئەللىكلەرنى جەلپ قىلدى. ئۇلار كۆزلىرىنى يوغان ئېچىشىپ، ھەيرانلىق نەزىرىدە بۇ بىر تۈركۈم جۇشقۇن جۇڭگولۇق ياشلارغا قاراپ قېلىشقانىدى. ئۇلار كۆڭۈللىرىدە بۇ بىر توپ ياش جۇڭگولۇقلار ۋە ئۇلارنىڭ مەنىۋى قىياپىتى ئەجدادلىرىنىڭ مەنىۋى قىياپىتىگە تامامەن ئوخشىمايدىكەن! دەپ ئويلاۋاتقان بولۇشى مۇمكىن ئىدى.

شۇ كۈنى بۇ بىر تۈركۈم جۇڭگولۇق ياشلار پاراخوتقا چىققاندىن بېرى ئەڭ سۆيۈنگەن ۋە ئەڭ خۇشال بولغان كۈن ئىدى. نەچچە كۈندىن بۇيانقى غەشلىك ۋە بۇرۇقتۇرمىلىق شۇ كۈنى ئۇلارنىڭ كۆڭۈللىرىدىن كۆتۈرۈلۈپ كەتتى.

پاراخوت 10 - ئاينىڭ 13 - كۈنى سۈۋەيش قانىلى ئېغىزىغا يېتىپ كەلدى.

«كەچقۇرۇن سۈۋەيش قانىلىغا كىردۇق، ئىككى قىرغاق دەل - دەرەخلىك ئىكەن، دەل - دەرەخلەر ناھايىتى رەتلىك، چىراغلار كۆزنى قاماشتۇرۇپ تۇرىدىكەن. نەگىلا قارىسا

شېرىلداپ ئېقىۋاتقان سۇ، كىشىنىڭ مەستلىكى كېلىدۇ» دېيىپ يازغانىدى ۋېب سائىت ئۆزبېك ئادىبىياتى. ئەتىسى تاڭ سەھەردە پاراخوت رېشاتكىسىغا يۆلىنىپ، ئىككى ياققا نەزەر سالدۇق. قانالنىڭ كەڭلىكى ئون غۇلاچ كېلىدىكەن، ئىككى پاراخوت قاتارلىشىپ ماڭالايدىكەن. قانالنى كۆزىتىپ تۇرغان چېغىمىزدا قانالنىڭ شىمالىي ئېغىزىنىڭ ئېتىلىپ قالغانلىقىنى سەزمەي قالدۇق. قىرغاققا چىقمىغاچقا، ھېچقانداق نەرسىنى كۆرمىدۇق. چۈشتىن كېيىن سائەت بەشتە ئوتتۇرا دېڭىزغا كىردۇق. بىز سۈۋەپىش قانىلىدىن چىققان چېغىمىزدا قىرغاققا قەد كۆتۈرۈپ تۇرغان مىس ھەيكەلنى كۆردۇق. ئۇ ئەسلىي قانالنى قازغان كىشى رېسسىنىڭ مىس ھەيكىلى ئىكەن.»

پاراخوت تاڭ سەھەردە قانالنىڭ ئۈستى تەرىپىدىكى تۆمۈر يول كۆۋرۈكىنىڭ ئاستىدىن ئۆتكەن چاغدا بىر مەنزىرە شىشيەندە ناھايىتى چوڭقۇر تەسىر قالدۇردى: پويىز كەلگەن چاغدا، قانالنى توغرىسىغا كېسىپ ئۆتكەن زور تۆمۈريول كۆۋرۈكى ئۆزلۈكىدىن ئىككى قىرغاقتىكى قاتناشنى تۇتاشتۇردى. پويىز ئۆتۈپ كەتكەندىن كېيىن، زور كۆۋرۈك ئۆزلۈكىدىن ئىككى قىرغاققا تارتىلىپ، قانالنىڭ يۈزىدە بوشلۇق پەيدا بولدى، پاراخوتلار ئەركىن ئۆتۈشۈپ تۇراتتى...

بۇنداق خىسلەتلىك ھەم ئىلغار ئىلىم - پەن تېخنىكىسىنى كۆرۈپ، شىشيەننىڭ كۆزلىرى چەكچىيىپ كەتتى. ئۇ ھەتتا يېنىدا تۇرغان ھەمراھلىرىنى ئۇنتۇپ قالغىلى تاس قالدى.

— قالتىس! ھەقىقەتەن قالتىس ئىكەن! — دېدى ئۇ مەستلىكى كېلىپ ئۆز - ئۆزىگە. شۇنىڭ بىلەن بىللە

كۆڭلىنى بىر تەقەززالىق ئىگىلىدى، — دۆلىتىمىز قاچان مۇشۇنداق ئىلغار تېخنىكىغا ئىگە بولار، شۇنداق بولسا دۆلىتىمىزنىڭ گۈللىنىشىدىن ئۈمىد بولاتتى!

يەنە بىر ھەپتىدىن كېيىن، «يانتېلىرفېن» ناملىق پوچتا پاراخوتى ئاخىرى ھارغىن گۈدۈك چالغان پېتى ئۆزىنىڭ مەنزىلگاھى — فىرانسىيەنىڭ مارسېل پورتىغا ئاستا كىرىپ كەلدى.

شۇ قېتىملىق دېڭىز سەپىرىگە ئوتتۇز توققۇز كۈن ۋاقىت كەتتى، مۇساپە ئوتتۇز مىڭ چاقىرىمدىن ئاشاتتى. شۇ قېتىملىق دېڭىز سەپىرى ياش دېڭىز شىشيەننىڭ ئۆمرىدە باسقان ئەڭ ئۇزۇن دېڭىز سەپىرى ئىدى.

ماۋ ماۋ «دادام دېڭىز شياۋپىڭ» (1 - قىسىم) ناملىق ئەسىرىدە مۇنداق دەپ يازغانىدى: «تۇنجى قېتىم ۋەتەندىن ئايرىلىش، تۇنجى قېتىم يىراق سەپەرگە ئاتلىنىش، يات ئەلنىڭ قائىدە - يوسۇنى، پايانسىز دېڭىز، پايانسىز ئاسمان مەنزىرىسى ھەربىر ئوقۇغۇچىدا ئۆچمەس تەسىرات قالدۇرغان ۋە ئۇلارنى كۈچلۈك ھاياجانغا سالغان بولۇشى مۇمكىن». ئۇ يەنە: «تۇنجى قېتىم ۋەتەندىن ئايرىلىپ ئۇزاق دېڭىز سەپىرىگە ئاتلىنىش دادامدىمۇ ئوخشاشلا چوڭقۇر تەسىر قالدۇرغان» دەپ يازىدۇ.

فرانسىيەگە بارغان دەسلەپكى چاغلار

1920 - يىلى 10 - ئاينىڭ 19 - كۈنى دېڭ شىشيەن ۋە باشقا سەكسەن ئىككى نەپەر جۇڭگولۇق ئوقۇغۇچى مارسېل پورتىدا پاراخوتتىن چۈشۈپ، فرانسىيە تۇپرىقىغا قەدەم قويدى. ئۇلار مارسېل شەھىرىگە كىرىپلا بۇ يەردىكى قاتلاڭچىلىق ۋە شاۋقۇن - سۈرەننى كۆردى، بولۇپمۇ ھەشەمەتچىلىك بىلەن نامراتلىق، راھەت - پاراھەت بىلەن جاپا - مۇشەققەت ئارىسىدىكى روشەن پەرقنى بىر قاراپلا بىلدى: بىر ياقتا تاغدەك دۆۋىلىنىپ كەتكەن بايلىق ۋە مال، ھەشەمەتلىك مەيخانلار ۋە كۆڭۈل ئېچىش سورۇنلىرى، بىر ياقتا ۋەيرانە لاپاسلار، يەلكىسىدىكى يۈكنىڭ ئېغىرلىقىدىن يادەك ئېگىلىپ كەتكەن پىرىستاندىكى مەدىكارلار...

پارىژدا تەسىس قىلىنغان فرانسىيەدىكى جۇڭگولۇقلار مائارىپ جەمئىيىتى پورتقا ئادەم ئەۋەتىپ، ۋەتەندىن كەلگەن بىر تۈركۈم ياشلارنى قىزغىن قارشى ئالدى.

ئۇلار قىرغاققا چىقىپ ئىككىنچى كۈنى شۇ جايدا چىقىدىغان «مارسېللىقلار گېزىتى» دە خەۋەر بېرىلدى، خەۋەردە مۇنداق دېيىلدى: يۈزگە يېقىن جۇڭگولۇق ياش مارسېلغا يېتىپ كەلدى. ئۇلار ئون بەش ياش بىلەن يىگىرمە بەش ياش ئارىلىقىدىكى ياشلار. ئۇچىسىغا ئامېرىكا ياكى ياۋروپا پاسوندا كىيىم كىيگەن، بېشىدا كەڭ گىرۋەكلىك شىلەپە، پۇتىدا ئۇچى

ئۇچلۇق شىبلىت. ئۇلار بىر - بىرىدىن ئەدەپلىك، ھەتتا سپايە كۆرۈنىدۇ...

ئۇلار ماركسىدىن ئۇزۇن يوللۇق ئاپتوبۇسقا ئولتۇرۇپ، ئون نەچچە سائەتتىن كېيىن پارىژغا يېتىپ كېلىشتى. فىرانسىيەدىكى جۇڭگولۇقلار مائارىپ جەمئىيىتى لاپىئەنتېر كوچىسى 39 - نومۇرلۇق بىناغا جايلاشقاندى. بۇ جاي فىرانسىيەگە ئىشلەپ تۇرۇپ ئوقۇشقا كەلگەن بارلىق جۇڭگولۇق ئوقۇغۇچىلارنىڭ «ئۆيى» ھەم «توپلىنىدىغان مەركىزى» ئىدى. بۇ بىناغا نۇرغۇن جۇڭگولۇق ياشلار كىرىپ - چىقىپ يۈرۈشەتتى. بەزىلىرى يېڭى كەلگەنلەرنى قارشى ئېلىش، بەزىلىرى قايتقانلارنى ئۇزىتىش بىلەن ئالدىراش ئىدى.

شىشيەن ۋە ئۇنىڭ ھەمراھلىرى ئەمدىلا كېلىپ تۇرۇشىغا، ئۇلاردىن بالدۇرراق كەلگەن بىر قىسىم ئوقۇغۇچىلار، بولۇپمۇ سىچۈەنلىك يۇرتداشلار ئۇلارنى دەرۋازا ئالدىدا تۇرۇپ قارشى ئالدى.

— كىچىك بۇرادەرلەر، قارشى ئالىمىز! يولدا چاپا چەكتىڭلار!

شىشيەن يۈك - تاقىنى كۆتۈرۈپ ئاپتوبۇستىن چۈشۈشكە، بەستلىك كەلگەن ئاكا دېمەتلىك بىرەيلەن كۈلۈمسىرەپ ئۇنىڭغا سالام قىلدى ۋە:

— قالتىسقۇ سەن! مۇشتۇمدەك تۇرۇپ ئىشلەپ تۇرۇپ ئوقۇغىلى كەلدىڭمۇ؟ ئەكەل، يۈك - تاقىڭنى كۆتۈرۈشۈپ بېرەي، — دېدى.

— رەھمەت، رەھمەت، — دېدى شىشيەن ئالدىراش مېنەتدار بولۇپ، — تەلەپپۇزىڭدىن قارىغاندا سىچۈەنلىك ئوخشىماسەن!

— مەن شەرقىي سىچۈەننىڭ جياڭجىن دېگەن يېرىدىن! —

دېدى ئاكا دېمەتلىك ھېلىقى يۇرتداش شىيەننىڭ يۈك -
 تاقىنى كۆتۈرۈپ كېتىۋېتىپ، دۈيدۈگىلەك پاكار بويۇق بۇ
 يۇرتىدىنغا سەپسىلىپ، — ئىنىم، سەنمۇ سىچۈەننىڭ
 ئوخشاسەن، يۇرتۇڭ نەدىن، سېنى نېمىدەپ ئاتايمەن؟
 — مېنىڭ ئىسمىم دېڭ شىيەن، گۇاڭخەن ناھىيەسىنىڭ
 شېشېڭ بازىرىدىن! ھەممىمىز شەرقىي سىچۈەنلىك يۇرتداش
 ئىكەنمىز، ماڭا كۆپرەك غەمخورلۇق قىلارسەن! — دېدى
 شىيەن.

— بۇنچىلىك تۈزۈت قىلىپ كەتمە! ئۇكام دېڭ شىيەن،
 مېنىڭ ئىسمىم نىي رۇڭجىن. مەن بىر يىل بۇرۇن كەلگەن،
 سىلەرنى كۆرۈپ خويمۇ خۇش بولدۇم. «يۇرتداش يۇرتداشنى
 كۆرسە، كۆز چانقى ياشقا تولدۇ» دېگەن شۇ — دە!
 — نىي ئاكا، مەن ئەمدىلا كەلدىم، كۆپرەك يول كۆرسە -
 تەرسەن! — دېدى دېڭ شىيەن ھەم سەل خۇشخۇي كەلگەن
 شەرقىي سىچۈەنلىك بۇ يۇرتىدىن شۇ ئان ياقىتۇرۇپ قالدى.
 — يول كۆرسەتكۈدەك ئىش يوق، مەن كرۇجۇندىكى
 سېنايد پولات — تۆمۈر زاۋۇتىدا ئىشلەيمەن. ساڭمۇ شۇ يەردە
 ئىشلەش پۇرسىتى چىقىپ قالسا، مېنى ئىزدە، — نىي رۇڭجىن
 دېڭ شىيەننىڭ يۈك - تاقىنى زالغىچە كۆتۈرۈپ كىردى،
 ئاندىن بويى پاكار بۇ يۇرتىدىننىڭ يەلكىسىگە شاپلاقلاپ، —
 خوش، مېنىڭ بېجىرىدىغان يەنە باشقا ئىشلىرىم بار، جاھان
 ئۇزۇن، كېيىن كۆرۈشەرمىز! — دېدى.

— كرۇجۇن پولات — تۆمۈر زاۋۇتى! — دېدى دېڭ
 شىيەن بېشىنى لىڭشىتىپ، — ماقۇل، مەن كېيىن چوقۇم
 سېنى كۆرگىلى بارىمەن!

شۇ قېتىملىق تونۇشۇش دېڭ شىيەن، نىي رۇڭجىن
 ئىككى پېشقەدەم سەپداشنىڭ ئۇزۇن يىللىق ئىنقىلابىي

دوستلۇقنىڭ باشلىنىشى بولۇپ قالدى. نېي رۇڭجىن بالىلىق چاغلىرىدا دېڭ شىشيەنگە ئوخشاش يۇرتى جياڭجىندا ئىلغار ئىدىيەنىڭ تەسىرىگە ئۇچراپ، تولۇقسىز ئوتتۇرا مەكتەپتە ئوقۇۋاتقان چېغىدا «4 - ماي» ھەرىكىتىگە قاتناشقان. 1919 - يىلى فىرانسىيەگە ئىشلەپ تۇرۇپ ئوقۇش ئۈچۈن كېلىپ، ئاۋۋال كرۇجۇندىكى سېنايد پولات - تۆمۈر زاۋۇتىدا ئىشلىگەن. 1922 - يىلى بېلگىيە شاروۋا ئەمگەك ئۇنىۋېرسىتېتىدا ئوقۇغان. يېڭى جۇڭگو قۇرۇلغاندىن كېيىن، جۇڭخۇا خەلق جۇمھۇرىيىتى ئۇنىڭغا مارشال ئۇنۋانى بەرگەن. ماۋ ماۋ ئۆز كىتابىدا مۇنداق دەپ يازىدۇ: «فىرانسىيەدە ئوقۇۋاتقان مەزگىلدىن باشلاپ، ئۇ دادام بىلەن دوستلۇق ئورناتقاندى. ئازادلىقتىن كېيىن، 1952 - يىلىدىن 1957 - يىلىغىچە بىزنىڭ ئائىلە نېي تاغاملارنىڭ ئائىلىسى بىلەن قوشنا ئولتۇردۇق. بىز بالىلار ھەمىشە كىچىك ئىشلىكتىن چىقىپ نېي تاغاملارنىڭكىگە كىرىپ ئوينىتتۇق. نېي تاغام بىزنىڭ ئائىلىدىكىلەرنى دائىم ئۆيىگە سىچۈەن تامىقى - دۇفۇ قېتىقى ئىچىشكە تەكلىپ قىلاتتى. 1992 - يىلى نېي تاغام قۇربان بولۇشتىن ئىلگىرى دادام تالا - تۈزگە ئاز چىقاتتى، لېكىن بەزىدە نېي تاغاملارنىڭكىگە باراتتى، ئۇنى ھەر قېتىم كۆرگەندە، يېقىملىق ئاۋازدا «كونا بۇرادىرىم، دەيتتى. شۇ قېتىم يۈز كۆرۈشۈپ ئورنىتىلغان دوستلۇق يەتمەش ئىككى باھار - قىشنى، تالاي بوران - چاپقۇنى بېشىدىن ئۆتكۈزدى. بۇ دوستلۇق قويۇق، چوڭقۇر ھەم كىشىنى چوڭقۇر تەسىرلەندۈرىدىغان دوستلۇق ئىدى».

ھەممە ئوقۇغۇچىلار جايلىشىپ بولغاندىن كېيىن، فىرانسىيەدىكى جۇڭگولۇقلار جەمئىيىتى يېڭى كەلگەن ئوقۇغۇچىلارغا فىرانسىيەنى ۋە پارىژنى دەسلەپكى قەدەمدە

تونۇشتۇردى. شۇنىڭ بىلەن بىللە، ئۇلارنى قىسقا ۋاقىت دەپ ئالدۇرۇپ تەرتىپكە سالدى ھەمدە شۇ يەردە ئوقۇۋاتقان ئەھۋالىنى پىششىق بىلىدىغان بىر قىسىم ئوقۇغۇچىلارنى دېڭ شىشىەن ۋە ئۇنىڭ ھەمراھلىرىنى باشلاپ پارىژ ۋە ئۇنىڭ ئەتراپىدىكى قىسمەن مۇھىم قۇرۇلۇشلارنى، مەشھۇر جايلارنى، مەسىلەن، زەپەر دەرۋازىسى، ئېففېل مۇنارى، ۋېرسال سارىيى، لوۋېر سارىيى، فونتاينېلېئور، موندانى، ساينت پىتان ۋە ئېۋلېر قاتارلىق جايلارنى ئېكسكۇرسىيە ۋە سەيلە - ساياھەت قىلدۇرۇپ كېلىشكە قوشۇپ قويدى.

پارىژنىڭ مەنزىرىسى ھەقىقەتەن گۈزەل ئىدى. لېكىن، دېڭ شىشىەننىڭ زوقىنى مەنزىرىلەر ئانچە تارتىپ كېتەلمىدى. پارىژ شەھىرىدىكى رەتلىك ترامۋاي، تونېل، مېترو قاتارلىق زامانىۋى مۇئەسسەسەلەر ئۇنىڭ ياش قەلبىنى لەرزىگە سالدى.

«بەلكىم فىرانسىيەنىڭ ھەقىقىي ئىلغارلىقى ۋە ئۇلۇغلۇقى مۇشۇ جەھەتلەردە گەۋدىلەنسە كېرەك» دېدى ئۇ كۆڭلىدە ئۆز - ئۆزىگە. شىشىەن لوۋېر سارىيىدىكى نۇرغۇن قىممەتلىك سەنئەت بۇيۇملىرىنى، بولۇپمۇ دۇنيانىڭ ھەرقايسى جايلىرىدىن بۇلاپ كېلىنگەن ئاز ئۇچرايدىغان ئاسارەتلىقلەرنى كۆرۈپ، سەككىز دۆلەت بىرلەشمە ئارمىيەسىنىڭ قاراقچىلىق قىلمىشلىرى ئۈستىدە كۆپ ئويلىنىدى، 1860 - يىلى يۈەنمىڭيۈەندە كۆتۈرۈلگەن ئاسمان - پەلەك ئوت يالقۇنى، جياۋۇ يىلىدىكى دېڭىز ئۇرۇشى، گېڭزى تۆلىمى؛ بۇنىڭدىن باشقا ئىگىلىك ھوقۇقىنى يوقىتىپ، دۆلەتنى نومۇسقا قويغان نۇرغۇن تەڭسىز شەرتنامىلەرنى يادىغا كەلتۈردى.

شۇڭا، دېڭ شىشىەن لوۋېر سارىيىدا چىرىك ھەم ئىقتىدارسىز مەنچىڭ ھۆكۈمىتى ئىمزالىغان ۋەتەن ساتقۇچ شەرتنامىنىڭ تاشقا چېكىلىپ كۆرگەزمە زالىغا قويۇپ

قويۇلغانلىقىنى ئۆز كۆزى بىلەن كۆرۈپ، كۆڭلىدە قەسەم قىلدى: مەيلى نېمە بولسۇن، جۇڭخۇا مىللىتىنىڭ ئەۋلادى بولۇش سۈپىتىم بىلەن توختىماي ئالغا ئىلگىرىلەپ، جۇڭخۇا مىللىتىنىڭ قەد كۆتۈرۈشى ۋە قۇدرەت تېپىشى ئۈچۈن كۈرەش قىلىمەن!

بىر نەچچە كۈندىن كېيىن، فىرانسىيەدىكى جۇڭگولۇقلار مائارىپ جەمئىيىتى دېڭ شىشيەن ۋە ئۇنىڭ ھەمراھلىرىنى بىر قىسىم يەرلىك تولۇقسىز ئوتتۇرا مەكتەپلەرگە ئۆگىنىشكە ۋە فىرانسۇزچىنى تولۇقلاشقا ئورۇنلاشتۇردى. دېڭ شىشيەن ۋە ئۇنىڭ يېقىن بىر تۇغقان تاغىسى دېڭ شاۋشېڭ فىرانسىيەنىڭ غەربىي شىمالىدىكى نورماند ئۆلكىسىنىڭ بابېل ئوغۇللار تولۇقسىز ئوتتۇرا مەكتىپىگە تەقسىم قىلىندى. يۇرتىدىن قۇلۇن ئۇلاردىن يىراق جايدىكى كونبېل جامائەت مەكتىپىگە ئەۋەتىلدى.

— فۇلۇن، بىز باشقا - باشقا جايغا تەقسىم قىلىندۇق... — دېدى شىشيەن خوشلىشىش ئالدىدا فۇلۇننىڭ قولىنى تۇتۇپ، — بىز فىرانسىيەگە بىر مەقسەت ئۈچۈن — ئاز - تولا كېرەكلىك بىلىم ئۆگىنىپ ۋەتەنگە جاۋاب قايتۇرۇش ئۈچۈن كەلدۇق! يادىڭدا بولسۇن، ئوبدان ئۆگىنىپ، ئۆز - ئۆزىمىزگە مەدەت بېرەيلى!

— بېرىپلا ئامان - ئېسەن ئىكەنلىكىڭ توغرىلۇق خەت يېزىۋەت، ئۆزۈڭنى كۆپ ئاسرا! — دەپ تاپىلىدى دېڭ شاۋشېڭمۇ فۇلۇنگە.

— ماقۇل، ماقۇل! ھەممىمىز ئۆزىمىزنى كۆپ ئاسرايلى! خەير - خوش، دېڭ شىشيەن! ئۈچەيلەن فىرانسىيەدىكى جۇڭگولۇقلار مائارىپى جەمئىيىتى بىناسى ئالدىدا ئايرىم - ئايرىم خوشلاشتى.

بايىت ئوتتۇرا مەكتىپىدە ئۆتكەن دەقىقىلەر

نورماندى ئۆلكىسى فرانسىيەنىڭ غەربىي شىمال قىسمىغا جايلاشقان بولۇپ، پارىژغا تەخمىنەن ئىككى يۈز چاقىرىم كېلەتتى. 1920 - يىلى 10 - ئاينىڭ 21 - كۈنى دېڭ شىيەن، دېڭ شاۋشېڭ قاتارلىق يىگىرمە نەپەر جۇڭگولۇق ئوقۇغۇچى نورماندىدىكى بايىت ئوتتۇرا مەكتىپىگە كەلدى. شۇنىڭ بىلەن ئۇلارنىڭ ياتاقلىق تۈزۈمىدىكى مەكتەپ ھاياتى باشلاندى.

شۇ يەردە چىقىدىغان «بايىت گېزىتى» دە 10 - ئاينىڭ 22 - كۈنى «جۇڭگولۇق ئوقۇغۇچىلار بايىتقا كەلدى» ماۋزۇلۇق بىر خەۋەر بېرىلدى:

«يىگىرىمىدىن كۆپرەك جۇڭگولۇق ئوقۇغۇچى فرانسۇزچىنى راۋان سۆزلەيدىغان يۇرتىدىشىنىڭ يېتەكچىلىكىدە تۈنۈگۈن بايىتقا كەلدى. بۇ ياشلارنى فرانسىيەگە ھۆكۈمەت ئەۋەتكەن. ئۇلار مۇشۇ يەردىكى تولۇقسىز ئوتتۇرا مەكتەپتە ئۆزلىرى قىزىقىدىغان دەرىسلەرنى ئۆگىنىدۇ. فرانسۇز تىلى ۋە تەبىئىي شارائىت، ئۆرپ - ئادەتلەر بىلەن تونۇشىدۇ. ئۇلارنىڭ ھەممىسى ياتاققا يېتىپ ئوقۇيدۇ...»

بۇ بىر خۇسۇسىي مەكتەپ بولۇپ، مەكتەپتە يولغا قويۇلغان

قاتتىق ھەم ئۆلۈك باشقۇرۇش ئۇسۇلى يەسلى باشقۇرۇش ئۇسۇلىغا ئوخشىشىپ كېتەتتى.

جۇڭگولۇق ئوقۇغۇچىلارغا مۇستەقىل سىنىپ تەسىس قىلىنغان بولسىمۇ، لېكىن مەكتەپنىڭ مۇنتىزىم تۇرمۇش تەرتىپىگە بويسۇنۇشى تەلەپ قىلىناتتى. ئۆگىنىش مەزمۇنى ئاساسەن فىرانسۇز تىلى سەۋىيەسىنى ئۆستۈرۈش بولۇپ، بۇنىڭ دېڭ شىشيەن ۋە ئۇنىڭ ساۋاقداشلىرى ئۈچۈن ئېيتقاندا جەلپكارلىقى ئانچە كۈچلۈك ئەمەس ئىدى. ئارىدىن نەچچە ئاي ئۆتۈپ كەتتى. ئۇلارنىڭ ئۆگەنگەنلىرى تولىمۇ چەكلىك بولدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە ئوقۇغۇچىلارنىڭ تامىقى ناچار ئىدى.

بايىتتىكى جۇڭگولۇق ئوقۇغۇچىلارغا مۇناسىۋەتلىك ساقلاپ قويۇلغان بىر پارچە چىقىم ھېسابات تالونىدىن 1920 - يىلى 3 - ئايدا، دېڭ شىشيەننىڭ شۇ ئايدا جەمئىي ئىككى يۈز قىرىق بەش فىرانك تاماق ۋە ياتاق ھەققى تاپشۇرغانلىقىنى كۆرۈۋالغىلى بولىدۇ. بۇ پۇلنىڭ ئىككى يۈز فىرانكى تۇرمۇش راسخونىغا، يەتتە فىرانكى كىيىم يۇدۇرۇش ھەققىگە، يەتتە فىرانكى ئورۇن - كۆرپە ئىجارە ھەققىگە كەتكەن، مەكتەپكە ئون ئىككى فىرانك تاپشۇرۇلغان، ئون سەككىز فىرانكتىن ئارتۇقراق پۇل ئۇششاق - چۈششەك خىراجەتكە ئىشلىتىلگەن.

مۇشۇ بىر پارچە ھېسابات تالونىغا ئاساسلانغاندا، ئەينى چاغدىكى جۇڭگولۇق ئوقۇغۇچىلارنىڭ پارچە خىراجىتى ئادەتتە ئون بەش فىرانكتىن ئەللىك فىرانكقىچە بولغان ئارىلىقتا، ئوتتۇرا ھېساب بويىچە يىگىرمە بەش فىرانك ئەتراپىدا بولغان. بۇنىڭدىن كۆرۈۋېلىشقا بولىدۇكى، دېڭ شىشيەن پارچە خىراجەتكە پۇلنى تېجەپ ئىشلەتكەن. چۈنكى، ئۇ يۇرتىدىن ئايرىلىدىغان چاغدا ئائىلىسىنىڭ ئەھۋالى ئانچە ياخشى ئەمەس

بولۇپ، دادىسى ئازراق چۈجگۈن قوناق ۋە يېرىنى سېتىپ،
ئوغللىنىڭ فىرانسىيەگە بېرىپ ئوقۇش راسخوتىنى
غەملىگەندى. بۇ ئىشلار شىشيەننىڭ كۆڭلىگە ئايان ئىدى.
شۇڭا، ئۇنىڭ بايىتتىكى تۇرمۇشى ناھايىتى تېجەشلىك ھەم
ئاددىي - ساددا ئۆتتى.

شىشيەن تۇرمۇشتا تېجەشلىك بولغىنى بىلەن ئۆگىنىشتە
بەك تىرىشچان ئىدى. ئۇزاق ئۆتمەيلا ئۇنىڭ فىرانسۇزچە ئېغىز
تىلى ۋە ئاڭلاپ يېزىش ئىقتىدارى خېلىلا ئۆسۈپ قالدى.
ئوقۇغۇچىلار كۈندىلىك تۇرمۇشتا خېلى تېجەشلىك
بولسىمۇ، لېكىن يانچۇقىدىكى ئازغىنا پۇلى ئىشلىتىۋېرىپ
تۈگەي دەپ قالغانىدى؛ بەزى ئوقۇغۇچىلار تۇرمۇش خىراجىتى
جەھەتتە قىيىنلىپ، جىددىيلىشىپ قېلىۋاتاتتى.
بىر كۈنى ياتاقتا پەس ئاۋازدا غۇلغۇلا باشلاندى. ئۇلارنىڭ
ئارىسىدىن بىرەيلەن:

— ھەر كۈنى نەچچە ياپراق بولكا، بىر قاچا قۇرۇق سۇ
بېرىپ بىزنى ئاچ قويۇپ ئۆلتۈرەمدۇ نېمە! — دېدى.

— ھەي، ھازىر يېنىمدا بىر فىرانكىمۇ يوق. ئۆيدىن پۇل
كەلمىدى، بەك تىتىلداپ كېتىۋاتىمەن! مۇشۇنداق
كېتىۋەرسەك، كېيىن قانداق قىلارمىز؟ — دېدى كارىۋاتتا
ياتقان بىر ساۋاقدىشى ئاھ ئۇرۇپ.

ئۇلارنىڭ ئارىسىدا ھەممىدىن يېشى چوڭراق شاۋشېڭ:

— شىشيەن، سەن دەپ باقە، قانداق قىلىش كېرەك؟
ئوقۇش ئەمدىلا باشلاندى، يانچۇقنىڭ تۈۋى كۆرۈنۈپ قالدى،
ئىككىمىزنىڭ پۇلىنى قوشساقمۇ ئاران ئون نەچچە فىرانك
چىقىدۇ... — دېدى.

— راست، راست. بۇنىڭ ئامالىنى قىلىش كېرەك! —

دېدى شىشيەن قوشۇمىسىنى تۈرۈپ، ياتاققا ئۇياقتىن - بۇياققا مېڭىپ. مەسىلىنىڭ ئېغىرلىقى ۋە جىددىيلىكىنى ئۇمۇ ھېس قىلغانىدى.

— سىلەرچە مۇنداق قىلساق قانداق بولار؟ — دېدى شىشيەن كۆپچىلىكنىڭ پىكرىنى بىلىپ بېقىش مەقسىتىدە، — بىز بۇ يەرگە ھۇزۇر - ھالاۋەت سۈرگىلى ئەمەس، تىرىشچانلىق بىلەن ئىشلەپ، ئىقتىسادچىللىق بىلەن ئوقۇغىلى كەلگەن. قولىمىزدىكى پۇلنى ئىشلىتىپ بولاي دېدۇق. ئۆيىدىكىلەردىن پۇل تەلەپ قىلىشقا يۈزمىز چىدىمايدۇ. ئوقۇشىمىزنى داۋام قىلىمىساق ئەسلا بولمايدۇ، شۇڭا مەكتەپ تەرەپكە تەلپىمىزنى دېگىنىمىز تۈزۈك. تىل ئۆگىنىشنى ۋاقىتلىق توختىتايلى، فىرانسىيەدىكى جۇڭگولۇقلار مائارىپ جەمئىيىتىگە بارايلى. ئۇلار بىزگە بىرەر ئۈنۈملۈك چارە كۆرسەتسۇن. بىز ئۆز ئەمگىكىمىزگە تايىنىپ، ئاز - تولا ئوقۇش خىراجىتى غەملەپ قايتىپ كېلەيلى. تىرىشچانلىق بىلەن ئىشلەپ، ئىقتىسادچىللىق بىلەن ئوقۇيلى، ئىقتىسادچىللىق بىلەن ئوقۇشقا ئامال بولمىسا، تىرىشچانلىق بىلەن ئىشلەيلى!

— بولىدۇ! بولىدۇ! بۇ يەردە يېڭى نەرسە ئۆگەنگىلىمۇ بولمايدىكەن، بالدۇرراق كېتەيلى. ئەھۋالىمىز ياخشىلىنىپ قالسا ئەجەب ئەمەس! — دېدى بىرەيلەن دەرھال ئاۋاز قوشۇپ. — توغرا! شىشيەن توغرا گەپ قىلدى... سەۋەب قىلساڭ سېۋەتتە سۇ توختايدۇ! بىز ھازىر مەكتەپ تەرەپ بىلەن سۆزلىشىپ، ئاندىن فىرانسىيەدىكى جۇڭگولۇقلار مائارىپ جەمئىيىتىگە بېرىپ ئامال تاپايلى...

— قارىغاندا، ئاۋۋال تىرىشچانلىق بىلەن ئىشلىمەكتىن باشقا يول يوقتەك قىلىدۇ! — دېدى شىشيەن شاۋشېڭغا قاراپ

كەسكىن تەرزىدە.

شۇنداق قىلىپ، 3 - ئاينىڭ 13 - كۈنى دېڭ شىشىيەن دېڭ شياۋپىڭ قاتارلىق ئوندىن ئارتۇق جۇڭگولۇق ئوقۇغۇچى ئاران بەش ئاي ئوقۇغان بايىت تولۇقسىز ئوتتۇرا مەكتىپىدىن ئايرىلىپ پارىژغا قايتتى.

بايىت تولۇقسىز ئوتتۇرا مەكتىپىدە ساقلىنىپ قالغان ئەينى چاغقا مۇناسىۋەتلىك بىر پارچە دوكلاتتا: «يىگىرمە ئىككى نەپەر جۇڭگولۇق ئوقۇغۇچىدىن ئون توققۇز نەپىرى 13 - چېسلا كەچتە مەكتەپتىن كەتتى. ئۇلار كرۇجۇن شەھىرىگە بېرىپ ئىشلەيمىز دېيىشتى. بىزنىڭ گۇمانىمىزچە ئۇلار ئىشلەمچىلىك قىلىشقا ماڭدى...» دەپ يېزىلغانىدى.

بۇ دوكلاتتا دېيىلگەن گەپلەر راست ئىدى. ئۇلار ھەقىقەتەن ئىشلەمچىلىك قىلغىلى ماڭغانىدى. كېيىنكى كۈنلەردە «ئىقتىسادچىللىق بىلەن ئوقۇش» ئۈچۈن، ئۇلار ئالدى بىلەن «تىرىشچانلىق بىلەن ئىشلەش» يولىدا مېڭىشقا مەجبۇر بولدى. ئۇلار بىر جۈپ قولغا، ئۆز كۈچىگە تايىنىپ «دۇنيانى ئەمگەك ياراتقان» دېگەن ئۇلۇغ ھەقىقەتنى ئىسپاتلاش ئارزۇسىدا ئىدى.

لېكىن، ئەمدىلا ئون ئالتە ياشقا كىرگەن دېڭ شىشىيەن بايىت تولۇقسىز ئوتتۇرا مەكتىپىدىن ئايرىلغان شۇ كۈندىن تارتىپ، پارىژدا تۇرغان بەش يىل ۋاقىت ئىچىدە، فىرانسىيەدە مەكتەپتە ئوقۇش پۇرسىتىگە قايتا ئېرىشەلمەيدىغانلىقىنى ئەسلا ئويلىمىغانىدى. ئۇنىڭ فىرانسىيەدە ئۆتكەن بىر مەزگىللىك مەكتەپ ھاياتى بايىت تولۇقسىز ئوتتۇرا مەكتىپىدە بەش ئاي ئوقۇش بىلەن چەكلەندى. شۇنىڭدىن كېيىن، تەقدىر بۇ ياشنى كەسپىي ئىنقىلابچى ۋە سىياسىي پائالىيەتچى بولۇش نىشانىغا قاراپ قەدەم تاشلاشقا چاقىردى...

پولات - تۆمۈر زاۋۇتىدىكى شاكىچىك پروكاتچىك

20 - ئەسىرنىڭ 20 - يىللىرىنىڭ باشلىرى بىرىنچى دۇنيا ئۇرۇشى يېڭىلا ئاياغلىشىپ تۇرۇشىغا، پۈتكۈل فىرانسىيە ئۇرۇشتىن كېيىنكى ئىقتىساد كاساتلاشقان مەزگىلگە كىردى. چۈنكى، ئۇرۇش مەزگىلىدە مال زاكاز قىلىدىغان سودا ئىشلىرى يۈرۈشمەي قالغانلىقتىن، كۆپلىگەن زاۋۇتلار ئىشلەپچىقىرىش-تىن توختىغان ياكى تاقالغان، ئىشلەپچىقىرىشتىن توختىمىغان بىر قىسىم زاۋۇتلاردا زور بىر تۈركۈم ئىشچىلار قىسقارتىلغا-نىدى. ئىشسىزلىق مەسىلىسى فىرانسىيەدە گەۋدىلىك مەسىلە-گە ئايلانغانىدى. شۇڭا، تىرىشچانلىق بىلەن ئىشلەپ، ئىقتى-سادچىلىق بىلەن ئوقۇش ئارزۇسىدا فىرانسىيەگە كەلگەن جۇڭگولۇق ئوقۇغۇچىلارنىڭ ئازغىنا كىرىم قىلىدىغان خىزمەت-نى تېپىشى ئاسان ئەمەس ئىدى.

شۇ چاغدىكى سانلىق مەلۇماتقا ئاساسلانغاندا، 1920 - يىلى 12 - ئايغىچە فىرانسىيەگە بارغان جۇڭگولۇق ئوقۇغۇچىلار بىر مىڭ بەش يۈزدىن ئاشقان. بۇ ئوقۇغۇچىلار فىرانسىيەنىڭ ھەرقايسى جايلىرىدىكى زاۋۇتلاردا قۇربى يېتىدىغان «ئادەتتىكى ئىشلار»نى قىلاتتى ياكى «پارچە - پۇرات ئىشلار»نىڭ ھۆددىسىدىن چىقاتتى. «پارچە - پۇرات ئىش قىلىدىغانلار» فىرانسۇز تىلىدا «مالوۋۇ» دېيىلەتتى. جۇڭگولۇق ئوقۇغۇچىلار قىيىنچىلىق ئىچىدىن شادلىق ئىزدەپ، بىر -

بىرىنى «مالاۋۇۋ» دەپ ئاتىشاتتى.

ئەلۋەتتە، «مالاۋۇۋ» بولۇش پۇرسىتىگە ئېرىشىش ھەر ھالدا خۇشال بولۇشقا تېگىشلىك ئىش ئىدى. نۇرغۇن ئوقۇغۇچىلار خىزمەت تېپىش پۇرسىتىگە ئېرىشەلمەي، پارىژنىڭ لاپىئەنتېر كوچىسىغا جايلاشقان 39 - نومۇرلۇق بىنادىكى فىرانسىيەدىكى جۇڭگولۇقلار مائارىپ جەمئىيىتىگە توپلىناتتى. مائارىپ جەمئىيىتى ھەربىر ئادەمگە بەش فىرانك تۇرمۇش پۇلى تارقىتاتتى، شۇ پۇل بىلەن ۋاقىتلىق بولسىمۇ جېنىنى جان ئېتەتتى.

1921 - يىلى 3 - ئايدا، دېڭ شىشيەن ۋە ئۇنىڭ ساۋاقداشلىرى بابېل تولۇقسىز ئوتتۇرا مەكتىپىدىن ئايرىلىپ پارىژغا قايتىپ كەلگەندە، فىرانسىيەدىكى جۇڭگولۇقلار مائارىپ جەمئىيىتىدە ئادەمنىڭ كۆپلۈكى ئاپەتكە ئايلانغانىدى. ئوقۇشتىن ۋە ئىشتىن توختاپ قالغان مىڭدەك ئوقۇغۇچى مۇساپىرلارغا ئوخشاش مۇشۇ يەرگە يىغىلغان بولۇپ، ئاچ - زېرىن تۇرمۇش كەچۈرەتتى. شۇ چاغدا، فىرانسىيەدە تۇرۇشلۇق جۇڭگولۇقلار مائارىپ جەمئىيىتى بىنانىڭ ئىككىنچى قەۋىتىنى ئىشخانا قىلغاندىن سىرت بىرىنچى قەۋەت، يەر ئاستى ئۆيى، بالكون... قاتارلىق ئورۇنلار ئوقۇغۇچىلار بىلەن لىق تولغانىدى، ھەتتا ھويلىغىمۇ ئاددىي چېدىرلار تىكىلگەن بولۇپ، كەينى - كەينىدىن كېلىۋاتقان تۇرار جايى يوق ئوقۇغۇچىلار شۇ چېدىرلاردا يېتىپ - قوپاتتى.

دېڭ شىشيەن ساۋاقداشلىرى بىلەن بۇ جايغا كېلىپ مائارىپ جەمئىيىتىنىڭ زالىغا ئورۇنلىشىپ، ئورۇن - كۆرىپىسىنى داق يەرگە سېلىپ يېتىپ - قوپۇپ يۈردى. شىشيەن بۇ يەردە بىر ئايغا يېقىن تۇردى.

نۇرغۇن يىللاردىن كېيىن، ئۇ قىزى ماۋماۋغا ئۆزىنىڭ شۇ

بىر مەزگىللىك تۇرمۇشىنى ئەسلەپ مۇنداق دېگەندى: «شۇ چاغلاردا بىرىنچى دۇنيا ئۇرۇشىدىن كېيىنكى ئىككى يىل ئىچىدە ئەمگەك كۈچىگە بولغان ئېھتىياج ئۇرۇش مەزگىلىدىكىدەك جىددىي ئەمەس ئىدى، خىزمەت تېپىش تەس، مائاش تۆۋەن بولۇپ، تىرىشچانلىق بىلەن ئىشلەش ئارقىلىق ئىقتىسادچىللىق بىلەن ئوقۇش مۇمكىن ئەمەس ئىدى. بۇ ھال ئۆزىمىزنىڭ بىۋاسىتە كەچۈرمىشىمىز ئارقىلىق ئىسپاتلانغان، ئىشلەپ پۇل تېپىپ جان بېقىش قىيىن ئىدى. بۇ ئەھۋالدا مەكتەپكە كىرىپ ئوقۇش قانداقمۇ مۇمكىن بولسۇن؟ شۇنىڭ بىلەن «سانائەت ئارقىلىق ۋەتەننى قۇتقۇزۇش»، «ئاز - تولا بىلىم ئىگىلەش، قاتارلىق خىياللار كۆپۈككە ئايلاندى».

لېكىن، ئۇ ئاشۇ تەشۋىشلىك كۈنلەردە يەنىلا خىزمەت پۇرسىتى كۈتۈپ يۈردى. فىرانسىيەدىكى جۇڭگولۇقلار مائارىپ جەمئىيىتى ئۇلارغا خىزمەت ئوقۇشۇپ بەردى. ئۇلار كرۇجۇن شەھىرىدىكى سېنايد بىرلەشمە زاۋۇتىغا بېرىپ «قارا ئىش» قىلىدىغان بولدى.

1921 - يىلى 4 - ئاينىڭ 2 - كۈنى دېڭ شىيەن، دېڭ شاۋشېڭ ۋە باشقا سىچۈەنلىك تۆت ئوقۇغۇچى فىرانسىيەنىڭ جەنۇبىدىكى چەت - ياقىغا جايلاشقان كرۇجۇن شەھىرىگە كەلدى.

كرۇجۇن مەشھۇر ئېغىر سانائەت شەھىرى ئىدى. سېنايد بىرلەشمە زاۋۇتى شۇ چاغلاردا فىرانسىيەدىكى ئەڭ مۇھىم پولات - تۆمۈر ئىشلەپچىقىرىش زاۋۇتى ھەم ھەربىي قورال - ياراغ ئىشلەپچىقىرىش بازىسى ئىدى. مەزكۇر زاۋۇتتا تەخمىنەن ئوتتۇز مىڭدىن كۆپرەك ئىشچى ئىشلەيتتى. جۈملىدىن تۆمۈر يول، ماشىنىسازلىق، زەمبىرەك ياساش، مېتاللورگىيە، بىناكارلىق، قۇيمىچىلىق قاتارلىق تارماقلار بار ئىدى.

شىشيەن ۋە ئۇنىڭ ھەمراھلىرى كېلىشتىن خېلى بۇرۇنلا بۇ زاۋۇت زور بىر تۈركۈم چەت ئەللىك ئىشچىلارنى قوبۇل قىلىپ، بىرىنچى دۇنيا ئۇرۇشىدا ئەسكەرلىككە كەتكەن ياشلارنىڭ ئورنىنى تولدۇرغانىدى. 1917 - يىلى كۆپلىگەن جۇڭگولۇق ئىشچىلار بۇ زاۋۇتقا كېلىپ ئىشلىگەن، 1920 - يىلى 8 - ئايدىن ئىلگىرى مەزكۇر زاۋۇتتا ئىشلەۋاتقان جۇڭگولۇق ئوقۇغۇچىلار يىگىرمە نەچچىگە يەتكەن. كېيىن دېڭ شىشيەن ۋە ئۇنىڭ ھەمراھلىرى كەلدى. 1921 - يىلى يازدا بۇ يەرگە ئىشلىگىلى كەلگەن جۇڭگولۇق ئوقۇغۇچىلار يۈزدىن ئېشىپ كەتتى.

سېنايد بىرلەشمە زاۋۇتىنىڭ كونا ئارخىپىدا دېڭ شىشيەن قاتارلىقلارنىڭ شۇ يىلى تىزىمغا ئالدۇرغان ئارخىپى بۈگۈنكى كۈنگە قەدەر ساقلانغان:

«دېڭ شىشيەن، ئون ئالتە ياش، بايىت تولۇقسىز ئوتتۇرا مەكتىپىدىن كەلگەن، گرونېو جۇڭگو - فىرانسىيە ئىشچىلار كومىتېتى ئەۋەتكەن. زاۋۇتقا كىرىشتە روخەتكە ئالدۇرغان ۋاقتى 1921 - يىلى 4 - ئاينىڭ 2 - كۈنى، ئىشچىلىق نومۇرى 07396، ئىشلەيدىغان سېخى پروكاتلاش سېخى، ئىش تۈرى پروكاتچىك.»

بۇ ئەمگەك سىجىللىقى ناھايىتى ئېغىر، ئۇنىڭ ئۈستىگە مەلۇم خەتىرى بار ئىش ئىدى. پروكاتچىك دومناپچتىن پورۇقلاپ قايناپ چىقىۋاتقان پولات ئېرىتمىسىنى قېلىپقا تۆكەتتى، قىپقىزىل پولات ئېرىتمىسى بېسىلىپ نۆكچە پولات ھالىتىگە كەلگەندىن كېيىن، ئىشچىلار ئۇزۇن لاخشىگر بىلەن نۆكچە پولاتنى قېلىپتىن ئاجرىتىۋېلىپ، پروكاتلاش ماشىنىسى مەشغۇلات قىلىۋاتقان يولغا سالاتتى، ئاندىن پروكاتلاش ماشىنىسى ئۇلارنى ئۆلچەم بويىچە پروكاتلاپ، ھەر

خىل تۈردىكى ماتېرىيال قىلىپ چىقاتتى. بۇ ئىش ئادەتتە قىزىق گىرادۇسلۇق يۇقىرى تېمپېراتۇرىلىق سېختا ئېلىپ بېرىلاتتى. پولات ئېرىتمىسى قىزىق، داشقالار ھەر تەرەپكە چاچراپ تۇراتتى. پروكاتلىنىپ چىققان قىزىق پولات ماتېرىياللىرى ناھايىتى زور ئىنېرتسىيە كۈچى بىلەن ئۇياق - بۇياقلارغا كېتىپ قالاتتى. سەللا دىققەت قىلىنمىسا، مەشغۇلات قىلىۋاتقان ئىشچىلارنىڭ ئۇ يەر - بۇ يەرلىرى كۆيۈپ قالاتتى، ھەتتا ئۆلۈم ھادىسىسى كېلىپ چىقاتتى.

دېڭ شاۋشېڭ قارا تەرگە چۆمۈپ ئۇزۇن لاخشىگر بىلەن ئالدىراش ئىشلەۋاتقان ئىشچىلارنى كۆرۈپ ئىختىيارسىز قورقۇمسىراپ، شىشيەنگە پەس ئاۋازدا: — تەڭرىم! شىشيەن، بۇ ئىش كىشىنى چارچىتىۋېتىدىغان ئىشتەك قىلىدۇ، دىققەت قىلمىسا ئادەم يارىلىنىدىكەن، بولدى قىلايلىمىكىن! — دېدى.

— نېمە دېگىنىڭ بۇ؟ نىيەت قىلىپ كەلدۇق، — دېدى شىشيەن. ئۇنىڭ يۈزى قىپقىزىل پولات تاختىنىڭ قىزىقىدا شەلپەردەك قىزىرىپ كەتكەندى.

— سېنىڭ يېشىڭ كىچىك، بۇ چاپاغا چىدىيالمىي قالارسەنمىكىن دەپ ئەنسىرەيمەن، بولمىسا مائارىپ جەمئىيىتىگە قايتىپ بېرىپ بىر ئامال قىلامدۇقيا؟

— ياق بولدى! — دېدى شىشيەن لىۋېنى چىشلەپ، — كەلگەنكەنمىز، كۆنۈپ قالىمىز، بىر كىشىلىك خىزمەت تاپماق ئاسان ئەمەس. خەق قىلغان ئىشنى بىزمۇ قىلالايمىز!

شىشيەننىڭ قەتئىي ئىرادىگە كەلگەنلىكىنى كۆرگەن شاۋشېڭ ئارتۇق گەپ قىلمىدى. ئۇلار ناھايىتى تېزلا پروكاتلاش سېخىغا ئۆزلىرىنى مەلۇم قىلىپ، ئەڭ

مۈشەققەتلىك قارا خىزمەتنى باشلىۋەتتى.

شۇنىڭدىن باشلاپ، ئەزەلدىن سېخ تېخنىكا تەربىيەنى كۆرمىگەن ئون ئالتە ياشلىق جۇڭگولۇق بالا ئۆزىنىڭ ئىشچان بىر جۈپ قولى بىلەن كۆمۈر توشۇش، پولات تاختاي يۆتكەش، پولات چىۋىق تارتىش، ئۇنىڭدىن باشقا ئېگىش، ئارىلاشتۇرۇش، بۇرغىلاش، چېكىش قاتارلىق ئىش تۈرلىرىنى ئۆگەندى ۋە مەشغۇلات قىلدى.

شىشىيەن قۇرامىغا يەتمەي تۇرۇپ مۇشۇنداق ئېغىر ئەمگەكنى قىلىشقا مەجبۇر بولدى. بۇ ئۇنىڭ ئۆسۈۋاتقان مەزگىلى بولسىمۇ، ھەركۈنى ھېرىپ - چارچاش تۈپەيلىدىن بېلىنى رۇسلىيالىماي قالاتتى. ئۇنىڭ ئۈستىگە كېچە - كۈندۈز دېمەي ئەتىگەنلىك، چۈشلۈك ۋە كەچلىك ئىسمىنا بويىچە ئالمىشىپ ئىشلەيتتى. كەچلىك ئىسمىنىدا ئىشلەش ئادەتتىكى ئىش ئىدى.

ئەڭ يامان بولغىنى ئۇنىڭ ئايلىق كىرىمى بەك ئاز ئىدى. جۇڭگولۇق ئوقۇغۇچىلارنىڭ كۈندىلىك مۇقىم ئىش ھەققى ئون ئىككى فىرانكتىن ئون تۆت فىرانكقىچە بېكىتىلگەنىدى. فىرانسىيەنىڭ بەلگىلىمىسىدە ئون سەككىز ياشقا توشمىغان بالىلار شاگىرت دەپ قارىلاتتى. شىشىيەن ئون ئالتە ياشقا كىرگەن بولغاچقا، شاگىرت ھېسابلىناتتى. شاگىرتلارنىڭ كۈندىلىك ئىش ھەققى ئون فىرانك ئىدى، بىر فىرانكنى «زاكالىت ھەققى»گە تۈتۈۋېلىپ، قولىغا توققۇز فىرانك تېگەتتى. كىرىم تۆۋەن بولغانلىقتىن تۇرمۇش غورىگىل ئۆتەتتى، كۈندىلىك تاماق بەكمۇ ئاددىي ئىدى. ئۇلار ھەمىشە بولكا يەپ، تۇرۇبا سۈيى ئىچەتتى.

ئۇلار ئىشتىن چۈشكەندىن كېيىن، زاۋۇت مەخسۇس ياساپ بەرگەن يوغان ھەم ئاددىي بىر لاپاستا تۇراتتى. لاپاس زاۋۇتتىن

يىگىرمە نەچچە چاقىرىم يىراقلىقتا ئىدى. يىگىرمە نەچچە ئادەمنىڭ يوغان بىر لاپاستا يېتىپ - قوپقانلىقىغا قاراپلا ئۇلارنىڭ تۇرمۇشىنىڭ ناھايىتى مۇشەققەتلىك ئىكەنلىكىنى بىلىۋالغىلى بولاتتى.

ماۋ ماۋ ئۆزىنىڭ «دادام دېڭ شياۋپىڭ» (1 - قىسىم) ناملىق كىتابىدا دېڭ شىشيەن ۋە ئۇنىڭ ھەمراھلىرىنىڭ بىر مەزگىللىك زاۋۇت تۇرمۇشىنى بايان قىلىپ مۇنداق دەپ يازىدۇ: «ئەسلىدە جۇڭگولۇق ئوقۇغۇچىلار تىرىشچانلىق بىلەن ئىشلەپ، ئىقتىسادچىللىق بىلەن ئوقۇش نىيىتىدە مەزكۇر زاۋۇتتا ئىشلىگەنىدى. لېكىن، ئېغىر ئەمگەك ئۇلارنى ھاردۇرۇپ ھالىدىن كەتكۈزۈۋەتتى، تۆۋەن مائاش كىرىمى ئۇلارنىڭ كۈندىلىك تۇرمۇشىنىمۇ قامدىيالمىدى. دادام كرۇجۇندا بىر ئاي جاپالىق ئىشلىگەن، تاپقان پۇلى تامىقىغىمۇ يەتمەي، يەنە تېخى بىرەر يۈز فىرانكتىن كۆپ زىيان تارتقان».

شىشيەن بۇ زاۋۇتتا ئۈچ ھەپتە جاپالىق ئىشلىدى، ئاخىرىدا ئىشچىلىرىنىڭ جۇڭگولۇق ئوقۇغۇچىلارغا تۇتقان قوپال پوزىتسىيەسىگە ۋە يولسىز ئەيىبلەشلىرىگە چىدىماي، 1921 - يىلى 4 - ئاينىڭ 23 - كۈنى غەزەپلەنگەن پېتى بۇ زاۋۇتتىن كەتتى، بىر ئايدىن كېيىن دېڭ شاۋشېڭ ۋە باشقا ھەمراھلىرىمۇ بۇ زاۋۇتتىن كەتتى.

بىر ئايغا يېقىن داۋام قىلغان ئېغىر ئەمگەك گەرچە شىشيەننىڭ بالىلىق چاغلىرىدا تىرىشچانلىق بىلەن ئىشلەش يولىدىكى كىچىككىنە جەريان بولسىمۇ، لېكىن بۈگۈنكى كۈندە شۇ كۈنلەرنىڭ ئادەتتىن تاشقىرى زور ئۈنۈم ھاسىل قىلىنغان بىر مەزگىللىك قىسقا ھايات مۇساپىسى ئىكەنلىكىنى كۆرۈۋالغىلى بولىدۇ.

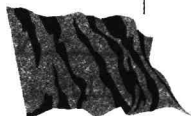
شۇ يەردە شىشيەن كاپىتالىستىك جەمئىيەتنىڭ رەھىمسىز

ھەم سوغۇق مۇئامىلىسىنى، كاپىتالىستلارنىڭ تۆۋەن قاتلامدىكى ئىشچىلارنى ئېزىدىغان ۋە ئېكسپىلاتاتسىيە قىلىدىغانلىقىنى شەخسەن ھېس قىلدى. مۇشۇ بىر مەزگىلنىڭ تۇرمۇش كەچۈرمىشلىرى ئۇنىڭغا كاپىتالىستىك جەمئىيەتنىڭ ئاتالمىش «باي» دېگەن تاشقى قىياپىتىدىن ئىشچىلار سىنىپىنىڭ تەرى، كۆز يېشى ۋە ئىسسىق قانلىرى تامچىلاپ تۇرىدىغانلىقىنى ئۇقتۇردى.

شىشيەن شۇ زاۋۇتتا يەنە سېلسارلىق قاتارلىق نۇرغۇن تېخنىكىلارنى ئىگىلىدى. ئەمگەكچى ئىشچىلارنىڭ جەبىر - جاپاسىنى ۋە ھېرىپ - چارچاشلىرىنى ئۆز بېشىدىن ئۆتكۈزدى. بۇنداق خىزمەت كەچۈرمىشى ۋە تېخنىكا نۇرغۇن يىللاردىن كېيىن يۈز بەرگەن «مەدەنىيەت زور ئىنقىلابى»دىن ئىبارەت ئاپەتلىك يىللاردا ئۇنىڭ تۇرمۇشىنىڭ تۆۋەن قاتلىمىغا چۈشۈرۈلۈپ، ئۆز ئەمگىكى بىلەن تۇرمۇش كەچۈرىدىغان ئەمگەكچى ئىشچىلارغا ئوخشاش تىرىكچىلىك قىلىشى ئۈچۈن ئاساس ياراتتى. ئەلۋەتتە، ئەڭ مۇھىمى ئۇ فىرانسىيە سانائەت پىروپىتارلىرىنىڭ، ئىشچىلار سىنىپىنىڭ ئەمگىكىدىن دەسلەپكى تەجرىبە ۋە تەسىرات ھاسىل قىلىپ، كاپىتالىزمنىڭ جىنايەتلىك ماھىيىتىنى تونۇپ يەتتى.

ياۋروپادا 4 - ئايدا زەيتۇن دەرەخلىرى كۆكرىپ، كاككۇك گۈللىرى ئېچىلىپ كەتكەندى. بىراق، ئون ئالتە ياشقا كىرگەن دېڭىڭ شىشيەننىڭ باھار مەنزىرىسىدىن زوقلىنىشقا رايى بارمايتتى.

ئالدىدىكى يول ئۇزۇن، ئۇ چاققانغىنا يۈك - تاقىنى يۈدۈپ، ئۆزىنىڭ يېڭى ئىستىقبالىنى ئىزدەمەكتە ئىدى. ئۇنىڭ كىچىك قەدەملىرىدىن فىرانسىيەنىڭ جەنۇبىدىكى يوللاردا چوڭقۇر ئىزلار قالدى.

جاپا - مۇشەققەتلىك كۈنلەر

1921 - يىلى 8 - ئايدا ئوقۇشتىن، خىزمەتتىن ئايرىلىپ قالغان دېڭ شىشيەن ئۆزىنىڭ ئون يەتتە ياشقا تولغان خاتىرە كۈنىنى ئۈمىدسىزلىك ئىچىدە ئۆتكۈزدى.

شىشيەن كرۇجۇن شەھىرىدىكى سېنايد بىرلەشمە زاۋۇتىدىن قايتىپ چىقىپ، ئامالسىز پارىژدىكى جۇڭگولۇقلار مائارىپ جەمئىيىتىگە يەنە بىر قېتىم باردى - دە، شۇ يەردە ۋاقىتنىچە تۇرۇپ قالدى.

مائارىپ جەمئىيىتىدە لى خۇاڭ ئىسىملىك بىر خادىم بار ئىدى. بۇلتۇر دېڭ شىشيەن ۋە ئۇنىڭ ساۋاقداشلىرى كەلگەندە، بۇ كىشى مارسېل پورتىغا بېرىپ ئۇلارنى قارشى ئالغانىدى. ئەمدى دېڭ شىشيەن ئۇنىڭ بىلەن كونا تونۇشلاردىن بولۇپ قالغاچقا، تارتىنماي پاراڭلىشالايتتى.

— لى ئەپەندى، سەت بولدى، «ئوپچە تاماق يېگىلى» يەنە يېنىڭىزغا كېلىپ قالدۇم! — دېدى شىشيەن ھۆججەت كۆچۈرۈۋاتقان لى خۇاڭغا، — شۇنچە چوڭ فىرانسىيەدە بىزگە باش تىققۇدەك جاي پەقەت سىزنىڭ يېنىڭىزدىنلا تېپىلىدىكەن! — ئۇھ، دېڭ شىشيەن، موللا تاپقاق! زاۋۇتتىكىلەر بويۇڭنى پاكار كۆرۈپ كەمسىندۈرۈپ، غۇرۇرۇڭغا ئازار بەرگەن ئوخشىمامدۇ؟ — دېدى لى خۇاڭ ئەتەي چاقچاق قىلىپ. ئۇ شۇ ئارقىلىق شىشيەننىڭ كۆڭلىدىكى غەشلىكنى تارقىتىۋەتمەكچى

بولۇۋاتاتتى.

— ھەي، بولدى بەس! ناۋادا بويۇمنىڭ پاكارلىقى سەۋەبلىك بوزەك بولغان بولسام چىدىغان بولاتتىم. ئۇلارنىڭ قەھرىمانى ناپالىئوننىڭمۇ بويى ئېگىز ئەمەسقۇ! كاپىتالىستلارنىڭ ئىشپىشلىرى جۇڭگولۇق ئوقۇغۇچىلارنى زادىلا ئادەم قاتارىدا كۆرمەي، ئادەم گۆشىدىن ياسالغان ماشىنا ئورنىدا كۆردى.

— گەپلىرىڭ ئورۇنلۇق! قايتىپ كەلگەن نۇرغۇن ئوقۇغۇچىلارمۇ سەن بىلەن ئوخشاش تەسىراتتا! — دېدى لى خۋاڭ. ئۇنىڭ تەلەپپۇزىدىن ئىلاجىزلىق چىقىپ تۇراتتى، — شۇنداق ئىكەن، سېنىڭ ئۇ يەردىن غەزەپ بىلەن چىقىپ كەتكىنىڭنىڭ ئۆزى ئاقىلانلىك، ھاقارەتلىنىشكە بولمايدۇ — دە! — زاۋۇتتىن چىقىپ كېتىپ بۇ يەرگە قايتىپ كەلدىم، ئۆيدىن ئالغاچ كەلگەن پۇل — پۈچەك ئاللىبۇرۇن تۈگىدى، ھازىر تىرىكچىلىك قىلىش بىر مەسىلە بولۇپ قالدى، — دېدى شىشيەن قاينغۇلۇق قىياپەتتە، — لى ئەپەندى، سىزنى يەنە ئاۋارە قىلىدىغان بولدۇم، قىلغۇدەك خىزمەت بارمۇ، قاراپ باققان بولسىڭىز!

— قاينغۇرۇپ كەتمە، ئامال ھامان تېپىلىدۇ! — دېدى لى خۋاڭ شىشيەننىڭ كۆڭلىنى ياساپ.

— قاينغۇرۇپمۇ كەتمىدىم، سەل جىددىيلىشىپ قالغىنىم راست، بۇ... — دېدى شىشيەن قورسىقىنى شاپلاقلاپ، — قورسىقىم ئېچىپ چىدىيالمىي قالدىم! — دېدى.

— مۇنداق قىلساق قانداق، دېڭ شىشيەن، پۇرسەت چىققان ھامان سېنى تەۋسىيە قىلاي، خىزمەتكە تونۇشتۇراي. سەن

ئاۋۋال بىر پارچە ئانكىت توشقۇز. مائارىپ جەمئىيىتىدىن ھەركۈنى بەش فىرانك تۇرمۇش راسخوتى ئالسەن، ساقالدىكى ئاشقا قورساق تويىمىسىمۇ، ھەر ھالدا يوقتىن ياخشى!

— ئەمىسە رەھمەت سىزگە لى ئەپەندى، — دېدى شىشيەن، — تامچا سۈدەك شەپقىتىڭىزگە ئالەمچە ياخشىلىق بىلەن جاۋاب قايتۇرماق كېرەك!

ئەمەلىيەتتە كۈندە بېرىلىدىغان بەش فىرانك بىلەن شۇ چاغلاردا ئادەتتىكى تۇرمۇشنى قامدىماق تەس ئىدى. شۇڭا، دېڭ شىشيەن ۋە ئۇنىڭ ھەمراھلىرى كۈندە ئىككى ۋاخ تاماق يەيتتى، ئادەتتە تۇرۇبا سۈيى بىلەن بولكا يەپ كۈنى كەچ قىلاتتى، بەزىدە ناچار شاكىلات يەيتتى. ئاز - تولا كۆكتات، گۆش ۋە تۇخۇم قاتارلىق يېمەكلىكلەرنى يېيەلگەن ئادەم ئېسىل يېمەكلىكلەردىن بەھرىمەن بولغانلار قاتارىدا سانىلاتتى. شىشيەن شۇ كۈنلەردە ھەركۈنى پۇرسەت ئۈستىدە ئىزدەندى، شۇنىڭ بىلەن بىللە جاپا - مۇشەققەتلىك تۇرمۇشنىڭ ئاچچىق - چۈچۈكىنى تېتىدى.

بىر كۈنى مائارىپ جەمئىيىتىدە توساتتىن سىچۈەنلىك بىر تونۇشى ئۇچراپ قالدى. ئۇ تونۇشى شىشيەنگە پارىژ 10 - رايونىدىكى قانالىنىڭ بويىدىكى مەخسۇس يەلپۈگۈچ ۋە گۈل ياسايدىغان شانبوران زاۋۇتىنىڭ كۆپلەپ نىمكار قوبۇل قىلىۋاتقانلىقىنى ئېيتتى.

— مەن باردىم، ئىش ھەققى بەك تۆۋەن، قىزلارغا لايىق خىزمەت ئىكەن. ئادەم چارچاپمۇ كەتمەيدىكەن، ئەپچىللىكنى تەلەپ قىلىدىكەن. شىشيەن، سەنمۇ بېرىپ بىر مەزگىل ئىشلەپ باق... — دەپ تەكلىپ بەردى ھېلىقى يۇرتىدىشى.

— قارىغاندا جان بېقىپ كەتكۈدەكلا ئىش بولسا، ئوغۇلار قىلىدىغان ئىش بولامدۇ، قىزلار قىلىدىغان ئىش بولامدۇ؟ قىلىۋەرسەم بولغۇدەك، — دېدى شىشىيەن، — يۈرە بىللە بارايلى، مائارىپ جەمئىيىتىدە «ئۆلۈمنى كۈتۈپ ئولتۇرغان» دىن ياخشى ئەمەسمۇ!

1921 - يىلى 10 - ئاينىڭ 22 - كۈنى دېڭىش شىشىيەن دېڭىش شىۋېن ۋە باشقا ئوقۇغۇچىلار بىلەن بىللە يەلپۈگۈچ ۋە گۈل ياسايدىغان ھۈنەرۋەنچىلىك زاۋۇتىغا ئىشقا چۈشتى.

ئەينى چاغدا شۇ زاۋۇتقا بارغان لۇ ئىسىملىك بىر ساۋاقىدىشى ئاشۇ كۈنلەرنى ئەسلەپ: «قىيىنچىلىق چېكىگە يەتكەنلىكتىن، تىرىشچانلىق بىلەن ئىشلەپ، ئىقتىسادچىللىق بىلەن ئوقۇش ئارزۇسىدىكى ئوقۇغۇچىلار توساتتىن يېڭى قۇرۇقلۇقنى بايقىغاندەك ئىش ھەققىنىڭ ئازلىقىغا پەرۋا قىلماي، قوبۇل قىلىسلا بولىدىغۇ، دەپ مېڭىشتى. شۇنىڭ بىلەن بارغان ئوقۇغۇچىلار يۈزدىن ئېشىپ كەتتى» دېگەندى.

بۇ زاۋۇتتا ئىش ھەققى ھەقىقەتەن بەك تۆۋەن بولۇپ، بەش يۈز تال گۈل ياسىسا ئاران ئون فىرانك بېرەتتى. شۇ چاغدا بىر مەلىكىلىك ئىشچى ئەتىدىن - كەچكىچە ئىشلىسە، كۈنگە كۆپ بولغاندا يەتتە - سەككىز يۈز گۈل ياسايتتى.

بۇ كىچىك زاۋۇت ئەينى چاغدا بىر تۈركۈم ئامېرىكىلىقلار توپلىغان مەبلەغكە مال زاكاز قىلغانىدى. ئىشچىلار تاۋاردىن ياكى داكىدىن گۈل ياساپ، بىر تال ئىنچىكە سىمغا «ئۇرۇشتا قۇربان بولغان گېنېراللار ۋە ئەسكەرلەرنىڭ يەسىرىسى ۋە يېتىم بالىلىرىدىن» دېگەن خەت يېزىلغان باغاقچىنى ئوراپ قويمايتتى.

دېڭ شىشيەن قاتارلىق يۈزدىن ئارتۇق ئوقۇغۇچى شۇ زاۋۇتتا گۈل ياساپ، «گۈل ياساش ئۇستىلىرى»دىن بولۇپ كەتتى.

— بولىدىكەنغۇ، مۇشۇنداق ياساۋەرسەك، كۈنلەرنىڭ بىرىدە جۇڭگوغا بېرىپ قالساق ھېچقايسىمىز تىرىكچىلىكنىڭ غېمىنى قىلىپ يۈرمەيدىكەنمىز، ئۆلگەنلەر ئۈچۈن گۈلچەمبىرەك ياسايدىغان دۇكان ئاچساق بولىدىكەنغۇ! — جىمجىتلىق ۋە زېرىكىشلىككە چىدىمىغان بىرەيلەن شۇنداق دەپ ئۆزىنى مەسخىرە قىلدى.

— بولمايدۇ، بولمايدۇ، بىز بۇنى «ئوغۇللار ھەرقانداق چاغدا ھەرقانداق ئەھۋالغا ماسلىشالايدۇ» دەيمىز، — دېدى بىرەيلەن ئۆزىگە ۋە باشقا ھەمراھلىرىغا مەدەت بېرىپ.

لېكىن، ياخشى كۈنلەر ئۇزاققا بارمىدى. شىشيەن ۋە ئۇنىڭ ھەمراھلىرى گۈل ياساش ھۈنرىگە يامان ئەمەس قولى كېلىپ، ھەركۈنى ياسىغان گۈللىرىدىن ئون نەچچە فىرانك تاپىدىغان بولغان چاغدا، خوجايىن ئىشچىلارغا بۇ بىر تۈركۈم زاكاز ماللارنىڭ قولىدىن چىقىپ بولغانلىقىنى، بۇنىڭدىن باشقا زاكاز تاپشۇرۇلمىغانلىقىنى، شۇڭا ۋاقىتلىق ئىشچىلارنىڭ بىردەك ئىشتىن بويىتىلغانلىقىنى ئۇقتۇردى.

شۇنىڭ بىلەن 11 - ئاينىڭ 4 - كۈنى شىشيەن ۋە ئۇنىڭ ساۋاقداشلىرى يەنە ئىشسىز قالدى. ئۇلار بۇ يەردە ئىككى ھەپتە ئىشلىدى. شىشيەن شۇنىڭدىن كېيىن تۇرمۇشنى قامداش ئۈچۈن ئىلگىرى - كېيىن بولۇپ نۇرغۇن ئۇششاق - چۈششەك ئىشلارنى قىلدى.

دېڭ شىشيەن ئاشخانىدا ۋاقىتلىق كۈتكۈچى بولدى،

ساۋاقداشلىرى بىلەن بىللە بېكەت ۋە پورتلاردا ھامىيالىق قىلدى، قۇرۇلۇش ئورۇنلىرىدا خىش ۋە كاھىش پارچىلىرىنى يىغىشتۇردى، سېمونت توشۇدى؛ ھەتتا تۆمۈر يول ئۇچاستىكىسىغا بېرىپ پاراۋۇزدا ئوت قالدى، يالقۇن تەپتى كېلىدىغان ئوچاق ئالدىدا تۇرۇپ، لاۋۇلداپ كۆيۈۋاتقان ئوچاققا توختىماستىن كۆمۈر تاشلاشقا مەسئۇل بولدى...

بۇ ئىشلارنىڭ ھەممىسى ئېغىر جىسمانىي كۈچ تەلەپ قىلاتتى. شىشيەن كىچىك تۇرۇپ مۇشۇنداق جاپالىق جىسمانىي ئەمگەكلەر بىلەن ھەپلىشىپ يۈرۈپ كۆرمىگەن كۈنى قالمىدى. ئېغىر جىسمانىي ئەمگەك ئۇنىڭ قەيسەر ئىرادىسىنى تاۋلىدى، ئۇنىڭدا جاپا - مۇشەققەتكە چىدايدىغان ئېگىلمەس - سۇنماس خاراكتېرىنى يېتىلدۈردى. شۇنىڭ بىلەن بىللە ئۇ «دۇنيانى ئەمگەك ياراتقان» دېگەن ھەقىقەتنى چوڭقۇر تونۇپ يەتتى.

دېڭىڭ شىشيەن مۇقىم بولمىغان، يەنە كېلىپ بەزىدە بار، بەزىدە يوق تۈرلۈك جىسمانىي ئەمگەكلەر بىلەن تاكى 1922 - يىلىنىڭ باش باھار مەزگىلىگىچە مەشغۇل بولدى.

بۇ چاغدا، فىرانسىيەگە تىرىشچانلىق بىلەن ئىشلەپ، ئىقتىسادچىللىق بىلەن ئوقۇشقا بارغان جۇڭگولۇق ئوقۇغۇچىلارنىڭ مەۋجۇتلۇق مۇھىتىدا ئۆزگىرىش بولۇۋاتقان، مۇئەييەن دەرىجىدە ياخشىلىنىش بولۇۋاتقان چاغلار ئىدى، بۇنىڭ كونكرېت ئىپادىسى تۆۋەندىكى ئىككى جەھەتتە كۆرۈلۈۋاتاتتى:

بىرىنچى، شۇ چاغلاردا فىرانسىيەدە دۆلەت ئىقتىسادى ياخشىلىنىشقا يۈزلەنگەن، كۆپلىگەن زاۋۇتلارنىڭ ھاياتىي كۈچى بارا - بارا ئەسلىگە كېلىپ، يېڭىباشتىن ئىشلەپچىقىرىش

كىرىشكەن چاغلار بولۇپ، تىرىشچانلىق بىلەن ئىشلەپ، ئىقتىسادچىللىق بىلەن ئوقۇيدىغان ئوقۇغۇچىلارنىڭ ئىشقا ئورۇنلىشىش پۇرسىتى كۆپەيمەكتە ئىدى.

ئىككىنچى، «فىرانسىيەگە تىرىشچانلىق بىلەن ئىشلەپ، ئىقتىسادچىللىق بىلەن ئوقۇشقا كەلگەن ئوقۇغۇچىلار بىرلەشمىسى» قاتارلىق ئوقۇغۇچىلار تەشكىلاتلىرى قۇرۇلدى. بۇ تەشكىلاتلار تىرىشچانلىق بىلەن ئىشلەپ، ئىقتىسادچىللىق بىلەن ئوقۇغۇچىلارنىڭ خېلى زور كۆلەملىك «ئاچارچىلىققا قارشى ھەرىكىتى»نى تەشكىللىدى ۋە ئۇنىڭغا رەھبەرلىك قىلدى، كۈرەش ئارقىلىق «فىرانسىيە - جۇڭگو ئوقۇشقا كەلگەن جۇڭگولۇق ئوقۇغۇچىلارغا ھامىيلىق قىلىش جەمئىيىتى»نى قۇردى. فىرانسىيەگە ئوقۇشقا كەلگەن ئوقۇغۇچىلار ئىتتىپاقلىشىپ، تەشكىلىي شەكىل ۋە كۈرەش قىلىش ئۇسۇلى ئارقىلىق ئۆزلىرىنىڭ مەۋجۇتلۇق ھوقۇقىنى قوغداپ، «ئەمگەك ھوقۇقى، ئوقۇش ھوقۇقى، بولكا ھوقۇقى» ئۈچۈن كۈرەش قىلىش شوئارىنى ئوتتۇرىغا قويدى. بۇ كۈرەشلەر ئاخىرى بەلگىلىك نەتىجىلەرگە ئېرىشتى. شۇنىڭ بىلەن جۇڭگولۇق ئوقۇغۇچىلارنىڭ مەۋجۇتلۇق مۇھىتى ۋە مەۋجۇتلۇق ھوقۇقى ياخشىلاندى.

1921 - يىلى 5 - ئايدا ئون يەتتە ياشلىق دېڭ شىشيەن تىرىشچانلىق بىلەن ئىشلەپ، ئىقتىسادچىللىق بىلەن ئوقۇشقا كەلگەن جۇڭگولۇق ئوقۇغۇچىلارنىڭ ئوقۇش ئىلتىماسنامىسىگە قول قويغانىدى.

شۇ چاغدا، فىرانسىيەگە ئوقۇشقا كەلگەن ئوقۇغۇچىلارنىڭ ھەرىكىتىنى تەشكىللىگۈچى ۋە ئۇنىڭغا رەھبەرلىك قىلغۇچى

بىر تۈركۈم رەھبەرلەر فرانسىيەگە شىشيەندىن يالدىن كەلگەن، يېشى سەل چوڭراق، سىياسىي تەجرىبىسى كۆپ، ئىلغار ياشلار بولۇپ، بۇلار جۇ ئېنلەي، جاۋ شىيەن، سەي خېسەن، چېن يى، لى ۋېيخەن، ۋاڭ روفېي، شاڭ جىڭيۈ، لى فۇچۈن، لىۋ بوجيەن ۋە لى ۋېينۇڭ قاتارلىقلار ئىدى. بۇ بىر تۈركۈم ئىلغار ۋە تەنپەرۋەر ياشلار ئارىسىدىن كۆپ ۋاقىت ئۆتمەي، ئېلىمىزنىڭ ھازىرقى زامان ئىنقىلابىي سېپىدە ۋە سىياسىي سەھنىسىدە مۇھىم خىزمەتلەرنى ئۈستىگە ئېلىش ئالدىدا تۇرغان ياشلار ئىدى. شۇ كۈنلەردە ئۇلار تىرىشچانلىق بىلەن ئىشلەپ، ئىقتىسادچىللىق بىلەن ئوقۇش ئۈچۈن فرانسىيەگە كەلگەن ئوقۇغۇچىلار ئارىسىدا ئۆز رولىنى پائال جارى قىلدۇرماقتا ئىدى.

دېڭىڭ شىشيەن ئۇزۇن ئۆتمەي بۇ كىشىلەرگە يېقىنلاشتى ھەمدە ئۇلارنىڭ سېپىدىكى مۇھىم بىر ئەزا بولۇپ قالدى.

ھارگېنسېن كاۋچۇك زاۋۇتىدا

بويى پاكار، ئاقپىشما، كەڭ يۈزلۈك ئون يەتتە ياشلىق بىر يىگىت كىچىك شەھەرنىڭ ئاددىي ھەم ھەشەمەتسىز ۋوگزالىنىڭ بېلەت سېتىش زالىدىن چىقتى، بارىدىغان مەنزىلى ئۇنىڭغا ناھايىتى ئېنىق ئىدى. پويىز پارىژدىكى لېئون ۋوگزالىدىن مۇنداق شەھەرگە توقسان مەنۇتتا بارااتتى. ئۇ يولدا كېتىۋېتىپ، لاپئەنتېر كوچىسى 39 - بىنادىكى يولداشنىڭ يوليورۇقىنى يەنە ئېسىگە ئالدى. ئۇ كىرا ھەققى قىممەت تاكىسىغا ئولتۇرماي پىيادە ماڭدى، بۇ يەردىن ئۇنىڭ بارىدىغان مەنزىلى — ۋوگزالغا بەش كىلومېتىرلا كېلەتتى. ئۇ پارىژدىن لېئونغا قاراپ سوزۇلغان يولدا تېز قەدەملەر بىلەن كېتىۋېتىپ ئوڭغا بۇرۇلۇپ شەھەر مەركىزىگە، قانالغا ئاز قالغاندا يەنە ئوڭ تەرەپكە بۇرۇلۇپ شالەيتېر تەرەپكە قاراپ يۈرۈپ كەتتى. ئۇ كېتىۋېتىپ، يولۇچىلاردىن شەھەر مەمۇرىيىتى تۇرۇشلۇق جايىنى سورايتتى...

بۇ 1922 - يىلى 2 - ئاينىڭ 13 - كۈنىنىڭ باش باھار مەزگىلى بولۇپ، پارىژ شەھىرى ئەتراپىدىكى ئېرەن ۋە زەيتۇن دەرەخلىرى تېخى يوپۇرماق چىقارمىغانىدى، تىيىنلار قار دۆۋىسىدە ئۈنۈپ قالغان قارىغاي ئۇرۇقى ۋە دۈپ دەرەخى ئۇرۇقلىرىنى ئىزدەپ، قارىغىلىپ قالغان جايلاردا ئۇياقتىن - بۇياققا سەكرەپ يۈرۈشەتتى، قۇشچاچلار ئۆزلىرىنىڭ يېڭى

بايقاشلىرى ھەققىدە پاراڭلىشىۋاتقاندا شاخلارنىڭ ئارىسىدا تىنماي چۈرۈقلىشاتتى...

شىشيەننىڭ بۈگۈنكى كەيپىياتى ئالاھىدە ياخشى ئىدى، ئۇ شەھەر ئەتراپىدىكى يولدا يېرىم كۈندەك ماڭغان بولسىمۇ، يەنىلا چارچىغاندەك بولمىدى. ئەمەلىيەتتە ھاۋا سەل سوغۇق ئىدى. لېكىن، ئۇ ئۆزىنىڭ ئىسسىق كەتكەنلىكتىن تەرلەپ، بېشىدىن ئىسسىق ھور ئۆرلەۋاتقانلىقىنى بىلىپ تۇراتتى.

يول بويلىرىدا بىر - بىرىدىن ئوماق تىيىنلار شىشيەننىڭ ئۆزلىرىگە زىيانكەشلىك قىلىپ قويۇشىدىن قىلچە ئەنسىرىمەي، قارىغاي ۋە دۈپ دەرەخلىرى ئارىسىدا يۈگۈرۈپ يۈرۈشەتتى.

شىشيەن ئىسقىرتىپ يانچۇقنى ئاختۇردى، لېكىن يانچۇقىدىن تىيىنلارغا بەرگۈدەك بولكىنىڭ ئۇۋۇندىلىرىمۇ چىقمىدى.

— كەچۈرۈڭلار، شا كىچىكلەر! — دېدى ئۇ ئۆز - ئۆزىگە، — ئۆزۈڭلارمۇ كۆردۈڭلار، يېنىمدا ھېچنەمە يوق! شىشيەن شۇ تاپتا ئۆزىنىڭمۇ باش باھار پەسلىدىكى ئاشۇ كىچىك جانئۇزلارغا ئوخشاش تىرىكچىلىك يولىدا ئالدىراپ چېپىپ يۈرگەنلىكىنى ھېس قىلدى! توغرا، ئۇ ھەقىقەتەن تۇرمۇش كەچۈرۈش ئۈچۈن پايىپتەك بولۇپ يۈرۈۋاتقاندى. يېقىندا بىر مۇنچە يەرلەرگە قاتراپ يۈرۈپ، پارىژنىڭ جەنۇبىغا جايلاشقان نام لوۋار ئۆلكىسىگە قاراشلىق مۇنداقى بازىرىدىكى ھارگېنسېن كاۋچۇك زاۋۇتىدىن يېڭى خىزمەت تاپقاندى. ئۇ مۇشۇ زاۋۇتقا بارىدىغان يولدا كېتىۋاتاتتى.

مۇنداقى بازىرىنىڭ يېنىدا شالەيتېر دەپ ئاتىلىدىغان، ئۈچ

مىڭدەك ئاھالىسى بار كىچىكرەك بىر بازار ئىدى. «كونا» ھارگېنسېن كاۋچۇك زاۋۇتى مۇشۇ بازاردا ئىدى. ئېيتىشلارغا قارىغاندا، بۇ ياۋروپادىكى ئەڭ مەشھۇر كاۋچۇك زاۋۇتى ئىكەن. زاۋۇتتىكى ئىشچىلار ئاساسەن جۇڭگو، ھىندىستان، ۋيېتنام ۋە بلورۇسىيەدىن كەلگەنىدى. 1922 - يىلى بۇ زاۋۇتتا مىڭدىن ئارتۇق ئىشچى بار ئىدى. تىرىشچانلىق بىلەن ئىشلەپ، ئىقتىسادچىللىق بىلەن ئوقۇش ئۈچۈن فىرانسىيەگە كەلگەن جۇڭگولۇق ئوقۇغۇچىلار ئوتتۇرىدىن ئاشاتتى. ئۇلارنىڭ ئاساسلىق خىزمىتى بالون، يامغۇرلۇق چاپان ھەم كالاچ ياساش ئىدى.

2 - ئاينىڭ 13 - كۈنى دېڭ شىشيەن شالەيتېر شەھەر مەمۇرىيىتى بىناسىغا كىرىپ تىزىملاش دەپتىرىگە سالاھىيىتىنى تىزىملاشتى، تىزىملاش دەپتىرىگە يەنە «دېڭ شىشيەن» دېگەن ئىسمىنى، ئاتا - ئانىسىنىڭ ئىسمى - فامىلىسىنى، تۇغۇلغان يىلىنى، 1250394 رەقەملىك كىملىك نومۇرىنى ئېنىق قىلىپ يازدى. ئەتىسى ئۇ ھارگېنسېن كاۋچۇك زاۋۇتىغا كىرىپ، كالاچ ياساش سېخىغا تەقسىم قىلىندى ھەمدە يېڭى خىزمەتكە كىرىشىپ كەتتى. ئۇنىڭ نومۇرى 5370 ئىدى. شىشيەننىڭ خىزمىتى يامغۇرلۇق كۈنلەردە كىيىدىغان كالاچ ياساش ئىدى. بۇ خىزمەت ئاددىي ھەم زېرىككىشلىك بولۇپ، ئالدى بىلەن ئاياغنىڭ چەمى، پېتىكى ۋە باشلىقى يوللاپ بېرىلەتتى، بۇلار ئىش سۈپىسىدىكى ياغاچ قېلىپقا سېلىناتتى، ئاندىن ئەستەرگە شىلىم سۈركىلەتتى - دە، چەمى، پېتىكى ۋە باشلىقى چىڭ چاپلىناتتى، ئاخىرى پىرىسلىنىپ ئاياغ تەييار بولاتتى.

شىشيەن ھەركۈنى ئون سائەت ئىشلەيتتى، شەنبە كۈنلۈكى ئىش ۋاقتى يېرىم كۈن ئىدى. زاۋۇتتا ئىشلىگەن ئىشىغا قاراپ ھەق بېرىلەتتى، تېخنىكىسى ناچارراق ئىشچىلار كۈنلۈكى ئون نەچچە جۈپ كالاچ پۈتكۈزەتتى.

شىشيەن بۇ خىزمەتنى بەك قەدىرلىدى، ئۇ بېرىلىپ، كۈچىنىپ ئىشلەيتتى، ئۇنىڭ ئۈستىگە قولى ئەپلىك بولغاچقا، تېخنىكىنى تېزلا ئىگىلىدى. كالاچ ئۇنىڭ قولىدىن تېز ھەم ياخشى پۈتۈپ چىقاتتى. باشقىلار كۈنلۈكى ئون نەچچە جۈپ كالاچ پۈتكۈزسە، ئۇ كۈنلۈكى يىگىرمە نەچچە جۈپ كالاچنى قولىدىن چىقىرىپ، ئون بەش - ئون ئالتە فىرانك تاپاتتى.

بۇ يېنىڭ جىسمانىي ئەمگەك ئىدى. شىشيەن ھەمراھلىرىغا ئۆزىنىڭ «خىزمەت تەجرىبىسى»نى سۆزلەپ: «بۇنىڭدا ھېچقانداق سىر يوق، ئۆز ئىشىغا پىششىق بولسلا بولىدۇ» دەيتتى. ئۇنىڭ ئۈستىگە زاۋۇت ئۆيلىرى ئازادە - يورۇق، تۇرمۇش خىراجىتىمۇ ئاز ئىدى. ئەمگەكتىن كىرىدىغان كىرىم بەك ئاز بولسىمۇ، لېكىن شىشيەننىڭ كەيپىياتى خېلى ياخشى ئىدى. ئۇلار تۇرۇۋاتقان لاپاسنىڭ ئەتراپىدا خالىي بىر دەرەخزارلىق بولۇپ، يەكشەنبە كۈنلىرى دەم ئالغاندا، شىشيەن مۇشۇ دەرەخزارلىققا كېلىپ ساياھەت قىلىشقا، پىكىر يۈرگۈزۈشكە ئامراق ئىدى.

بۇ چاغدا ئۇنىڭ فىرانسۇز تىلى سەۋىيەسىمۇ خېلى ئۆسۈپ قالغان بولۇپ، بەزى فىرانسۇزچە كىتابلارنى ئوقۇيالايتتى، بەزىدە فىرانسۇزچە كىتابىنى ئېلىپ، بىرەر يەرنى تېپىپ ئوقۇيتتى. ھەمراھلىرى چاقچاق قىلىپ:

— دېڭىش شىشيەن، سەن بەك تىرىشچان جۇمۇ، ۋەتەنگە

قايتىپ پىروپىسسور بولغۇڭ بارمۇ؟ — دېيىشەتتى.

— پىروپىسسور دېگەن نېمە گەپ ئۇ، بۇ يەرگە كېلىشىمنى چۈشۈمدىمۇ ئويلىمىغاندىم! ئىشقىلىپ يەكشەنبە كۈنى ئىش يوق، ئاز — تولا كىتاب ئوقۇپ ئازراق بىر نەرسە ئۆگەنسەم دەيمەن! بولمىسا، تىرىشچانلىق بىلەن ئىشلەشنىلا بىلىپ، ئىقتىسادچىللىق بىلەن ئوقۇمىسا قاملاشماي قالمىدۇ؟ — دەيتتى دېڭ شىشيەن كۈلۈپ تۇرۇپ.

شىشيەن بارا — بارا ھارگېنسېن كاۋچۇك زاۋۇتىدىكى جۇڭگولۇق ئوقۇغۇچىلار تۇرۇۋاتقان لاپاستا ئەڭ ئاكتىپ ياشلارنىڭ بىرى بولۇپ قالدى. ئۇ ئۆزىنىڭ بۇ يەردە شۇنچە كۆڭۈللۈك ياشايدىغانلىقىنى، شۇنداقلا بۇ يەرنىڭ ھايات مۇساپىسىدە مۇھىم بۇرۇلۇش نۇقتىسى بولۇپ قالىدىغانلىقىنى پەقەت ئويلىمىغانىدى.

بىر كۈنى، ئۇ بۇ يەردە ئۆزى ناھايىتى مۇھىم دەپ بىلگەن ئىككى كىشى — جاۋ شىيەن ۋە ۋاڭ روفېي بىلەن تونۇشتى ھەم ئۇلارغا يېقىنلاشتى.

ئەسلىدە، شىشيەن سېنايد بىرلەشمە زاۋۇتىدا پروكاتچىك بولۇپ ئىشلەپ يۈرگەن چاغلىرىدا سىچۈەنلىك يۇرتىدىكى جاۋ شىيەن بىلەن تونۇشقانىدى. ئۇ شىشيەندىن سەل چوڭراق بولۇپ، ئۇنىڭغا ئاكا ئورنىدا كۆڭۈل بۆلەتتى. جاۋ شىشيەندە ياخشى تەسىر قالدۇرغانىدى. لېكىن، شىشيەن شۇ چاغدا جاۋ شىيەننىڭ فىرانسىيەدىكى جۇڭگولۇق ئوقۇغۇچىلارنىڭ سىياسىي داھىيىسى ئىكەنلىكىنى بىلمەيتتى. جاۋ شىيەن ئۇزۇن ئۆتمەي «ياۋروپادا تۇرۇشلۇق ياش كوممۇنىستىك پارتىيە يىچېيىكىسى» نىڭ سېكرېتارلىقىنى ئۈستىگە ئالدى.

جاۋ شىيەن قەتئىي ئىرادىلىك، ۋىجدانلىق ھەم غۇرۇرلۇق بويى پاكىز بۇ سىچۈەنلىك ئوقۇغۇچىنى كۆزەتكەن ھەم ئۇنىڭغا دىققەت قىلغانىدى. شۇڭا، ئۇ سېنايد بىرلەشمە زاۋۇتىنىڭ پروكاتلاش سېخىدا ئىشلەۋاتقان چېغىدا شىشيەنگە مۇنداق دېگەنىدى: «ئىنىم، مەن سېنىڭ مەجەزىڭنى ياخشى كۆرىمەن. بۇنىڭدىن كېيىن قانداق ئىشنىڭ بولسا مېنى ئىزدە. مېنىڭ ئىسمىم جاۋ شىيەن، ئېسىڭدە تۇت...»

شىشيەن جاۋ شىيەننىڭمۇ ھارگېنسېن كاۋچۇك زاۋۇتىغا كېلىدىغانلىقىنى، ئۆزى بىلەن بىللە ۋاڭ روفېي ئىسىملىك بىر ھەمراھنى ئەكېلىدىغانلىقىنى ئويلىمىغانىدى.

— دېڭ شىشيەن، مەن سېنى بەك تەستە تاپتىم! — دېدى بىر كۈنى جاۋ شىيەن ۋاڭ روفېي بىلەن ئۇنىڭ ئالدىغا كېلىپ كۈلۈپ تۇرۇپ، — ئەسلىدە سەن پروكاتچىك ئىدىڭ، ئەمدى قارىسام موزدۇز بويسەن!

— ئالدىڭىزدا خىجىلمەن! جاۋ ئاكا مېنى زاڭلىق قىلماڭ. مەن چارۋىچىلارغا ئوخشاش سۇ، ئوت قوغلىشىپ ياشايمەن، — دېدى شىشيەن، — سىزمۇ بۇ يەرگە ئىشلىگىلى كەلگەن بولسىڭىز، قالتىس ياخشى بوپتۇ. بۇ يەر ئەمدى ئاۋات بولۇپ كېتىدىغان بولدى!

— دېڭ شىشيەن، سەن يېڭىلىشتىڭ. بۇ يەردە مەن ئىشلىمەيمەن، مېنىڭ بۇ دوستۇم ئىشلەيدۇ، ئىسمى ۋاڭ روفېي بولىدۇ، گۈيچۇلۇق. سىلەر ئاۋۋال تونۇشۇۋېلىڭلار.

شۇنداق قىلىپ جاۋ شىيەننىڭ تونۇشتۇرۇشى بىلەن شىشيەن ياش ئىنقىلابچى ۋاڭ روفېي بىلەن تونۇشتى.

— شىشيەن بۇرادەر، سەن بالدۇر كەلگەن، سالاھىيىتىڭ

كونا. بۇنىڭدىن كېيىنكى ئىشلاردا روفېيغا كۆپرەك ئاتىدارچىلىق قىل. ئاڭلىسام، قولۇڭدىن كالاچ بەك تېز چىقىدىكەن، نام قازىنىپسەن. بىر جۈپ ئاددىي كالاچنى ئوبدان پۈتكۈزەلىگەن ئادەمنىڭ قولىدىن باشقا كۆپ ئىشلارمۇ كېلىدۇ!

— جاۋ ئاكا، مېنى بەك ماختىۋەتتىڭىز. خاتىرجەم بولۇڭ، بۇنىڭدىن كېيىن روفېي بۇرادەر ئىككىمىز ئۆزئارا ھەمدەمدە بولىمىز، بىر - بىرىمىزنىڭ ھالىدىن خەۋەر ئالىمىز.

شۇنىڭدىن كېيىنكى كۈنلەردە، ۋاڭ روفېينىڭ بۇ يەرگە كېلىشى بىلەن دېڭ شىشيەننىڭ سىياسىي ئېڭى ۋە كىشىلىك ھايات يولىنى تاللىشىدا مۇھىم بۇرۇلۇش بولدى.

ياش ئىنقىلابچى (1)

ۋاڭ روفېي گۈيجۇ ئەشۋىنلۈك، 1896 - يىلى تۇغۇلغان، دېڭ شىشيەندىن سەككىز ياش چوڭ. ئۇ فىرانسىيەگە تىرىشچانلىق بىلەن ئىشلەپ، ئىقتىسادچىلىق بىلەن ئوقۇشقا كېلىشتىن ئىلگىرى، گۈيجۇدىكى مەشھۇر ۋەتەنپەرۋەر مۆتىۋەر زات خۇاڭ چىشېڭ ئەپەندى بىلەن بىللە ياپونىيەدە بىر يىل ئوقۇغان، 1919 - يىلى 10 - ئايدا، تاغىسى بىلەن بىللە فىرانسىيەگە كېلىپ، فوتتاينبېلور جامائەت مەكتىپىدە فىرانسۇز تىلى ئۆگەنگەن، ئاندىن كېيىن لېئون ئەتراپىدىكى بىر پولات - تۆمۈر زاۋۇتىدا ئىشچى بولغانىدى.

ۋاڭ روفېي ھارگېنسېن كاۋچۇك زاۋۇتىغا كېلىشتىن ئاۋۋال، فىرانسىيەگە بالدۇرراق كەلگەن، يېشى نىسبەتەن چوڭ، سىياسىي تەجربىسى خېلى مول ئىلغار ياش بولغانلىقى ئۈچۈن، فىرانسىيەگە بىر ياقىتىن ئىشلەپ، بىر ياقىتىن ئوقۇغىلى كەلگەن ئوقۇغۇچىلارنىڭ ئوقۇغۇچىلار ھەرىكىتى رەھبەرلىرىنىڭ بىرىگە ئايلانغانىدى. ئۇ جۇ ئېنلەي، جاۋ شىيەن، سەي خېسېن، چېن يى، لى ۋېيخەن قاتارلىقلار بىلەن بىرلىكتە فىرانسىيەگە ئوقۇشقا كەلگەن ئوقۇغۇچىلار ئارىسىدا ئۆزلىرىنىڭ ئىلغار رولىنى ۋە سىياسىي تەسىر كۈچىنى جارى قىلدۇرماقتا ئىدى.

ۋاڭ روفېي ھارگېنسېن كاۋچۇك زاۋۇتىغا كېلىپ دېڭ

شىشيەن بىلەن تونۇشقاندىن كېيىن، بويى پاكارراق، گەپ - سۆز ۋە ئىش - ئەمەللىرىدە مۇستەقىللىق قارىشى ئەكس ئەتكەن بۇ سىچۈەنلىك ياشقا ئالاھىدە دىققەت قىلدى. ئۇ بۇ يەرگە كېلىشتىن بۇرۇن، دېڭ شىشيەننىڭ فىرانسىيەگە كەلگەندىن كېيىنكى كەچۈرمىشلىرىنى ئاز - تولا ئىگىلىگەن ۋە بۇ كەچۈرمىشلەردىن ئۇنىڭدا يوشۇرۇن ئىنقىلابىي ساپا بار ئىكەن دەپ قارىغان بولسا كېرەك. شۇنىڭ بىلەن ئىشتىن چۈشكەن ياكى دەم ئېلىش ئارىلىقلىرىدا دائىم دېگۈدەك مەقسەتلىك ياكى مەقسەتسىز ھالدا ۋەتەندىن كەلگەن بىر قىسىم ئىلغار گېزىت - ژۇرناللارنى، ماركس، ئېنگېلس ئەسەرلىرىنى شىشيەننىڭ ئوقۇپ چىقىشىغا بېرەتتى. بۇ ئوقۇشلۇقلارنىڭ ئارىسىدا «كوممۇنىستىك پارتىيە خىتابنامىسى»، «دۆلەت ۋە ئىنقىلاب»، «تارىخىي ماتېرىيالىزم» ۋە «يېڭى ياشلار»، «يول باشلىغۇچى» قاتارلىقلار بار ئىدى.

لاپاس ئەتراپىدىكى دەرەخزارلىق ئىككىسىنىڭ داۋاملىق سەيلى قىلىدىغان، مۇڭدېشىدىغان جايغا ئايلانغانىدى. بۇ ئىلغار ئىنقىلابىي كىتابلار دەرەخزارلىققا چېچىلغان تاڭ نۇرىغا ئوخشايتتى، دېڭ شىشيەن ماركسىزم بىلەن دەسلەپكى قەدەمدە تونۇشتى ھەمدە ئۇنىڭغا قارىتا چۈشەنچە ھاسىل قىلدى، يورۇقلۇق، ئۈمىد ۋە ئىللىقلىقنى چىن قەلبىدىن ھېس قىلدى.

ئەينى چاغدا فىرانسىيەگە ئوقۇشقا چىقىپ ھارگېنسېن كاۋچۇك زاۋۇتىدا ئىشلىگەن جېڭ چاۋلىن ئىسىملىك بىر ئوقۇغۇچىنىڭ ئەسلىمىسىگە قارىغاندا، ئۇلارنىڭ ئىشتىن سىرتقى تۇرمۇشى مۇنداق ئىكەن:

بىر ياقىتىن ئىشلەپ، بىر ياقىتىن ئوقۇش ئۈچۈن فرانسىيەگە كەلگەن ئوقۇغۇچىلار يېتىپ - قوپىدىغان لايىستى قىرىق كىشىلىك ئورۇن بولۇپ، ئوقۇغۇچىلار چىقىمنى تېجەش ئۈچۈن، ئىككى ئادەمنى ئاشپەزلىككە چىقىرىپ تاماقنى ئۆزلىرى ئېتىپ يەيتتى. ئاشپەزلەرگە زاۋۇتنىڭ قاندىسى بويىچە ئىشىغا قاراپ ھەق بېرىلەتتى. ئاشخانىغا كەتكەن چىقىم ئاشكارا بولۇپ، ھەربىر ئادەمنىڭ كۈندىلىك تاماق ھەققى تەخمىنەن ئۈچ فىرانك ئەتراپىدا ئىدى. ئەتىگەنلىك ناشتىدا بولسا بىلەن قەھۋە، چۈشلۈك ۋە كەچلىك تاماققا ئازراق گۆش، تۇخۇم يېيىلەتتى، ياتاققا ھېچقانداق ھەق ئېلىنمايتتى.

شىشيەنگە ئوخشاش ئايىغى چاققان ھەم چەبدەس ئىش قىلىدىغان «ئىش بېشىغا قاراپ ھەق ئالىدىغان»لار بىر ئايدا ئىككى يۈز فىرانك ئىقتىساد قىلالايتتى. شىشيەننىڭ بۇ يەردە كوڭۇللۇك ئىشلىشى ھەر ئايدىكى مۇشۇ كىرىم بىلەنمۇ مۇناسىۋەتلىك بولۇشى مۇمكىن.

شىشيەن ئۆزى ئىشلەپ تاپقان ھەربىر فىرانكنى ئىمكانقەدەر تېجەيتتى ھەم يىغاتتى. ئۇ فرانسىيەگە قاراپ يولغا چىققان چاغدىكى ئارزۇسىنى ھېلىھەم ئۈنتۈپ قالماغانىدى: ئۇ بولسىمۇ، تىرىشچانلىق بىلەن ئىشلەپ، ئىقتىسادچىللىق بىلەن ئوقۇش، يەنى ئاۋۋال ئەمگىكىگە تايىنىپ جاپالىق ئىشلەش، ئاز - تولا پۇل غەملىۋالغاندىن كېيىن ئىقتىسادچىللىق بىلەن ئوقۇش ئىمكانىيىتىنى قولغا كەلتۈرۈش ئىدى.

ئۇ ئەمگەك ئارقىلىق ئاز - تولا كىرىمگە ئىگە بولدى، ياستۇقى ئاستىدا پات - پات پەيدا بولۇپ قالىدىغان ئىلغار

كىتاب - ژۇرناللار ئىشتىن بوشىغان چاغلاردا ئۇنىڭغا ھەمراھ بولاتتى ۋە ئۇنى مەنىۋى ئىدىيە مەنزىلىگە باشلايتتى، ۋاڭ روفېيغا ئوخشاش بىر قەدەر پىشقان ئاكىلار ۋە ياش ئىنقىلابچىلار ئۇنى ئاستىرتىن كۆزىتەتتى، ئۇنىڭ ئۆسۈپ يېتىلىشىگە ياردەم قىلاتتى ۋە يېتەكلەيتتى... دېڭ شىشيەن تۇرمۇش بوشلۇقىنىڭ بىردىنلا خېلى كېڭەيگەنلىكىنى، ھاياتقا بولغان نەزەر دائىرىسىنىڭ چەكسىزلىككە قاراپ سوزۇلغانلىقىنى، كىشىلىك ھاياتىنىڭ سۈپىتى ۋە مەنىسى تولۇقلىنىپ، خېلى يۈكسەلگەنلىكىنى ھېس قىلدى.

بىر كۈنى شىشيەن دەرەخزارلىقتا پۈتۈن دىققىتى بىلەن گېزىت كۆرۈپ ئولتۇراتتى. شۇ تاپتا ئۇنى «جۇ ئېنلەي» ئىمزا سىدىكى بىر ئاپتورنىڭ «تىرىشچانلىق بىلەن ئىشلەپ، ئىقتىسادچىللىق بىلەن ئوقۇش ئۈچۈن فىرانسىيەگە كەلگەن ئوقۇغۇچىلارنىڭ ئاخىرقى تەقدىرى» ناملىق ماقالىسى ئۆزىگە جەلپ قىلىۋالغانىدى.

«جۇ ئېنلەي» دېگەن بۇ ئىسمىنى ئۇ بۇرۇنلا ئاڭلىغانىدى، ئەمما يۈز كۆرۈشۈش نېسىپ بولماي كېلىۋاتاتتى. ئۇنىڭ جۇ ئېنلەينىڭ ماقالىلىرىنى ئوقۇشى مۇشۇ بىر قېتىملا ئەمەس ئىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە جۇ ئېنلەي، ۋاڭ روفېي، لى فۇچۈن قاتارلىق كىشىلەرنىڭ فىرانسىيەگە ئوقۇشقا كەلگەن ئوقۇغۇچىلارنىڭ ئارىسىدىكى مەشھۇر ئوقۇغۇچىلار، يەنە كېلىپ ياش «بولشېۋىكلار»دىن ئىكەنلىكىنى ئاڭلىغانىدى. شۇ تاپتا جۇ ئېنلەينىڭ مۇشۇ ماقالىسىنى ئەستايىدىل ئوقۇپ، ئۇنىڭ قەلىبى ئاجايىپ لەرزىگە كەلدى. جۇ ئېنلەينىڭ ماقالىسىدە ئوتتۇرىغا قويۇلغان بەزى مەسىلىلەر ئۇنى چوڭقۇر ئويغا سالدى: «تۈيۈك

يولغا كىرىپ قالغاندا جەزمەن نىشانى ئۆزگەرتىش كېرەك. كۈچ - قۇۋۋەت خوراپ، ماغدۇر قالمىغاندا تېخىمۇ بىرلىشىش كېرەك. ماركس بىلەن ئېنگېلس بىردەك: دۇنيادىكى ئىشچىلار بىرلىشىڭلار! دېگەن. ئوقۇغۇچىلار بۈگۈنكى كۈندە ئويغاندى. بىر ياقىتىن ئىشلەپ، بىر ياقىتىن ئوقۇش ئۈچۈن فىرانسىيەگە كەلگەن پۈتكۈل ساۋاقداشلار تېزدىن بىرلىشىڭلار...

شىشيەنگە جۇ ئېنلەينىڭ ۋەتەن سۆيۈش ۋە ۋەتەننى قۇدرەت تاپقۇزۇشتەك قىزغىن ئۈمىدكە تولغان ماقالىسىدىكى ھەربىر ئېغىز سۆز فىرانسىيەگە ئوقۇشقا كەلگەن ئوقۇغۇچىلارنىڭ يۈرەك ساداسىنى ئىزھار قىلغاندەك تۈيۈلۈپ كەتتى.

دەل شۇ چاغدا ۋاڭ روفېي دەرەخزارلىققا كىرىپ كەلدى - دە، يىراقتىن دېڭىز شىشيەنگە سالام بېرىپ:

— سېنىز، ھېچنەدىن تاپالمىدىم. سېنىڭ مۇشۇ يەرگە غىپىدە كىرىۋېلىپ ئۆزۈڭگە «مال قاقىلايدىغان» لىقىڭنى بىلەتتىم! — دېدى.

— ھوي، روفېي بۇرادەر، تازا ۋاقتىدا كەلدىڭىز، مەن بايام بىر ياخشى ماقالىنى ئوقۇپ چىقتىم، بىرلىكتە ھۇزۇرلىنايلى! — دېدى شىشيەن زوق - شوق بىلەن، — ئېسىل ماقالىدىن بىرلىكتە بەھرە ئېلىش، گۇمانلىق جايلارنى بىرلىكتە تەھلىل قىلىش دېگەن مانا شۇ!

— ھە، سېنىڭ شۇنچىلىك قىزىقىشىڭنى قوزغىغۇدەك كىمنىڭ ماقالىسى ئىكەن؟

— جۇ ئېنلەينىڭ! سىز ئۇنى تونۇمسىز؟ ئاجايىپ چوڭقۇر يېزىلىپتۇ!

— «تارىخچانلىق بىلەن ئىشلەپ، ئىقتىسادچىلىق بىلەن

ئوقۇش ئۈچۈن فىرانسىيەگە كەلگەن ئوقۇغۇچىلارنىڭ ئاخىرقى تەقدىرى «ماۋزۇلۇق ھېلىقى ماقالىنى دەۋاتامسەن؟ مەن بۇرۇنلا ئوقۇپ بولغان. مەن بۇ يەرگە ساڭا بىر خۇش خەۋەرنى دېگىلى كەلدىم...

— قانداق خۇش خەۋەر ئۇ؟ ماڭا يېڭى بىلىم ئېلىش يولىنى تاپتىڭىزمۇ؟ — روفېينىڭ گېپى تۈگمەستىنلا تاقەت قىلالماي سورىدى شىشيەن.

— بۇ بىلىم ئېلىش يولىنى تېپىشتىنمۇ ئەھمىيەتلىك خەۋەر! — دېدى روفېي، — شىشيەن بۇرادەر، سەن جۇ ئېنلەينىڭ ماقالىسىدىن بىر ياقىتىن ئىشلەپ، بىر ياقىتىن ئوقۇش ئۈچۈن فىرانسىيەگە كەلگەن جۇڭگولۇق ئوقۇغۇچىلارنىڭ بىرلىشىپ، ئىتتىپاقلىشىپ ۋەتەننى سۆيۈش ۋە ۋەتەننى قۇدرەت تاپقۇزۇشتەك ئۇلۇغۋار ئىشلارغا ئورتاق قاتنىشىشنىڭ زۆرۈرلۈكىنى ھېس قىلىدىڭمۇ؟

— توغرا بىرلەشسەك تېخىمۇ كۈچلۈك بولىدىكەنمىز، نېمىشقا بىرلەشمەيمىز! پۈتۈن دۇنيا پرولېتارىللىرى بىرلىشىشى كېرەك! ماركس شۇنداق دەپتىغۇ!

— ئەمىسە، دېڭ شىشيەن، ئالدى بىلەن سەندىن سوراپ باقاي، ناۋادا ھازىر بىر ياقىتىن ئىشلەپ، بىر ياقىتىن ئوقۇش ئۈچۈن فىرانسىيەگە كەلگەن ئوقۇغۇچىلارنى ئىتتىپاقلاشتۇردى. دىغان ھەم بىرلەشتۈرىدىغان بىر تەشكىلات بولسا، سەن قاتنىشىشنى خالامسەن؟

— ئەلۋەتتە خالايمەن! — دېدى شىشيەن قىلچە ئىككىلەنمەي.

— بۇنداق تېز جاۋاب بېرىشىڭنىڭ ھاجىتى يوق، — دېدى

ۋاڭ روفېي، — سەن شۇنى بىلىۋال، بۇ تەشكىلات بىر شەخس ئۈچۈن ھېچقانچە پايدا — مەنپەئەت يەتكۈزمەيدۇ، ھەتتا مەنۇم مەنىدىن ئېيتقاندا ئادەم بۇ تەشكىلاتتا ئۆزىنىڭ بەزى مەنپەئەتلىرىدىن كېچىدۇ. چۈنكى، بۇ تەشكىلات تېگى — تەكتىدىن كۆپ سانلىق كىشىلەرگە، جۈملىدىن پىرولېتارلار، ئوقۇغۇچىلار ۋە جاپاكەش خەلق ئاممىسىغا بەخت — سائادەت يارىتىشنى مەقسەت قىلغان، شەخسىي مەنپەئەتنى كۆزلىمەيدۇ... — ۋاڭ ئاكا، شۇنداق بولسا، مەن ھېچقانداق ئىككىلەنمەي-مەن! — دېدى شىشيەن، — ماڭا ئىشىنىڭ، مۇشۇ كۈنلەردە سىز بەرگەن كىتاب — زۇرناللارنى ئوقۇپ خېلى ئىشلارنى چۈشىنىپ قالدىم.

— بەللى، دېڭ شىشيەن، مۇشۇنداق دېسەڭ مەن بەك خۇشال بولىمەن. دەرۋەقە سېنى خاتا تونۇپ قالماپتىمەن! ئەمدى ساڭا دەي، بىز مۇشۇنداق بىر ئوقۇغۇچىلار بىرلەشمىسى تەشكىلاتىنى قۇرۇش تەييارلىقىنى قىلىۋاتىمىز، جۇ ئېنلەيمۇ شۇنىڭ ئىچىدە. مۆرىتى كەلگەندە بىللە قاتنىشىمىز! — ۋاڭ ئاكا، مەن سىلەر بىلەن بىللە مېڭىشنى بەك خالايمەن... — دېدى شىشيەن ۋاڭ روفېينىڭ قولىنى قىسىپ تۇرۇپ قەتئىي ھالدا.

1922 - يىلى 6 - ئاينىڭ 3 - كۈنى فىرانسىيەگە تىرىشچانلىق بىلەن ئىشلەپ، ئىقتىسادچىللىق بىلەن ئوقۇش ئۈچۈن بارغان جۇڭگولۇق ئوقۇغۇچىلارنى ئىتتىپاقلاشتۇرۇش ۋە بىرلەشتۈرۈشنى مەقسەت قىلغان تەشكىلات «ياۋروپادا تۇرۇشلۇق جۇڭگو ياش كوممۇنىستىك پارتىيەسى» (كېيىن نامى «جۇڭگو كوممۇنىستىك پارتىيەسى» ياشلار ئىتتىپاقىنىڭ ياۋروپا

ياچېيكىسى»غا ئۆزگەرتىلگەن) پارىژدا قۇرۇلدى. ئون سەككىز ۋەكىل «ياۋروپادا تۇرۇشلۇق ياش جۇڭگو كوممۇنىستىك پارتىيەسى»نىڭ 1 - نۆۋەتلىك قۇرۇلتىيىغا قاتناشتى، قۇرۇلتايدا مەزكۇر تەشكىلاتنىڭ رەھبەرلىك ئورگىنى «ئىجرائىيە كومىتېتى» سايلاپ چىقىلدى. جاۋ شيەن باش سېكرېتار، جۇ ئېنلەي تەشۋىقات ھەيئىتى، لى ۋېيخەن تەشكىلات ھەيئىتى بولدى. «ئىجرائىيە كومىتېتى»نىڭ ئىش بېجىرىش ئورنى پارىژ شەھىرى 13 - رايون گودفولوۋا كوچىسى 17 - نومۇرلۇق مېھمانخانا بىناسىدا تەسىس قىلىندى.

شۇ يىلى يازدا ھارگېنسېن كاۋچۇك زاۋۇتىدا ئىشلەۋاتقان دېڭ شىشيەن ئون سەككىز ياشقا تولغان كۈنىنى كۈتۈۋېلىش بىلەن بىللە، شەرەپ بىلەن «ياۋروپادا تۇرۇشلۇق ياش جۇڭگو كوممۇنىستىك پارتىيەسى»گە كىردى ۋە مەزكۇر تەشكىلاتنىڭ ئەڭ ياش «بولشېۋىك»ىگە ئايلاندى.

شۇنىڭدىن كېيىن، دېڭ شىشيەننىڭ ھاياتى ماركسىزم، پرولېتارىيات سىنىپى، جۇڭگو كوممۇنىستىك پارتىيەسى ۋە پۈتۈن دۇنيا كوممۇنىزم ئىشلىرى بىلەن مەھكەم بىرلىشىپ كەتتى. ئۇ ئىنقىلاب بىلەن ئۆتكەن كېيىنكى ھاياتىدا سان - ساناقسىز بوران - چاپقۇنلارنى بېشىدىن كەچۈرۈپ، بارلىق كۈچ - قۇۋۋىتى، قىزغىنلىقى ۋە ئەقىل - پاراسىتىنى ئىنقىلاب ئىشلىرىغا تەقدىم قىلدى...

ياش ئىنقىلابچى (2)

دېڭ شىشيەن ھارگېنسېن كاۋچۇك زاۋۇتىدا ئىشلىگەن بىر يىلغا يېقىن ۋاقىت ئىچىدە، كۈنلىرىنى ئىقتىسادچىللىق بىلەن ئۆتكۈزۈپ ئازراق پۇل يىغقاندى. 1922 - يىلى دادىسى سىچۈەندىن ئۇنىڭغا ئازراق پۇل ئەۋەتتى. بۇنىڭ بىلەن ئۇ تەبىئىي ھالدا قەلبىگە ئورناپ كەتكەن ھېلىقى بىلىم ئېلىش ئارزۇسىنى ئىشقا ئاشۇرماقچى بولدى.

شۇنىڭ بىلەن ئۇ 1922 - يىلى 10 - ئاينىڭ 17 - كۈنى دېڭ شياۋشېڭ بىلەن بىللە ھارگېنسېن كاۋچۇك زاۋۇتىدىكى خىزمىتىدىن ئىستىپا سوراپ، 11 - ئاينىڭ 3 - كۈنى شالەيتېر شەھىرىدىن ئايرىلدى. ئۇلار سېنا - سادىرون تولۇقسىز ئوتتۇرا مەكتىپىگە كىرىش ئۈچۈن ئانكىت تولدۇردى. بۇنىڭدىن ئۇلارنىڭ داۋاملىق بىلىم ئېلىش ئىستىكىدە پايىپتەك بولۇپ، يېڭى جايغا بارىدىغانلىقىنى كۆرۈۋالغىلى بولاتتى.

ئەمما، ئۇلار ئىككى ئايدىن كېيىن، يەنى 1923 - يىلى 2 - ئاينىڭ 1 - كۈنى شالەيتېر شەھىرىدىكى ھارگېنسېن كاۋچۇك زاۋۇتىغا يەنە قايتىپ كەلدى. چۈنكى، ئۇنىڭ ئۆزى يىغقان پۇلى ۋە ئائىلىسى ئەۋەتكەن ئازغىنا پۇل ئوقۇش راسخوتىغا چىقىش قىلمىغاچقا، سىجىل بىلىم ئېلىش ئارزۇسى ئەمەلگە ئاشمىغانىدى.

شۇنداق قىلىپ ئۇنىڭ فىرانسىيەدىكى بىلىم ئېلىش ئارزۇسى ئۈزۈل - كېسىل بەربات بولدى. ئۇ كېيىنكى ھاياتىدا «ئۆكتەبىر ئىنقىلابىنىڭ بۆشۈكى» سوۋېت ئىتتىپاقىدىكى «جۇڭشەن ئۇنىۋېرسىتېتى»دا بىلىم ئالغاندىن سىرت، ھەرقانداق مۇنتىزىم مەكتەپكە كىرىپ بىلىم ئېلىش ئۇنىڭغا نېسىپ بولمىدى. كېيىنكى كۈنلەردە ئۇ ئۆزىدە ھازىرلانغان بىلىم جۇغلانمىسى ۋە مەدەنىيەت سەۋىيەسىنى تىرىشچانلىق بىلەن ئۆزلۈكىدىن ئۆگىنىشتىن، خىزمەت ۋە ئىنقىلاب ئەمەلىيىتىدىن ئالدى.

1923 - يىلى 2 - ئاينىڭ 2 - كۈنى دېڭ شىيەن، دېڭ شاۋشېڭ ئىككىسى ھارگېنسېن كاۋچۇك زاۋۇتىغا كېلىپ داۋاملىق كالاچ ياساش سېخىدا ئىشلىدى. شىيەن بىر ياقىتىن ئىشلەپ، بىر ياقىتىن ئۆگەندى. ئۇ بۇ مەزگىلدە نۇرغۇن كىتابلارنى ئوقۇدى، بولۇپمۇ بىر قىسىم ماركسىزم ئەسەرلىرىنى، جۈملىدىن «ماركسىزم قائىدىلىرى»، «ماركسنىڭ ئىقتىساد تەلىماتى»، «كوممۇنىزم نىشانى»، «كاپىتال» قاتارلىق كىتابلارنى ئوقۇشقا ئامراق ئىدى.

«جۇڭگو كوممۇنىستىك پارتىيەسى ياشلار ئىتتىپاقىنىڭ ياۋروپادا تۇرۇشلۇق ياچېيكىسى»نىڭ تەلىپىگە ئاساسەن، شىيەن مەسلىكداشلىرى ۋە دوستلىرى بىلەن بىرلىكتە ھارگېنسېن كاۋچۇك زاۋۇتىدىكى ئىتتىپاق ئەزالىرىنى ئاساس قىلىپ، «كوممۇنىزم تەتقىقاتى جەمئىيىتىنىڭ مۇنداقى شۆبىسى»نى تەشكىللەپ، ئىلغارلىققا، ئىنقىلابقا ئىنتىلىدىغان بارلىق ئوقۇغۇچىلارنى ئىتتىپاقلاشتۇرۇپ، كوللېكتىپنىڭ كۈچىنى جارى قىلدۇرۇپ، بىر ياقىتىن ئىشلەپ، بىر ياقىتىن ماركسىزم ۋە كوممۇنىزمىنى تەشۋىق قىلدى.

شىشيەن قانداقلا ئىش بولسۇن، شۇنچىلىك ياققان قىلاتتى. ئۇ قېلىن «كاپىتال» ناملىق كىتابتىن بىر قىسىم مۇھىم دەپ قارىغان ھەمدە ئاۋام قوبۇل قىلالايدىغان جايلارنى كۆچۈرۈۋېلىپ، فىرانسىيە كومپارتىيە تەشكىلاتى تەسىس قىلغان ئورگان گېزىتى — «ئىنسانىيەت ۋەزەزىيەتلىك گېزىتى» دىن بىر قىسىم مۇھىم خەۋەر ۋە نەزەرىيەۋى ماقالىلەرنى قىيىۋېلىپ، ھەر قېتىملىق مۇزاكىرىدە كۆپچىلىكنىڭ مۇزاكىرە قىلىشى ۋە ئۆگىنىشى ئۈچۈن تارقىتىپ بېرىتتى.

ئەينى چاغدا «جۇڭگو كوممۇنىستىك پارتىيەسى ياشلار ئىتتىپاقىنىڭ ياۋروپادا تۇرۇشلۇق ياچېيكىسى» نىڭ تەشۋىقات ھەيئىتى جۇ ئېنلەينىڭ تەكلىپى بىلەن مەزكۇر ياچېيكا ئۆزىنىڭ «ياشلار» ناملىق ئورگان ژۇرنىلىنى تەسىس قىلغانىدى. «ياشلار» ژۇرنىلى تىرىشچانلىق بىلەن ئىشلەپ، ئىقتىسادچىللىق بىلەن ئوقۇش ئۈچۈن فىرانسىيەگە كەلگەن ئوقۇغۇچىلار ئارىسىدا كەڭ كۆلەمدە تارقىلىپ، غايەت زور رولىنى جارى قىلدۇرۇۋاتاتتى. ژۇرنالغا بېرىلگەن ماقالىلەرنى جۇ ئېنلەي قاتارلىق كىشىلەر يازغانىدى. بۇ ژۇرنالنى شىشيەن ۋە ئۇنىڭ ھەمراھلىرى ياققۇرۇپ ئوقۇيتتى. ژۇرنال قولدىن - قولغا ئۆتەتتى، مۇلاھىزە ۋە مۇزاكىرىلەر بولۇپ تۇراتتى.

ئۇلارنىڭ مۇزاكىرە تېمىسى بەزىدە «ياشلار» ژۇرنىلىغا بېسىلغان ماقالىلەردىن، بەزىلىرى ماركس، ئېنگېلس ئەسەرلىرىدىن، يەنە بەزىلىرى ئىشلەپ ئوقۇۋاتقان ئوقۇغۇچىلارنىڭ گۇمانىي سوئال ۋە تەسىراتلىرىدىن چىقىرىلاتتى.

ئۇلار رۇسىيە ئىنقىلابى، فىرانسىيە بۈيۈك ئىنقىلابى ۋە كوممۇنىزم يولى مەسىلىلىرى ئۈستىدە، يەنە بىر قىسىم

ئوقۇغۇچىلار ئارزۇلىغان ھەم تەشەببۇس قىلغان «ئوقەتچىلىك يولى بىلەن ۋەتەن قۇتقۇزۇش»، «دۆلەت سوتسىيالىزمى» قاتارلىق مەسىلىلەر ئۈستىدە مۇزاكىرە قىلىشاتتى...

ماۋماۋ ئۆزىنىڭ كىتابىدا دادىسىنىڭ ماركسىزمنى دەسلەپكى قەدەمدە قوبۇل قىلغان چاغلىرىنى ئەسلەپ دېگەن سۆزلىرىنى بايان قىلىپ مۇنداق يازىدۇ:

«... ئەمگەك قىلىش داۋامىدا، ئىلغار ساۋاقداشلارنىڭ تەسىرى ۋە ياردىمى، فىرانسىيە ئىشچىلار ھەرىكىتىنىڭ تەسىرى بىلەن مېنىڭ ئىدىيەمدىمۇ ئۆزگىرىش بولدى. ماركسىزمغا دائىر بىر قىسىم ئەسەرلەر بىلەن ئۇچراشتىم. جۇڭگولۇق ۋە فىرانسىيەلىك بەزى كىشىلەر قاتناشقان كوممۇنىزم تەشۋىق قىلىنغان يىغىلىشلارغا قاتناشتىم، مەندە ئىنقىلابىي تەشكىلاتقا ئىشتىراك قىلىش تەلىپى ۋە ئارزۇسى پەيدا بولدى...»

1926 - يىلى دېڭ شىشيەن پارتىيەنىڭ ئورۇنلاشتۇرۇشىغا ئاساسەن فىرانسىيەدىن ئايرىلىپ، ئۇلۇغ ئۆكتەبىر ئىنقىلابىنىڭ بۆشۈكى سوۋېت ئىتتىپاقىغا بارغاندىن كېيىن، ھارگېنسېن كاۋچۇك زاۋۇتىدىكى ئاشۇ چاغلاردا ئۆزىدە كۆرۈلگەن مەنىۋى ئۆزگىرىشلەرنى خۇلاسىلەپ مۇنداق دېگەن: «... تۇرمۇش ئازابى، كاپىتالىستلارنىڭ قولچومىقى بولغان ئىشپىشلىرىنىڭ تىل - ھاقارىتى ماڭا ۋاستىلىك ياكى بىۋاسىتە يوسۇندا قاتتىق تەسىر قىلدى. مەن كاپىتالىزم جەمئىيىتىنىڭ جىنايىتىنى ھېس قىلدىم. رومانىك تۇرمۇش سەۋەبىدىن مەندە چوڭقۇر ئويغىنىش بولمىدى. كېيىن بىر ياقىتىن سوتسىيالىزمغا دائىر، بولۇپمۇ كوممۇنىزمغا دائىر بىلىملەرنى قوبۇل قىلدىم، يەنە بىر ياقىتىن ئويغانغانلارنىڭ

تەشۋىقاتىنىڭ تەسىرىگە ئۇچرىدىم، شۇنىڭ بىلەن بىللە ئۇز
 بېشىمغا كەلگەن ئازاب - ئوقۇبەتلەر قوشۇلۇپ...». ئۇ ئاخىرى
 قىلچە تەۋرەنمەستىن كوممۇنىستىك ئىنقىلاب يولىنى تاللىدى.
 دېڭىڭ شىشيەن 1922 - يىلى يازدا جۇڭگو كوممۇنىستىك
 پارتىيەسى ياشلار ئىتتىپاقىنىڭ ياۋروپادا تۇرۇشلۇق
 ياچېيكسىغا ئەزا بولدى. سۇ پوشېڭ ۋە ۋاڭ زېكەي ئۇنىڭغا
 تونۇشتۇرغۇچى بولدى. ئۇنىڭ بىلەن بىللە ياشلار ئىتتىپاقىغا
 قەسەم بېرىپ كېڭەش مۇراسىمىغا قاتناشقانلار ئارىسىدا
 فرانسىيەگە ئوقۇشقا كەلگەن ياش ئايال ئىنقىلابچى سەي چاڭ
 قاتارلىقلارمۇ بار ئىدى.

1923 - يىلى 3 - ئاينىڭ 7 - كۈنى دېڭىڭ شىشيەن
 ھارگېنسېن كاۋچۇك زاۋۇتىدىن يەنە بىر قېتىم ئايرىلدى.
 ھارگېنسېن كاۋچۇك زاۋۇتىنىڭ ئىشچىلار كارتىسى ئارخىپىدا
 ئۇنىڭ زاۋۇتتىن چىقىپ كېتىشى سەۋەبى «خىزمەتنى رەت
 قىلغان» دەپ يېزىلغانىدى. ئەمەلىيەتتە ئۇ بۇ زاۋۇتتا
 ئىشلەشنى خالىمىغانلىق ئۈچۈن ئەمەس، يېڭى بىر ئىنقىلاب
 ۋەزىپىسىنى قوبۇل قىلغىلى پارتىزغا بېرىش ئۈچۈن زاۋۇتتىن
 چېكىنگەنىدى.

ئۇ ئىنقىلابىي قوشۇننىڭ ئەڭ ياش بىر ئەزاسى سۈپىتىدە
 تېزلا ئۆسۈپ يېتىلدى ۋە پىشتى. مۇقەددەس ئۇلۇغ ئىش،
 ئۇلۇغۋار غايە ئۇنى كەسپىي ئىنقىلابچى بولۇش مەنزىلىگە
 قەدەم قويۇشقا چاقىراتتى ۋە يېتەكلەيتتى...

«شاپىگراف دوكتورى»

1923 - يىلى يازدا «جۇڭگو كوممۇنىستىك پارتىيەسى ياشلار ئىتتىپاقىنىڭ ياۋروپادا تۇرۇشلۇق ياجېيكىسى» پارىژدا 2 - قېتىملىق ۋەكىللەر قۇرۇلتىيى ئاچتى. قۇرۇلتايدا يېڭى بەنزە سايلاپ چىقىلدى، جۇ ئېنلەي سېكرېتار بولدى، لى فۇچۈەن ۋە يىڭ كۈەن ئايرىم - ئايرىم ھالدا تەشۋىقات ۋە تەشكىلات خىزمىتىنى ئۈستىگە ئالدى.

ئون توققۇز ياشلىق دېڭ شىشيەن شۇ قېتىملىق قۇرۇلتايدا يېڭى بىر نۆۋەتلىك ئىجرائىيە ھەيئىتى بولۇپ تولۇقلاپ سايلاندى. مۇنداقچە ئېيتقاندا، ئۇ ئادەتتىكى بىر ياشلار ئىتتىپاقى ئەزاسىلىقىدىن ياۋروپادا تۇرۇشلۇق ياجېيكىنىڭ رەھبەرلىك قاتلىمىغا كىردى. شۇ قېتىملىق قۇرۇلتايدا ئەسلىدىكى ئورگان ژۇرنىلى — «ياشلار» ژۇرنىلىنىڭ نامىنى «قىزىل نۇر»غا ئۆزگەرتىپ، داۋاملىق نەشر قىلىش قارار قىلىندى.

شىشيەن پارىژغا كېلىشتىن ئىلگىرى «ياشلار» ژۇرنىلى ماركسىزم ۋە كوممۇنىزم تەلىماتىنى تەشۋىق قىلىدىغان، نەزەرىيەۋى يېتەكچىلىككە ئەھمىيەت بېرىدىغان ژۇرنال ئىدى. بۇ ژۇرنالنىڭ تەھرىرلىك خىزمىتى ۋە ماقالە يېزىش ۋەزىپىسى

ئاساسىي جەھەتتىن جۇ ئېنلەيگە يۈكلىنىپ قالغانىدى. چوڭگو كوممۇنىستىك پارتىيەسى ياشلار ئىتتىپاقىنىڭ ياۋروپادا تۇرۇشلۇق ياچېيكىسىنىڭ 2 - قېتىملىق قۇرۇلتىيى ئېچىلىشتىن بۇرۇن ئىجرائىيە كومىتېتى خىزمەت ئىقتىدارى بىر قەدەر كۈچلۈك بولغان دېڭىڭ شىشيەننى «ياشلار» ژۇرنىلىنىڭ خىزمىتىگە ئورۇنلاشتۇرۇشنى قارار قىلغانىدى.

شۇنىڭ بىلەن شىشيەن ئۇزۇن يول ئازابىنى تارتىپ پارىژدىكى گودفولۇۋا كوچىسى 17 - نومۇرلۇق بىناغا كەلدى.

— يولداش جۇ ئېنلەي، ياخشىمۇسىز؟ دېڭىڭ شىشيەن ئۆزىنى مەلۇم قىلغىلى كەلدى! — شۇنداق دەپ ئىشىكتىن كىرگەن شىشيەن ئىشداشلىرى بىلەن قانداقتۇر بىر ئىش توغرىلىق مۇزاكىرىلىشىۋاتقان قامەتلىك ھەم كېلىشكەن جۇ ئېنلەينى كۆردى.

— ھە، دېڭىڭ شىشيەن! كىمنىڭ گېپىنى قىلسا شۇ كېلىدۇ! — دېدى جۇ ئېنلەي شىشيەننى كۆرۈپ دەرھال ئالدىغا بېرىپ، — بەك تېز يۈگۈرىدىكەنسز، چېپ - چېپ تەرلەپ كەتكىنىڭىزنى قاراڭ! ئاۋۋال ئولتۇرۇپ ئۈسۈزلۈك ئىچىڭ، ئاندىن پاراڭلىشىمىز.

— مەن ھارمىدىم، سەل تەشۋىشلىنىپ تۇرىمەن! — دېدى شىشيەن جۇ ئېنلەينىڭ قولىدىن كۇرۇشكىنى ئېلىپ، — سېكرېتارنىڭ تېزدىن خىزمەت تەقسىم قىلىپ بېرىشىنى سورايمەن!

— ئالدىرىماڭ، ئالدىرىماڭ، ئاشخانا، ياتاق ئورۇنلاشتۇرۇ - لۇپ بولۇندىمۇ؟

— ئورۇنلاشتۇرۇلۇپ بولۇندى، يولداشلار بەك قىزغىن ئىكەن. راستتىنلا «ئۆز ئۆيۈمگە كەلگەن» دەك ھېسسىياتقا كېلىپ قالدىم.

— توغرا، توغرا، بۇنىڭدىن كېيىن بۇ يەر سىزنىڭ، ياق، ھەممىمىزنىڭ ئورتاق ئائىلىسى! كېلىڭ، مەن سىزگە بىزنىڭ «ئىشانمىز»نى ئېكسكۇرسىيە قىلدۇرۇپ چىقاي، — جۇ ئېنلەي شۇنداق دەپ شىشيەننى بىر خىزمەت ئۆيىگە باشلىدى. تەخمىنەن ئون نەچچە كىۋادرات مېتىر كېلىدىغان كىچىككىنە ئۆيگە بىر كارىۋات، بىر ئۈستەل بىلەن بىر نەچچە ئورۇندۇق ۋە بىر نەچچە ئاددىي ئۆي جاھازىلىرى قويۇلغانىدى. ئۈستەلدە ئاددىي بىر شاپىگرافى ۋە ئانچە چوڭ بولمىغان بىر پارچە پولات تاختاي، ئۆينىڭ بىر بۇلۇڭىدا ئېگىز قىرلاپ قويۇلغان كىتاب - ژۇرنالغا مۇناسىۋەتلىك بىر دۆۋە ماتېرىيال ۋە كېسىپ تەييارلانغان بىر مۇنچە قەغەز تۇراتتى.

— يولداش شىشيەن، سىز ئويلىمىغان بولغىنىڭىز؟ كۆپچىلىك كۆرۈۋاتقان «ياشلار» ژۇرنىلىنىڭ ھەربىر سانى مانا مۇشۇ كاتەكتەك ئۆيىدىن چىقىدۇ، — دېدى جۇ ئېنلەي ئەھۋال تونۇشتۇرۇپ، — بۇ يەر ياشلار ئىتتىپاقىنىڭ ياۋروپادا تۇرۇشلۇق ياچېيكىسى ئىجرائىيە كومىتېتى ۋە «ياشلار» ژۇرنىلى رېداكسىيەسىنىڭ ئىش بېجىرىش ئورنى.

— بۇنىڭدىن باشقا، بۇ يەر سىزنىڭ ياتىقىڭىزدەك قىلىدۇ، — دېدى شىشيەن ھەيران بولۇپ، — ئۆز كۆزۈم بىلەن كۆرمىگەن بولسام ھەقىقەتەن تەسەۋۋۇر قىلالىمىغان بولاتتىم. بىر پارچە ئۇلۇغ ژۇرنال مۇشۇنداق تارچۇق ئۆيدە دۇنياغا كەلگەنكەن!

— شۇڭا، ئۇلۇغ ھاياتنىڭ ئۇلۇغ ئۆيىدە، ئۇلۇغ ئەسەر ئىكەنلىكى
ئۇلۇغ ئوردىدا دۇنياغا كېلىشى ناتايىن دەيمىز، — دېدى جۇ
ئېنلەي قىزىقچىلىق قىلىپ.

— توغرا، توغرا. «جىڭشەن تېغىدا بولسىمۇ ئەنقا، خىيالى
پەلەكتە پەرۋاز قىلىدۇ، زېشۈينى ماكان ئەيلىگەن ئەجدىھامۇ
ھەم، دېڭىزغا كەتمەكنى خىيال قىلىدۇ» دېگەن مانا مۇشۇ.
— بەلەن گەپ قىلىدىڭىز، — دېدى جۇ ئېنلەي مەمنۇنىيەت
بىلەن، — دېڭىز شىشيەن، بويىڭىز پاكار بولغىنى بىلەن غايىڭىز
يۈكسەك ئىكەن، يەنە كېلىپ ئىرادىلىك ئىكەنسىز، يولداشلار -
نىڭ كۆزى خاتا تونۇماپتۇ!

— بەك ماختىۋەتتىڭىز! — دېدى شىشيەن، — مەن
سىزنىڭ ھەم باشقا يولداشلارنىڭ ئىشەنچىنى يەردە قويمايمەن.
ئۇلۇغ غايە ئۈچۈن خىزمەت قىلىمەن!

— ياخشى، ياخشى! بىر ئىنقىلاپچى مۇشۇنداق بولۇشى
كېرەك، — دېدى جۇ ئېنلەي شىشيەننىڭ گېپىنى ئاڭلاپ
تېخىمۇ خۇشال بولۇپ، — ماركس خېلى بۇرۇنلا: «ناۋادا بىز
ئىنسانىيەتنى پاراۋانلىق ۋە مېھنەت بىلەن تەمىن ئېتىدىغان
كەسپىنى تاللىغان بولساق، ئۇ چاغدا ھەرقانداق ئېغىر يۈكمۇ
قەدىمىمىزنى يۈكەلمەيدۇ. چۈنكى، بۇ كۆپچىلىك ئۈچۈن قۇربان
بېرىشتۇر. بىز ھېس قىلغان نەرسىلەر چەكلىك، شەخسىي
ھۈزۈر - ھالاۋەت ئەمەس، بىزنىڭ بەختىمىز مىليونلىغان
كىشىلەرگە مەنسۇپ؛ بىزنىڭ ئىشلىرىمىز جىمجىت، ئەمما
رولىنى ئەبەدىي جارى قىلدۇرغان ھالدا مەۋجۇت بولۇپ تۇرىدۇ؛
بىزنىڭ جەسەت كۈلىمىز ئالدىدا ئاليجاناب كىشىلەر ياش

تۆكىدۇ...» دېگەندى.

ماركسنىڭ بۇ بىر ئابزاس سۆزى شىشيەنگە خېلىدىن بېرى تونۇش ئىدى. بىراق، بۈگۈن جۇ ئېنلەي بۇ بىر ئابزاس سۆزنى جياڭسۇ خۇەيئەن تەلەپپۇزىدا قايتىلدى. شىشيەننىڭ قەلبىدە ئىختىيارسىز ھالدا بىر خىل يۈكسەك ھەم تەنتەنىلىك قايناق ھاياجان كۆتۈرۈلدى. ئۇ ئالدىغا بىرقەدەم مېڭىپ جۇ ئېنلەينىڭ قولىنى تۇتۇپ تۇرۇپ:

— يولداش جۇ ئېنلەي، بۇ گېپىڭىزنىڭ ۋەزىنى جۈشەندىم، سىز خاتىرجەم بولۇڭ... — دېدى.

— ئەمىسە، كونكرېت ئىشلار ئۈستىدە پاراڭلىشايلۇ...

ياۋروپادا تۇرۇشلۇق پارتىيە ياكېيىكىسى دېڭ شىشيەننى جۇ ئېنلەينىڭ «ياشلار» ژۇرنىلىنى تەھرىرلەش، نەشر قىلىش ۋە تارقىتىش ئىشلىرىغا ياردەملەشتۈرۈش، شۇنىڭ بىلەن بىللە ئىجرائىيە كومىتېتى ئورگىنىنىڭ مەمۇرىي ئىشلىرىنى تاپشۇرۇش مەقسىتىدە يۆتكەپ كەلگەندى. ئورگان راسخوتى قىس بولغانلىقتىن، شىشيەن كۈندۈزى يەنىلا سىرتلارغا چىقىپ ئىشلەپ تۇرمۇش راسخوتى غەملەپ، كەچقۇرۇن خىزمەت ئۆيىگە قايتىپ، جۇ ئېنلەي بىلەن بىللە ژۇرنالنى تۈزۈش - بېسىش ئىشلىرىنى قىلاتتى.

— شىشيەن مەن سىزنىڭ پوچېركىڭىزنى تەپسىلىي تەتقىق قىلدىم. يازغان خېتىڭىز ئۈستىخانلىق، ئاساسىڭىز ياخشى ئىكەن. سىزنىڭ چىكىتلىرى ئېنىق، «ليۇ ئۇسلۇبى» نىڭ ئاز - تولا پۇرقى بار ئىكەن، «سۈجىن ئۇسلۇبى» غىمۇ ئوخشاپراق كېتىدىكەن. بۇ موم قەغەزگە خەت يېزىش تەلپىگە

بەك ئۇيغۇن. بۇنىڭدىن كېيىن ھەربىر سان ژۇرنالىنىڭ خېتىنى شام قەغەزگە يېزىش خىزمىتى سىزگە قالدى، — دېدى جۇ ئېنلەي شۇ كۈنى كەچتە تولۇپ تاشقان ئىشەنچ بىلەن.

— بەك ماختىۋەتتىڭىز، مەن بۇنداق ماختاشقا مۇناسىپ ئەمەس. گۇاڭئەن خۇسۇسىي مەكتەپ خەلىپىتىنىڭ بەرگەن ساۋىقىغا رەھمەت ئېيتىش كېرەك.

— قارىغاندا، جۇڭگو خۇسۇسىي مائارىپىنىڭ پايدىلىق تەرەپلىرىمۇ بار ئىكەن. ئىشقىلىپ بۇنىڭغا بىرنىڭ ئىككىگە بۆلۈنۈشى بويىچە قاراش ئىكەن.

— شۇنداق! شۇ چاغدا خەتنىڭ بۈگۈنكىدەك بۇنچىلىك چوڭ رولى بارلىقىنى بىلگەن بولسام، خەتنى بۇنىڭدىنمۇ چىرايلىق يېزىشنى ئۆگەنگەن بولاتتىم.

ئىككىسى كۈلكە - پاراڭ بىلەن ژۇرنالىنىڭ چىقىش ئالدىدا تۇرغان يېڭى ساننى تۈزۈپ، بېسىش خىزمىتىنى باشلىۋەتتى.

سارغۇچ چىراغ نۇرى ئاستىدا، جۇ ئېنلەي بېكىتىپ بولغان بىر قىسىم ماقالە ئارگىناللىرىنى شىشيەنگە بەردى. شىشيەن چەكسىز خۇشاللىق بىلەن ماقالە ئارگىناللىرىنى تەپسىلىي ئوقۇپ چىقتى، بەت سانى ۋە تەرتىپىنى سېلىشتۇردى، ئاندىن كىچىككىنە پولات تاختاي ئۈستىگە قويۇپ، تۆمۈر قەلەم بىلەن موم قەغەزگە يېزىشقا باشلىدى.

ئۇ گەرچە بۇ خىزمەتنى تۇنجى قېتىم قىلىۋاتقان بولسىمۇ، مۇقەددەس ۋە ئۇلۇغ خىزمەتنى قىلىۋاتقانلىقى ئۇنىڭ ئۆزىگە ئايان ئىدى. بۇ بىر پارچە كىچىك ژۇرنال كۈزدە يەر -

جاھاننى قاپلىغان مامكاپ چېچەكلىرىدەك ئىنقىلاب ئۇرۇقىنى پارىژغا، پۈتكۈل ياۋروپاغا، ھەتتا دۇنيانىڭ ھەرقايسى جايلىرىغا تارقىتىپ، ئەمگەكچى خەلققە ھەقىقەت، يورۇقلۇق ۋە ئۈمىد ئاتا قىلىدۇ! ئالىقانچىلىك ژۇرنال ماركسىزم ۋە كوممۇنىزم ھەرىكىتى ھەقىقىتىنى ئىلغارلىققا تەلپۈنىدىغان ھەر بىر ۋەتەنپەرۋەر ئوقۇغۇچىنىڭ قەلبىگە چاچىدۇ...

نەچچە ئاخىشام ئالدىراشچىلىقتا ئۆتۈپ كەتتى. شىشيەن ئاخىرى «ياشلار» ژۇرنىلىنىڭ يېڭى سانىنى شام قەغەزگە تۆمۈر قەلەمدە يېزىپ، شاپىگرافتا بېسىپ ۋە تۈپلەپ قولىدىن چىقاردى. شام قەغەزگە يېزىلغان سىزىق - چېكىتلەردىن ھاسىل بولغان خەتلەرنى، شاپىگرافتا بېسىلىپ تۈپلەنگەن ھەربىر ژۇرنالنى كۆرۈپ، چەكسىز قانائەت ۋە ئىپتىخارلىق ھېس قىلدى.

شىشيەن: بۇ ژۇرنال پات ئارىدا قانات چىقىرىپ پارىژ ۋە پۈتكۈل ياۋروپانى ئايلىنىپ ئۆچىدۇ، زاۋۇت سېخلىرىغا ۋە مەكتەپلەرگە تارقىلىدۇ. تىرىشچانلىق بىلەن ئىشلەپ، ئىقتىسادچىللىق بىلەن ئوقۇۋاتقان جۇڭگولۇق ئوقۇغۇچىلارنىڭ قولىغا تېگىدۇ، دەپ ئويلىدى. شۇ چاغدا، ئۇ ئۆز خىزمىتىدىن كۆرۈلگەن ئۈنۈمنىڭ قانداقتۇر بىچارە، چەكلىك ۋە خۇسۇسىي ھۇزۇر - ھالاۋەت بولماستىن، بەلكى ئۆز بەختىنىڭ مىليونلىغان كىشىلەرگە مەنسۇپ ئىكەنلىكىنى تېخىمۇ ھەقىقىي ھېس قىلدى...

— مەن دېگەن ئەمەسمىدىم! دېڭ شىشيەن دېگەن دېڭ شىشيەن، مەيلى قايسىلا ئىشنى قىلسۇن قاملاشتۇرۇپ قىلىدۇ، —

دېدى جۇ ئېنلەي خۇشاللىقىدا شىشيەننى ماختاپ، — ئايىكالا،
 ئېمىدېگەن چىرايلىق، بۇ مەن دەسلەپتە موم قەغەزگە خەت
 يازغاندىكىدىن ياخشى چىقىپتۇ! شىشيەن، سىزنى تەبرىكلەش
 كېرەك!

شۇنىڭدىن كېيىن شىشيەن كۈندۈزى سىرتتا ئىشلەپ،
 كەچقۇرۇن قايتىپ كەلگەن ھامان ژۇرنالىنىڭ شام قەغەزگە خەت
 يېزىش، بېسىش ئىشلىرىنى بېرىلىپ ئىشلەيتتى. ئۇنىڭ
 نەتىجىلىك خىزمىتى جۇ ئېنلەينىڭ، ھەرقايسى يولداشلارنىڭ
 ھەم مۇشتەرىلەرنىڭ ياخشى باھاسىغا ئېرىشتى.

ئۇزۇن ئۆتمەي كۈرەش ئېھتىياجىغا ماسلىشىش ئۈچۈن،
 «ياشلار» ژۇرنىلىنىڭ نامى «قىزىل نۇر» غا ئۆزگەرتىلدى،
 رېداكسىيەنىڭ ئۇسلۇبىمۇ بۇرۇنقى نەزەرىيەۋى يېتەكچىلىككە
 ئەھمىيەت بېرىشتىن تېخىمۇ كۈرەشچان ھەم تېخىمۇ رېئال
 نىشانغا ئەھمىيەت بېرىشكە قاراپ بۇرۇلۇش ياسىدى.

شىشيەن تەھرىرلىك ئەمەلىيىتى جەريانىدا ئاستا - ئاستا
 كۆپ تەجرىبىلەرنى ئۆگەنگەنىدى. ئۇ يۈرەكلىك ھالدا تەكلىپ
 بېرىپ ھەم ئۆزى قول سېلىپ ئىشلەپ، «قىزىل نۇر» ژۇرنىلى
 ئۈچۈن ئىنقىلابىي جاسارەتكە ۋە جاسارەت بىلەن يۇقىرى
 ئۆرلەش روھىغا ئىگە مۇقاۋا ئوبرازىنى لايىھەلىدى: بۇ لايىھەدە
 غەيرەت - شىجائەتكە تولغان بىر سەبىي بالا، بىر قولىدا بۇرغا،
 بىر قولىدا ئەلەم، تاڭ نۇرىدا زېمىنغا قەدەم قويۇپ باتۇرلارچە
 ئىلگىرىلەپ كېتىۋاتاتتى... بۇ سەبىي بالىنىڭ قەتئىي ۋە
 ئۈمىدۋار ئوبرازى ئەركىنلىك، ئۈمىد ۋە ياشلىق باھارنىڭ
 سىمۋولى ئىدى، شۇنداقلا يېڭىدىن دۇنياغا كەلگەن ئۇلۇغ

ھەقىقەت بىلەن كۈچ - قۇۋۋەتكە ۋەكىللىك قىلاتتى.

— بارىكالا! بۇ يالىڭاچ سەبىي بالىغا قاراڭ، ھېچنېمىسى يوقتەك كۆرۈنىدۇ. بۇ بالا دەل بارلىق پىرولېتارلارغا ۋەكىللىك قىلىدۇ، ئۇ بىپايان زېمىندا تۇرۇپ پۈتۈن دۇنياغا: ئەتە بىزنىڭ ھەممە ئېمىمىز بولىدۇ، دەپ جاكارلاۋاتىدۇ! — جەڭگىۋارلىققا ۋە يېڭى ھاياتىي كۈچكە تويۇنغان بۇ مۇقاۋا ئوبرازىنى جۇ ئېنلەي ۋە باشقا يولداشلار بىردەك ماختاپ شۇنداق دەيدى.

— مەن ئەسلىدە دېڭ شىشيەننى تەمكىن ۋە ئەستايىدىل دەپ ئويلىغانىدىم. سىزنىڭ يەنە شائىرانە تەپەككۇرغا ئىگە ئىكەنلىكىڭىزنى زادىلا ئويلىماپتىمەن! — دەيدى جۇ ئېنلەي.

«قىزىل نۇر» ژۇرنىلى يېرىم ئايلىق، 16 فورماتلىق، ھەر بىر سانى ئون نەچچە بەتلىك، بېرىلگەن ماقالىلەر قىسقا، شەكلى كۆپ ھەم جانلىق ژۇرنال ئىدى. شۇڭا، بۇ ژۇرنال مۇشتەرىلەر بىلەن يۈز كۆرۈشكەن كۈندىن تارتىپ فىرانسىيەگە ئوقۇشقا كەلگەن بارلىق جۇڭگولۇق ئوقۇغۇچىلارنىڭ ياقتۇرۇشىغا ئېرىشتى، تارقىتىش مىقدارىمۇ بۇرۇنقى ئاساستا خېلى كۆپ ئاشتى. ژۇرنال ياش ئوقۇغۇچىلار تەرىپىدىن «كۈرىشمىزنىڭ ئاۋانگارتى»، «فىرانسىيەدە تۇرۇۋاتقان جۇڭگولۇقلارنىڭ چولپىنى» دەپ تەرىپلەندى.

دېڭ شىشيەن خەت ئويۇش ۋە شاپىگرافىيە بېسىش ئىشلىرىغا مەسئۇل بولۇشتىن باشقا، بەزىدە «دېڭ شىشيەن» دەپ ئۆز ئىسمىدا ياكى تەخەللۇس قوللىنىپ ئېقىم مەسلىلىرى توغرىلۇق ئارىلاپ - ئارىلاپ ئوبزور يازاتتى. ئۇ يازغان ماقالىنىڭ تىلى ئۆتكۈر، كۈچلۈك ۋە جەڭگىۋار ئىدى.

شۇ چاغلاردا، جۇ ئېنلەي ياۋروپادا تۇرۇشلۇق ياچېيىنىڭ ئاساسلىق مەسئۇلى بولۇپ، داۋاملىق گېرمانىيە، بېلگىيە قاتارلىق جايلارغا يىغىنغا ياكى باشقا ئىشلارغا كېتىپ قالاتتى. شۇڭا، دېڭ شىشيەن كۆپ ھاللاردا «قىزىل نۇر» ژۇرنىلىنىڭ ماقالە ئۇيۇشتۇرۇش، سەھىپىلەر بويىچە تەھرىرلەش، شام قەغەزگە يېزىش، بېسىش ۋە تۈپلەش ئىشلىرىنى ئۆزى يالغۇز ئورۇنلايتتى. ئۇ داۋاملىق چىراغ يورۇقىدا تاڭ ئاتقۇچە ئالدىراش ئىشلەيتتى، بەزىدە تاڭ ئېتىپ كەتكەننىمۇ تۇيماي قالاتتى...

بۇ ژۇرنالنىڭ خەتلىرى ئوچۇق، كۆركەم، تۈپلىنىشى رەتلىك بولغاچقا، ھەر بىر سان ژۇرنالنى كۆرگەن يولداشلار ۋە دوستلار بىردەك قىزىقچىلىق قىلىپ دېڭ شىشيەننى «شاپىگراڧ دوكتورى» دەپ قوياتتى.

خەير - خوش، فىرانسىيە

ۋاقىت ئۆتمەكتە، دېڭ شىشيەن ئىنقىلاب سېپىدە كۈنسېرى ئىلگىرىلىمەكتە ھەم ئۆسۈپ يېتىلمەكتە ئىدى. تەقى - تۇرقى كېلىشكەن، تالانتى يېتىلگەن، تالىپلارغا خاس خاراكتېرىنى چۆرۈپ تاشلىغان، بىر ياش ئىنقىلابچى قەلبىگە پۈككەن ئولۇغۇزار غايىگە ۋە ئولۇغ ئىشلارغا يۈزلەنمەكتە ئىدى.

ياۋروپادا تۇرۇشلۇق جۇڭگو كوممۇنىستىك ياشلار ئىتتىپاقىنىڭ 2 -، 3 - ۋە 4 - نۆۋەتلىك قۇرۇلتىيى ئاياغلاشقاندىن كېيىن، دېڭ شىشيەن ياشلار ئىتتىپاقىنىڭ بەزى كونكرېت رەھبەرلىك خىزمەتلىرىگە كۆپرەك ئارىلىشىدىغان ھەم بۇ خىزمەتلەرنى ئۈستىگە ئالىدىغان بولدى.

1924 - يىلى 7 - ئاينىڭ 13 - كۈنىدىن 15 - كۈنىگىچە، ياۋروپادا تۇرۇشلۇق جۇڭگو كوممۇنىستىك ياشلار ئىتتىپاقىنىڭ 5 - نۆۋەتلىك قۇرۇلتىيى پارىژدا ئېچىلدى. دېڭ شىشيەن ئىجرائىيە كومىتېتىنىڭ ھەيئەتلىكىگە سايلىنىپ، رەھبەرلىك ۋەزىپىسىنى زىممىسىگە ئالدى. شۇنىڭ بىلەن ئۇ ياۋروپادا تۇرۇشلۇق ياشلار ئىتتىپاقى سېكرېتارىياتىنىڭ ئۈچ نەپەر يادرولۇق رەھبىرى ئىچىدىكى ئەڭ ياش رەھبەر بولۇپ قالدى.

شۇ چاغدىكى جۇڭگو كوممۇنىستىك پارتىيەسىنىڭ پارتىيە

ئىچى تۈزۈمى بويىچە، ياشلار ئىتتىپاقى (ياچپىكا) ئىجراغايىيە كومىتېتىدا رەھبەرلىك خىزمىتى ئۆتىگەن ھەرقانداق ھەيئەت جۇڭگو كوممۇنىستىك پارتىيەسىنىڭ ئەزاسى بولالايتتى. شۇڭا شۇ يىلى 7 - ئايدا دېڭ شىشيەن رەسمىي كومپارتىيە ئەزاسى بولدى. بۇ چاغدا ئۇ بىر ئايدىن كېيىن يىگىرمە ياشقا كىرەتتى.

شۇ يىلى دۆلەت ئىچىدىكى ئىنقىلابىي كۈرەش ۋەزىيىتىنىڭ ئېھتىياجى ۋە پارتىيە تەشكىلاتىنىڭ بىر تۇتاش ئورۇنلاشتۇرۇشى بىلەن ياۋروپادا تۇرۇشلۇق ياچپىكىدىكى بىر قىسىم غوللۇق رەھبەرلەر دۆلەت ئىچىدىكى ئىنقىلابىي كۈرەشكە قاتنىشىش ۋە رەھبەرلىك قىلىش ئۈچۈن ئارقا - ئارقىدىن ۋەتەنگە قايتتى. بەزىلىرى سوۋېت ئىتتىپاقىغا ئۆگىنىشكە ئەۋەتىلىپ، كېيىن ۋەتەنگە قايتتى.

جۇ ئېنلەي ياۋروپادا تۇرۇشلۇق جۇڭگو كوممۇنىستىك ياشلار ئىتتىپاقىنىڭ 5 - نۆۋەتلىك قۇرۇلتىيىنى تۈگىتىپ، تەشكىلنىڭ ئورۇنلاشتۇرۇشى بويىچە، ئىنقىلابىي خىزمەتكە رەھبەرلىك قىلىش ئۈچۈن ۋەتەنگە قايتىش ئالدىدا تۇراتتى. ئۇ يولغا چىقىش ئالدىدا، دېڭ شىشيەن ئۆزىگە مېھرىبان ئاكىسىدەك كۆيۈنگەن ھەم ئۆسۈپ يېتىلىشىگە يېتەكچىلىك قىلغان بۇ سەپدىشىدىن ئايرىلغۇسى كەلمىدى. ئۇ جۇ ئېنلەينىڭ قولىنى ئۇزۇنغىچە قويۇپ بەرمىدى.

— يولداش شىشيەن، ئىنقىلاب ۋەزىيىتىنىڭ تەرەققىياتى بەك تېز جۇمۇ! سىز بۇ يەردە ئۆز ئورنىڭىزدا چىڭ تۇرۇپ، رولىڭىزنى يەنىمۇ جارى قىلدۇرۇڭ! — دېدى جۇ ئېنلەي

شىشيەنگە تايىلاپ، — خوش ئەمەس، بىز يەنە كۈنلەرنىڭ بىرىدە، ئۆز دۆلىتىمىزدە ئوخشاش بىر ئاكوپتا كۆرۈشكەيمىز ! — جەزمەن، جەزمەن شۇنداق بولىدۇ ! ئۆزىڭىزنى كۆپ ئاسراڭ. ئاكا ! مەن سىزنى داۋاملىق ئەسلەپ تۇرىمەن ! دېدى شىشيەن، — بۇ مېھرىبان ئاكىسىنى چىڭ قۇچاقلاپ تۇرۇپ. جۇ ئېنلەي ۋەتەنگە قايتىپ كەتكەندىن كېيىن، «قىزىل نۇر» ژۇرنىلىنى تەھرىرلەش ۋە نەشر قىلىشتىن ئىبارەت ئېغىر يۈك ئاساسەن شىشيەننىڭ زىممىسىگە چۈشتى. ئۇ ماقالە تەھرىرلەش، شام قەغەزگە يېزىش، بېسىش ئىشلىرىدىن باشقا، ئۆتكۈر قەلىمىنى قولغا ئېلىپ تۈرلۈك جەڭگىۋار ماقالىلەرنى يازدى.

1924 - يىلى 10 - ئاينىڭ 10 - كۈنى، ئەينى چاغدا پارىژدىكى «دۆلەتپەرۋەر ياشلار پىرقىسى» نىڭ ئەكسىيەتچىل ئىدىيەدىكى بىر قىسىم ئەزالىرى «جۇڭخۇا مىنگو دۆلەت بايرىمى» نى تەبرىكلەش نامىدا تەپ تارتماستىن شىمالىي مىلتارىستلار ھۆكۈمىتىنىڭ بەش خىل رەڭلىك بايرىقىنى ئېسىپ، ئۆزلىرىنىڭ چىرىك شىمالىي مىلتارىست ھۆكۈمىتىگە سادىق ئىكەنلىكىنى ئىپادىلىدى. ياۋروپادا تۇرۇۋاتقان دېڭ شىشيەن قاتارلىق 100دىن ئارتۇق كومپارتىيە ئەزاسى ۋە ياشلار ئىتتىپاقى ئەزالىرى ئۇلار بىلەن تىخىمۇ كۈرەش قىلدى. دېڭ شىشيەن شەخسەن ئۆزى ماقالە يېزىپ «قىزىل نۇر» ژۇرنىلىدا ئېلان قىلىپ، «دۆلەتپەرۋەر ياشلار پىرقىسى» نىڭ رەزىل ۋە ياسالما قىياپىتىنى پاش قىلدى ھەم سۆكتى.

«... ئۆزلىرىنى ۋەتەن قۇتقۇزۇشتەك ئېغىر ۋەزىپىنى ئۈستىگە ئالغان ۋە فىرانسىيەدە تۇرۇۋاتقان جۇڭگولۇقلارنىڭ داھىيسى دەۋالغان ئاتالمىش ياشلار پىرقىسى رىياسەتچىلىك قىلغان «دۆلەت بايرىمىنى تەبرىكلەش پائالىيىتى» ئەمەلىيەتتە «لەرزان مۇزىكا»غا كەلتۈرۈپ «تولغىنىپ» ئۇسسۇل ئويناشتىن باشقا نەرسە ئەمەس. ئۇلار بىر كېچە شۇنداق قىلدى. بۇ ياشلار پىرقىسى 10 - ئاينىڭ 10 - كۈنى كۆڭۈل ئېچىش پائالىيىتى، شۇنداقلا ئۇسسۇل بەزمىسى ئۇيۇشتۇردى. ئۇلار بۇ پائالىيەتنى «فىرانسىيەدە تۇرۇۋاتقان جۇڭگولۇقلارنىڭ دۆلەت بايرىمىنى تەبرىكلەش پائالىيىتى» دەۋالدى. قاراڭلار، بۇ نېمىدېگەن ساختىپەزلىك ۋە ئالدامچىلىق! ... ھازىر ئېلىمىزدە جەنۇبىي ئەنخۇيدىن جەنۇبىي جۇڭگوغىچە، شەرقىي شىمالدىن شىمالىي جۇڭگوغىچە ھەممە يەردە ئۇرۇش بولۇۋاتىدۇ، ئۇلار بولسا پارىژدا ناخشا ئېيتىپ، ئۇسسۇل ئويناپ يۈرۈۋاتىدۇ. ناھايتى ئېنىقكى، بۇ باشقىلارنىڭ كۈلكىسىگە قالىدىغان ئىش. بۇنى قانداقمۇ ئىنقىلابىي پائالىيەت دېگىلى بولسۇن!»

شىشيەن ئۆتكۈر قەلىمى بىلەن ئۇلارنىڭ سۈيىقەستىنى بىتچىت قىلىپ، بىر ياش ئىنقىلابچىنىڭ ئېنىق سىياسىي مەيدانىنى ۋە كۆتۈرەڭگۈ، جەڭگىۋار قىياپىتىنى نامايان قىلدى. 1925 - يىلى ئەتىيازدا، دېڭ شىشيەن جۇڭگو كوممۇنىستىك پارتىيەسى ياۋروپادا تۇرۇشلۇق ياپېيىكىسىنىڭ ئالاھىدە خادىمى سۈپىتىدە لېئون رايونىغا ئەۋەتىلدى. ئۇ شۇ يەردە پارتىيە ۋە ئىتتىپاق خىزمىتىگە رەھبەرلىك قىلدى. شۇ كۈنلەردە ئۇ ھەقىقەتەن ئالدىراش بولۇپ كەتتى! بىردەم

پارىژغا، بىردەم لېئونغا يۈگۈرەيتتى. ئەھمىيەتلىك خىزمەت، كۈرەش ۋە ئالدىراشلىق داۋامىدا، ئۇ بىر ئىنقىلابچىنىڭ زىممىسىگە يۈكلەنگەن ۋەزىپىنىڭ ئېغىرلىقىنى كۈچلۈك ھېس قىلدى.

1925 - يىلى 5 - ئاينىڭ 30 - كۈنى شاڭخەيدە جۇڭگو ۋە چەت ئەللەرنى زىلزىلىگە سالغان «30 - ماي ھەرىكىتى» پارتلىدى! جۇڭگو كوممۇنىستىك پارتىيەسىنىڭ رەھبەرلىكىدە، جاھانگىرلىككە ۋە شىمالىي مىلتارىستلارغا قارشى ۋەتەنپەرۋەرلىك ئاممىۋى ھەرىكىتى تېزلىكتە پۈتۈن مەملىكەتنىڭ ھەرقايسى جايلىرىغا كېڭەيدى.

خەۋەر ياۋروپاغا، جۈملىدىن فىرانسىيەگە تارقالغاندىن كېيىن، جۇڭگو كوممۇنىستىك پارتىيەسىنىڭ ياۋروپادا تۇرۇشلۇق ياچېيكىسى ۋە ياۋروپادا تۇرۇشلۇق ياشلار ئىتتىپاقى ياچېيكىسى دەرھال ئاۋاز قوشۇپ، فىرانسىيەدە تۇرۇشلۇق جۇڭگولۇق ئوقۇغۇچىلار ۋە ۋەتەنپەرۋەر جۇڭگولۇقلار پارىژدىكى سېنا دەرياسى بويىدا جاھانگىرلىككە قارشى زور كۆلەملىك كۈرەش يىغىنى ئۆتكۈزدى.

دېڭ شىشيەن شۇ چاغدا لېئوندىن پارىژغا قايتىپ كەلگەنىدى. ئۇ ياش ئىنقىلابچى ۋە ياچېيكا رەھبىرى بولۇش سۈپىتى بىلەن، شۇ قېتىملىق ھەيۋەتلىك نامايىشقا قاتناشتى ۋە رەھبەرلىك قىلدى. لېكىن، ئۇنىڭ سالاھىيىتى پارىژ ساقچىلىرىنىڭ گۇمانىنى قوزغاپ قويدى، شۇنىڭ بىلەن ساقچىلار مەخپىي ھالدا ئۇنىڭ ئىزىغا چۈشتى ھەمدە ئۇنى نازارەت ئاستىغا ئالدى.

دېڭ شىشيەن تېخىمۇ كۆپ ئىنقىلابىي خىزمەتلىرىگە رەھبەرلىك قىلىش ۋە ئۇنى قانات يايدۇرۇش ئۈچۈن، 1925 - يىلى 11 - ئاينىڭ 6 - كۈنى پارىژدىكى مەشھۇر رېنو ئاپتوموبىل زاۋۇتىنىڭ سىلېسارلىق سېخىغا كىردى. «سىلېسارلىق سالاھىيىتى» ئۇنىڭ ئىشچىلار ۋە ئوقۇغۇچىلارنى قوزغاپ، جاھانگىرلىككە قارشى تۇرۇپ، ۋەتەنپەرۋەرلىك ھەرىكىتىگە ئاتلاندىرۇشتا ناھايىتى ياخشى نىقاب بولدى.

ئەمما، كۆپلىگەن ئىلغار ياشلار، پائالىيەتچان كومپارتىيە ئەزالىرى ۋە ئىتتىپاق ئەزالىرىنىڭ يوشۇرۇن نازارەت ئاستىغا ئېلىنىشى، كەينىگە مەخپىي پايلاقچى قويۇلۇشى، ھەتتا قولغا ئېلىنىپ كېتىلىشىگە ئەگىشىپ، شىشيەن ۋە ئۇنىڭ ھەمراھلىرىنىڭ ئەھۋالى بارغانسېرى خەتەرلىك ۋە قىيىن ئەھۋالغا چۈشۈپ قالدى.

بۇ چاغدا دۆلەت ئىچىدىكى ئىنقىلاب ۋەزىيىتىنىڭ ئۆزگىرىشى ۋە كېيىنكى كۈرەش ئېھتىياجىغا ئاساسەن، جۇڭگو كوممۇنىستىك پارتىيەسى مەركىزىي كومىتېتى دېڭ شىشيەن ۋە باشقا ئون توققۇز يولداشنىڭ پارىژدىن كېتىشىنى ئىمكانقەدەر تېزىرەك ئورۇنلاشتۇرۇش، ئۇلارنىڭ قىزىل سوۋېت ئىتتىپاقىغا — ئۆكتەبىر ئىنقىلابىنىڭ بۆشۈكى ۋە لېنىننىڭ يۇرتى موسكۋاغا بېرىپ «جۇڭشەن ئەمگەك ئۇنىۋېرسىتېتى»دا ئوقۇش ئۈچۈن ھەر ۋاقىت تەييار بولۇپ تۇرۇشى توغرىسىدا قارار چىقاردى.

دەرۋەقە، 1926 - يىلى 1 - ئاينىڭ 8 - كۈنى فىرانسىيە ساقچىلىرى تۇيۇقسىز ھەرىكەتكە كېلىپ، دېڭ شىشيەن

قاتارلىقلارنىڭ تۇرالغۇسىنى ۋە ئۇلار تۇرۇۋاتقان مېھمانخانىنى ئاڭلىدى. ساقچىلارنىڭ نىشانى «كوممۇنىزم تەشۋىقاتى بىلەن شۇغۇللانغان جۇڭگولۇقلارنى ئېنىقلاپ تېپىش» ۋە جۇڭگو كوممۇنىستىك پارتىيەسى ياۋروپادا تۇرۇشلۇق پارتىيە ياجېيكىسىنىڭ مەسئۇلىنى قولغا ئېلىش ئىدى.

بىراق، ساقچىلار دېڭ شىشيەن قاتارلىقلارنىڭ تۇرالغۇسىغا بارغاندا، بۇ يەردە ھېچكىم يوق، ئۆي قۇرۇق ئىدى، ھەتتا قەغەز پارچىلىرىنىمۇ كۆرگىلى بولمايتتى.

ساقچىلار قولغا ئېلىنىش ئالدىدا تۇرغان كىشىلەرنىڭ بىر كۈن ئىلگىرى مەخپىي ھالدا ھوشيارلىق بىلەن پارىژ ۋوگزالغا بېرىپ، شۇ يەردىن شەرققە قاراپ ماڭغان خەلقئارا پويىزغا غىچىدە چىقىۋالدىغانلىقىنى ئويلاپمۇ باقمىغانىدى.

1926 - يىلى 1 - ئاينىڭ 7 - كۈنى تاڭ سەھەر ۋاقتى، پارىژ قىشلىق ئۇيغۇسىدا ياتقان، يېڭى بىر كۈننىڭ قۇياشى تېخى ئۇيۇقتىن كۆتۈرۈلمىگەن چاغ ئىدى.

كۆتۈرەڭگۈ روھلۇق ئىنقىلابچى دېڭ شىشيەن ۋە ئۇنىڭ مەخپىي ھالدا پارىژدىن ئايرىلغان باشقا سەپداشلىرى — قايناق ھېسسىياتى مەۋج ئۇرۇپ، كۈرەش ئىرادىسى ئۇرغۇپ تۇرغان بۇ ياشلار ئۇزۇنغا سوزۇلغان گۈدۈك ئاۋازى ئىچىدە يېپيېڭى بىر ئىنقىلاب مەنزىلىگە قاراپ ئۇچقانداك كېتىۋاتاتتى.

خەير - خوش، پارىژ! گۈزەل ھەم جەلپكار شەھەر، خەير - خوش!

خەير - خوش، فىرانسىيە! مەن ۋە مېنىڭ دوستلىرىم، سەپداشلىرىم بەش يىل ياشىغان، خىزمەت قىلغان، كۈرەش

قىلغان جاي !

شششەن تالڭ يورۇقىدا دەم كۆرۈنۈپ - دەم كۆرۈنمەي تېز
ئۆتۈپ كېتىۋاتقان پارىژ كوچىلىرىغا، بارا - بارا كەينىدە
قېلىۋاتقان فىرانسىيە زېمىنىغا قاراپ كۆڭلىدە تەنتەنە بىلەن
شۇنداق دېدى.

تالاي يىللاردىن كېيىن، دېڭ شششەن ۋەتەن قوينىغا
ئىلگىرىكى سىچۈەنلىك ئۆسمۈر ئوقۇغۇچى، ساددا بالا
ئىنقىلابچى سۈپىتىدە ئەمەس، بەلكى يېتىلگەن ياش
ئىنقىلابچى، مۇنەۋۋەر پىرولېتارىيات جەڭچىسى ۋە ئېتىقادى
مۇستەھكەم كوممۇنىزمچى سۈپىتىدە قايتىپ كېلەتتى.

بۇ كىتاب شاخخەي خەلق گۈزەل سەنئەت نەشرىياتىنىڭ 2008 - يىلى 1 - ئاي
1 - نەشرى، 2008 - يىلى 1 - ئاي 1 - باسمىغا ئاساسەن تەرجىمە ۋە نەشر
قىلىندى.

本书根据上海人民美术出版社 2008 年 1 月第 1 版，2008 年 1
月第 1 次印刷本翻译出版。

دېڭ شياۋپىڭنىڭ ئۆسمۈرلۈك چاغلىرى

تەرجىمە قىلغۇچى: ياسىن سىيىت ئارچىن

مەسئۇل مۇھەررىرى: توختى تۇردى

مەسئۇل كوررېكتورى: رەناگۈل ئابلىمىت

نەشر قىلىپ تارقاتقۇچى: شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى

ئادرېسى: ئۈرۈمچى شەھىرى جەنۇبىي ئازادلىق يولى 348 - نومۇر

تېلېفون: 0991 - 2827472

پوچتا نومۇرى: 830001

باسقۇچى: شىنجاڭ شىنخۇا 2 - باسما زاۋۇتى

ساتقۇچى: شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونلۇق شىنخۇا كىتابخانىسى

فورماتى: 1230 × 880 مىللىمېتىر 1/32

باسما تاۋىقى: 8

نەشرى: 2011 - يىلى 7 - ئاي 1 - نەشرى

باسمىسى: 2011 - يىلى 7 - ئاي 1 - بېسىلىشى

تراژى: 1 - 3000

كىتاب نومۇرى: 6 - 14385 - 228 - 7 - ISBN 978

باھاسى: 19.00 يۈەن

ئۆسمۈرلەر ئۈچۈن ئىنقىلابىي

ماۋ زېدۇڭنىڭ ئۆسمۈرلۈك چاغلىرى
جۇ ئېنلەينىڭ ئۆسمۈرلۈك چاغلىرى
دېڭ شياۋپىڭنىڭ ئۆسمۈرلۈك چاغلىرى
سۇن جۇڭشەننىڭ ئۆسمۈرلۈك چاغلىرى
جازا مەيدانىدىكى توي
جاسارەتلىك گېنېرال خەن شىيەنچۇ
ماۋ زېدۇڭنىڭ ئۇستازى شۇ تېلى ھەققىدە ھېكايە
زېمىن قىزى — سىمبولى ھەققىدە ھېكايە
ئانا ۋەتەن ئۈچۈن
ئۇرۇش يىللىرىدىكى ئۈچ ئۆسمۈر (1)
ئۇرۇش يىللىرىدىكى ئۈچ ئۆسمۈر (2)

ISBN 978-7-228-14385-6

9 787228 143856 >

定价: 19.00 元